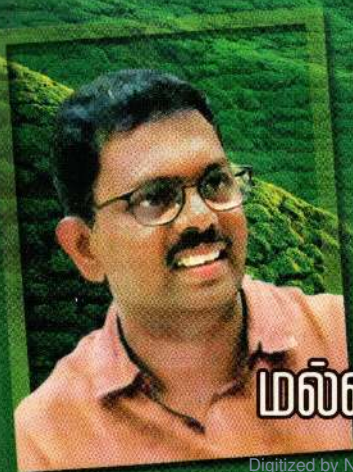

“மனைவிகளைப் பேசவீடுங்கள்”

...மௌனத்துக்கு கீழே பல குமுறல்கள்!

மல்லியப்பசுந்தி திலகர்

சுருஷா

21. யுக்ரினாவை
நாங்கள்

அன்புடன்

“மனைவிகளைப் பேசவிடுங்கள்”

...மெளனத்துக்கு கீழே பல குமுறல்கள்!

சுருஷா
திலகர்

மல்லியப்புசந்தி திலகர்

24/1/2022

வெளியீடு

பாகயா
பதிப்பகம்

BIBLIOGRAPHY

நூல்தரவு

Malaigalai Pesavidungal : Title
 Articles on Socio Political : Subject
 Malliyappusanthi Thilagar : Author
 Mylvaganam Thilakarajah
 Author : Copyright
 Bakya Publication, : Publisher
 No. 4, Star Squar, Hatton
 Suresj Raj : Layout
 140mm x 215 mm : Page Size
 (xxxvi + 109) 145 : No. of Pages
 2019, December : First Edition
 2020, January : 2nd Edition
 978-955-1805-12-8 : ISBN
 Rs. 450 /- : Sri Lanka Price
 Rs. 150 /- : India Price

தலைப்பு : மலைகளை பேசவிடுங்கள்
 விடயம் : சமூக அரசியற் கட்டுரைகள்
 ஆசிரியர் : மல்லியப்பசுந்தி திலகர்
 (மயில்வாகனம் திலகராஜா)
 உரிமை : ஆசிரியருக்கு
 பதிப்பகம் : பாக்யா பதிப்பகம்,
 இல. 4, ஸ்டார் சதுக்கம் ஹட்டன்
 வடிவமைப்பு : சுரேஷ் ராஜ்
 நூல் அளவு : 140mm x 215 mm
 பக்கங்கள் : (xxxvi + 109) 145
 முதல் பதிப்பு : 2019 டிசம்பர்
 2ஆம் பதிப்பு : 2020 ஜனவரி
 நியம எண் : ISBN 978-955-1805-12-8
 இலங்கை விலை : ரூ. 450 /-
 இந்தியா விலை : ரூ. 150 /-

இந்திய தமிழராய்
 இலங்கை மலையகத்தில் பிறந்து
 வன்முறைகளால்
 வன்னியை நாடி ஓடி
 உங்கும் துயரம் சுமந்து
 அகதியாய் கடல்கடந்து
 தமிழகத்தில் - தாம்
 இறக்கும் போது
 இருபத்தொன்பதாயிரம்
 'அகதிகளல்ல... இலங்கை பிரஜைகள்'
 என 'சட்டம் திருத்த' சமர் செய்து
 உயிர் நீத்த தோழர்கள்
 எஸ். ஆர். அந்தனி மற்றும் பாலகிருஷ்ணன்
 இருவருக்கும்

சமர்ப்பணம்

(சிவகாசி - வெம்பக்கோட்டை அகதி முகாமில் வாழ்ந்து மறைந்தவர்கள் நூலாசிரியருடன்)

உள்ளே...

இணைந்து பேசும் குரல்கள்	ix
அந்த மலைகள் இந்த நூலிலே பேசுகின்றன	xi
புரிந்தவர் பேசட்டும்	xvii
இது ஒரு பெறுமதியான முயற்சி	xx
மேலெழுகின்ற சமூகத்தின் குரலாக	xxii
மலையகத்தின் புதிய பரிமாணமாக	xxvii
நான் பேச நினைப்பதெல்லாம்	xxxiii
அத்தியாயம் 1:	
மலைகளின் மௌனத்துக்கு கீழே பல குமுறல்கள்	01
அத்தியாயம் 2:	
மலையகமும் மறுவாழ்வும்	05
அத்தியாயம் 3:	
இலங்கை(யில்) தமிழர்கள்	10
அத்தியாயம் 4:	
இலங்கையில், தமிழர்களின் நாட்டு உரிமைக்கான போராட்டம்	22
அத்தியாயம் 5:	
மலையகத் தமிழர் என்போர் யார்?	26
அத்தியாயம் 6:	
இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ்: தோற்றமும் மாற்றமும்	30
அத்தியாயம் 7:	
மலையகத் தமிழ் மக்கள் இலங்கையில் வாக்காளர்களே தவிர, முழுமையான பிரஜைகள் இல்லை	34
அத்தியாயம் 8:	
மலைநாடும் மலையகமும்	38
அத்தியாயம் 9:	
அந்தோனி வந்தார்... புனிதராக அல்ல தூதராக	43

உள்ளே...

அத்தியாயம் 10:	
அந்தோனி அகதியல்ல, பிரஜை	47
அத்தியாயம் 11:	
நாட்டுரிமைப் போராட்டத்தில் வெற்றிபெற்ற மலையகம்	50
அத்தியாயம் 12:	
மனிதப் பண்டங்களான மலையகத் தமிழர்கள்	54
● பிரதேச சபைச் சட்டத்தில் பெருந்தோட்ட மக்கள் சேர்க்கப்படாததன் பின்னணி	58
● நாடற்றவர் ஆன கதை: சிறிமா சொல்லும் விளக்கம்	61
● யாருக்கும் புரியாத கணக்கு	64
● நேருவின் மரணத்தினால் திசைமாறிய இந்திய வம்சாவளியினரின் நிலை	67
● சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் மூலம் நடந்தது 'நாடு கடத்தலே'	70
● தோட்டத் துறையில் சிங்கள மக்களை உள்நுழைக்க சிறிமா செய்த திட்டம்	72
● கடினமான பிரச்சினைக்கு இலகுவான தீர்வு	75
அத்தியாயம் 13:	
மலையகத் தமிழர்: இலங்கையரானது எப்போது?	79
அத்தியாயம் 14:	
பெருந்தோட்ட பிராந்தியத்துக்கான புதிய கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அதிகார சபை	85
அத்தியாயம் 15:	
மலையக மக்களும் அரசு பொது நிர்வாகமும்	107

ஐணைந்து பேசும் குரல்கள்

சங்க இலக்கியங்களில் குறிஞ்சி எனப்படுவது மலையும் மலை சார்ந்த நிலங்களும். இலங்கையில் குறிஞ்சிக்கு இன்னொரு உயிர்ப்புச்சொல் 'மலையகம்'. மலையகம் என்ற சொல்லாடலில் உயிர்ப்பாயிருப்பது உழைப்பு தான். இந்த உழைப்பை நல்கியவர்களின் வாழ்க்கை தலைமுறை தலைமுறையாக அந்நியப்படுத்தப்பட்டே வந்திருக்கிறது. 'எங்கெங்கும் அந்நியமாக்கப்பட்டவர்கள்' இவர்கள். இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும்.

1964ஆம் ஆண்டு இந்திய- இலங்கை அரசுகள் செய்துகொண்ட 'சிறிமா- சாஸ்திரி ஒப்பந்தம்' மூலமாக தமிழகம் வந்து சேர்ந்த இலட்சக்கணக்கான உறவுகளின் உணர்வாக எழுந்த தலைப்பு 'எங்கெங்கும் அந்நியமாக்கப்பட்டவர்கள்'. அமரர் சிக்கன் ராஜ் உள்ளிட்ட தோழமைகளால் தொகுக்கப்பட்ட ஆய்வறிக்கையின் தலைப்பாகவும் அது அமைந்தது.

மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்வையும் தாண்டி மலையக மக்கள் தொடர்பான பல்வேறு ஆய்வுகள் இந்த மக்கள் குழுவும் சார்ந்து நிகழ்ந்துள்ளன. அமரர்களாகிவிட்ட அருப்பணி அல்போன்ஸ், இர.சிவலிங்கம், செந்தூரன் அவர்களின் 'மலையக மக்கள் மறுவாழ்வு மன்றம்' என ஒரு நீண்டநெடிய வரலாறு உண்டு. எம். வாமதேவன், இஸ்ட். ஜெய்சிங் போன்ற கல்வியாளர்கள் தமது பல்கலைக்கழக பட்டங்களுக்கான பகுதி தேவையாக இந்த தாயகம் திரும்பிய மலையக உறவுகள் குறித்த ஆய்வுகளைச் செய்துள்ளனர். கவிஞர் வண்ணச்சிறகு சிவானந்தன், பன்னீர் செல்வம், மு.சி. கந்தையா என இலக்கிய வெளியிலும் எழுதிச் செல்லும் பலர் உள்ளனர்.

இதற்குள் மல்லியப்புசந்தி திலகர் புதிய திசைவழியில் வருபவர். 2005 முதல் தமது தொடர் பயணங்களில் தமிழ் நாட்டை தனது ஆய்வுக்களமாக்கி 'தமிழ்நாட்டின் சிலோன்காரர்கள்' எனும் தொடரை இலங்கையின் வார இதழான 'சூரியகாந்தி'யில் எழுதியவர். இவர் எழுத்தோடு நிற்பவர் அல்ல. ஓய்வறியா செயற்பாட்டாளர். உறவுத்தேன் எடுத்து

கூடு கட்டும் தோழர். அந்த தோழமையின் அங்கமும் அடையாளமும் நாங்கள்.

எங்களை தமிழ் நாட்டில் சந்தித்த தருணங்களிலிருந்து எங்களின் செயற்பாடுகளை திசைமுகப்படுத்துபவர். இலங்கைக்கு எங்களை அழைத்துச் சென்று இன்றைய மலையக தலைமுறைகளை இனங்காட்டி உறவுகளை புதுப்பித்தவர். இலங்கை நாடாளுமன்றத்திற்கு அழைத்துச் சென்று பார்வையாளர் கூடத்திலும் உறுப்பினர்கள் மட்டுமே செல்லலாம் என்ற உயர் விருந்திலும் கூட எங்களை அமரச்செய்து அழகு பார்த்தவர். எல்லா பயணங்களிலும் இணைந்து இருப்பவர்.

திருநெல்வேலியில் இடம்பெற்ற 'மலையகமும் மறுவாழ்வும்' நூல் அறிமுக நிகழ்வுக்கு வருகை தந்து அவர் ஆற்றிய உரையின் வீச்சு தமிழக நிலையில் எங்களை இன்னொரு பரிமாணத்திற்கு இட்டுச் சென்றது. அந்த உரையை இந்த நூலில் சேர்த்துள்ளதோடு, எங்களை அந்நியமாக்கிய சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் பற்றியும் அதன் பாரதாரம் பற்றியும் விரிவாக விபரித்துள்ளார். இந்த கட்டுரைகள் தொடராக 'அரங்கம்' பத்திரிகையில் வெளியாகும் போது, அவரது முகநூல் வழியாக வாசித்து, யோசித்து இதனை நூலாக்கி இந்திய வெளியீடாக கொண்டு வரும் முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளோம்.

இலங்கை மலையகம் - தமிழக மலையகம் இரண்டுக்கும் புதிய பாலம் அமைக்கும் இவரது எழுத்துகளும் உரையும் செயற்பாடுகளும் எங்களுக்கு புதுத் தெம்பைத் தருகிறது. இந்த நூல் வெளியீட்டு முயற்சி இன்னும் பலமாக எங்களை இயங்கச் செய்யும் என உறுதியாக நம்புகிறோம்.

கடந்தகால தலைமுறை பிரிந்து இந்தியா வந்த போதும் இலங்கையில் வாழும் இன்றைய எதிர்காலத் தலைமுறையோடு இணைந்து மலையக மறுமலர்ச்சிக்கு பணியாற்றி உறவு பாலத்தை மேம்படுத்த முடியும் என்பதற்கு இளந்தலைமுறை எழுத்தாளர், அரசியலாளர் மல்லியப்புசந்தி திலகர் எங்களுக்கு வழிகாட்டியாக முன்னத்தி ஏர் பிடித்து வலம் வருகிறார். அதனை வரவேற்று அழைக்கும் அடையாளமே இந்த வெளியீடு!

தோழமையுடன்

வழக்கறிஞர் தமிழகன், மலர்மன்னன் தம்பிராஜா,
ஜெய்சிங், செவந்தி, பூபாலன், டார்வின் தாசன், சந்தியாகு
உள்ளிட்ட தாயகம் திரும்பிய உறவுகள்.

தேவகோட்டை

01/12/2019

அ

ந்த மலைகள்

இந்த நூலிலே பேசுகின்றன...

இலங்கைத் தேயிலையின் நூறாவது ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடுவதற்காக, இலங்கைத் தேநீர் பிரசார சபை தேயிலையின் நூற்றாண்டு வளர்ச்சி குறித்து சிறப்பு நூலினை எழுதுவதற்கு D.M. Forrest என்ற ஆங்கில எழுத்தாளரைப் பணியில் அமர்த்தி, A Hundred Years of Ceylon Tea (1867-1967) என்ற நூலை 1967ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டது. இந்நூல் 320 பக்கங்கள் கொண்டது. பதினாறு அத்தியாயங்கள் கொண்ட இந்த நூலில், வெளிமடைக் குமரனின் வார்த்தைகளில் 'உதிரத்தை நீராக்கி தேயிலைக்கே ஊற்றிவிட்ட' மலையகத் தொழிலாளர்கள் பற்றி ஒரு அத்தியாயத்திற்குக் கூட இடமில்லாமல் போய்விட்டது. தோட்டத்து லயங்களிலிருந்து எழும் பெருங்குச்சலும், தலைமுடியைப் பிடித்துக் கொண்டு அவர்கள் போடும் சண்டைகளும் இந்த நூலாசிரியருக்கு, மலையக மக்களது சமூக வாழ்வின் முக்கிய அம்சங்களாகத் தோன்றி இருக்கிறது.

இலங்கையின் கோப்பி, தேயிலை, ரப்பர் தோட்டங்களில் அதன் 200 ஆண்டுகால வரலாற்றில் மலையக மக்களின் ஒரு கோடி உயிர்களாவது பலியாகியுள்ளன. மலையக மக்களின் பேருழைப்பில், பெரு முச்சில், கண்ணீரில், வியர்வையில், ரத்தத்தில், ஏழ்மையில், ஏக்கத்தில், எலும்புக் கூடுகளில்தான் மலைநாடு அல்ல, முழு இலங்கையுமே வளம் கண்டது. அந்த மக்களின் உழைப்பில்தான் இலங்கை நவீனத்தை நோக்கி நகர்ந்தது. இலங்கையின் நாகரிக வளர்ச்சிக்கு, நவீன மோஸ்தர் வாழ்க்கைக்கு, ஆடம்பர வாழ்க்கைக்கு இந்த பஞ்சைபராரிகள்தான் ஓடாய் உழைத்தனர்.

ஆனால், வெள்ளை ஏகாதிபத்தியக் கட்டமைப்பில் அவர்கள் மனிதர்களாகவே கணிக்கப்படவில்லை. Gang என்று அவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர் கம்பளிகளைப் போர்த்தியபடி தோட்டங்களில் வேலைபார்க்கும் தொழிலாளர்களைப் பார்க்கும்போது, ஒரு தோட்டத்துரைக்கு "கறுத்த செம்மறியாட்டுக் கூட்டம் மேய்ந்துகொண்டிருப்பதை" போலத் தெரிந்திருக்கிறது. கோப்பித் தோட்டங்களில் வேலைபார்க்கப் போதுமான தொழிலாளர்கள் கிடைக்காதபோது, இந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்களைக்

கொண்டு வர எவ்வளவு முயற்சிகள் மேற்கொண்டபோதும், வேண்டிய bodies வந்து கிடைக்கவில்லை என்று ஒரு துரை ஆதங்கப்பட்டிருக்கிறான். “இலங்கையின் தமிழ்க்கூலி அதிர்ச்சிதரும் காட்டு மிராண்டி - அருவருக்கத்தக்க, பரிதாபகரமான சிருஷ்டி” என்று ஹென்றி டபிள்யு கேவ் என்ற எழுத்தாளர் வெறுப்பை உமிழ்கிறார். 1911ஆம் ஆண்டில் இலங்கையின் குடிபிரவியல் அறிக்கையில், ஒவ்வொரு இனத்தவரும் இலங்கை வரைபடத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தாங்கள் கண்டு பிடித்த கற்பனார்த்த தேசிய உடையில் நிமிர்ந்து வாசகரை நேரே பார்க்கும் பாணியில் தோன்ற, இந்தியத் தொழிலாளர் மட்டும் வளைந்து குனிந்து, தேயிலைச்செடிக்கு உழைப்பை வழங்கும் பாவனையில், பார்ப்பவரின் பார்வைக்குள் வராமல் நின்றுகொண்டிருப்பதை பேராசிரியை நிரா விக்ரமசிங்க அவதானிக்கிறார்.

இவையெல்லாம் காலனியச் சித்திரம் என்றால், இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பின் நிலை இன்னும் மோசமாகியது. 1948இல் இலங்கையின் அரசியல் வானில் ஒளிக்கிரணங்கள் வீசியபோது, மலையகத் தமிழர்கள் வாழ்விலோ அந்தகாரம் கவிழ்ந்தது. இலங்கை என்பது வெறும் பிராந்திய, புவியியல் பிரதேசமாகத் தோற்றம் தந்ததே தவிர, ஒரு தேசமாக உருவாகவில்லை. சிங்களவர்கள், தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள் இருந்தனரே தவிர, இலங்கையர்களைக் காணவில்லை. சிங்களவர்கள் என்று பெரும்பான்மை இனம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. “Majorities are made, not born” என்கிறார் Dru Gladney. பத்து லட்சம் மக்கள் அரசியல் களத்திலிருந்து அநாயாசமாகக் கூட்டோடு தூக்கி எறியப்பட்டனர். இலங்கையில் அவர்கள் ரத்தமும் தசையுமாய் உயிர்கொண்டிருந்தாலும் அரசியல் கண்களில் அவர்கள் அந்த நாட்டிற்கு உரியவர்கள் அல்லவர்களானார்கள். அவர்கள் இலங்கையர்கள் ஆகமாட்டார்கள் என்று அரசு கூறியது. அவர்கள் இந்தியர்கள் ஆகமாட்டார்கள் என்று இந்திய அரசு கூறியது.

இலங்கையில் மலையக மக்கள் தங்கள் உரிமைக்காக நடத்திய போராட்டங்கள் நீண்டன. அந்த மக்களின் போராட்ட வரலாற்றை, சமகால பிரச்சினைகளை அவர்கள் மத்தியிலிருந்து இளஞாயிறு போலெழுந்த மல்லியப்புசுந்தி திலகர் இந்த நூலில் பேசுகிறார். “மலைகளைப் பேச விடுங்கள்” என்று தனது நூலுக்கு அவர் மகுடம் சூடியிருக்கிறார்.

Go Tell It on the mountain,
over the hills and everywhere;
Go tell it on the Mountain,
that Jesus Christ is born

என்ற ஆபிரிக்க - அமெரிக்க கிறிஸ்தவ பிரார்த்தனைப் பாடல் பிரபல்யம் மிக்கது.

அந்த அடியையொட்டி James Baldwin என்ற எழுத்தாளர், ‘Go Tell It on the mountain’ என்ற தலைப்பில் எழுதிய நாவல் இன்று கிளாசிக் அந்தஸ்தை எட்டியிருக்கிறது.

இங்கெல்லாம் மலை என்பது உங்களின் செய்தியை வெறுமனே கேட்டுநிற்கும் passive பொருளாகவே அமைந்திருந்தது. அதுவும் நல்ல செய்திகளை மட்டுமே உரத்துப் பிரகடனப்படுத்துவதற்குரிய ஒரு இடமாகவே அதனைப் பார்த்திருக்கிறோம்.

ஆனால், மல்லியப்புசந்தி திலகர் மலைகளை வெறும் அசையாத, உயர்ந்த பர்வதங்களாக மட்டுமே பாராது, இந்த நூலில் மலைகளைப் பேசவிட்டிருக்கிறார். விண்ணைத் தொடும் அந்த மலைகளுக்கு உயிர் கொடுத்திருக்கிறார். மலையக மக்களின் துயர வாழ்வினை, அவர்கள் காலம்காலமாகத் தாங்கிநின்ற சிலுவைகளை, பாடுகளை, பலிகளைப் பேசுவதற்கு இந்த மலைகளைவிடத் தகுதியானது எது? மலைக் குரல் என்றும், குன்றின் குரல் என்றும் ஏற்கெனவே இந்தக் குரல் நமக்கு பழகிப்போயிருந்தாலும், “மலைகளைப் பேசவிடுங்கள்” என்ற தலைப் பிலே தொனிக்கும் காம்ப்ரியம், தந்துணிபு, தைரியம், எதற்கும் தளராத மனத்திண்மை என்பன, அத் தலைப்பிற்குத் தனிச் சோபை சேர்க்கிறது. மல்லியப்புசந்தி திலகர் பாராளுமன்றத்தில் ஆற்றிய உரையிலேதான் இந்த தலைப்பைத் தேர்கிறார். “மலைகளின் மௌனத்திற்குக் கீழே பல குமுறல்கள் புதைந்துகிடக்கின்றன. மலைகளைப் பேசவிடுங்கள்” என்று இந்த இளம் சிங்கம் அரச பேரவையிலே ஆர்ப்பரித்திருக்கிறது. அந்த மலைகள் இந்த நூலிலே பேசுகின்றன.

தோய்ந்து துவண்டு கிடந்த மலையக அரசியலில் புதிய நட்சத்திர மாய் உதயமாகியவர் மல்லியப்புசந்தி திலகர். நுவரெலியா தேர்தல் மாவட்டத்தில் திலகர் போட்டியிட்டபோது அவருக்கு மக்கள் மத்தியில் இருந்த பெரும் செல்வாக்கை நான் நேரடியாகப் பார்த்திருக்கிறேன். “ஒவ்வொரு நாளும் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களைப் பார்க்கிறேன்” என்று ஹட்டனில் தொழில் பார்த்த ஒரு சட்டத்தரணி தனது சமூக ஈடுபாட்டிற்கு சாட்சியம் சொல்கிறார். வெறுமனே தொழிலாளர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது கூட சமூக சேவை என்றாகிப்போன அவலச் சூழலில், ஒரு மின்வெட்டாய் வெளிக்கிளம்பியவர் திலகர். இலக்கியச் சூழலில் முதலில் அறிமுகமான திலகர், பின்னர் அரசியலில் தன்னை பட்டைதீட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு மக்களின் பாஷையில் பேசத் தெரிந்திருக்கிறது. மக்களின் பிரச்சினைகள் எவை என்பதை அவர் மக்களின் நாடிபிடித்துப் பார்த்து அறிந்து வைத்திருக்கிறார். பாராளுமன்றத்தில் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகள் குறித்து, திலகர் சிங்களத்தில் ஆற்றிய உரை அனைத்துப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் கவனத்தினைப் பெற்றிருக்கிறது. இலங்கையின் மதிப்பாய்வினை நிறுவனமயப்படுத்தும் அம்சத்தைத் தேசியக் கொள்கையாக முன்னெடுப்பதில் திலகர் வகிக்கும் பங்கு பாராட்டத்தக்கது. அமைச்சர் கபீர் ஹாசிம், பிரதிச் சபாநாயகர் ஆனந்த குமாரசிரி ஆகியோருடன் இணைந்து, இளைஞர் திலகர் மேற்கொண்டு வரும் பணி தேசிய ரீதியில் அவர் பெயரை என்றும் நிலைநிறுத்தும். பொருளாதார முகாமைத்துவ அறிவுடன், கணக்கியல் துறைசார் கல்வியுடன் அரசுத் திட்டங்களின் மதிப்பாய்வினை (Evaluation) நெறிப்படுத்தும் தகைமையினைத்

திலகர் கொண்டிருப்பது அவரின் செயல் திறனுக்கு வலிமை சேர்க்கிறது.

மலையகத் தமிழர் சமூகத்தில் மாற்றம் கோரும் பேராவலில் பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்து வெளியேறிய மலையக மாணவர்கள் தீவிரமாக செயற்பட்ட காலங்கள் உண்டு. நமது அனுபவத்தின் வரம்பில் இர. சிவலிங்கம் இத்தகைய செயற்பாட்டின் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார். மலையகத்தின் படித்த இளைஞர்களின் ஆதர்ச அரசியல் தலைவராகத் திகழ்ந்தார். அவரின் தலைமைப் பண்பும், எளிமையும், அர்ப்பணிப்பும், சொல்வன்மையும், தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் ஆற்றொழுக்காக உரையாற்றும் திறனும், அயராத உழைப்பும் எழுத்துவன்மையும் அவரின் பெரும் பலமாகத் திகழ்ந்தன. எல்லாக் கட்டங்களிலும் தனது சமூக ஈடுபாட்டிலிருந்தும் அரசியல் செயற்பாட்டிலிருந்தும் அவர் ஒருபோதும் ஒதுங்கிக் கொண்டதில்லை.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வெளியேறிய மலையகப் பட்டதாரிகளில், திலகர் தனது தனித்த அரசியல் பாதையை வெற்றிகரமாகச் செதுக்கிக்கொண்டிருக்கிறார். வெவ்வேறு கட்டங்களில் வெவ்வேறு அமைப்புகளில் இணைந்து மலையக சமூக உணர்வுடன் செயற்பட்ட இளைஞர்களின் மிகப் பெரிய பட்டியலே நம்மிடம் உண்டு. பலர்தத்தம் தொழிற்பதவிகளில் உயர்நிலைகளை எட்டி, புதிய தலைமுறைக்கு முன்னுதாரணங்களாகத் திகழ்ந்துள்ளனர். பல்கலைக்கழகங்களில் உன்னத பதவிகளைப் பெற்று மலையக அறிவியல் தகைமைக்கு அணி சேர்த்திருக்கிறார்கள். இலக்கியத்துறையில் பெருமைப்படத்தக்க சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். கணக்காளர்களாக, சட்டத்தரணிகளாக, நல்லாசிரியர்களாக, நீதியரசர்களாக, ராஜாங்கத் தூதுவர்களாகவெல்லாம் கிளைவிரித்து மலையகம் வலுப்பெற்றுவருகிறது.

மலையகப் பிரச்சினைகளைத் தேசிய அளவில் மட்டுமல்லாது சர்வதேச அளவிலும் எடுத்துச்செல்லும் வாய்ப்பும், அதற்கேற்ற தகுதியும் கொண்டவராகத் திலகர் திகழ்கிறார். ஐரோப்பாவிலும் பிறவிடங்களிலும் நிகழும் இலக்கியச் சந்திப்புகளில் திலகர் மலையகம் குறித்து ஆற்றிய உரைகள் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதனைச் சொல்லியாக வேண்டும். மலையகத்திற்கும் புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழ் வோருக்குமிடையிலான நல்லுறவுப் பாலமாக திலகர் இயங்குகிறார். நட்பினைப் பேணுவதில் திலகர் உன்னதமானவர். ஐரோப்பாவில் அவருக்கு நெருக்கமான நண்பர்கள் வட்டம் இருக்கிறது.

இலங்கையின் சமூக வாழ்வில் ஏனைய மக்கள் அனுபவிக்கும் உரிமைகளிலிருந்து புறந்தள்ளி வைக்கப்பட்ட மலையக மக்களின் சமூக வரலாற்றில் மகத்தான மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய 2018ஆம் ஆண்டின் பெருந்தோட்டப் பிராந்தியத்திற்கான புதிய கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அதிகாரசபைச் சட்டத்தினையும் 1987ஆம் ஆண்டு 15ஆம் இலக்கப் பிரதேச சபைகள் (திருத்தச்சட்டம்) ஆகிய இரண்டு சட்டங்கள் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டதில்

திலகர் பெரும்பங்கு வகிக்கிறார். பிரதேச சபைகள் தொடர்பாக, மலையக மக்கள் வஞ்சிக்கப்படுவது குறித்து இரண்டு தசாப்தங்களாக மலையக அறிவு ஜீவிகளிடமிருந்து தொடர்ந்து எதிர்ப்புக் குரல் எழுந்துவந்துள்ளதாயினும், அதனைப் பாராளுமன்ற மட்டத்தில் சரிசெய்யும் வாய்ப்பை நியாயமாகவே பெற்றுக்கொண்டுள்ள திலகர் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெறுகிறார்.

இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் என்று கூறுபவர்கள் துரோகிகள் என்று மரணதண்டனைத் தீர்ப்பு வழங்கும் மகானுபவர்கள் உலவும் சூழலில், தாயகம் திரும்பிய மலையகத் தமிழர்களை மீண்டும் மலையக மண்ணுடன் இணைத்து, இந்த இரட்டைவழிப் பயணத்தை மீட்டெடுத்ததில் திலகரின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் தமிழகத்திலிருந்து 'மக்கள் மறுவாழ்வு' என்ற பத்திரிகையை நடத்தி மறைந்த எழுத்தாளர் தொ.சிக்கன்ராஜ் அவர்களை நினைவில் கொள்வது பொருந்தும்.

பரந்த பார்வையில் பிரச்சினைகளை அணுகும் சிந்தனையும், தொலைநோக்குப் பார்வையும் மக்களை அணுகும் சாதாரியமும் திலகரின் அரசியல் வெற்றிக்குக் கைகொடுத்திருக்கின்றன. மலையகத்தின் அரசியல், தொழிற்சங்க வரலாற்றில் அமரர் வி.கே. வெள்ளையனையும், அமரர் சி.வி. வேலுப்பிள்ளையையும் சுடரொளி ஏற்றி, கோபுரத்தில் வைத்துக் கொண்டாடும் பணியைத் தன் தோளில் சுமந்து திரிபவர். சி.வி. அவர்களின் நினைவுத் தூபியைத் திலகருடன் சென்று வணங்கிய நாள் நினைவில் கிளைக்கிறது. மலையக மக்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடிய பெருமக்களை என்னென்றும் நினைவில் வைத்துப் போற்றவேண்டிய நம் தார்மிகக் கடமையை என்றும் நினைவு படுத்திக் கொண்டிருப்பவர் திலகர்.

அரசியல், இலக்கிய ஆளுமைகளைக் கவனப்படுத்துவதில் திலகரின் பரிவும் பணிவும் அக்கறையும் தனித்து நோக்கத்தக்கது. ஒரு eccentric போக்குடையவராகக் கருதப்படும் சக்தி அ. பால அய்யா அவர்களை இறுதிவரை பாதுகாத்துப் பேணியவர் திலகர். பேராசிரியர் கா. சிவத் தம்பியை அவரின் இறுதிக்காலங்களில் சந்தித்து, உரையாடி அவருக்கு பலமாக இருந்திருக்கிறார். மலையகத்தின் மகத்தான இலக்கிய வியத்தியாகத் திகழும் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களை என்றும் கனப்படுத்தி வருபவர் திலகர். இன்றும் தங்கள் வீடமைப்புத் திட்டங்களுக்கு மலையகப் பெரியார்களின் பெயர்களை வைத்து கௌரவம் செய்திருக்கும் செயல் திலகரின் பெயரை என்றும் மலையகத்தில் நிலை நிறுத்தும் வயதில் இளையவரானாலும் முதிர்ந்த அரசியல் ஞானியின் பக்குவம் அவருக்குச் சித்தித்திருக்கிறது.

தனது உரிமைக்காக, தன் முதுமையிலும் அயராது போராடிய எஸ்.ஆர். அந்தோனி என்ற போராளியைத் திலகர் இந்நூலில் அறிமுகம் செய்கிறார். சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க மலையகத் தமிழர்கள் குறித்து மேற்கொண்ட பாதகமான நடவடிக்கைகளைப் பற்றிப் பேசும் பகுதி

முக்கியமானது. உள்ளூர் நிர்வாகமட்டத்தில் மலையகத் தமிழர் களை ஒதுக்கிவைத்த நிலைமைகளை மாற்றியமைப்பதில் திலகரின் பங்கு, அவரது பாராளுமன்றச் சாதனையைக் குறிக்கும். பெரும்பான்மை இனத்த வருக்கு பிரச்சினைகளை எடுத்து விளக்கி அவர்களின் அனுசரணையுடன் நமது உரிமைகளை வென்றெடுத்திருப்பது அரசியல் ஆடுகளத்தில் சாதாரி யமாக காய்நகர்த்தும் திலகரின் பெரும் ஆற்றலை நிரூபிக்கிறது.

அரசியல் செயற்பாடுகள், தொடர்ச்சியான ஊடக ஊடாட்டங்கள், பொது நிகழ்ச்சிகள், வெளிநாட்டுப் பயணங்ககள், தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள், எதிரணிகளுக்கெதிரான தீவிர வாதங்கள் என்று அவரது பொழுதுகள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்தாலும் எழுத்துலகத்திலும் அவரின் ஈடுபாடு ஒருபோதும் குறைந்ததில்லை என்பதை இந்த நூல் நிரூபணம் செய்கிறது.

திலகரின் பேச்சுக்களை நான் கேட்டிருக்கிறேன். பேசுவந்த பொருளுக்குள் வரம்பு கட்டி, எளிமையாகவும் கவர்ச்சிகரமாகவும் உரையாற்றும் வல்லமையை அவர் கொண்டிருக்கிறார். நாளும்பொழுதும் மலையக மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளை எல்லாத் தளங்களிலும் சந்திக்கும் திலகர் கொண்டிருக்கும் தகவல் கிட்டங்கி விரிவானது. எடுத்துக் கொண்ட எதனையும், 'எடுத்தோம் கவிழ்த்தோம்' என்றில்லாமல் நிதானித்துச் செயற்படும் பாங்கு அவரின் இலக்கின் தூரத்தை குறுக்கிக் கொடுக்கிறது.

மலையகம் நம்பிக்கைக்குரிய ஒரு அரசியல் தலைவனைப் பெற்றிருக்கிறது என்பது நமக்கெல்லாம் தேனாய் இனிக்கும் செய்தி. திலகர் தனது இலட்சிய அரசியல் பயணத்தில் மேன்மேலும் வெற்றிகள் பெற என் நல்வாழ்த்துக்கள்.

மு. நித்தியானந்தன்
லண்டன்

19/11/2019

இலங்கையில் சமூகங்களுக்கிடையிலான புரிதல் என்பது மிகவும் மோசமான நிலையிலேயே இருக்கின்றது. முறு கலில் இருக்கும் பெரும்பான்மை இனத்துக்கும் சிறு பான்மை இனங்களுக்கும் இடையிலான புரிதல் மிகவும் கடினம் என்பது உலகறிந்ததுதான். என்றாலும் சிறுபான்மை இனங்களுக்கிடையிலான புரிதலும் அங்கு குறைவே.

குறிப்பாக தமிழ் மக்கள் மொழியால் ஒன்றுபட்டாலும் ஒவ்வொரு பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களும் தமக்கான தனித்துவமான பிரச்சினைகளையும் அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட அபிலாஷைகளையும் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கிழக்கு நிலைமை வடக்குக்கு புரிவதில்லை என்பது நீண்டகாலமாகவே கிழக்கு மக்களால் முன்வைக்கப்படும் குற்றச்சாட்டு. அதில் உண்மை இல்லாமலும் இல்லை.

ஆனால், கிழக்கு மக்கள் தம்மிலும் மோசமான வாழ்க்கைத் தரத்தில் இருப்பவர்களாக தாம் நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் மலையக மக்களைப் பற்றி பெரிதாக புரிந்துகொண்டிருப்பதாகவும் என்னால் கருது முடியவில்லை.

மலைகள் மறைத்ததால் புரிதல் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டுப் போகும் பிரச்சினை அல்ல இது. இரு தரப்பாரும் இருவேறு மாறுபட்ட நிலப்பரப்பில் வாழ்பவர்கள் என்பது உண்மையே. மலையகத்தில் இருப்பது போன்ற வர்க்க வேறுபாடுகள் கிழக்கில் தெளிவாக இருக்க வில்லை என்பதும் உண்மை. பொருளிட்டலுக்கான ஆதாரமும் இரு சமூகங்களுக்கும் இடையில் வேறுபட்டவைதான். ஆனால், 30 வருட உள்நாட்டுப் போரைக் கண்ட பின்னரும், அது தந்த அனுபவத்தின் பின்னரும், மலையக மக்களை புரியாதவர்களாக புரிய முற்படாதவர்களாகவே வடக்குக் கிழக்கு மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் இங்கு பிரச்சினை.

பாதிக்கப்பட்ட இனங்கள் ஏனைய, தம்மை ஒத்த இனங்களை புரிந்து கொள்வதில் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டும். அந்தத் தெளிவு இன்னமும் வடக்கு கிழக்கில் இல்லாமலேயே இருக்கின்றது. தமது வட்டங்களைச் சுற்றும் குண்டுச்சட்டி குதிரைகளாகவே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதனால், தமிழ் மக்கள் மத்தியிலேயே மனங்கள் இன்னமும் பிரிந்துகிடக்கின்றன. சாதி, மத, வர்க்க வேறுபாடுகளுடன் பிராந்திய வேறுபாடுகளும் அவர்களை பிரித்தே வைத்திருக்கின்றன.

தமது சுயநிர்ணய உரிமைக்காக போராடிய வடக்குக் கிழக்குத் தமிழ் மக்கள் குடியரிமையும் இருப்பிட உரிமையும் தொழில் மற்றும் ஊதிய உரிமையும் இல்லாது இருந்த தமது சொந்தங்களின் நிலைமையை புரியத் தவறியமை ஒரு பெரும் அவலம்.

அதேவேளை, கடந்த 30 வருடப் போரில் வடக்கு கிழக்குத் தமிழர்கள் பெரும் அழிவை எதிர்கொண்டது உண்மையாயினும் மலையக தமிழர்கள் கடந்த 20 வருடங்களிலாவது சில உரிமைகளை வென்றெடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் போராடிய பாதை வடக்கு கிழக்கு மக்களின் போராட்டப் பாதையில் இருந்து வேறுபட்டது. அதில் பலம், பலவீனம் இருந்தாலும் அது அவர்களுக்கு சில மாற்றங்களை தந்திருக்கிறது. போராட்டத்தில் முன்னேற்றத்தைத் தந்திருக்கிறது. வடக்கு கிழக்குத் தமிழர்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தில் வீழ்ச்சியை, உயிரழிவைச் சந்தித்த அதேவேளை, அவர்கள் பெரிய இழப்பின்றி சில முன்னேற்றங்களை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

போகவேண்டிய தூரம் இன்னும் நீண்டது என்ற போதிலும் மிகவும் முக்கியமான உரிமையான குடியரிமையை மீள்பெற்றிருக்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் படிப்படியான முன்னேற்றங்களை மறுப்பதற்க்கில்லை. அண்மைக்காலமாக பல்கலைக்கழகங்களுக்கு நுழையும் மலையக தமிழர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருக்கிறது. கல்விக்காக ஏனைய சமூகத்தவரை காத்து நின்ற அவர்களின் நிலைமைகளில் மாற்றம் வந்திருக்கிறது.

அந்த முன்னேற்றங்களை அடைய அவர்கள் கையாண்ட வழிகளை அறிந்துகொள்ளல் வடக்கு கிழக்கு மக்களுக்கு ஒரு விழிப்புணர்வைத் தரும் என்பது எனது கருத்து.

இவற்றை எமது கிழக்கு மக்களுக்கு பகிர வேண்டும் என்பதே மல்லியப்புசந்தி திலகரை “மலைகளைப் பேசவிடுங்கள்” என்ற தொடரை எமது “அரங்கம்” பத்திரிகையில் எழுத வேண்டும் என்று நான் கேட்டதற்கு முக்கியமான காரணம்.

போராட்டத்தில் முன்னேற்றத்துக்கு மாற்று வழிகளை கண்டறிவதுடன், தமது சொந்த மலையகச் சகோதரர்களை புரிந்துகொள்ளவும் இது கிழக்கு மக்களுக்கு உதவும் என்பதே எனது இலக்காக இருந்தது.

திலகர் அருமையான இலக்கியவாதி, விடயங்களை தெளிவாகச் சொல்லும் ஆற்றல் மிக்கவர், ஒரு தோட்டத்தொழிலாளியின் மகன். அந்தத்

தோட்டத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவர். அந்தத் தோட்டம் தரும் நாமறிந்த சுகந்தமான காற்றோடு, தேயிலைக்காட்டின் மறைவில் ஊமையாய் ஒரு காலத்தில் அழுதுகொடிருந்த ஒரு இனத்தின் வலிகளையும் நன்கு உணர்ந்தவர். அவர்களை, “அழகையை நிறுத்தி நிமிர்ந்து நில” என்று சொல்லும் இன்றைய இளைஞர்களில் ஒருவர் அவர். அது மாத்திரமல்லாமல், வன்னியில் வாழ்ந்து வடக்கு கிழக்கு மக்களையும் நன்கு புரிந்தவர். வடக்கு கிழக்கு மக்களின் போராட்டத்தின் வலியையும் நன்கு உணர்ந்தவர். அவரால், மலைகளில் வாழும் எமது சொந்தங்களின் கதையை எமது உறவுகளுக்கு இதமாகச் சொல்ல முடியும் என்று நம்பினேன். அதன் விளைவே “மலைகளைப் பேசவிடுங்கள்”.

அந்த மலைகளைப் பேசவிடுங்கள். இதமான குளிரோடு கலந்த அந்த மலையிடைத் தென்றலை மாத்திரம் அல்லாமல் அங்கு அடித்து ஓய்ந்த சூறாவளிகள் பற்றியும் அந்த மலைகள் பேசும். இன உறவை எம்மினத்தில் இருந்தே முதலில் ஆரம்பிப்போம்.

அன்புடன்

சீவகன் பூபாலரட்ணம்

ஆசிரியர்

அரங்கம் பத்திரிகை,

மட்டக்களப்பு

பி.பி.சி (தமிழ்)

லண்டன்

20/11/2019

து ஒரு

பெறுமதியான முயற்சி

அரசியல்வாதிகள் எழுத்துத்துறையில் பிரகாசிப்பதும், எழுத்தாளர்கள் அரசியலில் பிரபலம் அடைவதும் மிகவும் அரிது. இவ்வாறு இரு துறைகளிலும் பிரகாசிப்பவர்களை தமிழகத்தில் பார்க்கலாம். இலங்கையில் அவ்வாறு ஒரு சிலர்தான் இருப்பார்கள். அதில் 'திலக' என்று அனைவராலும் அன்பாக அழைக்கப்படும் மயில்வாகனம் திலக ராஜை விட்டு விட்டு செல்ல முடியாது.

திலகரை நான் முதன் முதலில் அறிந்து கொண்டது 'மல்லியப்புசந்தி திலகர்' ஆகத்தான். அதாவது அவரை ஒரு எழுத்தாளர் என்ற முறையில்தான் நான் முதலில் சந்தித்திருந்தேன். இந்த இலக்கியகாரரான எழுத்தாளர், கவிஞர், விமர்சகர் இவற்றுக்கு மேலாக ஒரு சிறந்த பேச்சாளர் என பலதுறைகளில் ஆளுமையுடையவராவார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இடம்பெறும் புத்தக வெளியீடுகளில் அவரது விமர்சன உரைகளைக் கேட்டு வியந்திருக்கிறேன்.

2015ல் தான் அவர் தன்னை ஒரு அரசியல்வாதியாகவும் வெளிப்படுத்திக்கொண்டார். "ஒரு எழுத்தாளரான திலகர், அரசியலில் என்னத்தை சாதிக்கப்போகிறார்?" என்பதை அவதானித்து வந்திருக்கின்றேன். அரசியலில் திட்டமிட்ட முறையில் அவர் காய்நகர்த்தினார். மிகவும் குறுகிய காலத்திலேயே அரசியலிலும் அவர் தனக்கென தனியான ஒரு இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டுள்ளார்.

அரசியல் அவரது இரத்தத்தில் ஊறியிருந்தது. சமூகத்தின் மீதான அவரது பற்றுதல், நன்கு திட்டமிட்ட முறையில் செயற்படும் திறமை என்பன அரசியலில் விரைவிலேயே பலவற்றை சாதிக்க அவருக்கு உதவுகிறது.

தீவிர அரசியலில் இறங்கியிருப்பதால் எழுத்துத்துறையிலிருந்து திலகர் ஒதுங்கிவிடுவாரா என்ற கேள்வி என்னைப் போலவே பலருக்கும் எழுந்திருந்தது. ஆனால், அவர் தொடர்ந்தும் எழுதினார். பரபரப்பான

அரசியல் பணிகளுக்கு மத்தியிலும் சமகால அரசியல் விவகாரங்கள். சமூகம் சார்ந்த விடயங்கள். இலக்கியங்கள் என அவர் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்.

அரசியல் சமூக விவகாரங்களில் நிறைய கட்டுரைகளை அவர் எழுதியிருக்கின்றார். எனக்கும் சந்தேகம் வரும்போது அவரிடம் பல விடயங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வதுண்டு.

ஞாயிறு தினக்குரலுக்கு பெருமளவு கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறார். அரசியல், சமூக, பொருளாதார விடயங்களில் ஆழமான அறிவை கொண்டிருக்கும் அதேவேளை, அந்த விடயங்களை மிகவும் இலகுவாக சாதாரண மக்களும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய விதமாக எழுதக்கூடியவர். அவரது எழுத்துக்கள் வரவேற்கப்படுவதற்கு அதுதான் பிரதான காரணம்.

அவ்வாறு தினக்குரலிலும் மற்றும் சில பத்திரிகைகளிலும் அவர் எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக “மலைகளைப் பேசவிடுங்கள்” என்ற இந்த தொகுப்பு நூல் வெளிவருவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். அவரது கட்டுரைகள் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியவை. சமகால அரசியல் சமூக விடயங்களைத் தாங்கிய நூல்களே எதிர்கால ஆய்வுகளுக்கு உதவக்கூடியவை. அந்த வகையில் இது ஒரு பெறுமதியான முயற்சி.

திலகர் தொடர்ந்தும் எழுத வேண்டும். கடினமான அரசியல் விவகாரங்களையும் சாதாரண மக்களுக்குப் புரியும்படி தருவதற்கு அவரைப் போன்ற அரசியல்வாதியாகிய எழுத்தாளர்களால் தான் முடியும்.

வாழ்த்துக்கள்..

பாரதி இராஜநாயகம்

ஆசிரியர்.

ஞாயிறு தினக்குரல்

24/11/2019

மே

ஸெழுகின்ற

சமுக்கத்தின் குரலாக...

திலகர் என்றே இலக்கியம் மற்றும் அரசியல் தளங்களில் அறியப்படும் மயில்வாகனம் திலகராஜ் மலையகத்து பெருந்தோட்ட மண்ணின் மைந்தன். ஹட்டன் ஹைலன்ஸ் கல்லூரியில் பயின்று கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் வணிகமாணி சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர். B.Com (Hon), இதழியல் டிப்ளோமா, சட்டம், முகாமைத்துவம், பொருளியல் என தன்னைப் புடம்போட்டுக் கொண்டவர். தொழிலாக முகாமைத்துவ உசாத்துணைவர் (Management Consultant).

ஹட்டன், மல்லியப்புசந்தியில் 'லோயல் எக்கடமி' எனும் கல்விக்கூடம் நடாத்தி, பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடன் தானும் ஓர் ஆசிரியராகவும் கல்வியக நிர்வாகியாகவும் செயற்பட்டு மலையக மாணவர்களை பல்கலைக்கழகத்துக்கு அனுப்பி அழகு பார்த்தவர்.

பேராசிரியர். காசிவத்தம்பியின் மாணவன். அவரது முன்னுரையுடன் தன்னுடைய 'மல்லியப்புசந்தி' எனும் கவிதை நூலை வெளியிட்டுள்ள கவிஞர் (2007).

2007இல் 'பாக்கியா பதிப்பகம்' என தனது அம்மாவின் பெயரில் பதிப்பகம் அமைத்து, இதுவரை தனது கவிதை நூல் உட்பட பத்துக்கும் மேற்பட்ட மலையக நூல்களை வெளியிட்டிருக்கும் வெளியீட்டாளர்.

இப்படி பன்முக ஆளுமைகளின் முன்னணிகளுடன் அரசியல் மேடை ஏறி, நுவரெலியா மாவட்டத்தின் பிரதிநிதிகளில் மிகவும் இளையவராகப் பாராளுமன்றத்துக்குள் நுழைந்தவர் (2015).

'மலைகளைப் பேசவிடுங்கள்' எனும் இந்த மலையக மக்களின் சமூக மற்றும் அரசியல் நிலைமைகள் பற்றிய கட்டுரைகள் அவருடைய அரசியல் ஆளுமைகளுக்கான ஒரு புதுக்குரலாக ஒலிப்பவை! மலைகளின் மௌனத்துக்குக் கீழே உள்ள பல குமுறல்களை இனங்கண்டு வெளிக்கொணர்பவை.

1931ஆம் ஆண்டு சர்வஜன வாக்குரிமையின் படி இந்த மக்களின் பிரதிநிதியாக கோ.நடேசய்யர் அரச சபையில் அமர்ந்த காலந்தொட்டு,

இன்று வரையிலும் கூட இந்த மக்களின் பிரதிநிதிகளாக எத்தனையோ பேர் பாராளுமன்றம் சென்றிருக்கின்றார்கள்... இந்த மக்களுக்காக பேசியிருக்கின்றார்கள்.... வாதாடி இருக்கின்றார்கள்... சண்டை பிடித்திருக்கின்றார்கள்... ஏன், வாயே திறக்காமல் மௌனியாகவும் இருந்துள்ளார்கள்! என்றாலும் நுட்பமாகவும், நுணுக்கமாகவும் இந்த மக்களின் பிரச்சினைகளைப் பாராளுமன்றத்துக்குள் கொண்டு வந்தவராக பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திலகர் திகழ்கிறார்.

மலையக தேசிய உணர்வின் ஆரம்ப கர்த்தாவான கோ.நடேசய்யர் மலையக மக்களின் இன மற்றும் வர்க்க அடக்குமுறைகளுக்கெதிரான தனது கருத்துக்களை அரசியல் அரங்கில் வெளிப்படுத்தியவர். அதற்காகப் போராடியவர். தொடர்ந்து வந்த அரசியல் பிரதிநிதிகளும் இந்த அடக்கு முறைகளுக்கெதிராகப் போராடியவர்கள்தான். “பயந்து ஓடாதீர்கள் எதிர்த்து தாக்குங்கள்” என்றும் அறிவுறுத்தியவர்கள் தான்.

இந்த வன்முறைகளும் வர்க்க அடக்குமுறைகளும் கண்ணாடி தேவைப்படாத ‘கைப்புண்’ போன்றவைகள். எளிதில் கண்டுக்கொள்ளக் கூடியவை. ஆனால், இந்த அரசியல் பயணத்தின் வழிமூலம், இந்தத் தொகுதியின் கட்டுரைகள் மூலம் திலகர் எழுப்பும் குரல் இந்த மக்கள் மேல் அறையப்படுகின்ற, மேலெழ முடியாதவாறு நசுக்கி வைக்கின்ற அரசின் சட்டங்கள் மேற்கொள்ளும் அடக்குமுறைகளுக்கெதிரான குரல்.

இது ஒரு புதுக்குரல் என்பதால் மலையக அரசியலில் இந்த மக்களுக்கான அவர்களின் சுபீட்சத்துக்கான முதற்குரலாகவும் திகழ்கின்றது. மலையகம் என்கின்ற உணர்வுடனும், மலையக மக்கள் என்கின்ற உறவுடனும் ஏற்படுகின்ற மனக்கிளர்வுகள் அரசியல் மயப்படும்போது மேலெழுகின்ற சமூகத்தின் குரலாகவே அது ஒலிக்கிறது.

2015ஆம் ஆண்டு ஆட்சி மாற்றம் ஏற்பட்டது. உள்நாட்டு யுத்தம் தொடர்பில் சர்வதேச நீதி விசாரணை வேண்டும் என்பது இலங்கை அரசியலின் ஜெனிவா மனித உரிமை கூட்டத்துக்கான நிகழ்ச்சி நிரல்களில் ஒன்று. புதிய ஜனாதிபதியாக மைத்திரிபால சிறிசேன கூட்டிய சர்வகட்சி மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட சிங்கள கட்சிகள், சர்வதேச விசாரணை தேவையில்லை என்றனர். தமிழ்க்கட்சிகள் 2009இல் இருந்து தேவை என்றனர். முஸ்லிம் கட்சிகள் 1990களில் வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்ட காலத்தில் இருந்தே விசாரணைகள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்றனர்.

மலையக அரசியல் கட்சி ஒன்றின் பிரதிநிதியாகக் கலந்துகொண்ட திலகர், ஜனாதிபதி செயலகத்தில் நடந்த அந்த மாநாட்டில் முன்வைத்த கோரிக்கைப் பற்றியும் மேற்கொண்ட வாதம் பற்றியும் பேசுகிறது ‘மலைகளின் மௌனத்துக்கு கீழே பல குமுறல்கள்’ எனும் முதற் கட்டுரை. இந்த கட்டுரை ஆக்கத்தை வாசிக்கும் போது அரசியல் அறிவுள்ள எவருமே, யார் இந்த திலகர்? என்று புருவமுயர்த்தவே செய்வார்கள். அந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட தமிழ்க் கட்சிகளின் ‘பெருந்தலைவர்களும் அதையேதான் செய்திருக்கின்றார்கள்.

“யார் இவர்?” என்ற தோரணையில் மெதுவாக எட்டிப் பார்த்தார்கள். பிறகு மாநாடு நிறைவடைந்ததும்,

“தம்பி என்ன செய்கின்றீர்கள்” என்று கேட்டார்கள்.

“நான் நுவரெலியா மாவட்ட எம்.பி.யாக இருக்கின்றேன்”

“என பதிலளித்தேன்...” என்றொழுதுகிறார் திலகர்.

பிரதேச சபைச் சட்டம் பெருந்தோட்டத்துறை மக்களை ஒதுக்கியே வைத்திருந்ததையும், பிரதேச சபைகள் பெருந்தோட்டப் பகுதிக்கு சேவையாற்ற முடியாது எனும் சட்ட இறுக்கம் உள்நாட்டு நிர்வாகப் பொறிமுறையில் இந்த மக்களை உள்வாங்குவதில்லை என்று அரசாங்கம் முடிவெடுத்திருந்த நிலைமைகளையும் பேசும் கட்டுரை இப்படிக்குறிக்கிறது:

“குடியுரிமையைப் பெற போராடிய போது உள்நாட்டு நிர்வாகத்தில் உள்வாங்கப்படும் அனுமதியை சட்டத்தில் கோர மறுத்திருக்கின்றோம். 11 மலையகப் பிரதிநிதிகளில் 9 அமைச்சர்கள் இருந்த (2010 - 2015) காலத்தில் கூட இந்த சட்டத்திருத்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்படவில்லை”

2015இல் சபை ஒத்திவைப்பு பிரேரணை ஒன்றினூடாக சபையில் கட்டுரையாளரால் முன்வைக்கப்பட்ட பின்னரே அரசுக்கு வகை சொல்லும் தேவை வந்தது. சட்டத்திருத்த உடன்பாடும், உறுதிப்பாடும் வழங்க வேண்டி வந்தது.

இத்தொகுதியில், இலங்கையின் ஆங்கில ஆட்சிக்காலத்திலிருந்தும் அதன் பின்னருமான மலையக மக்களின் அரசியல் நிலைப்பாடு தொடர்பான 15 கட்டுரைகளில் உதாரணத்துக்கு இரண்டு கட்டுரைகள் பற்றி மேலே குறிப்பிட்டேன். மொத்த கட்டுரைகளையும் வாசித்தப் பிறகு, எதுவித எதிர்வினையுமின்றி மலையக அரசியலுக்கான ஒரு புதுக்குரல் தான் என்பதை நீங்களும் ஏற்றுக்கொள்வீர்கள்.

அரசியல் பெரியவர்கள், கல்விசார் புலமையாளர்கள், கலை இலக்கிய ஆளுமைகளான தனிப்பட்டோர் மற்றும் அமைப்புக்கள் போன்றவற்றுடன் கலந்துரையாடும் சக்தியும் சாதூர்யமும் கொண்டவர் திலகர். கவிதை, நாடகம், சிறுகதை, கட்டுரை குறிப்பாக அரசியல் கட்டுரைகள், விமர்சனம், விவாதம், மேடையுரை, நேர்காணல்கள் என ஈடுபாட்டுடன் ஈடுபட்டுழைக்கும் செயற்பாட்டாளர்.

உள்நாட்டில் மட்டுமல்ல வெளிநாடுகளின் சர்வதேச அரசியல், இலக்கிய கருத்தரங்குகளிலும் கலந்துகொள்வதற்காக அடிக்கடி அழைக்கப்படும் இளைஞர் இவர். மலையகத்துக்கு பெருமை சேர்ப்பவை அவருடைய பணிகள் என்பதில் நாங்களும் மகிழ்வும் பெருமையும் கொள்கின்றோம்.

எனக்கு அவர் அறிமுகமானது 2000ஆம் ஆண்டு க. ப. லிங்கதாசனின் ‘குறிஞ்சித்தேன்’ வெளியீட்டின்போது என்றாலும், 2007இல் அவருடைய

கவிதைத் தொகுதியான ‘மல்லியப்புசுந்தி’ வெளியீட்டு விழாவுக்காக ஹட்டனுக்குக் கூட்டிப்போக வீட்டுக்கு வந்ததுடன் ஏற்பட்ட அறிமுகம், இன்று குடும்ப நட்பாக நெருக்கமுற்றிருக்கிறது.

என்னுடைய முதுமை காரணமாக இலக்கியக் கூட்டங்கள், விழாக்களுக்கு என்னை கூட்டிப்போய் கூட்டி வருவதில் ஒரு கைத்துணையாக இருப்பவர் அவர். முக்கியமாக நான் பங்கேற்கும் கூட்டங்கள் விழாக்கள் போன்றவை. கொழும்பு மட்டும் என்றில்லாமல் கண்டி, மாத்தளை, ஹட்டன், நுவரெலியா, பதுளை, கல்முனை, மட்டக்களப்பு என்றும், கடல் தாண்டி கோவை, சென்னை, திண்டுக்கல் என்றும் விரிகின்ற வழித்துணை அது... கைவிளக்கு அவர்.!!

என்னுடைய ‘1983’ நாவலுக்கு ‘கரிகாற்சோழன்’ விருது 2017இல் கிடைத்தது. சென்னையில் விழா. திலகருடன் தான் சென்றேன். என்னை கூட்டிக்கொண்டுபொய் முன்வரிசையில் அமர்த்திக் கொண்டார்கள். கூட்டத்துடன் கூட்டமாக திலகர் அமர்ந்துக்கொண்டார். விருது வழங்கல் முடிந்ததும் ஏற்புரையாற்ற என்னை அழைத்தார்கள்.

‘கரிகாற்சோழன்’ விருது தருவதாக அறிவித்து கொழும்பில் இருந்து என்னை அழைத்துள்ளீர்கள். இந்த 84 வயதில் என்னால் எப்படி இங்கு வரமுடிந்தது. எங்கள் தேசத்துப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மயில் வாகனம் திலகராஜ் என்னை பத்திரமாகக் கூட்டி வந்து உங்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டு விழா மண்டபத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றார். விழா நிறைவடைந்ததும் அதேபோல் பத்திரமாகக் கூட்டிப்போய் எங்கள் வீட்டில் சேர்ப்பித்துவிடுவார். முதலில் அவருக்கு எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துவிட்டு ஏற்புரைக்கு வருகிறேன்... என்று ஆரம்பித்தேன். கூட்டமே அப்போதுதான் திலகர் அமர்ந்திருந்த திசையை திரும்பிப் பார்த்தது. மாறாத புன்னகையோடு அமர்ந்திருந்தார் அவர்.

விழாவுக்கு சிறப்பு அதிதியாக வந்து உரையாற்றிய ‘தினமணி’ ஆசிரியர் தனதுரையில்,

“தெளிவத்தை ஐயாவுக்கு இந்த விருது ஒன்றும் பெரிய விருதல்ல. இலங்கையின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் நமக்காக இவரை கடல் கடந்து கூட்டி வந்திருக்கிறார் என்றால் அதே பெரிய விருதுதானே. நம்முடில் நடக்கிற காரியமா இது. வருந்தி அழைத்தாலும் இலக்கிய கூட்டமென்றால் வராதவர்கள், ஒரு இலக்கியவாதியைக் கூட்டிக் கொண்டு வருவார்களா...? அவரையும் மேடைக்கு அழைத்து கதிரை போட்டு கௌரவிக்க வேண்டும்” என்று அமைப்பாளர்களிடம் கூறினார். நான் ஏற்புரை முடித்து அமரும் வரையும் கூட அவரை மேடைப்பக்கம் காணவில்லை. அதுதான் திலகர்!

இந்த அரசியல் கட்டுரைகளின் தொகுதி இவருடைய இரண்டாவது நூல். வரலாற்றுத் தேடல்களும் தொடர்ச்சியான வாசிப்பும் பல புதிய வெளிகளை அவருக்கு புலப்படுத்திக்கொண்டே இருக்கிறது. அவருடைய ஆளுமையின் முக்கியத்துவமும் அதனுடே பிரகாசம் கொள்கிறது.

பாண்டிச்சேரி பிரெஞ்சு நிறுவனம் (French institute of Pondicherry) Penguin பதிப்புத் தொகுப்பாக வெளியிட்டிருக்கும் Contemporary Tamil Writings of Sri Lanka எனும் தொகுதியில் இவருடைய 'யாழ்ப்பாணத்தில் மடக் கொம்பரை' எனும் 'ஜீவந்தி' தமிழ்க் கட்டுரை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு இடம்பெற்றுள்ளது. நுவரெலியா மாவட்டத்தில் உள்ள மடகொம்பரை தேயிலைத் தோட்டம் இவர் பிறந்தமண்.

"எழுத்தும் இலக்கிய மொழியும் எதிர்த்துத் தாக்கும் போர்க்கருவி போன்றது. அதன் கூர்மையும் வேகமும் அதன் பேசுபொருளை மையமாகக் கொண்டவை. அவை இன்றையும், நாளையும், நாளை மறுநாளையும் என்னும் எதிர்காலத்தைச் சேர்ந்தவை. அரசும் அதன் தத்துவமும், நெறிமுறைகளும் நேற்றைச் சார்ந்தவை"

- ரஷ்யக் கவிஞர் ஜோசப் பிராட்ஸ்கி

வரலாற்றின் பின்புலத்தில் தனிப்பட்ட ஆளுமையையும் தனிப்பட்ட ஆளுமையின் பின்புலத்தில் வரலாற்றோட்டத்தையும் இணைத்துப் பார்க்கும் அவசியம் எப்போதும் உண்டு.

திலகருக்கு எங்கள் வாழ்த்துகள் எப்போதும் உண்டு.

என்றும் அன்புடன்

தெளிவத்தை ஜோசப்
வத்தளை, இலங்கை

24/11/2019

LD

லையகத்தின்

புதிய பரிமாணமாக...

ஈழம் என்று சொன்னால் நாமெல்லாம் அதில் உணர்வு பூர்வமாகவும் அறிவு பூர்வமாகவும் இணைந்திருக்கிறோம். அதற்கு காரணம் 1983க்குப் பிறகு ஈழத்தில் சிங்களத்தமிழ் இனக்கலவரத்தோடு ஏற்பட்ட போர்ச் சூழல். அதை யொட்டி தமிழகத்தில் ஈழம் தொடர்பான ஒரு ஆதரவுக் குரல்கள் வெளிப்பட்டு இன்றுவரை அதனை வெவ்வேறு வடிவங்களில் தாங்கியவர்களாக உள்ளோம்.

அரசியல் களம் தாண்டி ஈழத்திற்கு இன்று இன்னொரு முகம் இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் தமிழ் இலக்கியம், தமிழ்ப் பண்பாடு என்பது தமிழகம் அளவினதாக இருந்தது. ஆனால் இன்று தமிழ்ப் பண்பாடு என்பதும் தமிழ் இலக்கியம் என்பதும் தமிழகம் தாண்டி ஈழத்தில் வாழக்கூடிய மக்கள் சார்ந்ததாகவும், அதனையும் தாண்டி உலகெங்கும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்களின் பண்பாடு சார்ந்ததாகவும் மாறி இருக்கிறது. ஏறக்குறைய தமிழ் இலக்கியமே குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனும் ஐந்திணைகள் வகுத்தது. இன்றைக்கு கடல்வழியாகவும், வான்வழியாகவும் புலம்பெயர்ந்து சென்று நாடற்றவர்களாக, தங்களது மனோபாவங்களைத் தேசத்தைத் தாண்டியவர்களாக கொண்டு வாழ் வோரின், அவர்களது வாழ்நிலப்பரப்பை ஆறாம் திணையாக வேண்டி நிற்கிறது.

ஏறக்குறைய 1983க்குப் பின்னால் ஈழத்தில் இடம்பெற்ற சூடான நினைவுகளை தமிழகத்தில் வைத்திருப்பது அரசியல் மட்டுமல்ல அதற்கு அங்கிருந்து வெளிவந்த படைப்புகளும் மிக முக்கியமான பங்கை வகிக்கின்றது. குறிப்பாக சேரன், வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் உள்ளிட்டோர் ஈழப்பிரச்சினை குறித்து எழுதிய கவிதைகள் அந்தப் பிரச்சினையை தமிழ்நாட்டில் புரிந்துகொள்வதற்கு பெரும் உதவியாக இருந்தது.

இப்படி ஈழம் பற்றிய ஒரு பார்வை இருக்கின்ற நிலையில், ஈழம் பற்றி நாம் யோசிக்கும்போது பெரும்பாலும் நம் கவனத்துக்கு வராத ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அது ஈழம் என்ற பொது அடையாளம் எந்த

அளவுக்கு கவனத்துக்கு வந்து இருக்கிறதோ அதற்கு இணையாக வந்திருக்க வேண்டிய ஒரு அடையாளம். ஒரு பேசுபொருள். ஆனால் துரதிஸ்டவசமாக அது அந்தளவுக்கு வரவில்லை.

ஈழத்தில் வாழக்கூடிய தமிழ் மக்கள் என்றால் அது ஒரு பகுதியைச் சார்ந்தவர்கள் இல்லை. அங்கு வடபகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில், கிழக்கில் மட்டக்களப்பில் தமிழ் மக்கள் வாழ்வதைப்போலவே தெற்கில் மலையகத் தமிழர்கள் எனும் தமிழர்களும் வாழ்கிறார்கள். ஈழத்தில் மலையகத் தமிழர்களும் வாழ்கிறார்கள் என்பதை அறியாத ஒரு தலைமுறையினரே கூட இப்போது இங்கே தமிழகத்தில் இருக்கிறார்கள். ஈழத்தமிழர்கள் என்று சொன்னால் அதில் மலையகத் தமிழர்களும் அடங்கியுள்ளார்கள் என புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஓர் ஓர்மையை உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டிய ஓர் அவசியத்தில் நாம் இப்போது இருக்கிறோம். அத்தகைய ஒரு விழிப்புணர்வை, மலையகம் எனும் தனி அடையாளத்தை உருவாக்கி வளர்த்து வந்ததில் ஒரு பெரிய மரபு இருக்கிறது. அந்த மரபின் தொடர்ச்சியாக ஒரு எழுத்தாளராகவும் அரசியல் செயற்பாட்டாளராகவும் மலையகத்தை சர்வதேச மட்டத்திற்கும் கொண்டு சென்றதில் மல்லியப்புசந்தி திலகர் எனும் இந்த நூலாசிரியருக்கு ஒரு பங்கு இருக்கிறது.

ஏறக்குறைய 150 முதல் 200 வருட காலத்திற்கு முன்பு கோப்பி, தேயிலை முதலான பயிர்சார்ந்து பிரித்தானியரால் உருவாக்கப்பட்ட பெருந்தோட்டங்களில் உழைப்பதற்காக தமிழகத்தில் இருந்து கொத்துக் கொத்தாக தமிழர்கள் இடம்பெயர்ந்து சென்றார்கள். இந்த 150-200 வருடகால வரலாற்றில் அவர்கள் தமிழக அடையாளங்களில் இருந்து முற்றிலும் விலகி ஈழத்தில் தனித்துவ அடையாளம் பெற்றவர்களாக... அந்த வாழ்வாதாரத்தின் பின்னணியில் வாழக்கூடியவர்களாக பழகிப் போனார்கள். இப்போது அவர்களின் சொந்த நாட்டோடு எந்த தொடர்பும் இருக்க முடியாது. அதேநேரம் ஈழத்தில் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்து வருகிற தமிழர்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாதவர்களாகவும் ஆகிப்போனார்கள். இப்படி பண்பாட்டு அடிப்படையிலும் அரசியல் அடிப்படையிலும் தனித்துவமான, தனித்து நடாத்தப்படுவதனால் அதுசார்ந்த தனித்த அடையாளத்தை உருவாக்கிக் கொண்டவர்களாக மலையகத் தமிழர்கள் உருவானார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினைகள், போராட்டம் அனைத்து ஈழத் தமிழர்கள் எதிர்கொள்கின்ற அடையாளங்களை ஒத்ததாக இருந்த அதே நேரம் அவர்களுக்கென்றே தனித்துவமான பிரச்சினைகளைக் கொண்டதாகவும் இருந்தது. பெருமளவு தோட்டத் தொழிலாளிகளாக, உடல் உழைப்பாளர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களுடைய உழைப்பு, வாழ் வியல்முறை என்பது வேறாக இருந்தது. அவர்கள் மத்தியில் பணியாற்றுவதற்கு, தொழிற்சங்கங்களும், அந்த தொழிற்சங்கம் சார்ந்த அமைப்புகளும் அதன் தலைவர்களும் உருவாகவேண்டிய அவசியம் எழுந்தது.

இந்த நிலையில்தான் மலையகத் தமிழர்களின் வாழ்வியலை பின்னணியாகக் கொண்ட ஒரு தனித்த இலக்கிய மரபு உருவானது. அந்த தனித்த இலக்கிய மரபு என்பது ஈழத்து தமிழர்கள் மத்தியிலான

எழுத்துசார்ந்த மரபுபோல் அல்லாமல் வாய்மொழி பாடல்களாக, கீர்த் தனைகளாக, சிந்துகளாக இங்கிருந்து இடம்பெயர்ந்து சென்ற மக்கள், தாங்கள் இடம்பெயர்ந்துசென்ற அந்த வழிநடையின் துயரத்தை பாடல்களாக மாற்றினார்கள்.

அங்கே தோட்டத் துரைமார் எவ்வாறு அவர்களை நடாத்தினார்கள், அதற்காக எவ்வாறு போராடினார்கள் என்பதை ஆரம்பத்தில் வாய் மொழியாகவும் பின்னாளில் எழுத்துருவிலும் இலக்கியங்களாக உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். எந்தவகையிலும் மலையகத்தவர்கள் யாழ்ப்பாணத் தவர்களுக்கு சளைத்தவர்கள் அல்ல என்று சொல்லக்கூடிய வகையிலே மலையகத்தவர்கள் இலக்கியத்திலே ஒரு பொது அடையாளத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். 'மலைகளைப் பேசவிடுங்கள்' எனும் தலைப்பே கூட வ.செல்வராஜா எழுதிய ஒரு நாடகத்தினதும் தலைப்பு என்றே நூலாசிரியர் தன்னுரையிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். 'மல்லியப்புசந்தி' என்பதே கூட அவர் முதலாவாக வெளியிட்ட கவிதைத் தொகுப்பின் பெயர்தான். அது மலையகத்திலே ஹட்டனிலே அமைந்திருக்கக்கூடிய மக்கள் சந்திக்கின்ற ஓர் இடத்தின் பெயர். அது வெறும் இடமல்ல. அது ஒரு அடையாளம். அது அவர்களின் வாழ்வியலோடு இணைந்த விடயங்களைச் சொல்லுகின்றபோது ஒரு இடத்தின் பெயராக அல்லாமல் வாழ்வின் ஓர் அடையாளமாகவே அமைந்துவிடுகின்றது. பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களின் முன்னுரையோடு நூலாசிரியரே உருவாக்கிய பதிப்பகத்தின் ஊடாக 'மல்லியப்புசந்தி' எனும் நூலை அவரே வெளியிட்டிருக்கிறார்.

மலையக இலக்கியம் தொடர்பான ஒரு ஆய்வரங்கம் இரண்டொரு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திண்டுக்கல், காந்தி கிராம கிராமிய பல்கலைக் கழகத்திலே நடைபெற்றது. இலங்கை மலையகத்தில் இருந்து பல இலக்கிய ஆய்வறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் அங்கே உரையாற்ற வந்திருந்தார்கள். அதன்போது ஈழத்தின் மிக முக்கிய எழுத்தாளருமையான தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களும் வந்திருந்தார். அவரின் வயதின் காரணமாக அவருடன் கூட வந்திருந்த இளையவரான அவரது உதவியாளர் என்றுதான் மல்லியப்புசந்தி திலகரை நான் கணித்தேன். பின்பு தான் தன்னை முன்னிலைப்படுத்தாத முத்தவருக்கு உதவுகின்ற எளிமையான மக்கள் பிரதிநிதியாக நான் அவரை அறிந்து கொண்டேன். அதன் பின்னர் சமூக வலைதளத்தின் ஊடாக அவரை பின்தொடர்ந்த போதுதான் அவரது முக்கியத்துவத்தை உணரக்கூடியதாக இருந்தது.

சமகாலத்தில் மலையகத் தமிழர்களின் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்பவர்களில் திலகர் தனித்துவமானவராக விளங்குகிறார். அவர் கல்விப் புலமை மிக்கவராக, தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் என மும்மொழி பேசுபவராக இருப்பது, இதழ்களில் எழுதுபவராக, கவிதை இயற்றுபவராக, மலையக இலக்கிய முன்னோடிகளைத் தேடிச்சென்று ஒரு தொடர்பை உருவாக்கிக்கொள்பவராக, மலையகத்தின் வரலாறு

பற்றிய ஓர் ஓர்மையை உள்வாங்கி அதனடிப்படையில் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளைப் புரிந்து கொள்பவராக இருப்பதை இவரிடத்தில் காண்கிறேன்.

இவற்றுக்கு மேலாக அதிகாரப்பகிர்வு விடயத்தில் மலையகத்துக்கு இருக்க வேண்டிய பக்கத்தை, பிச்சினைகளை தனது அரசியல் முன்னோடிகளான மனோகணேசன், திகாம்பரம் போன்றவர்களின் வரிசையிலே இணைந்து முன்வைப்பவராக, மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளை சர்வதேச அரங்குகளிலும் பேசுபவராக பல்வேறு நாடுகளுக்கு பயணிப்பவராகவும் உள்ளார். சர்வதேச அரங்கில் ஈழத்தமிழர் பிரச்சினை என்பது ஒன்று அல்ல அங்கு வாழ்கின்ற மலையகத் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகள் வேறானதாக இருக்கின்றது என்பதை இணைத்துச் சொல்பவராகவும், எடுத்துச் செல்லக்கூடியவராகவும் இவரை அடையாளம் காணமுடியும். இது அவரது முன்னோடிகளுக்கு இல்லாத வாய்ப்பு. அந்த வாய்ப்பினை மலையகத் தமிழர்களின் மாற்றத்துக்காக முன்னேற்றத்துக்காக இவர் செயற்படுத்திக்கொண்டிருப்பதை, செலவிட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. குறிப்பாக தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளியின் மகனாகப் பிறந்து வளர்ந்த ஒருவரான திலகர் ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக வந்திருக்கிறார் என்பது இங்கு கவனத்துக்குரியது. அந்த அனுபவம் அவருக்கு பெருமளவில் உதவியிருக்கிறது.

ஆங்கிலேயர்கள் உருவாக்கிய பள்ளிக்கூடங்கள், சிறைச் சாலைகள் போன்ற தொழிற்றுறைகளில் உருவாக்கிய குடியிருப்புகள் அவர்களின் கண்காணிப்புக்கு ஏதுவாகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மலையகத்திலே அவை லைன் வீடுகள் என அழைக்கப்படுகின்றன. அத்தகைய லைன் வீடுகளில் பிறந்து வளர்ந்த திலகர் அத்தகைய லைன் வீடுகளை மாற்றி தனித்தனியான வீடுகளை அமைக்கும் எண்ணக்கருவை வலுப்படுத்துதல், அந்த பிரதேசங்களை கிராமங்களாக மாற்றுவதற்கான திறவுகோலாக மலையக அதிகார சபை ஒன்றை நிறுவுதல் முதலான விடயங்களில் அதிக அக்கறை காட்டியுள்ளார். அவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட அதிகார சபை சம்பந்தமாக இந்த நூலிலே விரிவாக எழுதியுள்ளார். அரசியல் செயற்பாட்டாளரான திலகர் ஒரு எழுத்தாளராக இருப்பதன் காரணமாக தினசரிகளில், வார இதழ்களில் மலையக மக்களின் வரலாற்றையும் கடந்தகால அனுபவங்களையும் ஏறிட்டு அதில் இருந்து அவர்களின் தேவை என்ன என்பதையும் அது எவ்வாறு நிறுவப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அடையாளம் கண்டு தொடராக பல கட்டுரைகளை எழுதி வந்துள்ளார். அத்தகைய கட்டுரைகளில் 'அரங்கம்', 'ஞாயிறு தினக்குரல்' ஆகிய பத்திரிகைகளில் எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பே இந்த நூலாகும்.

இந்த நூலினைப் படிக்கும்போது இரண்டு செய்திகளை நாம் அறிந்துகொள்ள முடியும். ஒன்று மலையகத் தமிழர் எனும் அடையாளம் எவ்வாறு உருவானது? அதற்கு முன்னர் அவர்களைச் சுட்டிய பெயர்கள் என்ன என்பன போன்ற விடயங்கள். மலையகத் தமிழர்கள்

தொடர்ச்சியாக நடாத்திவந்திருக்கக்கூடிய போராட்டங்களுக்கு ஒரு 'ஏஜன்ஸி' இருக்கிறது. ஏஜன்ஸி என்றால் இன்று அவர்களுக்கு கிடைத்திருக்கக்கூடிய உரிமைகளுக்காக அவர்களே நடாத்தியிருக்கக்கூடிய போராட்டங்களாகும். அவற்றை இந்த நூல் எடுத்துக்காட்ட முனைகிறது. ஒடுக்கப்பட்ட அடக்கப்பட்ட சமூகத்துக்கு இரண்டு விதமான போராட்டங்கள் அமையப்பெறுவதுண்டு. ஒன்று, அவர்கள் மீதான அரசியல் பரிவுணர்ச்சியின் காரணமாக இரக்கப்பட்டோ அல்லது தார்மீக உணர்ச்சியின் அடிப்படையிலோ வெளியில் இருந்து அவர்களுக்காக போராடக்கூடிய ஒரு பகுதி. உலகளாவிய ரீதியில் அவ்வாறான போராட்டங்களே அதிகம் பேசப்படுவதாக இருக்கின்றது. இன்னொன்று, அந்த சமூகமே தனக்கான உரிமையை வென்றெடுப்பதற்கான போராட்டம். ஒரு சமூகம் தமக்குத் தாமே நடாத்திக் கொள்ளும் போராட்டம் பெரும்பாலும் சொல்லப்படுவதில்லை. எழுதப்படுவதுமில்லை. திலகர் இந்த நூலை எழுதிச் செல்லுகின்றபோது மலையகம் எனும் அடையாளத்தை உருவாக்குவதில் இருந்து இன்று தமக்கான அதிகாரசபை சட்டத்தை நிறைவேற்றியது வரையாக தாங்கள் தன்னிச்சையாக நடாத்திவந்த போராட்டங்களை மிக ஏதுவாக தொகுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அதற்கான பொருள் அவர்களுக்காக மற்றவர்கள் பாடுபட்டார்கள் என்பதை புறக்கணிப்பதோ மறுப்பதோ அல்ல. ஒரு சமூகம் எப்போதும் வாய் மூடிக் கிடப்பதில்லை. அவர்களுக்காக மற்றவர்கள் பாடுபடுவது போலவே, அவர்கள் அடக்கப்பட்டதற்காக அவர்களே கிளர்ந்தெழுந்து போராடக்கூடிய ஒருவகைப் போராட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. இந்த நூலில் என்னைக் கவர்ந்த அம்சமே, எங்களுக்கு ஒரு 'ஏஜன்ஸி' இருக்கிறது. எங்களது முன்னோடிகள் கோ.நடேசய்யர், இரா. சிவலிங்கம் முதலானவர்கள் எவ்வாறு அதனை முன்னகர்த்தி வந்துள்ளார்கள் என்பதை அவர் சொல்லமுனைவதுதான்.

மலையகத் தமிழர் வாழ்விலே இரண்டு விடயங்கள் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஒன்று 1948 குடியரிமைப் பறிப்புச் சட்டம். இந்தச் சட்டம் அவர்களின் இலங்கைக் குடியரிமையை மறுத்தது. அதற்கான காரணம் அவர்கள் கொண்டிருந்த இந்திய அடையாளம். இரண்டாவது 1964ஆம் ஆண்டு செய்யப்பட்ட சிறிமா - சாஸ்த்திரி ஒப்பந்தம். இந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையிலே இந்தியாவில் இருந்து இலங்கை சென்று அங்கு பல ஆண்டுகாலம் வாழ்ந்து தலைமுறைகளைக் கடந்தவர்கள் திடீரென இரண்டு அரசாங்கங்கள் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் காரணமாக "இந்தியாவுக்கு நீங்கள் திரும்புங்கள்" என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு நிலை.

இந்த இரண்டு சட்ட விடயங்களினால் இந்த மக்களின் நிலை இலங்கையில் இந்தியர்கள் என்றும், இந்தியாவில் சிலோன்காரர்கள் என்றும் அந்நியப்படுத்தப்படுவதை இந்த நூலிலே தெளிவாக விளக்குகின்றார். இந்த இரண்டுமே அவர்களது அடையாளத்தை மறுப்பதாகவே தெரிகிறது. மறுபுறம் மலையகத்தில் இருந்து சமவெளிப் பகுதியான வன்னியிலே சென்று ஒரு பகுதியினர் குடியேறியது

பற்றியும் அவர்களுக்கு அங்கு என்ன நடந்தது என்பது பற்றியும் விரிவாக குறிப்பிடுகின்றார். அதில் 'அந்தனி' என்பவரைப் பற்றிய விரிவான ஒரு பதிவை இந்த நூலிலே பதிவு செய்துள்ளார். பெரிய வர்களாக அல்லாமல் சிறியவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் மகத் தான காரியங்களைச் செய்கின்றபோது அவர்களது வரலாற்று அடையாளங்களைத் தேடித்தரவேண்டியது நமது கடமை. அத்தகைய ஒருவராக 'அந்தனி' என்பவர் திகழ்ந்திருக்கிறார். அவருக்குரிய அடையாளத்தைத் தந்தமைக்காக திலகர் மிகுந்த பாராட்டுக்குரியவராகிறார்.

இந்த நூல் இலங்கை மலையகத் தமிழர்கள் தொடர்பாக அறியாமல் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு புதிய உலகத்தைக் காட்டக்கூடியதாக இருக்கும். அறிந்திருப்பார்களானால் அவர்களுக்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தை வழங்கக்கூடும். அதற்காகவே இருசாராரும் வாசிக்க வேண்டிய நூல்.

நூலாசிரியர் திலகருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

ஸ்டாலின் ராஜாங்கம்

பேராசிரியர் - அமெரிக்கன் கல்லூரி

மதுரை

08-12-2019

நான்

பேச நினைப்பதெல்லாம்...

நான் மலையகத்தவனாக மட்டும் பிறந்தவனில்லை. மலையடிவாரத்திலேயே பிறந்தவன். இலங்கையின் உயரமான மலைத்தொடரான 'பீதுருதலாகலை'யின் ஒரு பக்க சரிவாக நீண்டு நிமிர்ந்து நிற்கும் 'மடகொம்பரை' மலை அடிவாரத்தில் பிறந்து வளர்ந்ததனால், 'மலை' எனக்கு நண்பன். விடிந்தால் அந்த மலை உச்சியில் மேல் எழும் சூரியக் கதிர்களில் சூடான தேகம் இது. "இந்த மலை இடிந்து விழுந்தால் என்னவாகும்?" என எங்கள் வீட்டுக்கு வரும் புதியவர்கள் கேட்பதுண்டு. "அப்படி ஒன்றும் நடக்காது" எனும் அசாதாரண துணிச்சல் எங்களுக்கு. நண்பர்கள் ஒன்று சேர்ந்தால் ஒரு மணி நேரத்திற்குள் மலை உச்சிக்கு ஓடி விடுவோம். அங்கிருந்து ஊரைப் பார்ப்பதில் ஓர் அலாதி இன்பம். ஊரின் ஒவ்வொரு அடையாளங்களையும் விமானத்தில் இருந்து பார்ப்பதுபோல் ரசிப்போம். மலை இறங்கும் போது தலையில் ஒரு கட்டு விறகுடன் வீடு வந்துசேருவோம். மலைக்கு போனதற்கு காரணம் சொல்வதற்காய்.

மலையக மக்களுக்கு இலங்கையில் இழைக்கப்பட்ட அநீதிகள் ஏராளம். அதில் இரண்டு விடயங்கள் பாரதூரமானவை. ஒன்று இலங்கை சுதந்திரமடைந்ததுடன் இந்த மக்களின் குடியுரிமைப் பறிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது சிறிமா- சாஸ்த்திரி ஒப்பந்தம் மூலம் அவர்கள் நாடுகடத்தப்பட்டது. பறிக்கப்பட்ட குடியுரிமை கூட காலம் கடந்து மீளவும் கிடைக்கப் பெற்றுவிட்டது. ஆனால், நாடுகடத்தலினால் பிரிக்கப்பட்ட எமது உறவுகள், அவர்களின் உணர்வுகள் அந்த விலகலினால் ஏற்பட்ட 'அரசியல் இடைவெளி' என்றென்றும் இட்டு நிரப்ப முடியாதது. குடியுரிமை பறிப்பின்போது அதன் கள அனுபவங்களை காணக்கிடைக்காத தலைமுறை எனது. அதேநேரம் சிறிமா - சாஸ்த்திரி ஒப்பந்தம் மூலம் உறவுகள் ஒப்பாரி வைத்து அழுது புலம்பி இந்தியா சென்றதை அல்லது அனுப்பப்பட்டதை சிறுவனாக நேரில் கண்ட அனுபவம் எனது. எனக்கு 'அ' எழுதி எழுத்தறிவித்த அய்யா (சித்தப்பா உறவு) குடும்பம் எங்களை விட்டுப்பிரிந்தபோது என்னை கட்டியணைத்து அழுத காட்சி என்னுள் எப்போதும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.

மலைகளைப் பேசுவிடுங்கள் // மல்லியப்பசுந்தி திலகர் 2000

இப்போது ஊர் சுற்றியாக அறியப்படும் எனது முப்பது வயது வரையான ஒரே லட்சியம் இந்தியா போகவேண்டும்., அய்யாவைப் பார்க்க வேண்டும் என்பது மட்டும்தான். அப்படி ஒருநாள் போனேன். அதன்போதான அவரது உணர்வுகள்தான் எனது முதலாவது நூலான 'மல்லியப்புசந்தி'க்கு முன்னுரை.

இது எனது இரண்டாவது நூல். இதழியல் துறையில் நீண்டகாலம் பரிச்சயமான பெயர் பூபாலரட்ணம் சீவகன். பின்னர் லண்டன் பி.பி.சி யில் ஒலிபரப்பாளராக இணைந்த அவர் 2009ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் அரசியலில் அடையாளம் தெரிந்த என்னை வானொலி உரையாடலுக் காக தொலைபேசியில் அடிக்கடி அழைப்பார். பி.பி.சி தமிழோசை, ஒரு நாளைக்கு முப்பது நிமிடங்கள் மாத்திரம் உலகத் தமிழ் பரப்பு செய்திகளை ஒலிபரப்பும் வானொலி. அதில் மலையக விடயங்கள் ஏதுமெனில் இரண்டு நிமிடங்களுக்குள் சொல்லியாக வேண்டும். அத்தனைச் சுருக்கமாக நான் சொல்லிவிடுவேன் என நம்பி அழைப்பு எடுப்பார். அந்த வேகமான வானொலி உரையாடலின் பின்னர் இடம் பெற்ற சிரிப்பு கலந்த உரையாடல் எங்களை குரல் வழி நண்பர் களாக்கியது. பின்னொரு தடவை லண்டன் சென்றிருந்தபோது என்னை பி.பி.சிக்கு அழைத்துச் சென்று, அந்த பிரமாண்ட ஒலி/ஒளிபரப்பு நிலையத்தை சுற்றிக்காட்டினார். முடிவில் இது மூடப்பட்டபோகிறது என்ற தகவலையும் சொன்னார். சமூக ஊடகங்களின் ஆதிக்கம் பி.பி.சி வானொலியையே ஆட்டுவித்துள்ளது!

அதன் பின்னர் பி.பி.சி யில் பகுதிநேரமாக பணியாற்றிக்கொண்டே இலங்கை வந்து 'அரங்கம்' என பத்திரிகை ஒன்றை ஆரம்பித்தார். ஒரு நாள் தொலைபேசி அழைப்பு எடுத்தவர்,

“கிழக்கில் இருந்து மலையகத்தை அவதானித்துக்கொண்டு இருக்கின்றேன். அங்கே (மலையகத்தில்) அரசியலில் ஏதோ மாற்றம் நடந்து கொண்டிருப்பதை உணரமுடிகிறது. ஆனால் இங்கே (கிழக்கே) அது பற்றிய எந்த பிரக்ஞையும் இல்லாமல் 'ஏனோ தானோ' அரசியல் நடக்கிறது. மலையகம் பற்றி கிழக்கில் ஏதேனும் தெரிந்துகொள்ளும்படியாக ஒரு தொடர் கட்டுரை எழுதுங்களே” என்றார்.

அப்போதுதான் சர்வகட்சி மாநாட்டில் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளை பதிவு செய்ய ஒரு 'ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு' வேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுத்ததை பாராளுமன்றில் ஆற்றிய உரையில் நினைவுபடுத்திவிட்டு வந்த எனக்கு அதனை நான் ஏன் கோருகிறேன் என்பதைச் சொல்ல வாய்ப்பான களமாக சீவகனின் அழைப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டேன்.

“மலையகத் தமிழ் மக்கள் சொல்லித் தீர்க்க எத்தனை ஆயிரம் விஷயங்கள் உண்டு. அத்தனையும் சொல்லப்போனால்..! இந்த மலைகளுக்கு கீழே உள்ளக் குமுறல்கள் எத்தனை எத்தனை..? இந்த மலைகள் பேசினால்..?” என எண்ணிய போது என் 'சமூகக்கல்வி' ஆசான் வ.செல்வராஜா (வி.டி.தர்மலிங்கம் அவர்களின் சகோதரர்- முன்னாள் உப பீடாதிபதி,

ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியல் கல்லூரி) இயக்கியதாக கூறப்படும் நாடகம் ஒன்றின் தலைப்பான ‘மலைகளைப் பேசவிடுங்கள்’ மனதில் வந்து நின்றது. அதனையே தலைப்பாக்கினேன். (நன்றி: வ. செல்வராசா)

மிகுந்த வேலைப்பளுக்களுக்கு மத்தியில் தொடர்ச்சியாக எழுதி வந்த அந்த தொடர் 2018 ஒக்டோபர் இலங்கை அரசியல் சதிப்புரட்சி காலத்துடன் நின்றது. அதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்பதாகவே பிரதேச சபைச் சட்டத்திருத்தமும், மலையக அதிகார சபை சட்ட நிறைவேற்றமும் பாராளுமன்றத்தில் இடம்பெற்றது. அந்த விடயங்கள் குறித்து நான் எப்போதும் எழுதும் ‘ஞாயிறு தினக்குரல்’ பத்திரிகையில் தொடராக எழுதினேன். அது அரங்கத்தில் எழுதி வந்ததன் அடுத்த கட்டமாக வந்திருக்க வேண்டியது. இரண்டையும் இணைத்து ஒரு தொகுப்பாகும் தேவையை நண்பர்கள் பலரும் உணர்த்தினர். குறிப்பாக ஊடகவியலாளர் ஜீவா சதாசிவம் தானே முன்வந்து கட்டுரைகளை தொகுப்பாக்கித் தந்து உதவினார்.

மலையக மக்களின் வரலாற்றை ஆதாரங்களுடன் ஆய்வுக்குட்படுத்தி எழுதி வருபவர் மு. நித்தியானந்தன். இவர் மலையகக் களத்தில் இல்லாதது குறித்து அதிகம் ஆதங்கப்படுபவன் நான். இருந்தும் அவர் இங்கிலாந்தில் வசிப்பதும் கூட, ஒரு மலையகப் பிரதிநிதியாக பிற நாடுகளில் எம்மை பிரதிநிதித்துவம் செய்யத்தான் என என் மனது ஏற்றுக் கொள்வதுமுண்டு. ஐரோப்பிய நாடுகளில் இலக்கியத் தளங்களில் இடைவிடாது ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் மலையகக் குரல் நித்தி. இலங்கையில் மலையகமான பதுளையில் பிறந்து வளர்ந்து, யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழத்தில் பொருளியல்துறை விரிவுரையாளராக பணியாற்றிய அவர், காலத்தின் கோலத்தில் கைதாகி, பின் வெளிவந்து, வெளிநாடு சென்ற போதும், மலையகம் எனும் ஜீவன் கொண்டு வாழ்பவர். அவரது பார்வையில் இந்த நூலுக்கு முன்னுரை அமையவேண்டும் என ஆசைப்பட்டேன். அது அவ்வாறே நிறைவேறியிருக்கிறது.

எங்கள் குடும்பத்தில் எல்லோரும் ஓய்வான தருணம் ஒன்றில் “எங்காவது வெளியே போய் வருவோமா” என நான் கேட்டால், குழந்தைகள் கோரஷாக குரல் எழுப்புவார்கள், “யே... கிரேன்பா வீட்டுக்குப் போவம்”. தெளிவத்தையாரும் அம்மாவும் எங்கள் குடும்பத்தின் ஞானப் பெற்றோர். எங்கள் சுக, துக்கங்களில் பங்கெடுத்து எங்களை வழிநடாத்தி ஆசீர்வதிப்பதில் அவர்கள் காட்டும் அன்பு எப்போதும் போற்றுதற்குரியது. நான் என்ன எழுதுகிறேன், பேசுகிறேன் என்பதை நுணக்கமாக அவதானித்து வருபவர் தெளிவத்தை. என்னுடைய செய்திகளைக் கூட விட்டுவைக்கமாட்டார். அவருடனான எனது உறவு என் எழுத்தை எப்போதும் செம்மையாக்கிக்கொண்டே இருக்கிறது. அவரது அணிந்துரை இடம்பெறுவது என் பாக்கியம்.

என் எழுத்துக்கள் பிரசுரமாகும் பத்திரிகைகள், வார இதழ்கள், இலக்கிய சஞ்சிகைகள் ஏராளம். அவற்றுள் “இந்த வாரம் ஏதும் இல்லையோ?” என என்னை எழுதத் தூண்டும் அன்புத் தோழமை ‘ஞாயிறு தினக்குரல்’ பொறுப்பாசிரியர் பாரதி இராஜநாயகம். நான்

அதிகமான அரசியல் கட்டுரைகளை தினக்குரலிலேயே எழுதியுள்ளேன். எனது 'பத்திரிகை' எழுத்து பற்றிய குறிப்பு எழுதும் பொறுப்பை பாரதி அண்ணாவுக்கே கொடுத்துவிட்டேன். கேட்ட மாத்திரத்தில் நண்பர் சீவகன் தனது குறிப்பை தந்திருந்தார். இந்த இருவரின் குறிப்புகள் இங்கே பேசப்படவேண்டியவை என எண்ணுகிறேன்.

இந்த கட்டுரைகளை நூலாக்குவதில் அதிகமாக ஆர்வம் காட்டியவர்கள் சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தில் இலங்கையில் இருந்து தூக்கியெறிப்பட்டு இலக்கியத்தின் வழி என்னோடு இணைந்துகொண்ட தோழமைகள் தமிழகன், மலர்மன்னன், ஜெயசிங், செவந்தி, பூபாலன், டார்வின் தாசன், சந்தியாகு உள்ளிட்ட தமிழகத்தின் வெவ்வேறு மாவட்டங்களில் வாழும் இவர்கள் 'தாயகம் (இந்தியா) திரும்பிய மலையகத் தமிழர்கள்'. இலங்கைக்கு வந்து என்னோடு சுற்றித்திரிந்தவர்கள். இந்தியாவுக்கு அழைத்து என்னைப் பேச வைத்தவர்கள். அவர்களே இந்த நூலின் முதல் பதிப்பை வெளியிட முன்வந்தவர்கள். அந்த வெளியீட்டின்போது முனைவர் ஸ்டாலின் ராஜாங்கம் அவர்கள் ஆற்றிய உரை, இந்த நூலின் பெரும்பகுதியை தமிழ்நாட்டு வாசகர்களை நோக்கி நான் எழுதியிருப்பதான நியாயத்தை வெளிக்காட்டியது. எனவே அவரது அந்த உரையின் தொகுப்பையும் அறிமுகக் குறிப்பாக சேர்க்க நேர்ந்தது.

மேற்சென்ன அனைவருக்கும், வழமைபோல் வடிவமைப்பில் எனக்கு உதவிய நண்பர் சுரேஷ்ராஜ், இவர்கள் உள்ளிட்ட இந்த நூல் மாத்திரமல்ல எனது எல்லா செயற்பாடுகளுக்காகவும் பக்கபலமாகவிருந்து தங்களது அன்பை தியாகம் செய்யும் எனது குடும்ப உறுப்பினர்கள், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள்.

மல்லியப்புசந்தி திலகர்

B1, பாராளுமன்ற உறுப்பினர் விடுதி,
மாதிவலை,
இலங்கை

30/11/2019

மலைகளின் மௌனத்தைப் போல ஜனாதிபதி நன்றி ஒன்றை அளவளாவினார் என்பது எந்த அளவளாவினார் என்பது ஒன்று மலைகளின் மௌனத்தைப் போலவே...

ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு

மலைகளின் மௌனத்தைப் போல ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு உறுப்பினர்கள் தலைநகரில் நடந்த சந்தர்ப்பம்.

மலைகளின் மௌனத்தைப் போல ஜனாதிபதி நன்றி ஒன்றை அளவளாவினார் என்பது எந்த அளவளாவினார் என்பது ஒன்று மலைகளின் மௌனத்தைப் போலவே...

அத்தியாயம் 1

மலைகளின் மௌனத்துக்கு கீழே பல குமுறல்கள்..!

'அரங்கம்' 27/5/2018 இதழில் 'ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு' எனும் தலைப்பில் வெளியானது

இலங்கையில் இடம்பெற்ற உள்நாட்டு யுத்தம் தொடர்பில் சர்வதேச நீதி விசாரணை வேண்டும் என்பது 2010 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னான ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜெனீவா சர்வதேச மனித உரிமைக் கூட்டத் தொடரின் போது இலங்கை அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல்களில் சேர்ந்து விடும் ஒன்று.

2015ஆம் ஆண்டு ஆட்சி மாற்றம் வந்ததும், இந்த முறை சர்வதேச நீதி விசாரணையும் வந்தே தீரும் என்ற நம்பிக்கையும் பலருக்கு இருந்தது. அந்த எதிர்பார்ப்பைப் போலவே 2015ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 17ஆம் திகதி ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன சிறியதாக ஒரு சர்வ கட்சி மாநாடு 'போன்ற' ஒன்றை நடாத்தி சர்வதேச நீதிமன்ற விசாரணை அல்லது அப்போது பேசப்பட்ட 'ஹைபிரிட்' நீதிமன்ற விசாரணைகள் தொடர்பில் ஒவ்வொரு கட்சியினதும் நிலைப்பாடுகளைக் கேட்டறிந்தார். சனாதிபதி. செயல கத்தில் இந்த சந்திப்பு இடம்பெற்றது.

வடக்கு, கிழக்கு இலங்கைத் தமிழர் கட்சிகள், முஸ்லிம் கட்சிகள், தென்னிலங்கை சிங்கள கட்சிகள், பெருந்தேசிய கட்சிகள் என்பவற்றோடு மலையகத் தமிழர் கட்சிகளும் பிரசன்னமாகி கருத்துக்களைத் தெரிவித்தன. சிங்களக் கட்சிகள் சர்வதேச நீதிமன்ற விசாரணையை அனுமதிக்க முடியாது என்ற கருத்தையே பரவலாக தெரிவித்த நிலையில் தமிழ், முஸ்லிம் கட்சிகள் விசாரணை வேண்டும் என்ற தோரணையில் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்தன. குறிப்பாக வடக்கு கிழக்கு சார்ந்த தமிழ்க் கட்சிகள் 2009 இறுதி யுத்தம் தொடர்பில் சர்வதேச நீதிமன்ற விசாரணை வேண்டும் என்ற கருத்தை பரவலாக முன்வைத்தன. அப்போது முஸ்லிம்

கட்சிகள் அத்தகைய விசாரணையானது 1990களில் வடக்கில் இருந்து முஸ்லிம் மக்கள் வெளியேற்றப்பட்ட காலத்தில் இருந்தே நடாத்தப்படல் வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தின.

மலையக அரசியல் கட்சியொன்றின் பொதுச் செயலாளர் (தொழிலாளர் தேசிய முன்னணி) என்ற வகையில் நானும் எனது கருத்துக்களைப் பதிவு செய்தேன். அப்போது நான் முன்வைத்த கோரிக்கை தான், இலங்கையில் மலையகத் தமிழர்களின் பிரச்சினைகளைப் பதிவு செய்ய 'ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு' ஒன்று அவசியம் என்பது.

இலங்கையில் மலையகத் தமிழ் மக்கள் என அழைக்கப்படுவோர் இன்னும் 'இந்தியத் தமிழர்' என்றே சட்ட ரீதியாக பதிவு செய்யப்படுகின்றனர். அதாவது சனத்தொகை கணக்கெடுப்பின்போது, இலங்கையில் வாழும் சனத்தொகையை இன அடிப்படையில், மத அடிப்படையில் கணக்கெடுப்பு செய்கிறார்கள். அப்போது மலையகப் பெருந்தோட்டத் தொழில் துறையை மையப்படுத்திய தமிழ் மக்களை இந்தியத் தமிழர் (சிங்களத்தில்- இந்தியானு தெமல) என்ற வகையறாவில் கணக்கெடுக்கிறார்கள். அவர்களைப் (அரசை) பொறுத்தவரையில் 'இலங்கைத் தமிழர்' என்போர் இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களை மையப்படுத்தி வாழும் பூர்விகத் தமிழர்கள்.

'இந்திய தமிழர்' என்போர் வந்தேறு குடிகள். இந்தியாவிலிருந்து பெருந்தோட்டக் கைத்தொழிலுக்காக அழைத்துவரப்பட்டவர்கள் மற்றபடி இலங்கைத் தமிழர்கள் தங்களை 'ஈழத் தமிழர்கள்' என்றும், இந்தியத் தமிழர்கள் தங்களை 'மலையகத் தமிழர்கள்' என்றும் அழைத்துக்கொள்வது அரசியல், பண்பாட்டு நிலையிலானது. சட்ட பதிவுகளுடனானது அல்ல. மலையகத் தமிழரை 'இந்திய வம்சாவளி தமிழர்' என்பதும் கூட ஒரு சமூகச் சொல்லாடல் மட்டுமே. அது இலங்கையின் சட்ட ரீதியான பதிவுகளில் இந்தியத் தமிழர் என்றே குறிப்பிடப்படுகின்றது. இனி இவர்களை 'மலையகத் தமிழர்' என்றே இந்தப் பத்தியில் விளித்துக் கொள்வோம்.

இந்த மலையகத் தமிழர்களுக்கு பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சியாளர்கள் வழங்கியிருந்த இலங்கைக் குடியுரிமையை 1948ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் பெற்றதும் சுதேச அரசாங்கம் பறித்தது முதலே இவர்களின் அடையாளம் மாத்திரமல்ல அரசியல் இருப்பே கேள்விக்குறியானது. அப்படியே ஒரு 15 வருடங்கள் கழிந்து 1964ஆம் ஆண்டு சிறிமா- சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் மூலம் இந்த மலையகத் தமிழர் நாடற்ற மக்களாக தீர்மானிக்கப்பட்டு, அவர்களின் பூர்விக நாடான இந்தியாவுக்கு திருப்பி அனுப்ப வேண்டும் எனத் தீர்மானம் எடுத்ததும், ஒரு பகுதி அனுப்பப்பட்டதும் மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கு இலங்கையில் இழைக்கப்பட்ட பெரும் அநீதி. இந்த அநீதிகளின் விளைவாக இடம்பெற்றதெல்லாம் அவர்கள் இந்த நாட்டுக்கு உரியவர்கள் அல்லாது போனார்கள். இந்த நாட்டின் தேசிய நிர்வாக முறைமையில் இருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள்.

இந்த மக்களின் சரிபாதி இந்தியாவுக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டதால் இலங்கை சனத்தொகையில் இரண்டாம் நிலையில் இருந்த

வர்கள் நான்காம் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள், அதனால் இன்றைய நிலையில் இவர்களின் அரசியல் பலம் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இனி, இவற்றைப் பேசுவதனால், திருப்பி அனுப்பப்பட்ட மக்களை மீள அழைக்கப் போவதில்லை. அவர்கள் இப்போதும் 'தமிழ் நாட்டின் சிலோன்காரர்களாக' வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கிருப்போர் 'இலங்கையில் இந்திய தமிழர்களாக' வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இலங்கையில் மலையகத் தமிழர் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் வாழ்க்கை என்பது அவர்கள் வாழ்ந்திருக்கவேண்டிய வாழ்க்கை அல்ல. இவ்வாறு இந்த வாழ்க்கை ஏனைய மக்களிடம் இருந்து திரிபுபட்டிருப்பதற்கு அவர்கள் விருப்பத்திற்கு மாறாக நிறைவேற்றப்பட்ட மேற்படி அரசியல் தீர்மானங்களே காரணம் என்பதுதான் உண்மை.

இதற்கிடையில் இலங்கையில் அவ்வப்போது இடம்பெறும் இன வன்முறைகளில் இவர்கள் தாக்கப்படுவதும் இந்த நாட்டில் இடம் பெற்ற உள்நாட்டு யுத்தத்தில் குறிப்பாக இறுதி யுத்தத்தில் இந்த மலையக தமிழ் மக்கள் பாதிப்படைந்துள்ளார்கள் என்பதனால் அது சர்வதேச நீதிமன்றமாக இருந்தால் என்ன? (Hybrid-ஹைபிரிட்) கலப்பு நீதிமன்றமாக இருந்தால் என்ன அங்கே பேசப்படல் வேண்டும் என்பது எனது வாதமாக அமைந்தது. அமைகிறது. திம்பு பேச்சுவார்த்தை முதல் 2002 சமாதான பேச்சுவார்த்தைகள் வரை இலங்கைப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண சர்வதேச நாடுகளுக்கு (நோர்வே, ஜப்பான்... இப்படி பல) தூக்கிக்கொண்டுபோன வரலாறு நம்முடையது. அதில் இலங்கை அரசும், தமிழர் தரப்படும் இணைந்தே செயற்பட்டு இருக்கிறது. எனவே, இலங்கை நீதிமன்ற முறைமையும் சர்வதேச நீதி விசாரணையும் அல்லது மேற்பார்வையும் இணைந்த 'ஹைபிரிட்' முறைமை ஒன்றும் ஆச்சரியமான ஒன்று அல்ல. அதற்கு நாம் போகலாம் என்றே சர்வகட்சி மாநாட்டில் எனது கருத்தை சொன்னேன். மேலதிகமாக, "இந்த ஹைபிரிட் அமை யுதோ இல்லையோ எங்கள் மக்களின் பிரச்சினைகள் பற்றி பேசியே ஆக வேண்டும். அதற்கு உள்ளூரில் ஒரு ஆணைக்குழு அமைத்தல் அவசியம். அது ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவாக இருப்பது சிறப்பு" எனவும் வேண்டுகோளை முன்வைத்தேன். அந்த ஜனாதிபதி ஆணைக் குழு சுதந்திர இலங்கையான 1948இல் இருந்தே ஆரம்பிக்கப்படல் வேண்டும் என்றேன்.

1990, 2009களில் கோரிக்கை வைத்த தலைவர்கள் அந்தக் கூட்டத் தில் இருந்து என்னைக் கொஞ்சமாக எட்டிப்பார்த்தார்கள். ஜனாதிபதி செயலகத்தில் இடம்பெற்ற இந்தக் கூட்டம் நிறைவடைந்ததும் என்னைப் பார்த்த 'பெரிய' தமிழ் அரசியல் தலைவர்கள் எல்லாம் "தம்பி என்ன செய்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். நான் "நுவரெலியா மாவட்ட 'எம்பி'யாக இருக்கிறேன்" என்றேன். "ஓ.. அப்படியா" என்றார்கள் அந்த இந்நாள், முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்.

அன்றைய எனது கோரிக்கை வாய்மொழி மூலமானது என்கின்ற தன் அடிப்படையில் உடனே அதனை எழுத்துமூல கோரிக்கையாகவும் ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பி வைத்தேன். அதற்கு அவரும் உங்கள் கோரிக்கை

கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டுள்ளது என பதில் அனுப்பியிருந்தார்.

2018ல் பாராளுமன்ற கூட்டத்தொடரை ஒத்திவைத்து, மீளவும் கூட்டிய போது ஆற்றிய ஜனாதிபதியின் 'இரண்டாவது' கொள்கை விளக்கவுரையில் அவரது கவனம் ஏதும் சென்றிருக்கிறதா என்ற எதிர்பார்ப்பில் அதனை வாசித்தபோது அது "பெருந்தோட்டத்துறை மக்களின் பொருளாதார நிலைமைகளை மேம்படுத்தல்" என்ற ஒற்றை வரிக்குள் சுருங்கியிருந்தது. எனவே விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு ஹன்சாட் பதிவுகளுக்காக முன்னைய "மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளைப் பதிவு செய்ய ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு அவசியம்" என்ற கருத்தை வலியுறுத்தினேன்.

அதில் சில வரிகள் இப்படி வந்து விழுந்தன.

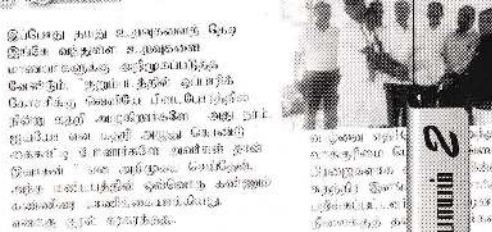
"மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பது பற்றி பின்னரே யோசிக்கலாம். இப்போதைக்கு அவர்களின் பிரச்சினைகளை உத்தியோகபூர்வமாக பதிவு செய்ய ஒரு ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவை நியமிப்பார்கள் என்பதுதான் எனது கோரிக்கை. ஏனெனில் மலையக மக்களின் பேசப்படாத பிரச்சினைகள் பல பேச வேண்டியுள்ளது. அதனை அந்த மக்களே பேச அனுமதி வழங்கப்படல் வேண்டும். மலைகளின் மௌனத்துக்கு கீழே பல குமுறல்கள் புதைந்து கிடக்கின்றன..."

மலைகளைப் பேசவிடுங்கள்...

Political parties present 12 proposals on UN resolution at all party meeting

President Maithripala Sirisena chaired the second all-party meeting held 17th November 2015 at Presidential Secretariat to discuss the opinions of the leaders of political parties about how the government should implement the Geneva Proposals.

மனவெழுத்து
மருவியெழுத்து

மென்மையாக்கப்பட்டிருந்த திணைகள்

1. The first part of the document is a list of names and their corresponding addresses. The names are written in a cursive script, and the addresses are written in a more formal, printed script. The list is organized into two columns, with names on the left and addresses on the right.

புஷ்பம்

3. Explain the following:
 (a) Explain the following:
 (b) Explain the following:

‘அரங்கம்’ 01/06/2018 இதழ்

அந்த கற்பனைக் கப்பலின் மேல் தளத்திற்கும், அந்த ரயில் பெட்டியிலும் ஏறி இறங்கினேன். என் முன்னையவர்கள் அனுபவித்த அவல உணர்வை அப்படியே அனுபவிக்க கிடைத்த நாள் அது. விளையாட்டுப் போட்டிக்கு இல்லத்தை அலங்கரித்ததோடு நின்றுவிடாமல் 'ஆதிலட்சுமி' மூழ்கும் காட்சியையும் 'ஒப்பாரிக் கோச்சியில்' மக்கள் அழுது புலம்பும் காட்சியையும் குறுந்திரைப்படமாக்கி தற்போது இணையத்தில் வெளியிட்டுள்ளார்கள் கந்தலோயா பாடசாலை சமூகத்தினர்.

அன்று ஒப்பார்க்கோச்சியில் அழுது புலம்பி சென்ற உறவுகள் இன்று தமிழகத்தில் உயர் தொழில் புரிபவர்களாக, ஓய்வு பெற்றவர்களாக தமது மண்ணையும் மக்களையும் பார்க்க வருகைதந்திருந்தனர். சிறிமா

சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் கீழ் இந்தியாவின் தமிழகம் நோக்கி தாயகம் திரும்பியவர்களாக சென்ற எமது மலையக உறவுகள் இன்று உணர்வோடு தாங்கள் பிறந்து வளர்ந்த மண் நோக்கி திரும்பி வருவது மகிழ்ச்சி அளிக்கின்றது. தலைமுறைகள் கடந்து மீள புதுப்பிக்கப்படும் இந்த உறவு உணர்வு ரீதியாக மக்களை ஒன்றிணைத்து அடுத்த கட்ட நகர்வுக்கு அழைத்துச்செல்லும் என்ற நம்பிக்கை எழுகிறது.

இரத்தினபுரி மாவட்டம் லெல்லோப்பிட்டிய தோட்டத்தில் இருந்து சென்ற 'தமிழகன்' எனும் ராமச்சந்திரன் ஒரு சட்டத்தரணி (வழக்கறிஞர்). நுவரெலியா மாவட்டம், அக்கரப்பத்தனை, கலமதுரை தோட்டத்தில் இருந்து சென்ற திரு.செவந்தி நீதிமன்ற நிர்வாக அதிகாரி, கேகாலை மாவட்டம் வரக்காப்பொலயில் இருந்து சென்ற 'ஈழம் மலர்மன்னன்' தம்பிராஜா தமிழ்நாட்டில் கிராம நிர்வாக அதிகாரி.

தம்பிராஜா தனது மாவட்ட பாடசாலைக்கு மலையக பாரம்பரிய இசைக்கருவிகளை அங்கிருந்து அன்பளிப்பாகக் கொண்டுவந்திருந்தார். தமிழக உறவுகளுடன் பாடசாலை மண்டபத்தை அடைந்தபோது அங்கே 'ஆதிலட்சுமி' மூழ்கும் காட்சியும், 'ஒப்பாரிக் கோச்சியில்' உறவுகளைப் பிரியும் ஒலமும் கண்ணீரைக் கசியச் செய்தன. கடைசிக் காட்சியில் ஒரு சிறுவனைக் கட்டியணைத்து அழுது ஓர் ஆண்மகன் விடைபெறும் காட்சி.

அதில் எங்கே இருக்கிறது கற்பனை? 80களில் எனது குருநாதரும் சிறிய தந்தையுமான மெய்யன் மேகராஜா சிறுவனான என்னைக் கட்டி அணைத்து விடைபெற்ற உண்மைக் காட்சியல்லவா அது. இந்த சித்தப்பாவைத் தேடி நான் பெரியவனாகி தமிழ் நாட்டில் அலைந்த கதையை 'மல்லியப்புசந்தியில்' பதிவு செய்துள்ளேன். (ஐயா மேகராஜாவின் அன்றைய உணர்வுப் பதிவுதான் மல்லியப்புசந்திக்கு முன்னுரை). இப்போது தமது உறவுகளைத் தேடி இங்கே வந்துள்ள உறவுகளை மாணவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். "குறும்படத்தில்.... ஒப்பாரிக் கோச்சிக்கு வெளியே பிளட்பாரத்தில் நின்று கதறி அழுகிறார்களே... அதுதான் நாம். 'அய்யோ...' என கதறி அழுது கொண்டு கையை அசைத்து அன்று விடைபெற்றுப் போனார்களே அவர்கள் தான் இவர்கள்"

என இந்தியாவில் இருந்து வந்தவர்களை அறிமுகம் செய்தேன். அந்த மண்டபத்தின் ஒவ்வொரு கண்ணும் கண்ணீரை காணிக்கையாக்கியது. எனக்கு குரல் கரகரத்தது.

‘மலர்மன்னன்’ தம்பிராஜா, திண்டுக்கல் சக்தி கலைக்குழுவினரிடம் இருந்து விலைக்கு வாங்கிவந்த ‘தப்பு’ முதலான பாரம்பரிய இசைக் கருவிகளை அன்பளிப்பு செய்தார். தனது கட்டுரைகளுடன் எமது கட்டுரைகளும் அடங்கியதாக வழக்கறிஞர் தமிழகன் தொகுத்தளித்திருக்கும் நூலான ‘மலையகமும் மறுவாழ்வும்’ தமிழகத்தில் பதிப்பிக்கப் பட்டாலும் இலங்கையிலேயே முதல் வெளியீடு செய்யப்பட வேண்டும் என தமிழகன் எண்ணியிருந்தார். அதற்காக கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் 13-05-2018 விழா ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தபோதும், எதிர்பாராத விதமாக அன்று கந்தலோயா தமிழ் வித்தியாலயத்தில் நூல் வெளியீட்டு வைக்கப்பட்டது. அவரிடம் இருந்து பாடசாலை அதிபர் கவிஞர் ‘யட்டியந் தொட்ட’ கருணாகரன் பாடசாலை நூலகத்துக்கான பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டார். ஒப்பாரிக் கோச்சியில் சென்றவர்களை காட்சிப்படிமமாக்கிய கந்தலோயா பாடசாலையில் இந்த நிகழ்வு அரங்கேற்றம் கண்டது உணர்வுபூர்மானது.

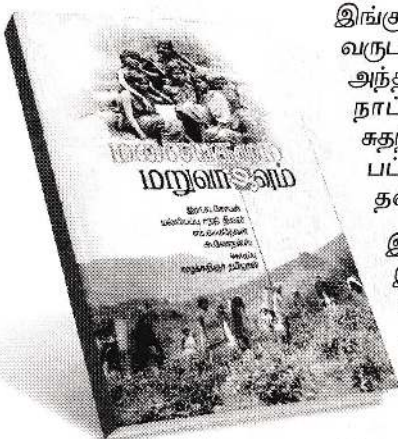
இந்த நூலின் தலைப்பு பற்றி வீரகேசரி ‘சங்கமம்’ இலக்கிய இணைப்பிதழுக்காக நடைபெற்று இருந்த உரையாடலில் தொகுப் பாசிரியர் தமிழகன், அளித்திருந்த பதில் இங்கே பதிவுசெய்யப்பட வேண்டியுள்ளது.

(உரையாடல் ஆரம்பம்)

ஜீவா சதாசிவம் : மறுவாழ்வு எனும் போது ஒருவாழ்வு இழக்கப் பட்டிருப்பது போன்ற தோற்றப்பாடு காணப்படுகின்றதே..

வழக்கறிஞர் தமிழகன் : நிச்சயமாக. மலையக மக்கள் எல்லா காலப் பகுதியிலும் அவர்களது வாழ்வை இழந்து மறு வாழ்வைத் தேடிக் கொண்டிருப்பவர்களாகவே

நான் உணர்கிறேன். 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழக கிராமப்புற வாழ்வை இழந்துதான் அவர்கள் இலங்கையில் வெள்ளைக்காரர்களால் குடியமர்த்தப்பட்டார்கள். அப்போது அவர்கள் தமிழகக் கிராமங்களில் வாழ்ந்த வாழ்க்கையை இழந்து, இங்கு மறுவாழ்வைத் தேடினார்கள். இங்கு நூறு வருடங்கள் ஓர் அடிமை வாழ்வை எதிர்கொண்ட அந்த மக்கள் வாக்குரிமை பெற்று இலங்கை நாட்டின் பிரஜைகளாக வந்ததன் பின்னர் சுதந்திர இலங்கையில் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டவர்களாக மறுவாழ்வு தேடும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள்.

இந்தக் கட்டத்தில் 1964 ஆம் ஆண்டு இலங்கை - இந்திய அரசுகள் செய்து கொண்ட சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் இலங்கையில் வாழ்ந்த மலையகத் தமிழ் மக்களை இரு கூறுகளாக்கியது. அந்த ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் தமிழகம் சென்ற மக்கள் அங்கு மறுவாழ்வு தேட நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள். இவ்வாறு வாழ்வதும் பின்னர் மறுவாழ்வு தேடுவதுமாக சுமார் இரு நூறு வருட காலமாக வாழ்ந்துவரும் மலையக மக்களின் வாழ்வியலை விளக்குவதாகவே இந்தத் தொகுப்பில் உள்ள கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

(உரையாடல் முடிவு) (சங்கமம் - 11/05/2018)

தமிழகன் கூறும் மலையகத்தின் மறுவாழ்வு நுணுக்கமான பார்வையுடன் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியது. அவர் கூறும் எனது ஆய்வு கட்டுரை 2011 அளவில் தமிழ் நாடு நாமக்கல் மாவட்டம் கொல்லி மலையில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழர் வழக்கறிஞர் மன்ற மாநாடு ஒன்றில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அந்த மாநாட்டுக் குழுவின் என்னை 'மல்லியப்புசந்தி' ஊடாக அறிந்திருந்தனர். அத்தகைய அறிமுகத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்திருந்தவர் மலையகத் தமிழராக இந்திய (சிவகாசி) அகதிமுகாமில் வாழ்ந்து மறைந்த அந்தோனி ஐயா. அவர் மலையக மக்களின் இலங்கைக் குடியுரிமை பெறுதலின் இறுதிப்போராளி. அது பற்றியும் அவர் பற்றியும் ஏற்கனவே சில இடங்களில் பதிவு செய்திருந்தாலும் 'மலைகளைப் பேசவிடுங்கள்' என்ற இந்தத் தொடரிலும் பொருத்தமான இடம் ஒன்றில் பதிவு பெறுகிறது.

ஏனெனில் அந்தோனி ஓர் அறியப்படாத ஆளுமை. அறியப்பட வேண்டிய ஆளுமை. இவர் முயற்சியால் தான் இலங்கை மலையகத் தமிழ் மக்களின் எஞ்சியிருந்த குடியுரிமைப் பிரச்சினை 2009இல் தீர்க்கப்பட்டது.

இலங்கைத் தமிழரின் 40 ஆண்டுகால ஆயுதப் போரும், மலையகத் தமிழரின் இலங்கைக் குடியரிமைக்கான 60 ஆண்டுகால அகிம்சைப் போரும் முடிவுக்கு வந்த ஆண்டு 2009. இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் வாழ்வை இழப்பதும் தேடுவதுமான மலையகமும் மறுவாழ்வும் பற்றி அறிந்து கொள்ள அந்த நூலில் அடங்கிய எனது 'இலங்கை(யில்) தமிழர்கள்' எனும் கட்டுரை அடுத்த அத்தியாயமாக வருகிறது.

வாழும் தமிழர்கள் பிறிதொரு
பள்ளையை சேலுத்த முனைவிறுது.
இவ்வகையில் வாழும் இவ்வகைத்
தமிழர்களும் மலையகத் தமிழர்களும்

(யில்) தமிழர்கள்

(யில்) தமிழர்கள் ஆட்சியாளர்களுடன் உருபிடி (தொடர்பு) ஏதாவது உண்டா? அல்லது அவர்கள் அடிப்படையிலேயே உருபிடி ஏதாவது உண்டா? (யில்) தமிழர்கள் ஆட்சியாளர்களுடன் உருபிடி (தொடர்பு) ஏதாவது உண்டா? அல்லது அவர்கள் அடிப்படையிலேயே உருபிடி ஏதாவது உண்டா?

இந்த வினாக்கள் எல்லாம் முக்கியத்துவம் வாய்வுடையன. பதிலளிப்பதில் உறுதியாக வேண்டும். பதிலளிப்பதில் பக்கங்கள் இருந்து மீறிந்து சென்று "தனித்த" வாறு இருக்கக்கூடாது. எந்தெந்த துறைகளில் இல்லாதவை அந்த துறைகளையும் உடனடியாக (உடனடியாக) கவனிக்கவேண்டும்.

கடை உலாவுபாடு என்ன?

இதை முதலாளி ஜோஷியாவிடம் கேட்க வேண்டும். இதை முதலாளி ஜோஷியாவிடம் கேட்க வேண்டும். இதை முதலாளி ஜோஷியாவிடம் கேட்க வேண்டும்.

இதற்கு இந்த இலக்கணங்களைக் காணு
தல்நினைவு. இஃது உ. இலா அருள்க
கொடுத்தது அன்றும் அதுபோல வேறுபா
பெற்றவைகளைக் காண உ. ப. கண்களையு
பார்க்கலாம்.

இந்த படிப்பைத் தொடர்ந்து வேறுபாட்டு
கருவியைப் பயன்படுத்தி காணும் இன்ன
அருள்களைப் பார்க்கலாம். மேற்கூறிய
வேற்றுமைகளைக் காண்பதற்குப் பின்ன
காலேன் அடியாய். பின் "இலக்கண
நாடுமேற்கு" "பாணமாய்" "பெருந்தி
வேறுபாட்டு" முதலான அடியை
அருள்களைத் தேர்ந்துகொள்ளல் அருள்களை

மனவசம்தான் இது. நமது negative relationship) என்னதான் என்பது.

மல்லியாட்சுந்தி திலக

അപൂർവ്വം... ഗോമുഖം... ദീപിക...
...ദീപിക...

[illegible]

புது தாய் இலக்கணத்தில் தந்தை நிலைப்படுத்திக்கொள்ள
விதமான அடுத்த தாய் இலக்கணத்தில் இருந்து பிரிந்துபோ
காமல் தாயாகக் கொள்ளுகிறது.

இலங்கை(யில்) தமிழர்கள்

'அரங்கம்' 08/06/2018 இதழ்

இலங்கைத் தமிழர் என்றவுடன் இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும் பூர்வீக தமிழர்களையே அறிந்து வைத்துள்ள தமிழகம் தமது உண்மையான தொப்புள்கொடி உறவுகளான 'மலையகத் தமிழர்' பற்றி பூரணமாக அறிந்திராத ஒரு நிலைமை காணப்படுவதால், 'இலங்கை தமிழர்கள்' எனும் தலைப்பில் என்னை உரையாற்ற கேட்டமைக்கு சற்று மாற்றமாக 'இலங்கை(யில்) தமிழர்கள்' எனும் தலைப்பில் உரையாற்றுகின்றேன். (2011- கொல்லிமலை. உலகத்தமிழ் வழக்கறிஞர் பேரவை)

(உரையின் கட்டுரை வடிவம்)

இலங்கைத் தமிழர் - மலையகத் தமிழர்
அடிப்படை வேறுபாடு என்ன?

இலங்கையில் நடைபெற்ற, இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் சார்ந்த நீண்ட போர், அதன் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்ற நிகழ்வுகள் இலங்கையில் வாழும் தமிழர்கள் குறித்த சர்வதேச தமிழர்களின் பார்வையை விசாலப்படுத்தியுள்ளது எனலாம். இலங்கையில் தமிழ் மக்கள் என்போர் குறித்த அக்கறை இலங்கையில் வாழும் நிலையை கொண்டிராத அல்லது இலங்கைக்கே வந்திராத அல்லது இலங்கையில் இருந்து புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்களிடையே அதிகமாக உள்ளது. தற்போது யுத்தம் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ள நிலையில் தமிழ் மக்களின் நிலைப்பாடு அவர்கள் வாழிடமாகக் கொண்டுள்ள தளத்திற்கு தளம் மாறுபட்டு காணப்படுகின்றது.

இலங்கையின் கிழக்கில் வாழும் தமிழ் மக்களின் நிலைப்பாடும், வடக்கில் வாழும் தமிழ் மக்களின் நிலைப்பாடும் தற்போதைய நிலையில் ஒரே மாதிரியானவைதானா? என்கின்ற ஆய்வு அவசியமாகின்றது. வன்னியில் வாழும் மக்களின் கோரிக்கைகளில் மாற்றங்கள் தோன்றியுள்ளனவா? உரிமைக்காக குரல் எழுப்பி உறவுகளை உயிர்த் தியாகம் செய்த மக்கள் இன்று தமது அடிப்படை வாழ்வாதார பிரச்சினைகள் குறித்த பேசும் நிலைக்கும் ஆளாகியுள்ளனர். இவ்வாறு இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களை பூர்வீகமாகக்கொண்ட தமிழர்கள் மாத்திரமல்லாது, தமிழர் என்கின்ற பொது அடையாளத்தினால் போரின் நேரடியானதும் மறைமுகமானதுமான தாக்கத்திற்கு உள்ளான இலங்கை வாழ் (இந்திய வம்சாவளி) மலையகத் தமிழ் மக்களும் இலங்கையில் வாழும் தமிழர்கள்தான் என விவரணப்படுத்தும் தேவையும் இந்த காலகட்டத்தில் எழுகின்றது.

இந்த பத்தி இலங்கையில் வாழும் தமிழர்களுள் இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும் பூர்வீக இலங்கைத் தமிழர்கள் மற்றும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு வெளியே மலைநாட்டு பிரதேச மத்திய, ஊவா, சப்ரகமுவ உள்ளிட்ட இலங்கையின் மத்திய, தென் மாகாணங்களில் பரந்துவாழும் இந்திய வம்சாவளி இலங்கைத் தமிழர்களான மலையகத் தமிழர்கள் குறித்த ஒரு சமந்தர பார்வையாக அமைகிறது.

இலங்கைத் தமிழர் (Sri Lankan Tamils) என்போர் யார்? மலையகத் தமிழர் (Upcountry / Hill country Tamils) என்போர் யார்? ஏன் தமிழர்கள் ஒற்றுமையாக 'தமிழர்கள்' என்ற நிலையில் மாத்திரம் வாழமுடியாது என்பன போன்ற வினாக்கள் பலராலும் பரவலாக விவாதிக்கப்படுகின்றது. எனினும் இவ்வாறு வேறுபடுத்தி அறியப்படுவதற்கான காரணங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் குறைவாக உள்ளதன் அடிப்படையில் இந்த அடிப்படை வேறுபாட்டினை பின்வருமாறு அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

ஒன்று,

இலங்கையில் பூர்வீகமாக வாழ்ந்து இலங்கைத் தமிழர்கள் தங்கள் சுயநிர்ணய உரிமையுடன் இலங்கையில் இருந்து பிரிந்து வாழும் எண்ணத்தோடு ஆரம்பித்து நடாத்திய யுத்தம் மூன்று தசாப்தங்களை கடந்து பாரிய மக்கள் அழிவுடன் முடிவுற்ற நிலையில் அவர்களது தற்போதைய கோரிக்கைகள் 'சுயநிர்ணய உரிமை' என்ற கருத்து நிலைக்குள் இலங்கை மக்களாக தங்களை மீளவும் புதுப்பித்துக் கொள்ள காட்டும் பிரயத்தனம் அல்லது தேவைப்பாடு பற்றிய ஒரு நிலை.

இரண்டாவது,

இருநூறு வருடங்களுக்கு முன்பாக காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பெருந்தோட்ட (முதலாளித்துவ) பயிர்ச் செய்கை கட்டமைப்புக்கு தொழிலாளிகளாக (சூலிகளாக) அழைத்து வரப்பட்ட

இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள் தங்களை இலங்கை நாட்டின் தனித்து வமான 'தேசிய இனமாக' வளர்த்தெடுத்து இன்று தம்மை 'மலையகத் தமிழர்'களாக அடையாளப்படுத்திக் கொண்ட நிலையில் அந்த கருத்து (ருவாக்கத்தை அடையாளப்படுத்தலில் (Identification) நிலைப்படுத்துவதில் (Positioning) அவர்கள் காட்டிக் கொள்கின்ற அக்கறை.

கிடைக்கத்தகு தகவல்களின் படி இலங்கையில் வாழுகிற இலங்கைத் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை மொத்த சனத்தொகையில் 12 சத வீதமாகவும் மலையகத்தமிழர்களின் எண்ணிக்கை 5 சதவீதமாகவும் உள்ளது. இந்த அளவு தற்போதைய நிலையில் எந்த அளவுக்கு நேர்த்தி யானது என்பது கேள்விக்குறி! தம்மை பதிவு செய்து கொள்வதில் 'இந்தியத் தமிழர்', 'இலங்கைத் தமிழர்' என இரண்டு வகைத் தமிழர்கள் பட்டியலிலும் 'மலையகத் தமிழர்' தம்மை குறிப்பிடுவதால் மலையகத் தமிழரின் சரியான எண்ணிக்கையைக் காட்டும் புள்ளிவிபரங்கள் இல்லை.

'தமிழர்கள்' என்ற அடிப்படையில் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகள் ஒன்றாயினும் இந்த இரண்டு வகை தமிழர்களும் எதிர்கொள்ளும் அதன் வடிவங்கள் வேறுப்பட்டன. இது கூர்ந்து அவதானிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு விடயம். இந்த கூர்மையான பார்வை நிலை அல்லது ஆய்வு நிலை பற்றியெல்லாம் பேசுவதற்கு முன்பாக இந்த இரண்டு வகை தமிழர்களுக்கும் இடையே அடிப்படையில் உள்ள வேறுபாடுகள் என்ன? என பார்ப்பது அவசியம். இவ்வாறு வேறுபடுத்தி பார்க்கின்ற போது 'பிரதேச வாத' கண்ணோட்டம் என்று கொள்ளாது, உணர்ச்சி நிலைகளை (Emotional) தள்ளிவைத்து யதார்த்த (Practical) நிலையை முன்னிறுத்தி விளக்கப்படுத்தல்/விளங்கிக் கொள்ளப்படுதல் முக்கியத்துவமுடையது.

இலங்கையை பூர்வீகமாகக் கொண்டு வாழும் பழக்கவழக்க, கலா சார, சட்ட நடைமுறை (தேச வழமைச் சட்டம், முக்குவர் சட்டம்), கல்வி அடிப்படையில் உறுதிபெற்று, பூர்வீக சிங்கள மக்களில் இருந்து பிரிந்து சென்று 'தனித்து' வாழ கோரிக்கை விடுக்கும் கட்டத்தில் இலங்கை ஆட்சியாளர்களுடன் எதிர்மறையாக உறவாடி (Negative Relationship) வருபவர்களாக இலங்கைத் தமிழர் இருக்கின்ற நிலையில், மலையகத் தமிழர் என்பார் இருநூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் இந்தியாவிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்டு இலங்கைநாட்டில் கூலிகளாக வாழத்தொடங்கி படிப்படியாக இலங்கையராகி இலங்கையில் வசித்து, பிரித்தானியர் இலங்கையருக்கு சர்வஜன வாக்குரிமையை வழங்கியபோது (1931-டொனமூர்) இலங்கையில் வாக்குரிமை பெற்று, சுதந்திரத்துக்குப்பின் சுதேச இலங்கை ஆட்சியாளர்களால் (1948) அந்த குடியுரிமை பறிக்கப் பட்டு, 1977க்குப் பின்னர் இழந்த குடியுரிமையை படிப்படியாக, கட்டங் கட்டமாக மீள்பெற்று இன்று தங்களை இலங்கையர்களாக அடையாளப்படுத்தும் மலையகத் தமிழர் நிலை என்பது வேறுபட்டது என்பதை புரிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

அதனை கீழ்வரும் அட்டவணை ஒன்றின் ஊடாக வேறுபடுத்தி அறியலாம்.

	இலங்கைத் தமிழர்	மலையகத் தமிழர்
01	இலங்கையைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்கள்.	இந்தியாவைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்கள்.
02	இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட இலங்கைப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டவர்கள்.	இருநூற்றாண்டு கால இலங்கைப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டவர்கள்.
03	இலங்கையில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்பவர்கள்.	இலங்கையின் மத்திய மலைநாட்டு பிரதேசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்பவர்கள்.
04	பெருப்பாலும் நிலவுடைமைச் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள்.	பெருப்பாலும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள்.
05	பொதுச் சட்டத்துக்கு மேலாக 'தேச வழமைச் சட்டம்' எனும் வழக்காற்று சட்டத்திற்கு ஆட்பட்டவர்கள்	பொதுச் சட்டத்துக்குள்ளும் விசேட சட்ட ஏற்பாடுகளுக்கும் ஆட்பட்டவர்கள். உ+ம்: குடியரிமை பரிப்புச் சட்டம் இந்திய பாகிஸ்தான் குடியரிமைச் சட்டம்
06	தமிழ்மொழி பேச்சு வழக்கில் பாணர் பரம்பரை, இந்திய மலையாளப் பாரம்பரிய செற்பண்டு கலந்த தமிழ் உச்சரிப்பு பாணியும் கொண்டவர்கள்	தமிழ்மொழி பேச்சு வழக்கில் (இந்திய) தமிழ்நாட்டு (தென்) பாரம்பரிய செற்கள் கலந்த உச்சரிப்பும், பாணியும் கொண்டவர்கள்
07	இலங்கையில் ஆளும் வர்க்கத்துடன் தங்களை இலங்கை நாட்டில் வலுவான பிரஜைகளாக அல்லது அதிகாரம் மிக்கவர்களாக உறுதிப்படுத்த ஒப்பந்தங்கள் செய்தவர்கள். உ+ம் : பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம், டட்டி - செல்வா ஒப்பந்தம், ஜே.ஆர் - ராஜீவ் ஒப்பந்தம், ரணில் பிரபாகர் ஒப்பந்தம்.	இலங்கையில் இருந்து வெளியேறு அதாவது தாம் இலங்கையர் இல்லையெனும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு, இலங்கை அரசுடனான ஒப்பந்தங்களில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவர்கள். உ+ம் : பண்டாரநாயக்கா - பாஜ்பாய் ஒப்பந்தம், சிறிமா - சால்திரி ஒப்பந்தம்,
08	தங்களது அரசியல் இருப்பை உறுதிப்படுத்த அரசியற் கட்சிகளையும், விடுதலை இயக்கங்களையும் கருவிகளாக கையாண்டவர்கள், கையாள்பவர்கள்	தங்களது அரசியல் தளத்தை தொழிற்சங்க பலத்தினூடாக கட்டியெழுப்பியவர்கள், தக்கவைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்
09	இலங்கையில் தனித் தேசிய இனமாக இருந்து கொண்டு அதிலிருந்து அடுத்த கட்டமாக 'தனி நாடு' கோரிக்கையை முன்வைத்தவர்கள்.	இலங்கையில் தனித் தேசிய இனமாக தங்களை வளர்த்தெடுக்கும் அதேவேளை தங்களை முழுமையான இலங்கை பிரஜையாக நிலைநிறுத்திக் கொள்ள சதா பிரயத்தனம் செய்துகொண்டிருப்பவர்கள்
10	இலங்கைத் தமிழர், ஈழத் தமிழர், புலம்பெயர் தமிழர் என்ற மூன்று நிலையிலும் தங்களை தனிநாட்டு கோரிக்கையின்பால் இலங்கையிலிருந்து பிரிந்து சென்று தமிழீழம் எனும் நாட்டுக்குரிய மக்களாக தம்மை அடையாளப்படுத்தும் (Identity) மனநிலையை கொண்டவர்கள்.	கூலிகள், கள்ளத்தோணிகள், தோட்டத் தொழிலாளர்கள், இந்திய வம்சாவழியினர், இந்தியத் தமிழர் என படிப்படியாக மாற்றம் பெற்று, 'மலையகத் தமிழர்' எனும் தேசிய அடையாளத்துடன் இலங்கையர்களாக தம்மை நிலைப்படுத்தும் மனநிலையில் உள்ளவர்கள்.

இலங்கைத் தமிழர்கள் தாங்கள் இலங்கையிலிருந்து பிரிந்து செல்ல எந்த அளவுக்கு தடை இருக்கிறதோ அதேயளவு தடை மலையகத் தமிழர்கள் தங்களை இலங்கையராக ஆக்கிக் கொள்வதிலும் உள்ளது. ஒரு தரப்பு இலங்கையில் தம்மை நிலைப்படுத்திக்கொள்ள விளைய, அடுத்த தரப்பு இலங்கையில் இருந்து பிரிந்துபோவதை மனநிலையாகக் கொண்டுள்ளது

இந்த பத்துவித வேறுபாட்டு குணம்சங்களையும் கடந்து இன்னும் ஆழமான பார்வை அவசியம். மேற்சொன்னவை அடிப்படையானவை. எனவே அடிப்படையில் 'இலங்கைத் தமிழருக்கும்', 'மலையகத் தமிழருக்குமான வேறுபாடு தங்களது அடிப்படை அரசியல் கோரிக்கையில் அதாவது இலங்கையில் இருந்து பிரிந்து போகாதல் (சுயநிர்ணய உரிமை Self determination) இலங்கையராக ஸ்திரீப்படுத்தாதல் (Sri Lankan Citizen) என்பதில் இருந்து எழுகின்றது.

'அரங்கம்' 15/06/2018 இதழ்

இரண்டு வகை தமிழர்களிலும் தமிழ், எழுத்து மொழி ஒன்றாகவும் (written language) பேச்சு மொழி (Colloquial language) வேறாகவும் அமைவது குறிப்பாக அவதானிக் கப்பட வேண்டிய ஒன்று இந்த இரண்டு வகையிலான தமிழ் மொழியும் சந்திக்கும் புள்ளியாக 'ஈழத்து தமிழ் இலக்கியம்' அமை வது சிறப்பு. 'மலையகத்தமிழ் இலக் கியம்' இன்று ஈழத்து தமிழ் இலக்கி யத்தின் ஒரு கூறாகப் பார்க்கும் நிலை தோன்றியுள்ளது.

பெரும்பான்மை சிங்கள மக்க ளைப் பொறுத்த வரையில் கற்றறிந்த புலமையாளர்கள் தவிர ஏனை யோருக்கு 'எல்லாத் தமிழர்களும்' ஒன்றுதான். 'எல்லாத்தமிழும்' ஒன்று தான். தமிழ் சமூகத்தைப் போன்றே (அது இலங்கைத் தமிழராக இருந் தால் என்ன? மலையகத் தமிழராக இருந்தால் என்ன?) சிங்கள சமூகமும் சாதிய நிலைப்பட்டது அல்லது சாதியக் கட்டமைப்பைக் கொண்டது என்ற அடிப்படையில் இந்த இரண்டு வகை தமிழ் மக்க ளையும் சாதிய அடிப்படையில் தமக்கேற்றவாறு சிங்கள சமூகம் விளங்கி வைத்துக் கொண்டுள்ளது.

சுருக்கமாகச் சொன்னால் இலங்கைத் தமிழர்கள் உயர்ந்த சாதி யினர் என்றும் இந்திய தமிழர்கள் (மலையகத் தமிழர்கள்) தாழ்ந்த சாதியினர் என்பதாகவும் சிங்கள சமூகம் விளங்கிக்கொண்டுள்ளது. அதற்கு இலங்கைத் தமிழர்களின் மனோபாவமும் உந்துதல் அளித் துள்ளது.

இது சிங்கள சாதிய எண்ணப்பாட்டின் தலைகீழ் வடிவம். சிங்கள மக்களைப் பொறுத்தவரை 'உடரட்ட சிங்களவர்கள்' (மலைநாட்டு சிங்களவர்கள்) உயர் சாதியினர், 'பஹத்தரட்ட சிங்களவர்கள்' (தாழ் நாட்டு சிங்களவர்கள்) குறைந்த சாதியினர் என்பதாகும்.

இந்த சாதியம் பற்றிய பார்வை தனியானதும் விரிவானதுமான ஆய்வுக்கு உட்பட வேண்டியது. இங்கே இலங்கை தமிழர்கள் பற்றிய சிங்கள மக்களின் புரிதலை விளக்குவதற்காக சுருக்கமாக பார்க்கப் பட்டுள்ளது.

‘மொழி’ அடிப்படை வேறுபாடு ஒன்று இலங்கைத் தமிழருக்கும் மலையகத் தமிழருக்கும் இடையே உண்டு என்பது சிங்கள மக்கள் மத்தியில் கவனத்துக்குட்பட்ட விடயமல்ல. அது முற்போக்கு சிங்களவர் மத்தியில் ‘தமில ஜனத்தாவ’ (தமிழ் மக்கள்) அல்லது ‘திரவிட ஜனத்தாவ’ (திராவிட மக்கள்) என்ற பதமும் இனத்துவ பார்வையில் ‘தெமளுன்’ என தமிழ் மக்கள் எல்லோரையும் சுட்டும் நிலையும் காணப்படுகிறது. சிங்கள மக்களில் இன்னுமொரு சாரார் இலங்கைத் தமிழர்களை ‘யாப்பண தெமல கட்டிய’ (யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள்) என்றும், மலையகத் தமிழர்களை ‘வத்துக்கர தெமல கட்டிய’ (தோட்டப்புற தமிழர்கள்) என்றும் விளங்கி வைத்துள்ளனர். எது எவ்வாறெனினும் ‘தமிழ்’ மொழி என்ற அடிப்படையில் ஒன்றாக வைத்து நோக்கப்படும் இலங்கைத் தமிழர்களும், மலையகத் தமிழர்களும் ‘தமிழீழம்’ என்ற தனிநாட்டு கோரிக்கையின்பாற்பட்ட யுத்தத்தில் ஒரே துயரத்துக்கு உள்ளானார்கள் என்பது ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டியதொன்று.

இனி இலங்கைத் தமிழர் மற்றும் மலையக தமிழர் பற்றிய உள்ளடக்கத்தைப் பற்றி அட்டவணையொன்றின் உதவியுடன் பார்க்கலாம்.

	இலங்கைத் தமிழர்	மலையகத் தமிழர்
01	யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் - இதில் வடமராட்சி, தென்மராட்சி ‘தீவு’ போன்ற உப பகுதிகளும் அடங்கும் (தீபகற்ப அடிப்படை)	தோட்டத் தொழிலாளர்கள் - இதில் தோட்டத் தொழிலாளர்களும் அவர்களில் தங்கி வாழ்வோரும் அடங்கும்
02	வன்னித் தமிழ் மக்கள் - இதில் மன்னார், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, வவுனியா மாவட்ட மக்கள் அடங்குவர். இவர்கள் மீன்பிடி, கமத்தொழில் என உழைக்கும் வர்க்கமாக உள்ளனர். மலையகத்தில் இருந்து புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் இந்தப் பிரதேசத்திலேயே பெருமளவில் வாழ்கின்றனர்	தோட்ட சேவையாளர்கள் - இதில் தோட்ட மேற்பார்வையாளர்கள், தோட்ட நிர்வாகத்தில் பங்கு கொள்வோர், அவர்களில் தங்கி வாழ்வோர் அடங்குவர்
03	மட்டக்களப்பு தமிழ் மக்கள் - கீழ்க்கு மாகாணத்தின் (கீழ்) தென்பகுதியை ஒட்டி வாழ்பவர்கள்	தோட்டங்களை அண்டிய நகரங்கள் அந்த நகர சூழலில் வாழும் வர்த்தகர்கள், நடுத்தர வர்க்கத்தினர்.
04	திருகோணமலைத் தமிழ் மக்கள் - கீழ்க்கு மாகாணத்தின் (மேல்) வட பகுதியை சார்ந்து வாழ்பவர்கள்	பரவலாக தோட்டத்துக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் வாழும் ஆசிரியர்கள், அரச ஊழியர்கள், தனியார் துறை ஊழியர்கள் என்போர்

இந்த உள்ளடக்கப்பட்டியலில் வரிசைப்படுத்துபவர்கள் அடிப்படையில் பார்க்கின்றபோது இலங்கைத் தமிழர் உள்ளடக்கத்தில் அவர்கள் வாழும் ‘பிரதேசங்களும்’, மலையகத் தமிழர்களின் உள்ளடக்கத்தில் அவர்களின் ‘வர்க்கநிலையும்’ அடிநாதமாக அமைந்துள்ளமை மிக முக்கியமாக அவதானிக்கப்பட வேண்டியது.

இந்த நிலையில் இரண்டு வகை தமிழர்களுக்கும்ான வேறுபாடுகள், உள்ளகக் கட்டமைப்பு போன்றே இடைத் தொடர்பு பற்றி பார்ப்பதுவும்

முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இது கால அடிப்படையில் நிகழ்கிறது.

1. மலையக தமிழர்கள் இலங்கைக்கு அழைத்துவரப்பட்ட காலப் பகுதியில் இந்தியாவின் மண்டபம் பகுதியில் கொண்டு சேர்க்கப்பட்டு இலங்கையின் தலைமன்னார் கடற்பரப்பில் தரையிறக்கப்பட்டு அழைத்து வரப்படுகின்றனர். எனவே மலையக மக்கள் இலங்கையில் முதலாவதாக கால் பதித்த இடம் 'வடக்கின் மன்னார்'. இந்தியாவின் தொப்புள் கொடி வெட்டப்பட்ட இடம் என்றும் சொல்லலாம். அதேபோல சிறிமா - சாஸ்திரி உடன்படிக்கை அடிப்படையில் மலையக மக்களின் இரண்டாம், மூன்றாம் தலை முறையினர் இந்தியாவுக்கு நாடு கடத்தப்படும்போது மன்னார் ஊடாகவே (ரயிலில்) தென்னிந்திய மண்டபத்திற்கு கப்பலில் (இராமானுஜம்) அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். இந்த பதிவுகளை மன்னார் பிரதேசம் சார் இலக்கியங்களில் பார்க்கலாம். (நாவண்ணன் கவிதைகள் முதல் ஏ.எஸ்.உதயணின் நாவல்கள் வரை) மன்னார் மக்களுக்கும் மலையக மக்களுக்கும் எப்போதும் முறுகல் இல்லா ஒரு ஆத்மார்த்தமான உறவுநிலை இருப்பதற்கு இந்த இடைத்தங்கல் உறவும் (transit) ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.
2. மலைநாட்டுக்குத் தோட்ட தொழிலாளியாக வந்த மக்கள் பாடசாலை கல்வி அறிவு குறைந்தவர்களாக இருந்தனர். பிரித்தானியர் இலங்கை மண்ணில் பாமர இந்திய தொழிலாளிகளின் பிள்ளைகளுக்கு 'பாடம்' சொல்லிக் கொடுக்க எண்ணியபோது இந்தியாவிலிருந்தும், (முத்த எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் தந்தை சந்தனசாமி) இலங்கையின் வடகிழக்கு பகுதியில் இருந்தும் ஆசிரியர்களை கொண்டு வந்தனர். இதில் இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்களை விட இலங்கையின் வடக்கிலிருந்து வந்தவர்களே அதிகம். பலர் திரும்பிச் சென்றனர். சிலர் மலையகத்திலேயே தங்கினர். மலையகத்தில் திருமணம் முடித்தனர். குடும்பத்தை அமைத்தனர். (உதாரணம்: பொப்பிசைப் பாடகர் (சிலோன்) ஏ.இ.மனோகரனின் தந்தையார்)
3. மலையகப் பெருந்தோட்டங்களில் உத்தியோகத்தர்களாக கடமையாற்ற இலங்கைத் தமிழர்கள் மலையகத்துக்கு வந்து சேர்ந்தனர். தென்னை, பனை மரத் தோப்பு நிறைந்த பிரதேசத்தில், வெப்ப காலநிலை பிரதேசங்களில் இருந்து வந்து குளிர்ப் பிரதேசங்களில் தேயிலை தொழில்துறையே தெரியாமல் தேயிலைத் தோட்ட மேற்பார்வையாளர்களாக, தொழிற்சாலை உத்தியோகத்தர்களாக, குமாஸ்த்தா உத்தியோகத்தர்களாக என பதவியில் அமர்ந்தனர். இதற்கு சிங்கள மக்களுக்கு முதலாளித்துவ பெருந்தோட்டங்கள் மீது இருந்த வெறுப்பும் (அவர்கள் கிராமிய பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவர்கள்) இந்தியாவில் இருந்து வந்த தமிழ் மக்களின் கல்விநிலையும் ஒரு காரண மாயிற்று.

இன்று கூட இலங்கைத் தமிழர்கள் தோட்ட உத்தியோகத்தர் வழிவந்தவர்களாக உள்ளனர். இதில் தோட்ட வைத்தியர்களும்

அடங்குவர் ('ஞானம்' - கலை, இலக்கிய சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் திரு. தி.ஞானசேகரன் ஒரு தோட்ட மருத்துவ அதிகாரியாக பணியாற்றிய இலங்கைத் தமிழர் (EMA - Estate Medical Assistant)

4. கொழும்பு தலைநகரமாக இருந்தபடியால் ஏற்கனவே அங்கிருந்த இந்தியத் தமிழர்களும் (பெரும்பாலும் செட்டிநாட்டார்), வர்த்தக நோக்கிலும் கல்வி, உத்தியோக அடிப்படையில் வாழ்ந்த இலங்கைத் தமிழர்களும், இடைத்தொடர்பு கொள்ளும் நகரமாக கொழும்பை தளமாகக் கொண்டனர். ஆனால், வர்த்தக நகரமாதலால் மற்றைய பிரதேசங்களின் அளவுக்கு இவர்களிடையேயான உறவு முக்கியத்துவத்தைப் பெறவில்லை.
5. 1948க்கு பின் மலையகத் தமிழ் மக்கள் குடியுரிமை பறிக்கப் பட்டு இந்தியாவுக்கு திரும்பி அனுப்பப்பட்டனர். அதேநேரம் 1970களில் சிங்கள இனக்கலவரத்திலிருந்து பாதுகாப்பு எனும் நோக்கோடு வன்னியில் குடியேறுகின்றனர். வன்னி பெரு நிலப் பரப்பை பொருளாதார வளமாக்கியதில் இந்த மலையக மக்களின் பங்கு அளப்பரியது. குறிப்பாக கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் பண்ணை பயிர்ச்செய்கையில் (மரக்கறி செய்கை) இவர்களது உழைப்பு பயன்படுத்தப்பட்டது. இன்றுவரை இவர்கள் 'வன்னியில் வாழும் மலையக மக்களாக' உள்ளனர். சிங்கள இனவாதத்திடம் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவும், இந்தியாவுக்கு திரும்பி செல்வதை தவிர்த்துக் கொள்ளவும் இந்த மலையக மக்கள் கைகொண்ட 'வன்னிக்கான புலப்பெயர்வு' பின்னாளில் 'உழைப்புச் சுரண்டல்', 'சாதிய மேலாண்மை' 'பாரிய உள்நாட்டு யுத்தம்' எனும் இன்னல்களுக்குள் அவர்களைத் தூக்கிப் போட்டது. (இது குறித்து தனியானதும் விரிவானதும் பார்வை அவசியம்)
6. இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கில் நடந்த யுத்தம் புலப்பெயர்வு (Migration) எனும் நிலைமாற்றத்தை (Transitional) தோற்றுவித்துள்ளது. இலங்கைத் தமிழர்கள் ஐரோப்பிய மேற்குலக நாடுகளுக்கு புலப்பெயர்வை மேற்கொண்டு, கனடா, பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி மற்றும் அவுஸ்திரேலியா என விரிந்த இவர்களது சர்வதேச புலப்பெயர்வு (International Migration) போன்றே, இலங்கை நாட்டுக்கு உள்ளேயும் புலப்பெயர்வு (Internal Migration) நடந்தது. அதில் ஒன்று 'கொழும்பு நோக்கிய புலப்பெயர்வு' (Migration to Colombo), இன்னொன்று 'மலையகம் நோக்கிய புலப்பெயர்வு' (Migration to Upcountry). இதில் கொழும்பு நோக்கிய புலப்பெயர்வு என்பது ஒரு இடைத்தங்கல் (Transit) போன்றது. வெளிநாட்டுக்கு புலப்பெயர்ந்து செல்லவந்த நிலையில் தற்காலிகமாக கொழும்பில் தங்கி/தரித்துச் செல்வது. வெள்ளவத்தை இதன் பிரதான இடமாகவும் தெஹிவளை, கல்கிசை, கொட்டாஞ்சேனை, வத்தளை போன்ற உப இடங்களாகவும் மாறின. அதே

நேரம் சிறுக, சிறுக மலையகம் நோக்கிய அவர்களது நகர்வானது மத்திய மலைநாட்டின் நகர் பிரதேசங்களை அண்டியதொரு புலப்பெயர்வை இலங்கைத் தமிழருக்கு வழங்கியது. மலையகம் விரும்பியோ விரும்பாமலோ மனிதாபிமான ரீதியில் இந்தப் புலப்பெயர்வை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. ஆனால், இலங்கைத் தமிழர்கள் வெளிநாட்டு புலப்பெயர்வை மெச்சுகிற அளவுக்கு, கொழும்பு நோக்கிய புலப்பெயர்வைப் போற்றுகிற அளவுக்கு 'மலையகம் நோக்கிய இலங்கைத் தமிழர்களின் புலப்பெயர்வு' விரிவான பார்வைக்கும், பெறுமதிக்கும் உள்ளாகவில்லை.

ஆரம்பம் முதல் மலையக நகரங் களில் இருக்கும் புகையிலை, சுருட்டுக்கடைகள் பிரதானமாகக் கொண்டு வளர்ச்சிப் பெற்று பின்னர் யுத்த காரணத்தினால் பாதுகாப்பு கருதியும் இடம்பெற்ற இலங்கைத் தமிழர்களின் ‘புகலிடம்’ எனும் நிலையை மலையகம் அடைந்தது. குறிப்பாக பதுளையில் புறப்பட்டு நானுலுயா (நுவரெலியா) ஹட்டன், நாவலப்பிட்டி, கண்டி என மலைய கத்தை வட்டமிட்டு ‘பொல்காவலை’ சந்தி ஊடாக கொழும்பை வந்த டையும்.

கொழும்பில் இருந்து வடக்குச் செல்லும் யாழ் தேவி ‘பொல்காவலை’ சந்தி ‘மாகோசந்தி’ வலுனியா ஊடாக யாழ்ப்பாணம் செல்லும். மலையக ரயில் பாதைகளுக்கு ‘தேயிலை’ ஏற்றிச் செல்லும் பொருளாதார நோக்கமே பிரதானம். அதே ரயில் வடக்கு கிழக்கு விடுதலை இயக்கங்களின் பொருளாதா ரத்திற்கும் பலம் சேர்த்துள்ளது. மலையக நகரங்கள் உட்பட இலங்கை யின் தென்பாகங்களில் எல்லாம் வடமராட்சி ‘சுருட்டுக் கடைகள் பிரபலமானவையாக இருந்தன. உடரட்ட மெனிக்கவும், பொடிமெனிக் கவும் (மலையகத்துக்கான ரயில்கள்) வளைந்து வளைந்து ஓடி புகையிரத நிலையங்களில் தரித்து செல்கையில் ரயிலில் பயணிக்கும் ஒரு குழுவுக்கும் புகையிரத நிலையத்தில் காத்திருக்கும் ஒரு குழுவுக் கும் ‘சுருட்டுக் கட்டுகளின் பரிமாற்றம் (1980களில்) இடம்பெறும். அது பத்திரமாக பொல்காவலைச் சந்தியில் கைமாறி வடக்கு நோக்கி யாழ் தேவியில் செல்லும். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து புகையிலைச் சுரட் டாக வந்த கட்டுகள் திரும்பவும் அதே புகையிலைச் சுருட்டுக்கட்டா கவே யாழ்ப்பாணம் சென்றன என நம்புவதற்கில்லை. மலையக மக்கள் அதிகம் வெற்றிலை, பாக்கு, புகையிலை உண்பவர்கள் என்பதுவும், சுருட்டு புகைக்கும் பழக்கம் உடையவர்கள் என்பதுவும் மறுப்பதற் கில்லை. பின்னாளில் மலையக நகரங்களில் அல்லாது அது கொழும் பைத் தளமாகக்கொண்டு அந்நிய செலாவணி கட்டுகளாய் மாறிப் போயின.

யாழ்ப்பாணத்து கடைச் சிப்பந்திகளான மலையக இளைஞர்கள் தொடர்ந்தும் கையில் தேனீர் தயாரிக்கும் கரண்டியை மாத்திரமே பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள், தொடர்ச்சியாக வெதுப்பகங்களில் (பேக்கரி) பாண் மட்டுமே சுட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள், வன்னியில் குடியேறிய மலையக விவசாயத் தொழிலாளிகள் மணவெட்டியை

மட்டுமே பிடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று மட்டும் நம்பினால் அது நகைப்புக்கிடமான கருத்தாகிவிடும். அதேநேரம் இலங்கை இராணுவம் இவர்களை தரம்பிரித்து 'வத்துகர தெமள' (தோட்ட தமிழர்கள்) என்றும், வட கிழக்கில் இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு காலத்தில் இந்திய வம்சாவளி மலையகத் தமிழர்கள் தமது தொப்புள்கொடி உறவு என்றும் வகைப்படுத்தியும் பார்த்தனர் என்று சொல்வதும் நகைப்புக்கிடமானதே.

மலையகத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்து வன்னிக்கு சென்று உள் நாட்டு யுத்தத்தின் கடைசித் தறுவாயில் அல்லல்பட்ட மலையகத் தமிழர்கள் மீள்குடியேற்றத்தின் போதும் மலையகத் தமிழர்களாகவே பதியப்படுகின்ற ஒரு நிலை அவதானத்துக்குரியது. அவர்களுக்கான காணியுரிமை வடக்கில், வன்னியில் மறுக்கப்படுகின்ற நிலை தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றது. அதே நேரம் மலையக மக்கள் மலையகத்தில் இன்றும் கூட வீட்டுரிமையற்று வாழும் நிலையில், மலையகம் நோக்கி புலம்பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழர்கள் மலையகத்தில் வீட்டுரிமையாளர்களாகவும் மலையகத்தை நிரந்தர வதிவிட மாக்கிக் கொண்டவர்களாகவும் உள்ள நிலைமை வளர்ச்சிபெற்றுள்ளது. அது மலையகத்தில் இருந்து இலங்கைத் தமிழர் ஒருவரை பாராளுமன்ற உறுப்பினராக்கிப் பார்த்த (ஜே. ஸ்ரீரங்கா- 2010-2015) மேலதிக வாக்கு பலத்தையும் இலங்கைத் தமிழருக்கு கொடுத்தது போன்ற தகவல்களையும் இலங்கையில் தமிழர்கள் பற்றிய அக்கறை யுடையோர் அவதானிக்கவும் ஆய்வு செய்யவும் தலைப்படுதல் பொருத் தமானது.

மலையகத்தில் இருந்து வன்னிக்குச் புலம்பெயர்ந்து சென்ற மலையக மக்கள் மாத்திரமல்ல மலையகத்திலேயே வாழ்ந்த மலையக மக்கள் மீதும் உள்நாட்டு யுத்தம் திணிக்கப்பட்டது. 1980களிற்கு முன் வன்னி நோக்கிய மலையகத் தமிழர்களின் புலம்பெயர்வும் 1980களின் பின் மலையகம் நோக்கிய இலங்கைத் தமிழர்களின் புலம்பெயர்வும் புது விதமான இடைத்தொடர்பை இந்த மக்களிடையே ஏற்படுத்தியது. வன்னிக்கு விவசாய தொழிலாளர்களாக, யாழ்ப்பாணத்திற்கு கடைச் சிப்பந்திகளாக, அரிசி ஆலைத் தொழிலாளர்களாக என மலையகத் தமிழ் மக்கள் இடம்பெயர்ந்ததோடு, கல்வி பெறும் நோக்கிலும் (வெகு சிலர்) யாழ்ப்பாண கல்லூரிகளுக்கும் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் சென்றனர். (உதாரணம் பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் - பதுளையில் இருந்து யாழ். மகாஜனா கல்லூரிக்கு கல்விபெறச் சென்றவர்)

வடக்கு, கிழக்கு இளைஞர்கள் தங்களது ஆயுதப் போராட்ட ஆரம்ப கால கட்டத்திற்கு ஆட்பலம் தேடி மலையகத்துக்குள் ஊடுரு வினர். இதற்கான ஆதாரங்கள் பல உண்டு. உதாரணமாக நுவரெலியா பீதுறுதலாகல மலை ரூபவாஹினி கோபுரம் மீதான தாக்குதல் முதல் அமரர் பெ.சந்திரசேகரன் கூட்டுப்படை தலைமையக குண்டு வெடிப்பு குத்திரதாரி என அறியப்பட்ட வரதனுக்கு புகலிடம் கொடுத்து சிறை சென்றது வரை பல நிகழ்வுகளைச் சொல்லலாம்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வெறுமனே மலையகத்தினை ஆட்பலத்திற் காக மாத்திரமின்றி அரசியல் ரீதியான கோரிக்கைக்காகவும் சில இயக் கங்கள் முன்னெடுத்தன என்பதையும் மறுத்துவிட முடியாது. ஈரோஸ் (EROS) என அழைக்கப்படும் 'ஈழமக்கள் புரட்சிகர மாணவர் அமைப்பு' தனது அரசியல் செயற்பாட்டுத் தளத்தை வடக்கு கிழக்குடன் மலைய கத்தையும் இணைத்ததாகவே அமைத்திருந்தது.

இனப்பிரச்சினை தீர்வு முயற்சியாக 1986ஆம் ஆண்டு பூட்டான் நாட்டில் இடம்பெற்ற 'திம்பு' பேச்சுவார்த்தையில் இலங்கைத் தமிழர்கள் தரப்பினரால் இலங்கையில் பிரஜாவுரிமை இல்லாது இருக்கும் தமிழ் ருக்கு பிரஜாவுரிமை வழங்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை முன்வைக் கப்பட்டது. அதில் நேரடியாக மலையகத் தமிழர்களுக்கு பிரஜாவுரிமை என எங்கும் குறிப்பிடப்படாதபோதும் அந்த நாட்களில் மலையக மக்களின், பிரஜாவுரிமை பிரச்சினையே பிரதான பேசுபொருளாக இருந்தது. பேச்சுவார்த்தைக்குப் போன தமிழர் தரப்பு ஒன்றுக்கு மேற் பட்ட அமைப்புகளை உள்ளடக்கியது என்ற வகையில் ஈரோஸ் அதில் அங்கம் வகித்ததன் காரணமாக இந்த சரத்தும் (Clause) ஒரு கோரிக்கை யானது என்பதே உண்மை.

இந்த நிலைமையில் இலங்கையில் தமிழர்கள் என்போர் வடக்கு, கிழக்கு வாழ் பூர்வீக இலங்கை தமிழர்களும், மலையகத் தமிழர்க ளும்தான் என்பதையும், நடைபெற்ற யுத்தத்தின் விளைவுகள் எல்லோ ருக்குமானதுதான் என்பதையெல்லாம் இலங்கையில் வாழ்நிலையை கொண்டிராத அல்லது இலங்கைக்கே வந்திராத அல்லது இலங்கை யில் இருந்து புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய தேவை இருக்கிறது.

மலைகளில் தமிழர்கள் கட்டுரை மலையகமும் திருநெல்வேலி மலையகம் பரப்பாகிய

மேற்பகுதி மலையகம் கருவிகளால் கட்டி அனைத்துத் துறையிலும் கருவிகளால் கட்டி

இலங்கையில் தமிழர்கள் நாட்டுரிமைக்கான போராட்டங்கள்

மலைகளில் தமிழர்கள் கட்டுரை மலையகமும் திருநெல்வேலி மலையகம் பரப்பாகிய

இலங்கையில், தமிழர்களின் நாட்டுரிமைக்கான போராட்டங்கள்

'அரங்கம்' 29/06/2018 இதழ்

மலையக மக்களும் மலைவாழ் மக்களும்

'இலங்கை(யில்) தமிழர்கள்' கட்டுரை வெளிவந்த 'மலையகமும் மறுவாழ்வும்' நூல் அறிமுக விழா 2018 தமிழ்நாடு, திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டை, பாலபாக்கா மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இந்திய சமூக விஞ்ஞான கழகத்தினரின் ஏற்பாட்டில் அதன் தலைவர் பேராசிரியர் கே.சேவியர் அமல்ராஜ் தலைமையில் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகளை நூலின் தொகுப்பாசிரியர் வழக்கறிஞர் தமிழகன் நெறிப்படுத்தினார். வரவேற்புரையை தமிழ்நாட்டு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலை இலக்கிய சங்கத்தின் உறுப்பினர் ஆறுமுகம் நிகழ்த்தினார்.

நூலின் சிறப்பு பிரதிகளை கவிஞர் சிற்பி பாமா, பன்னூலாசிரியர் திவான், தேசிய நல்லாசிரியர் செல்லப்பா, பேராசிரியர் பொன்ராஜ், கோமதி நாயகம் ஆகியோருடன் இந்திய கமியூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்ஸிஸ்ட்) திருநெல்வேலி மாவட்ட செயலாளர் கே.ஜி. பாஸ்கரன் ஆகியோர் பெற்றுக் கொண்டனர். கழுக்குமலை, கரடிகுளம் இலங்கையில் இருந்து தாயகம் திரும்பியோர் கல்வி மேம்பாட்டு அமைப்பினர் குழுவாக வருகைத்தந்து நூலை தமது அறக்கட்டளைக்காக பெற்றுக் கொண்டனர்.

நூலறிமுகத்தை அதே அமைப்பைச் சேர்ந்த தோழர் ஜெய்சிங் வழங்கியிருந்தார். ஜெய்சிங், இலங்கையிலிருந்து சிறிமா - சாஸ்திரி ஓப்பந்தத்தின் கீழ் தாயகம் திரும்பியவராக தமிழகம் சென்றவர். இந்திய அரசு வங்கியின் உயர் அதிகாரியாக பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றுள்ளார். இலங்கையில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைத்துறைப் பட்டம் பெற்றதோடு சிலகாலம் அங்கு விரிவுரையாளராகவும் 1970களிலேயே கடமையாற்றியவர். தனது பட்டப்படிப்பின் பகுதி தேவையாக

மேற்கொண்ட ஆய்வுக் கட்டுரையை 'இலங்கைவாழ் இந்தியர்களின் குடியகல்வு' (1976) எனும் தலைப்பில் நூலாக வெளியீடு செய்துள்ளார். 'மலையகமும் மறுவாழ்வும்' நூலின் கட்டுரை ஆசிரியர்களில் ஒருவரான மல்லியப்புசந்தி திலகர் (நூலாசிரியர்) பற்றிய அறிமுகத்தையும் அவரே வறுங்கினார்.

"இலங்கை(யில்) தமிழர்கள் - கட்டுரையாசிரியரும், இலங்கை, நுவரெலியா மாவட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான மயில்வாகனம் திலகராஜா (மல்லியப்புசந்தி திலகர் - கட்டுரையாளர்), 'இலங்கை மலையகத் தமிழர்களின் இன்னல்கள்' எனும் தலைப்பில் உரையாற்றுமாறு அழைக்கப்பட்டிருந்தாலும், 'இலங்கை மலையகத் தமிழர்கள்: நேற்று - இன்று - நாளை' எனும் தலைப்பில் உரையாற்றுமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றோம்" என அவர் அறிமுகத்தைத் தந்தபோதும், தமிழ்நாட்டு குழலில் மலையகத் தமிழர் பற்றிய புரிதலை இலகபடுத்த உரையின் தலைப்பினை பின்வருமாறு மாற்றிக் கொண்டேன்.

'இலங்கையில் தமிழர்களின் நாட்டுரிமைக்கான போராட்டங்கள்'. இந்த தலைப்பில் அமைந்த ஒன்றரை மணிநேர உரையின் கட்டுரை வடிவம் இனி...

இலங்கையில் வாழும் மலையகத் தமிழர்களை தமிழகத்தில் சாதி நிலைப்பட்டதாக 'மலைவாழ் மக்கள்' எனும் சாதிய அடையாளத்துடன் அறிந்து கொள்ள முனைகின்றனர். இது தவறானதாகும். 'மலையகத் தமிழர்' என்பது சாதிய நிலைப்பட்டது அல்ல. அது இனத்துவ நிலைப்பட்டது. இந்தியாவில் 'சாதிய கட்டமைப்பு' எவ்வாறு அமைப்பாக்க மயமாக்கப்பட்டுள்ளதோ அதுபோலவே இலங்கையில் 'இனக் கட்டமைப்பு' அமைப்பாக்க மயப்பட்டுள்ளது (Structurelisation). அதே போல இந்தியாவில் 'சாதி' நிறுவனமயப்பட்டு இலங்கையில் 'இனம்' நிறுவன மயப்பட்டு (Institutionalization) நிற்கின்றன. இதனால், இந்தியாவில் சாதியும் (Caste), இலங்கையில் இனமும் (Race) அரசியல் மயப்பட்டுள்ளன

(Politicized). அரசியல் மயப்பட்ட நிலையில் இரண்டுமே இரண்டு நாட்டிலும் பிரச்சினையாகி நிற்கின்றன. இந்தியாவில். சாதிப் பிரச்சினை. அதுவே 'இலங்கையில் இனப் பிரச்சினை'. இதுதான் ஒற்றுமையும், வேற்றுமையும்.

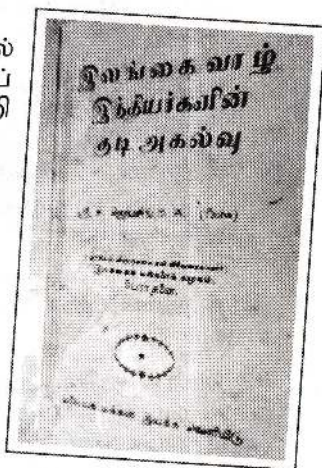
இந்தியாவின் சாதிப்பிரச்சினை பற்றி இங்கு பேசவேண்டிய தேவை எழவில்லை. இலங்கையில் சாதி இல்லாமலும் இல்லை. சாதிப் பிரச்சினை இல்லையென்றும் இல்லை. ஊரில் ஓர் கோவில் இருந்து விட்டாலே அங்கு சாதியும் இருக்கிறது, சாதிப் பிரச்சினையும் இருக்கிறது என்று இலகுவான புரிதலுக்கு வந்துவிட முடியும். "பூசகர் உள்ளே போகலாம்... ஏனையோர் உள்ளே போக முடியாது..!" என அங்கேயே சாதி ஆரம்பித்துவிடுகிறது. இலங்கையில் ஏகப்பட்ட கோயில்கள் உள்ளன. எனினும், இந்தியாவைப் போன்று இலங்கையில், சாதி 'அரசியல் அமைப்பாக்கம் செய்யப்படவில்லை (Constitutionalization)'. இந்திய அரசியலமைப்பில் சாதிய அடிப்படையில் 'ஒதுக்கீட்டு' ஏற்பாடுகள் போன்று இலங்கையில் ஏதுமில்லை. அத்தகைய ஏற்பாட்டைச் செய்த அண்ணல் அம்பேத்கர் நெறியான, இந்துத்துவ சாதியத்துக்கு மாற்றானதாகப் பௌத்தத்தைத் தழுவவது இலங்கை நிலையில் எவ்வாறு பொருந்திப் போகும் என்பது கேள்விக்குறி. ஏனெனில், இலங்கையில் 'பௌத்தமும்' சாதியமயப்பட்டிருக்கிறது. கூடவே இனத்துவமயப்பட்டும் இருக்கிறது. அது 'சிங்கள பௌத்தமாகவே' நிலை கொண்டுள்ளது.

இத்தகைய பின்னணியில் இலங்கையில் எவ்வாறு இனக் கட்டமைப்பு அரசியலமைப்பாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்பது பற்றி பார்த்தால், அது,

- (1) சிங்களவர்கள்
- (2) இலங்கைத் தமிழர்கள்
- (3) சோனகர்கள்
- (4) இந்தியத் தமிழர்கள்
- (5) ஏனையோர்

என ஐந்து பிரதான இனங்களாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டு உள்ளனர். ஏனையோர் வகுதிக்குள் இந்தியாவின் 'ஆங்கிலோ இன்டியர்களைப்' போன்ற 'பேர்கர்கள்' முதல் 'ஆபிரிக்க கலப்பினத்தவர்' வரையான இருபது இனங்கள் உண்டு என அண்மைய ஆய்வறிக்கைகள் கூறுகின்றன. இலங்கையின் ஆதிவாசிகளான பழங்குடியினரான (வெத்தா) மக்கள் கூட 'ஏனைய' (others) இனக் குழுமத்துக்குள்ளேயே அடங்குகின்றனர்.

இந்தியாவில் பழங்குடியினரை (ST- Schedule Tribes) என்ற சாதி அடையாளத்தின் (அடித்தட்டில்) கீழ் வைத்து இருப்பதுபோல் இலங்கையில்

பழங்குடியினரான ஆதிவாசிகள் இன அடிப்படையில் அடித்தட்டிலேயே வைக்கப்பட்டுள்ளனர் எனலாம் இந்தியாவில் பழங்குடியினரை (ST-Schedule Tribes) மலைவாழ் மக்கள் எனும் அழைக்கும் வழக்கம் உள்ளபடியால், இலங்கையில் வாழும் 'மலையக (தமிழரை) மக்களை', 'மலைவாழ் மக்கள்' என புரிந்துகொள்ளும் நிலை உண்டு. இது தவறானது.

இலங்கையில் ஒரு 'தேசிய இனமாக' அடையாளப்படுத்தப்பட்ட, அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகளுக்கு அமைய 'இந்தியத் தமிழர்கள்' என குறிப்பிடப்படுபவர்களே மலையகத் தமிழர்கள். அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகளுக்கு அமைய ஈழத்தமிழர்கள் 'இலங்கைத் தமிழர்' என்றே பதிவு பெற்றுள்ளனர். ஆக, இலங்கையில் மலையகத் தமிழர் எனும் சொல்லாடல் இலங்கை வாழ் இந்தியத் தமிழர்களை குறித்து நிற்கிறது. இந்தியாவில் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். ஆனால், இந்தியத் தமிழர்கள் இல்லை. அவர்கள் இலங்கையிலேயே உள்ளனர்.

அவர்களே மலையகத் தமிழர்கள்!

அத்தியாயம்

மலைப் பேசவிடுங்கள் மலையகத் தமிழர்கள் என்போர் யார்?

மலைப் பேசவிடுங்கள்
மலையகத் தமிழர்கள்
என்போர் யார்?

மலையகத் தமிழர் என்போர் யார்?

'அரங்கம்' 06/07/2018 இதழ்

இலங்கை பிரித்தானியர் ஆட்சிக்கு கீழ் கொண்டுவரப்பட்டதன் பின்னர் அவர்கள் கோப்பிப் பயிர்ச் செய்கையை கண்டி மாவட்டத்தில் ஆரம்பித்து இருந்தனர். இதற்காக அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் இருந்து தொழிலாளர்களை அழைத்து வந்து பருவகாலம் முடிய, திரும்பவும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதன்போது அந்தத் தொழிலாளர் மக்கள் பாடிய நாட்டார் பாடல் ஒன்று இவ்வாறு அமைகிறது,

“கோண கோண மலையேறி
கோப்பிப் பழம் பறிக்கையில்
ஒத்த பழம் தப்பிச்சினா
ஒதைச்சானாம் சின்ன தொர்”

இந்தப் பாடல் தரும் விளக்கங்கள் பலவாறானவை. மலைப்பாங்கான பிரதேசத்தில் கோப்பிப் பழங்களைப் பறிப்பதற்கு அழைத்து வரப்பட்ட மக்கள், தங்கள் தொழில் சார்ந்து துன்புறுத்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவு.

இதேபோல இறப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பாடல் ஒன்று இவ்வாறு அமைகிறது,

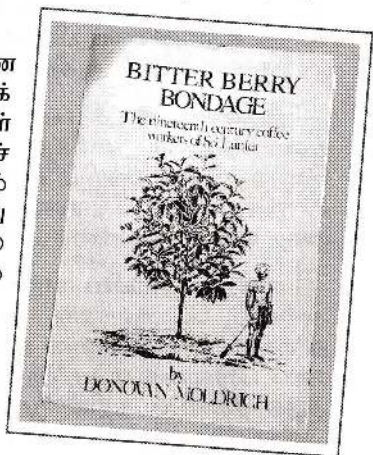
“இறப்பர் மரமானேன் நாலுபக்க வாதுமானேன்
இங்கிலீசு காரன் ஏறிப்போக காருமானேன்”

இங்கிலீசுகாரர்களின் சுகபோக வாழ்க்கைக்கு எவ்வாறு இந்த மக்களின் உழைப்பு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பது எடுத்துக் காட்டப்பட்டு

இருக்கிறது. இதை எழுதியவர்கள் யாரென்று தெரியாது. இவர்கள் சொல்லவரும் செய்திகள் கவிப்பேரரசுகள், கவிச்சக்கரவர்த்திகளை விஞ்சி நிற்கின்றன. இந்தக் கோப்பிக் காலத்துத் துரைமார் வாழ்க்கையை பதிவு செய்யும் கிறிஸ்டினா வில்சன் எனும் ஆங்கில எழுத்தாளர் எழுதிய 'Bitter Berry Bonds' எனும் நாவலை மலையக எழுத்தாளர் இரா.சடகோபன் 'கசந்த கோப்பி' எனும் தலைப்பில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார்.

கோப்பி (Coffee)யின் கசப்புக்கு காரணமானது அவர்களது நட்பும். அந்தக் கோப்பி ஒருவகை நோய் பாதிப்புக்குள்ளானதால் கோப்பிச் செய்கையை விட்டுச் சென்றதுடன் பெரும் நஷ்டங்களையும் அடைந்துள்ளனர். எனினும், அவர்களது விடாமுயற்சியினால் கோப்பிக்குப் பதில் 'தேயிலையை' பணப் பயிராக அறிமுகம் செய்துள்ளனர்.

இன்றைக்கு 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பதாக ஜேம்ஸ் டெயிலர் என்பவர் கண்டி- நுவரெலியா மாவட்டங்களின் எல்லையான 'லூல்கந்தூர்' தோட்டத்தில் ஆரம்பித்து உள்ளார். இந்த மக்களின் ஆரம்பகால வருகை, வாழ்க்கை பற்றியதாக பத்திரிகையாளரான டொனவன் மோல்ரிச் (Donovan Moldrich) எனும் பர்கர் (பறங்கி) இன இலங்கையர் எழுதியிருக்கும் விஞ்ஞான பூர்வமான ஆய்வு நூலான Bitter Berry Bondage தழுவி 'கண்டிச் சீமையிலே' எனும் படையும் இரா. சடகோபன் தமிழில் தந்துள்ளார்.

இத்தகைய வரலாற்று நூல்களை மொழி பெயர்த்த அனுபவங்களைப் பெற்ற இரா.சடகோபனிடமிருந்து மலையகத் தமிழர் ஒரு சுருக்க வரலாறு என்னும் கட்டுரையை தமிழகன் தனது தொகுப்பு நூலான 'மலையகமும் மறுவாழ்வும்' நூலில் சேர்த்துள்ளார்.

மலையகத் தமிழரின் வருகை வரலாறு பல இன்னல்கள் நிறைந்தது. தென்னிந்தியாவில் பண்ணை அடிமைகளாக வாழ்ந்த மக்களே இவ்வாறு இலங்கை கோப்பி, தேயிலை, இறப்பர் தோட்டங்களுக்கும் இரயில் பாதைகள் அமைப்பதற்கும் பிரித்தானியர்களால் அழைத்துச் செல்லப் பட்டுள்ளனர். இவர்கள் இந்தியாவில் இருந்து இலங்கை நோக்கிச் செல்ல இரண்டு வகைக் காரணங்கள் இருந்துள்ளன.

தள்ளும் காரணிகள் (Pushing Factor),
இழுக்கும் காரணிகள் (Pulling Factor)

பண்ணை அடிமைகளாக நிலச்சுவாந்தர்களால் நடாத்தப்பட்ட மக்கள் சமூக ரீதியாகவும் (சாதி) பொருளாதார ரீதியாகவும் ஒடுக்கத்திற்கு

உள்ளாக, அவை அந்த மக்களை அங்கிருந்து தள்ளும் காரணிகளாக இருந்துள்ளன. அதே நேரம் இலங்கைக்குப் போனால் செல்வச்செழிப் போடு வாழலாம் என்ற தரகு கங்காணிகளின் பசப்பு வார்த்தைகளால் இழுக்கப்பட்டனர். அதுவே இழுக்கும் காரணியானது. எனவே, தள்ளும் காரணியாகவும் இழுக்கும் காரணியாகவும் வாழ்வதாரமான 'பொரு ளாதாரமே' அமைந்துள்ளது. கூடவே சமூக ஒடுக்குமுறையின் அழுத் தமும் அதில் இருந்து விடுபட்டு விடலாம் எனும் மன உந்துதலும் கடல் கடந்து உறவுகளைப் பிரிந்து நாடு விட்டு நாடு 'நடந்து' செல்ல அவர்க ளுக்கு காரணிகள் ஆகியிருக்கின்றன.

இதனைக் காட்சி படிமமாக்க உள்ளூர் இடப்பெயர்வான தமிழகத் தின் தென்னக மாவட்டங்களில் இருந்து மலைப்பகுதி நோக்கிச் சென்ற மக்கள் பற்றிய சித்திரமான 'பரதேசி' திரைப்படம் முயற்சித்து இருந்தது. இடைவேளையைக் கடற்பயணமாகக் கொண்டால் அதுவே அந்த மக்கள் இலங்கை சென்ற வரலாறாகும்.

எனினும் தள்ளிய காரணிகளில் ஒன்றான சாதிய அழுத்தத்தையோ அல்லது பொருளாதார அழுத்தத்தையோ துல்லியமாகப் பதியாது இழுக்கும் காரணிகளை விபரித்துக் காட்ட விளைந்ததான ஒரு விமர் சனப் பார்வையையே 'பரதேசி' திரைப்படத்தின் மீது வைக்க முடியும். அந்த திரைப்படத்தின் புலக்கதையான எச்.பி. டேனியலின் 'எரியும் பனிக்காடு' நாவலின் நேர்மையை பரதேசியில் தரிசிக்க முடியாது போனமை மனவருத்தமே. எனினும் இந்தத் தேயிலை வாழ்வின் புலப் பெயர்வை காட்சிப்படுத்தல் படிமம் ஆக்குவதில் 'பரதேசியின்' பங்க ளிப்பு மறுக்க முடியாதது.

ஆரம்பத்தில், கோப்பிப் பயிரிடலுக்காக பருவகாலத்தில் வருவதும் போவதுமாக இருந்த மக்கள் தேயிலைப் பயிர்ச் செய்கை தொடங்கி யதன் பின்னர், நிரந்தரமாக இலங்கையில் நிற்க நேரிட்டது. அவ்வாறு வந்தவர்கள் 1815 முதல் 1920கள் வரை சுமார் 100 ஆண்டுகள் வெள்ளை யர்களின் தேயிலைத் தோட்டங்களில் அடிமைகளாகவே வாழ்ந்து உள்ளார்கள். தமிழ் நாட்டில் இருந்து அவர்களைத் தள்ளிய கார ணியோ அல்லது இழுத்த காரணியோ இலங்கையில் அவர்களுக்கு வாழ்வளிக்கவில்லை. எனினும், மேலதிகமாக உறவுகளைப் பிரிந்த இன்னுமொரு துயரமும் அவர்களை ஆட்கொண்டது. குடும்பத்தில் ஒரு பகுதியை ஒரு நாட்டில் விட்டுவிட்டு இன்னொரு நாட்டிற்கு நிரந்தர மாக பிரிந்து செல்வது என்பது கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்டது. இந்த சூழ்நிலையை இரண்டு தடவைகள் சந்தித்த சமூகம் மலையகத் தமிழர் சமூகம்.

1815 முதல் - 1915 வரையான காலப்பகுதியில் பிரித்தானிய ஆதிக்கத்தின்கீழ் இந்திய, இலங்கை நாடுகள் இருந்த காலத்தில் குடும்பங் களில் இருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டு இலங்கைக்கு அழைத்துவரப் பட்டனர். அதே, குடும்பங்கள் இலங்கை சுதந்திரமடைந்த பின்னர் 1964 ஆம் ஆண்டு இலங்கை - இந்திய அரசாங்கங்கள் செய்து கொண்ட

சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் காரணமாக இரண்டு நாடுகளுக்கு இடையே பண்டங்களாக பரிமாற்றம் செய்துகொள்ளப்பட்டனர்.

இந்த இன்னல் நிறைந்த இருநூறு வருட வரலாற்றுக்குள் முதல் நூறு வருடம் முழுவதும் அடிமை வாழ்வாக அமைய, அடுத்த நூற்றாண்டுக்குள் மலையக தமிழ்ச் சமூகம் கண்ட அரசியல் எழுச்சி மகத் தானது. 1917ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற ஒக்டோபர் புரட்சி உண்மையில் இந்த தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு வெளிச்சத்தைக் கொண்டு வந்தது. அந்த ஒளியைக் கொண்டுவந்த முதல் தீபம் கோ. நடேசய்யர்.

1920களில் இந்திய சுதந்திர போராட்டத்திற்கு நிதி சேர்க்கவென இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவளியினரிடம் வந்த பத்திரிகையாளரான நடேசய்யரின் பார்வை இந்த மக்கள் கூட்டத்தினர் மீது விழவே, முதலாவது தொழிற்சங்கத்தை அவர் உருவாக்கினார். 'இலங்கை இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சம்மேளனம்' 1920களின் பிற்கூறுகளில் உருவாக்கப்பட்டது. இதற்காக அவரும் அவரது துணைவியார் மீனாட்சியம்மையும் புடவை வியாபாரிகளாக மாறுவேடமிட்டு தோட்டங்களுக்குள் நுழைந்த வரலாறு தனியாக பதிவு செய்யப்படவேண்டியது. அவர்கள் உருவாக்கிய அந்த தொழிற்சங்கமே அவர்களின் அரசியல் அமைப்பாகவும் மாறியது. 1931ஆம் ஆண்டு சர்வஜன வாக்குரிமையை வழங்குவதற்கு பிரித்தானிய அரசு முன்வந்தபோது நடேசய்யர் உருவாக்கிவைத்த அரசியல் அடையாளம் மலையக தமிழ் மக்களையும் வாக்குரிமை உள்ளவர்களாக மாற்றியது.

மலையகத் தமிழ் மக்களின் அரசியல் பிரதிநிதியாக 1936 இலேயே கோ.நடேசய்யர் இலங்கை அரசவையில் (State Council) அமர்ந்த வரலாறு மலையகத் தமிழருடையது. தொடர்ச்சியாக அந்த பதவியில் இருந்த அவரது அரசியல் செல்நெறி 1939ஆம் ஆண்டு இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் உருவாக்கத்தோடு மாற்றம் கண்டது.

இந்திய சமூக விஞ்ஞானக் கழகம் - ISSS

நால் அறிமுகம்

23.06.2018, சனிக்கிழமை
மாலை 5.00 மணி

பாலையக்
பாளைய

இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ்: தோற்றமும் மாற்றமும்

'அரங்கம்' 13/07/2018 இதழ்

இலங்கை இந்திய காங்கிரஸின் தோற்றம் நடேசய்யர் உருவாக்கி வைத்திருந்த அரசியல் சித்தாந்தத்துக்கு சவாலை ஏற்படுத்தியது. நடேசய்யரும் இந்தியாவில் இருந்து வந்தவர்தான் ஆயினும் இலங்கை வந்து சேர்ந்த தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள் தங்களை இலங்கையர்களாக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதே நடேசய்யரின் சித்தாந்தமாக இருந்துள்ளது. நடேசய்யரின் எழுத்துக்களில் செயற்பாடுகளில் அவரது துணைவியார் மீனாட்சியம்மையின் பாடல்களில் அதற்கான ஆதாரங்கள் தாராளமாகவே உண்டு. உரை என்ற வகையில் ஒரு உதாரணத்தைக் கூறலாம். அதுதான் இலங்கை வந்த மகாத்மா காந்தியை சந்திப்பதையே மறுத்திருக்கிறார் கோ.நடேசய்யர். அதற்கு காரணம் தனிப்பட்டதானதல்ல.

இலங்கை வந்து சேர்ந்துவிட்ட லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர் மக்களை இலங்கைக்குரியவர்களாக இருக்க விட்டுவிடுங்கள் என்பது தான் நடேசய்யரின் காந்தி சந்திப்பு மறுப்புக்கு காரணம் என சொல்லப்படுகின்றது. எனினும் பின் பலரதும் சமாதானத்தின் பேரில் சந்தித்ததாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. அத்தகைய சந்திப்பில் நடேசய்யர் நிச்சயமாக மகாத்மா காந்தியுடன் இந்த கருத்தைப் பகிர்ந்திருக்க வேண்டும். அது பற்றிய ஆதாரங்களை தேட வேண்டியுள்ளது.

நடேசய்யரின் இந்த உறுதியான மன எண்ணம்தான் தான் அரசியல் செயற்பாட்டை ஆரம்பித்து 1920 தொடங்கி 1930 வரையான பத்தாண்டு காலப்பகுதியில் நூறாண்டு கால அடிமை வாழ்க்கைக்குள் இருந்த மலையகத் தமிழ் மக்கள் 1931ஆம் ஆண்டு டொனமூர் அரசியலமைப்

பின்படி வழங்கப்பட்ட இலங்கைக்கான சர்வஜன வாக்குரிமையை பெறக் காரணமாகியுள்ளது.

1977ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் மீளக்கிடைக்கப்பெற்ற வாக்குரிமையை மலையக மக்களுக்கு வாக்குரிமை பெற்றுக்கொடுக்கப்பட்டதாக சொல்வது அபத்தமானது. அது அரசியல் நலன் சார்ந்து முன் வைக்கப்படும் கருத்து. 1931ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் மலையகத்தமிழ் மக்கள் வாக்குரிமையை வென்றிருக்காவிட்டால் 1948ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பதாகவே 1936-1947 காலப்பகுதியில் நடேசய்யர் (ஹட்டன்), பெரி.சுந்தரம் (மஸ்கெலியா), வைத்திலிங்கம் (தலவாக்கலை) என்ற வரிசை சட்ட சபையில் அங்கம் வகித்திருக்க முடியாது. 1947-1952 ஆண்டுகால இடைவெளியின் முதலாவது பாராளுமன்றில் (First Parliament) (இப்போது நான் அங்கம் வகிப்பது எட்டாவது பாராளுமன்றம்) எட்டு உறுப்பினர்கள் மலையகத் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக இருந்துள்ளனர். கே.ராஜலிங்கம் (நாவலப் பிட்டி), செளமியமூர்த்தி தொண்டமான் (நுவரெலியா), சி.வி.வேலுப் பிள்ளை (தலவாக்கலை) குமாரவேல் (கொட்டகலை) ஆர்.மோத்தா (மஸ்கெலியா) எஸ்.எம்.சுப்பையா (பதுளை) கோ.ராமானுஜம் (அலுத் நுவர-கண்டி) ஆகியோரோடு இடைத்தேர்தலில் ஏ.அஸ்ஸ் (மஸ்கெலியா) அவர்களும் எட்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கத் தக்கதாகத்தான் மலையக மக்களின் வாக்குரிமை இலங்கை பாராளுமன்றில் பிரஜாவுரிமை சட்டத்தின் ஊடாக (1948ஆம் ஆண்டு குடியுரிமைச் சட்டம்) மலையகத் தமிழ் மக்களின் வாக்குரிமை பறிபோனது. இதற்கு துணை போன 'இலங்கைத் தமிழ்' தலைமைகள் பற்றிய விவாதம் வேறானது. எனவே 1948இல் பறிக்கப்பட்ட வாக்குரிமை 1977க்குப் பின்னர் கிடைக்கப்பெற்றதே அன்றி 1977க்குப் பின்னர்தான் வாக்குரிமை பெற்றுக் கொடுக்கப்படவில்லை.

குடியுரிமை பறிக்கப்படும்போது பாராளுமன்றத்தில் இருந்த மலையக மக்கள் பிரதிநிதிகள்

எனவே 1977க்குப் பின்னதாக பறிக்கப்பட்ட வாக்குரிமையை மீளப் பெற்ற காலத்தை யாருடைய அரசியல் தேவைக்காகவும் மலையக மக்களின் வாக்குரிமை பெற்ற காலமாகக் காட்ட முயல்வது மலையக அரசியல் வரலாற்றில் 1920 முதல் 1977 வரையான அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலான வரலாற்றை மறுதலிப்பதாகிவிடும். 100 ஆண்டு காலம் அடிமை வாழ்வில் வைத்திருந்த அதே பிரித்தானியரிடம் இருந்தே அடுத்த பத்தாண்டு காலத்திற்குள் இலங்கைக்கான குடியுரிமையைப் பெறும் அளவுக்கு அரசியல் மயப்படுத்திய நடேசய்யரின் ஆளுமையை இலகுவாக கடந்துசெல்ல முடியாது.

1947ஆம் ஆண்டு மரணமடையும் வரையான அவரது உடல்நிலை காரணமாக அவரது தேர்தல் தோல்வி அமைய, அவரை யாரும் தோற்கடித்துவிட்டதாக காட்ட முயல்வதும் அந்த ஆளுமையை மறைக்க எடுக்கும் முயற்சியே. உண்மையில் 1947இல் வெற்றியடைய முடியாத அளவுக்கு அவர் சகவீனமுற்றிருந்தார் என்பதுவே சரியானது. ஆனால் அவர் மலையக அரசியல் வரலாற்றில் தோல்வி அடைந்தவர் இல்லை.

தேசபக்தன் கோ. நடேசய்யர்

இலங்கை இந்திய காங்கிரஸின் வருகை இவரது இழப்பிற்கு மாத்திரமல்ல அதுவரை மலையக தமிழ் மக்கள் மத்தியில் முன்னெடுத்து வந்த தனித் தேசிய கருத்தாக்கம் இலங்கை மக்களாக தம்மை எண்ணும் அரசியல் கருத்தாக்கம் சவாலுக்கு உள்ளானது.

எந்த காரணத்துக்காக இலங்கை வந்த காந்தியை நடேசய்யர் சந்திக்க மறுத்தாரோ அதற்கான அழுத்தமான காரணம் 1939இல் இலங்கை வந்த நேரு வினால் நிறைவேறியது. கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்டு ஏ. ஈ. குணசிங்கவுடன் தொழிற்சங்க செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டுவந்த நடேசய்யர் தனியாகப்பிரிந்து சென்று இலங்கை - இந்திய தோட்டத் தொழிலாளர் சம்மேளனத்தை உருவாக்க காரணமே கொழும்பு தளத்தில் இடம்

பெற்ற இனவாத நிலைப்பாடுகளே. கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்ட வணிகர்களான இந்தியர்களுக்கு ஏற்பட்ட இனவாத சிக்கல்களே அவர்களை இந்தியாவிடம் முறையிடச் செய்திருக்கின்றன.

அப்போது பிரதமர் அல்லாத ஐவஹர்லால் நேரு இலங்கை வந்து இந்திய வணிகர்களுடன் கலந்துரையாடியுள்ளார். அப்போது அந்தக் கூட்டம் எண்ணிக்கையில் நூறைக்கூட கடக்காது, மிகச் சொற்பமாக இருந்துள்ளது. இந்த பலம் போதாது என்று உணர்ந்த நேரு, “இவ்வளவு அளவில்தான் இந்தியர்கள் இலங்கையில் வாழ்கிறார்களா?” என்ற கேள்வியை எழுப்பிய போதுதான் “அங்கே மலைப் பகுதியில் தொழிலாளர் கூட்டமாக! சில லட்சங்கள் வாழ்வதாக” முதலாளிகளால் கை காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி தேடி அறிந்த நேரு அந்த மக்களுடனான நடேசய்யரின் அரசியல் தொழிற்சங்க பணிகளையும் அறிந்து அவர்களையும் இணைந்ததாக ‘இந்திய, இலங்கை காங்கிரஸ்’ உருவாக்க உபதேசம் செய்துள்ளார். அதன் உருவாக்கத்தின் சில ஆண்டுகளிலேயே முதலாளிகளான வணிகர்களின் தேவை வேறாகிவிட அமைப்பு மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான அரசியல் அமைப்பாக மாற்றம் பெற்றது.

‘இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ்’ என்ற கட்சியினூடாகவே இலங்கையின் முதலாவது பாராளுமன்றத்தில் ஏழு பேர் அங்கம் வகித்திருந்தனர். பின்னர் 1948இல் வாக்குரிமை பறிபோனதோடு இலங்கை இந்திய

காங்கிரஸின் அரசியல் தேவை எழவில்லை. வாக்குரிமை இல்லாத போது அரசியல் கட்சியின் பயன்பாடு என்ன? என்ற நிலையில் அதுவே தொழிற்சங்கமாக மாத்திரம் இயங்கத் தொடங்கியது. இப்படித்தான் 'இலங்கை இந்திய' காங்கிரஸ், 'இலங்கைத் தொழிலாளர்' காங்கிரஸ் என்ற தொழிற்சங்கமானது. இந்த பின்னணி கொண்ட உருவாக்கத் தாக்கம் தான் இன்றும் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸின் கொடி இந்திய தேசிய கொடியை ஒத்து நிற்பதற்கான காரணமாகும்.

அப்போது அதன் ஸ்தாபகத் தலைவராக இருந்தவர் செளமிய மூர்த்தி தொண்டமான் அல்ல. மலையக காந்தி என வர்ணிக்கப்படும் 1947இல் பாராளுமன்றில் இருந்த நாவலப்பிடி தொகுதி உறுப்பினராக விருந்த கே.ராஜலிங்கம் என்பது இலகுவாக மறக்கப்பட்டுவிட்டது.

இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ்		
நிதவாக உத்தரோகம் தான்		
தலைவர்கள்.	காங்கிரஸ்கள்.	தலைவர்கள்.
1930-40. வி. ஆர். இளம். உருவான செட்டிவார்	எச். எம். தேவரம் ஏ. அனீஸ்	டி. என். நேரதா
1940-41. வி. ஆர். எம். மலையக செட்டிவார் பெருந்தேவம்.	ஜி. ஆர். மோதகா ஏ. அனீஸ் (தேவரம்) மாத்மேயுதா) என். நேரமகத்தாம். கே. ராஜலிங்கம் (ஆதீதம்)	டி. என். நேரதா எச். எம். தேவரம்
1942. ஏ. அனீஸ்	ஜி. மாத்மேயுதாம் பி. டி. தாண்டிமேயன்	என். ஆர். எம். அனீஸ் யப்பர் செட்டிவார்
1943. do	do	do
1944. do	என். நேரமகத்தாம் (பி. டி. என். அனீஸ்)	do
1945-46. கே. செளமிய என். நேரமகத்தாம் (பி. டி. என். அனீஸ்)	ஜி. மாத்மேயுதாம் கே. ராஜலிங்கம்	do
1946. do	என். நேரமகத்தாம் (பி. டி. என். அனீஸ்)	do
1947. do	கே. ஜி. எம். நேரதா எம். தாம கப்பலையன்	do
1948. ஏ. அனீஸ்	என். எம். செளமிய M.P. கே. ஜி. என். தாம. கே. ராஜலிங்கம் M.P.	

காங்கிரஸ் 1939 இல் உருவாக்கம் செய்யப்பட்டது. 1936 இல் கோ. ந. ரவீந்திரன் மலையக மக்களின் பிரதிநிதியாக அரசவையில் (State Council) அமர்ந்தார் என்றால் 1931ஆம் ஆண்டு சர்வஜன வாக்குரிமையின்படி மலையகத் தமிழ் மக்கள் 'வாக்குரிமை' பெற்றார்கள் என்பதை இலகுவாக உணர முடியும். எனினும், இந்த இலங்கைக்கான வாக்குரிமை பற்றியும் உள்நாட்டு 'கம்சபா' (தற்போதைய பிரதேச சபை) முறைமைக்குள் உள்வாங்காமை பற்றியும் 'மலையகமும் மறுவாழ்வும்' நூலறிமுக விழா கொழும்பு தமிழ் சங்கத்தில் நடைபெற்றபோது கலாநிதி ந. ரவீந்திரன் முன்வைத்த கருத்து கவனத்திற்கு உட்படுத்த வேண்டியது.

மலையகத் தமிழ் மக்கள் இலங்கையில் வாக்காளர்களே தவிர, முழுமையான இலங்கை பிரஜைகள் இல்லை

இலங்கை- இந்திய காங்கிரஸ் 1939 இல் உருவாக்கம் பெற்றது என்றால், 1936இல் கோ. ந. ரவீந்திரன் மலையக மக்களின் பிரதிநிதியாக அரசவையில் (State Council) அமர்ந்தார் என்றால் 1931ஆம் ஆண்டு சர்வஜன வாக்குரிமையின்படி மலையகத் தமிழ் மக்கள் 'வாக்குரிமை' பெற்றார்கள் என்பதை இலகுவாக உணர முடியும். எனினும், இந்த இலங்கைக்கான வாக்குரிமை பற்றியும் உள்நாட்டு 'கம்சபா' (தற்போதைய பிரதேச சபை) முறைமைக்குள் உள்வாங்காமை பற்றியும் 'மலையகமும் மறுவாழ்வும்' நூலறிமுக விழா கொழும்பு தமிழ் சங்கத்தில் நடைபெற்றபோது கலாநிதி ந. ரவீந்திரன் முன்வைத்த கருத்து கவனத்திற்கு உட்படுத்த வேண்டியது.

சர்வஜன வாக்குரிமையின் கீழ் பிரித்தானியர் மலையகத் தமிழருக்கு வாக்குரிமை வழங்க முன்வந்தபோதும், சுதேச மக்களிடம் காணப்பட்ட உள்நாட்டு நிர்வாக பொறிமுறையான 'கம்சபா' (கிராமசபை) முறைமையில் மலைநாட்டு தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்தத் தோட்டப் பிரதேசங்கள் உள்வாங்கப்படவில்லை. எனவே பிரஜாவுரிமை வழங்கியது இலங்கையை ஆண்ட பிரித்தானிய ஆட்சியே தவிர இலங்கை அரசல்ல.

எனவேதான், 1948இல் சுதந்திரம் கிடைத்ததும் சுதேச அரசு, முதல் வேலையாக மலையக மக்களின் குடியுரிமையை பறித்தது. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அதுநாள்வரை சுமார் 135 ஆண்டுகள் இலங்கையில் வாழ்ந்திருந்த போதும் மலையகத் தமிழர்களை இலங்கை யர்களாக ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்திருந்தார்கள் என்பதுதான், கலாநிதி ந.ரவீந்திரன் முன்வைத்த கருத்து.

மலைகளைப் பேசவிடுங்கள்

தேர்ப்பு மட்டில் பல விடயங்களைக் கவனப்படுத்தியுள்ளார்.

"மலையக மாதம் தமது தமது இந்த நிலத்தில் வெள்ளேயரும் அனைத்துச் சேய் தாம்" என்று ஹிஸ் ருண் மலையகத்தை இலங்கையாக ஏற்றுக்கொள்ளுமா என்று அனைப்பதும்.

"மலையகத்தை அங்கு கசுதலும் அது வெள்ளேயர்களும்" என்று ஹிஸ் ருண் வாக்குரிமைக்கு வேண்டிய கசுதலும் (இலங்கை) உணர முடியும். நூலறிமுக விழா கொழும்பு தமிழ் சங்கத்தில் நடைபெற்றபோது கலாநிதி ந. ரவீந்திரன் முன்வைத்த கருத்து கவனத்திற்கு உட்படுத்த வேண்டியது.

அனைத்து மலையக மக்களும் இலங்கை மக்களாக ஏற்றுக்கொள்ளுமா என்று அனைப்பதும்.

தேர்ப்பு மட்டில் பல விடயங்களைக் கவனப்படுத்தியுள்ளார்.

"மலையக மாதம் தமது தமது இந்த நிலத்தில் வெள்ளேயரும் அனைத்துச் சேய் தாம்" என்று ஹிஸ் ருண் மலையகத்தை இலங்கையாக ஏற்றுக்கொள்ளுமா என்று அனைப்பதும்.

இது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதே. இதற்கு இரண்டு ஆதாரங்களை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். 1940களில் மீனாட்சியம்மை நடேசய்யரின் பாடல்களில் உள்நாட்டு எதிர்ப்பு பிரதிபலிப்பதும் அதற்கு அவர் காட்டும் பிரதிபலிப்பும். இன்னும் கூட பிரதேச சபைகளுக்கு மலையகத் தமிழர் வாழும் பெருந்தோட்ட பிரதேசங்களுக்கு சேவையாற்ற உள்நாட்டுச் சட்டம் (பிரதேச சபைகள் சட்டம்) இடமளிக்காமை.

மீனாட்சியம்மை பாடல்களின்படி,“

“மந்திரிகளே மகா தந்திரிகளேவுங்கள்
மனம் போனபடி பேச்சை சிந்துகிறீர்களே
இந்தியர் இலங்கையில் இருக்கக் கூடாதாம் அவர்க்கேற்ற
சுதந்திரம் கொடுக்கக் கூடாதாம்”

“நீதியற்ற மந்திரி சபை நேர்மையைப் பாரு - அவர்கள்
நியாயமற்ற பச்சுபாத செய்கையைக் கூறு - ஏதினிமேல்
சும்மாவிடில் ஏற்காது சீறு
நாங்கள் இந்த லங்கை ஆள வேண்டாம் வேலையைப் பாரு”
(மந்)

“இந்தியர் இலங்கையில் இருக்கக் கூடாதாம்
அவர்க் கேற்ற சுதந்திரம் கொடுக்கக் கூடாதாம்”
என்ற வரி கள் ஊடாக உள்நாட்டில் வந்த
எதிர்ப்பை கேள்வி கேட்கிறார்.

“நாங்கள் இலங்கையை ஆளக் கோரவில்லை”
என அப்போதைய அரசுக்கு இருந்த பலத்தைப்
போக்குகிறது. பக்கச் சார்பாக செயற்படாதீர்கள் என
அரசுக்கு தனது எதிர்ப்பை தெரிவிக்கிறார். தவிரவும்,

லங்கா மாதா நம்ம தாய் தான் - இந்த
நாட்டினில் எல்லோரும் அவளுக்குச் சேய்தான்
பங்காளரென்றிடும் பேய்தான் - நமையிப்போ
பயமுறுத்திடுவதை மனதினில்லாய் தான் (லங்கா)

(சரணம்)

பாய்க் கப்பல் ஏறியே வந்தோம் - அந்நாள்
பலபேர்கள் உயிரிணையிடைவழி தந்தோம்.
தாய் நாடென்றெண்ணியிருந்தோம் - இவர்கள்
தகாத செய்கையைக் கண்டு மனமிக நொந்தோம், (லங்கா)

புலிகள் தான் வாழ்ந்திட்ட காடு - அது இப்போ
பொழில் சூழும் அழகிய சிங்கார நாடு,

பலியிதற்கிந்திய ராடு - களைப் போல
பல்லாயிரம் பேர்கள் உயிரிதற்கீடு, (லங்கா)

அஞ்சா தெதிர்த்துமே நின்று - நமக்கிங்கே
அதிக சுதந்திரம் தர வேண்டுமென்று,
நெஞ்சிலுரத்துடன் நின்று - போராட்ட
நேயரே வருகுவீர் திடத்துடனினு, (லங்கா)

முனைவர் ந. ரவீந்திரன்

மேற்படி பாடல், பல விடயங்களைச்
சுட்டிக்காட்டியபோதும் “லங்கா மாதா நம்ம
தாய் தான்... இந்த நாட்டிலெல்லோரும்
அவளுக்குச் சேய் தான்” என்ற வரியின்
மூலம் மலையகத்தவரை இலங்கையராக
ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்ற விண்ணப்
பழம் “நமக்கிங்கே அதிக சுதந்திரம் தர
வேண்டுமென்றும்” என்ற வரிகள் மூலம்
வாக்குரிமைக்கு மேலதிகமான சுதந்திரம்
(இதனை உள்நாட்டு நிர்வாகத்தில்
உள்வாங்க கோரும் என்று கொள்ளலாம்)
தர வேண்டும் என கோருவதாக கொள்ளலாம்.

பிரதேச சபை சட்டங்கள் அடிப்படையில் பார்த்தால், 1987ஆம்
ஆண்டு 15ஆம் இலக்க பிரதேச சபைகள் சட்டம் கொண்டுவரப்படும்
வரை நடைமுறையில் இருந்த ‘கிராம சபை’ முறைமையில் உள்வாங்
கப்படாமலேயே இருந்து வந்துள்ளார்கள். ஆனால், 1987ஆம் ஆண்டு
பிரதேச சபை சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட போது ‘பெருந்தோட்ட பகு
திக்கு’ சேவையாற்ற முடியாது என (பகுதி 31) நேரடியாகவே சொல்லி
தடை செய்தமை இன்னும் இறுக்கமாக அவர்களை உள்நாட்டு நிர்வாகப்
பொறிமுறையில் உள்வாங்குவதில்லை என்ற நிலைக்கு சுதேச அரசாங்
கம் முடிவெடுத்த வரலாறு வருகிறது.

எனவே, 1948 -1977 காலப்பகுதியில் இழந்த குடியுரிமையைப் பெறு
வதற்கு போராட்டம் நிகழ்ந்த போது உள்நாட்டு நிர்வாகத்தில் உள்
வாங்கப்படாமலேயே இருக்கிறோம். அதனையாவது அனுமதிக்குமாறு
சட்டத்தில் கோருவதற்கு மறந்திருக்கின்றோம். 2015ஆம் ஆண்டு வரை
சமூக மட்டத்தில் பல கலந்துரையாடல்கள் இதனை மாற்றியமைக்க
முயற்சி எடுத்த போதும் சட்டம் திருத்தம் செய்யப்படவேண்டிய பாரா
ளுமன்றத்திற்கு இந்த விடயம் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கவில்லை.

2005 -2010 (ஆறாவது) பாராளுமன்றில் மலையக தமிழ் மக்களின்
பிரதிநிதிகள் பதினொரு பேர் பாராளுமன்றத்தில் அங்கம் வகித்த
துடன், ஒன்பது பேர் அமைச்சர்களாக இருந்த வரலாறு கூட உண்டு.

- 1) ஆறுமுகன் தொண்டமான் - அமைச்சர்
- 2) முத்து சிவலிங்கம் - அமைச்சர்
- 3) பெ. சந்திரசேகரன் - அமைச்சர்
- 4) எம். எஸ். செல்லச்சாமி - பிரதி அமைச்சர்
- 5) வீ. புத்திரசிகாமணி - பிரதி அமைச்சர்
- 6) வடிவேல் சுரேஸ் - பிரதி அமைச்சர்
- 7) எம். சச்சிதானந்தன் - பிரதி அமைச்சர்
- 8) பெ. இராதாகிருஷ்ணன் - பிரதி அமைச்சர்
- 9) எஸ். ஜெகதீஸ்வரன் - பிரதி அமைச்சர்
- 10) மனோ கணேசன் - எதிர்க்கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
- 11) இரா. சந்திரசேகரன் - பா. உ. குழுக்களின் பிரதித் தலைவர்

ஆனால், அந்த காலப்பகுதியில் இந்தச் சட்டம் திருத்த முயற்சி மேற்கொள்ளவில்லை. 2010-2015 வரையான காலத்தில் பாராளுமன்ற தெரிவு குழு மட்டத்தில் உரையாடப்பட்டதே தவிர பாராளுமன்ற அமர்வுகள் இடம்பெறும், சபைக்கு எடுத்துச் சொல்லப்படவில்லை.

2015ஆம் ஆண்டு சபை ஒத்திவைப்புவேளை பிரேரணை ஒன்றின் ஊடாக சபையில் (கட்டுரையாளரால்) முன்வைக்கப்பட்ட பின்னரே அரசுக்கு வகை சொல்லும் தேவை வந்தது. மாகாண சபைகள் உள் நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சர் குறித்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு திருத்துவதற்கு உடன்பாடும், உறுதிப்பாடும் வழங்க வேண்டியதாயிற்று. அதன்படி இந்தச் சட்டத்திருத்தம் பாராளுமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப் பட்டது. (இந்த நூல் வெளி வரும்போது 2018ம் ஆண்டு 30ஆம் இலக்க பிரதேச சபைகள் திருத்தச் சட்டம் மூலம் திருத்தப்பட்டுவிட்டது.)

இது நிறைவேற்றப்படும் வரை மலையகத் தமிழ் மக்கள் இலங்கையில் வாக்காளர்களே (Voters) தவிர முழுமையான பிரஜைகள் இல்லை. இருந்தபோதும் இதற்கிடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் 2008ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு அமைத்து 2009ஆம் ஆண்டு 6 வது இலக்க சட்டம் மூலம் கொண்டுவந்து குடியுரிமை பிரச்சினைக்கு நிரந்தர தீர்வு கிடைத்தது.

அத்தியாயம் 8

மளப்பேசவிடுங்கள்
டும் - மலையசமும்

தமிழ்நாட்டில் புகழ் பெற்றிருக்கிற கவிஞர் ஒருவர் அவரது கவிதைகளில் "புதுப்புகழ்" என்ற ஒரு கவிதை இருக்கிறது. அதில் "புதுப்புகழ்" என்ற சொல்லைப் பற்றி கவிஞர் ஒரு கவிதை எழுதியிருக்கிறார். அதில் "புதுப்புகழ்" என்ற சொல்லைப் பற்றி கவிஞர் ஒரு கவிதை எழுதியிருக்கிறார். அதில் "புதுப்புகழ்" என்ற சொல்லைப் பற்றி கவிஞர் ஒரு கவிதை எழுதியிருக்கிறார்.

[illegible]

மலைநாடும் மலையகமும்

_____

'அரங்கம்' 08/07/2018 இதழ்

மலையக மக்களின் பிரஜாவுரிமைப் பிரச்சினை என்பது பெரியது நீண்டது. இந்த உரையின் (திருநெல்வேலி) தலைப்பே அதனை அடி ஒற்றியதுதான். 'இலங்கையில் தமிழர்களின் நாட்டுரிமைக்கான போராட்டங்கள்' எனும்போது, இலங்கைத் தமிழர்களின் (தனி) நாட்டுரிமைப் போராட்டத்தைப்பற்றி பேசுவோர் மலையகத் தமிழர்களின் நாட்டுரிமைப் போராட்டம்பற்றிப் பேசத் தவறுகின்றனர் என்பதை சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

இலங்கைத் தமிழர்களின் (தனி) நாட்டுக்கான போராட்டம் அகிம்சை வழியில் ஆரம்பித்து ஆயுதப்போராட்டமாக மாறிய காலகட்டத்தில் அதாவது 1970களின் பிற்கூறுகளில் மலையகத் தமிழர்களின் நாட்டு ரிமைக்கான போராட்டம் தீர்வை நோக்கி நகர்ந்தது.

1948ஆம் ஆண்டு சுதந்திரத்துடன் அமைந்த சதேச அரசு, யார் இலங்கைப் பிரஜைகள் என்பதை தீர்மானிக்க பிரசாவுரிமைச் சட்டத்தை கொண்டு வர அதில் ஏற்படுத்தப்பட்ட நியமங்களை (criteria) இந்திய வம்சாவளிகளானவர்கள் இலங்கைப் பிரசைகள் இல்லை என்பது போல இயல்பாக அமையுமாறு பார்த்துக்கொண்டனர். ஒரு நூதனமான முறையில் கொண்டு வரப்பட்ட இந்தச் சட்டம் இந்திய வம்சாவளியினரை மட்டுமல்ல பாகிஸ்தான் பிரிந்து செல்வதற்கு முன்னராகவே இலங்கை வந்த இந்தியர்களினதும் பாகிஸ்தானியர்களினதும் இலங்கை குடியுரிமையையும் பறித்தது.

1947-1952 கால முதலாம் பாராளுமன்றில் மலையகத் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதியாக இருந்த ஏப்துல் அஸீஸ் ஒரு பாகிஸ்தானியர் என்பது

அப்துல் அஸ்ஸல்

குறிப்பிடத்தக்கது. அவர் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸில் இருந்து பின்னர் அதுவே இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் ஆனதன் பிறகு சிலகாலம் இருந்துவிட்டு 'ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ்' கட்சியைத் தோற்றுவித்தவர். அதுவே இன்று மனோ கணேசன் தலைமையிலான 'ஜனநாயக மக்கள் முன்னணி' எனும் அரசியல் கட்சியாக உள்ளது. அதேநேரம் 'ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ்' இன்றுவரை அவரது தலைமையிலான தொழிற்சங்கமாக செயற்படுகின்றது.

ஏ. அஸ்ஸல் அவர்களுடன் மனோகணேசன் அவர்களின் தந்தை வி. பி. கணேசன் இணைந்து அரசியல் பணியாற்றியிருந்தார். கேகாலை மாவட்டத்தை தளமாகக் கொண்டே ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் செயற்பட்டது. இடதுசாரி

சார்புடையதான தாக்கம் அதற்கு இருந்தது. இந்திய வம்சாவளி என்ற கோதாவில் இந்திய வர்த்தகர்களும் பாகிஸ்தான் வம்சாவளியினரும் கூட பாதிக்கப்பட்டதனால் 1948ஆம் ஆண்டு குடியுரிமைச் சட்டத்தில் 1954ஆம் ஆண்டு திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. இது 'இந்திய பாகிஸ்தான் குடியுரிமைச் சட்டம்' என பேசப்படுவதுண்டு. இதில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சில தளர்வுகள் இந்திய வர்த்தகர்கள், மேட்டுக் குடியினர், பாகிஸ்தானியர்கள் ஆகியோருக்கு இலங்கை குடியுரிமை கிடைக்க வழிசெய்தது. தொழிலாளர் வர்க்கமான மலையகத் தமிழர்களுக்கு இதன் மூலம் விடுதலை கிடைக்கவில்லை. ஆங்காங்கே ஒரு சிலருக்கு குறிப்பாக பெரிய கங்காணி வழிவந்தவர்களுக்கு கிடைத்தது. எனவே அப்போதிருந்தே மலையகத் தமிழர்கள் தமது 'நாட்டுரிமைக்கான' போராட்டத்தை ஆரம்பித்தனர். "எங்களுக்கு இலங்கை பிரஜாவுரிமைக் கொடு" எனும் கோரிக்கையை வலுவாக முன்வைத்தே மலையகத் தமிழர்களின் அத்தனை அசைவுகளும் அமைந்திருக்கின்றன.

1948 முதல் 1964 வரையான அத்தனை மலையக இலக்கிய படைப்புகளையும் எடுத்து ஆராய்ந்தால் இதற்கு ஏராளமான ஆதாரங்களைக் காணலாம். சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் 'இலங்கைத் தேயிலைத் தோடத்திலே...' (in Ceylon Tea Gardens) எனும் நெடுங்கவிதைத் தொகுப்பின் முதல் பகுதியான அவலச்சுவை பக்கமே அதிகம் பேசப்பட்டதனால் பிற்பகுதி பிரபலமாகவில்லை. மலையக மக்களின் நாட்டுரிமை கோரிக்கையை வலுவாக முன்வைக்கும் அது சார்ந்த கனவை மக்களுக்கு வழங்கும் அற்புதமான காவியம் அது.

அதனால் தான் எமது பாக்யா பதிப்பகத்தின் முதல் வெளியீடாக அந்த தொகுப்பை மூலமொழியான ஆங்கிலத்தையும், சக்தீ பால் அய்யாவின் தமிழாக்கத்தையும் ஒன்றாக சேர்த்து ஒரே தொகுப்பாக வெளியிட்டோம் (2007). இந்த நெடுங்கவிதையை மலையக மக்களின் நாட்டு உரிமை கோரிக்கையை முன்வைத்து கொழும்பு பிரமதமர் அலுவலகம் முன்பாக நடாத்திய சத்தியாக்கிரக போராட்டத்தில்

அமர்ந்தவாறே சி.வி.வேலுப்பிள்ளை எழுதியதற்கான ஆதாரங்கள் உண்டு. அவரது 'நாடற்றவர் கதை', 'வீடற்றவன்' நாவல் என அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். இது பற்றிய தகவல் தொகுப்பு சி.வி. நூற்றாண்டு விழாவில் தொழிலாளர் தேசிய சங்கம் வெளியிட்ட 'மாவலி' சிறப்பி தமிழில் (2014 செப்டெம்பர்) சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவர்போல பல எழுத்தாளுமைகள் தங்களது காலத்து நாட்டுரிமைப் போராட்ட களங்களைப் பதிவுசெய்து உள்ளனர். இந்த காலப்பகுதியிலேயே 'மலைநாடு' என்ற சொல்லாடல் பயன்பாட்டுக்கு வந்துள்ளது.

சக்தீ பாலஅய்யா உடன் நூலாசிரியர்

1964ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இந்தக் கோரிக்கை பிளவுபட்டதோடு இன்னும் கூர்மைப்பட்டது என்றும் கூட சொல்லலாம். அதுவரை "இலங்கை எங்கள் நாடு. அதில் இருந்த எங்கள் குடியுரிமையை திரும்ப வழங்கு" என்று இருந்த கோரிக்கையை 1964ஆம் ஆண்டு செய்து கொள்ளப்பட்ட சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தமான இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் கேள்விக்குள்ளாக்கியது. ஒப்பந்தப்படி இந்தியாவுக்கு ஒரு பகுதியினர் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும் என்ற நிலைவர 'மலையக மக்களின் இலங்கைக்கான நாட்டு உரிமைப்போராட்டம்' நசுக்கப்பட்டது. லட்சக்கணக்கானோர் இந்தியா திரும்பிச் செல்லக் கட்டாயமாக்கப்பட்டனர். இந்திய பிரதமர் ஐவகர்லால் நேரு இறக்கும்வரை இத்தகைய ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு அவர் உடன்படவில்லை எனச் சொல்லப்படுகின்றது. அதற்கான ஆதாரங்களைக்கொண்ட ஒரு ஆங்கில நூல் அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது.

எனினும் நேரு இறந்தவுடன், அடுத்து பிரதமரான லால் பகதூர் சாஸ்திரி பதவியேற்றதும், அப்போதைய இலங்கைப் பிரதமராக தெரிவாகியிருந்த சிறிமா பண்டாரநாயக்காவும் "ஏதோ பேசிக்கொண்டு" இந்த ஒப்பந்தத்தை செய்திருக்கிறார்கள்.

எது எவ்வாறெனினும் 1964ஆம் ஆண்டு கைச்சாத்திடப்பட்ட ஒப்பந்தம் 1970 களில் நடைமுறைக்கு வந்தது. விளைவு, 1961ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் சனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி இரண்டாவது அதி கூடிய சனத்தொகையினராக இருந்த மலையகத் தமிழர் 1981ஆம் ஆண்டு நான்காம் இடத்திற்கு தள்ளப்பட்டனர். அது அவர்களின் நாட்டு ரிமைக் கோரிக்கையின் சக்தியை நலிவடையச் செய்தது. தவிரவும் இலங்கையா? இந்தியாவா? என தீர்மானம் எடுக்க வேண்டிய நிலையில் பல லட்சம் பேர் இந்தியா என விண்ணப்பித்து காத்திருக்க, “அந்த கண்காணா தேசத்தில் என்ன செய்யவென்று, மலையகப் பகுதிகளில் இருந்து வெளியேறி, இலங்கையின் வடக்கு பகுதியான வன்னியில்” மலையக மக்கள் குடியேறினர் அல்லது குடியேற்றப்பட்டனர். இன வாதமும் இலங்கை மறுப்பும் மலையக மக்களை ‘தள்ளும் காரணியாக’ அமைய, அங்கிருந்து வந்த அழைப்புகளும் குடியேற்ற வாய்ப்புகளும் பிரச்சாரங்களும் வன்னிக்கு ‘இழுக்கும்’ காரணிகளாயின. அங்கே தயாரான தனி நாட்டு கோரிக்கைக்கான உள்நாட்டு யுத்த ஏற்பாடுகள்தான் அந்த இழுக்கும் காரணியானது என்பதை அப்பாவி மலையக மக்கள் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை.

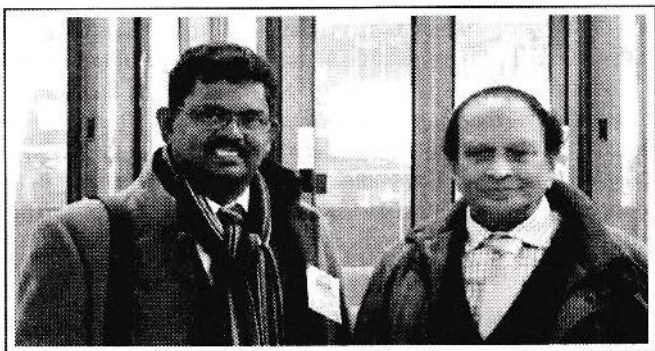
அனுராதபுரம் - வவுனியா - முல்லைத்தீவு மாவட்ட எல்லைகளில் அரணாக அவர்கள் குடியேற்றப்பட்டதும் வன்னிக்காட்டை வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற நிலமாக மாற்றியதிலும் மலையக மக்களின் உழைப்பும் உதிரமும் உயர்வானது. பின்னாளில் உள்நாட்டில் பெருமளவில் உயிரை இழந்ததும் இவர்கள்தான். இவை எதுவுமே தற்செயல் நிகழ்வுகள் அல்ல. இதே காலப்பகுதியிலேயே தனிநாட்டுக்கான வட்டுக்கோட்டை தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அப்போது தமிழர் (ஐக்கிய) விடுதலை கூட்டணியாக செயற்பட்ட அமைப்பே அந்த தீர்மானத்தை எடுத்தது.

அதில், அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ், இலங்கை தமிழரசுக் கட்சி ஆகியவற்றோடு இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் கட்சியும் மலையக தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதியாக இருந்தது. வட்டுக்கோட்டை தீர்மானம் முன்வைக்கப்பட்டதோடு தமிழர் விடுதலை கூட்டணியில் இருந்து வெளியேறி இ.தொ.கா தலைமை எடுத்த முடிவு சரியானது என்பதில் மாற்றுக்கருத்தில்லை. ஆனால், அன்று முதல் முன்கொண்டு சென்ற அமைச்சுப் பதவி அரசியல் செல்நெறியே, மலையகம் சார்ந்து செயற்படவேண்டிய அரசியல் செல்நெறியை தீர்மானிக்க வேண்டிய தேவையை எனக்குள் உருவாக்கியது.

வடக்கு, கிழக்கு (இலங்கைத்) தமிழர்களின் நாட்டுரிமைக் கோரிக்கையை முன்வைத்த அதே காலப்பகுதியில் அதற்கு நிகரான ‘ஹட்டன் தீர்மானம்’ ஒன்றை மலையக அறிவுஜீவிகள் நிறைவேற்றியுள்ளனர். “இந்தியாவும் வேண்டாம், வன்னியும் வேண்டாம் ‘மலையகமே எமது மண்... இலங்கையே எங்கள் தேசம்’ என்பதுவே அந்த தீர்மானமாக அமைந்துள்ளது. அந்தத் தீர்மான நிறைவேற்ற பங்கேற்றலில் பலர் இருந்ததாக அறிந்தபோதும் பகிரங்கமாக அதனை வெளிப்படுத்த பலரும் தயங்கியே நின்றனர்.

எனினும், கடந்த ஆண்டு கனடாவில் வருடாந்தம் வெளிவரும் 'குறிஞ்சி மலர்' இதழில் முன்னாள் மலையக மக்கள் முன்னணி செயலாளர் நாயகம் பி.ஏ. காதர் ஒரு கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். அவரது லண்டன் இல்லத்தில் அது தொடர்பாக ஆவணங்கள் கிடைக்குமா என இருவருமாக இணைந்து ஒருநாள் தேடினோம். அப்படி ஒரு ஆவணம் கிடைக்கவில்லை. எனினும், அவரது நினைவலைகள் ஊடாக அதனை அவர் ஆவணமாக்கியுள்ளமை வரவேற்கத்தக்கது.

பி. ஏ. காதர் உடன் நூலாசிரியர்

1964க்கு பின்னான இத்தகைய நிலைமைகளே 'மலையகம்' என்ற சொல்லை வலிமைப்படுத்தியது. இந்திய வம்சாவளியினரான மலைப் பாங்கான பிரதேசத்தை பிரதானமாக தாங்கள் வாழும் மண்ணாக கொண்ட மக்கள் தம்மை மலையகத் தமிழ் மக்கள் என அழைக்கத்தொடங்கினர். இன்று, மலையகத்துக்கு வெளியே வாழும் இந்திய வம்சாவளியினரும் தம்மை 'மலையகத் தமிழர்கள்' என்றே உணர்கின்றனர்.

23.08.2018, 8:00 AM

1. THE BOARD OF DIRECTORS OF THE COMPANY HAS REVIEWED THE FINANCIAL STATEMENTS OF THE COMPANY FOR THE YEAR 2011 AND HAS APPROVED THE SAME FOR SUBMISSION TO THE SHAREHOLDERS AND THE DEBENTUREHOLDERS.

அந்தோனி வந்தார்
புனிதராக அல்ல து

அத்தியாயம் 9

[illegible][illegible][illegible]

அந்தியாயம்

அங்கே

[illegible]

1. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$
 2. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$
 3. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

‘ஒரு நாட்டின் பிரஜையாகவே பிறந்தீர்கள். ஒரு நாட்டின் பிரஜையாகவே இறக்க வேண்டும்’

[illegible]

**அந்தோனி வந்தார்!
புனிதராக அல்ல, தூதராக!**

'அரங்கம்' 03/08/2018 இதழ்

தமது நாடு இலங்கையா? இந்தியாவா? என்பதில் அவ்வப்போது தயங்குநிலை இருந்துவந்த போதும், 'இலங்கையே தமது தேசம்' என்றும் மலையகமே தேசியம்' என்றும் தீர்மானித்த சமூகமே இன்று இலங்கையின் தேசிய 'இனங்களில்' ஒன்றாக சனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பில் நான்காவது இடத்தில் தனித்துவமான சமூக, கலை, கலாசார, பண்பாட்டு அம்சங்களோடு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அது மலையக தமிழ் சமூகம்! ஏற்கனவே சொன்னது போல இந்த நான்காம் இடத்திற்கு காரணமான விடயங்களில் ஒன்று சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தின் கீழ் இந்தியா திரும்பியது.

இப்போது அவர்கள் 'தாயகம் திரும்பியோர்' என தமிழகம் எங்கும் 'சிலோன்' காலனிகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் கள்ளத் தோணிகளில் வந்த 'அகதிகள்' அல்ல. இந்திய அரசின் அங்கீகாரத் துடன் இலங்கையில் வைத்தே இந்திய கடவுச்சீட்டு வழங்கப்பட்டு, இலங்கை மலையக ரயில் நிலையங்களிலேயே 'மண்டபம்', 'திருச்சி' முதலான ஊர்களுக்கு 'டிக்கெட்' எடுத்து வந்தவர்கள்.

‘மலையகமும் மறுவாழ்வும்’ எனும் இந்த நூலைத் தொகுத்து, தனது கட்டுரைகளையும் இணைத்து வெளியிட்டிருக்கும் தமிழகன் ராமச்சந்திரன், தனது ‘அங்குசம்’ பதிப்பகத்தின் ஊடாக வெளியிட்டிருக்கும் டார்வின் தாசன், அவர்களுக்கு துணை புரிந்திருக்கும் திருச்சி செவந்தி, பூபாலன், மலர்மன்னன் ஆகியோரோடு திருநெல்வேலியில் நூல் அறிமுக கூட்டத்தை இந்திய சமூக விஞ்ஞான கழகத்துடன்

மனைகளைப் பேசவிடுங்கள் / மல்லியப்புசாந்தி திலகர்

இணைந்து ஒழுங்கு செய்திருக்கும் ஜெய்சிங் என இவர்கள் யாரும் 'அகதியாக' தமிழகம் வரவில்லை.

அவர்கள் தமிழகத்தை 'தாயகம்' என நம்பி ராமானுஜம் கப்பலில் வந்தவர்கள். இலங்கையில் மலையகத்தமிழரின் பிரச்சினை என்பது எப்படி இலங்கைத் தமிழர்களின் பிரச்சினைகளில் இருந்து வேறு பட்டதோ, அதேபோல தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் இருக்கக்கூடிய பொதுவான பிரச்சினைகளுக்கு மேலதிகமாக இவர்கள் சிறப்பான பிரச்சினைகளை உடையவர்கள். எல்லாருக்கும் 'வாழ்வு' தேடுவது பிரச்சினை எனில் இவர்கள் தேடுவது 'மறுவாழ்வு'!

இருநூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் தம் மூதாதையர் தமிழக மண்ணில் தொலைத்துவிட்டு பின்னர், இலங்கை சென்று பிரித்தானியர் காலத்திலேயே பிரஜாவுரிமைப் பெற்று, பின்னர் அதனை தொலைத்துவிட்டு, பின்னர் அங்கிருந்து சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் மூலம் இந்தியா வந்த போது இலங்கையின் கையில் தம் உறவுகளைத் தொலைத்து விட்டு, இங்கே தமிழகத்தில் ஒரு தலைமுறையாக தமது 'மறுவாழ்வை' தேடிக் கொண்டிருப்பவர்கள்.

அதனால்தான் தமிழகன் தன் தொகுப்புக்கு 'மலையகமும் மறு வாழ்வும்' என தலைப்பிட்டுள்ளார். அதில் அவரது 'கடல் தாண்டி கண்ணீர் சிந்தி', 'தாயகம் திரும்பியோருக்கான மறுவாழ்வுத் திட்டங்கள்' ஆகிய இரண்டு கட்டுரைகள் இவர்களின் பிரச்சினையை சிறப்பாக எடுத்துக் கூறுவன. குறைந்தபட்சம் இலங்கைக்கு நிகராகவே சுமார் பதினைந்து லட்சம் பேர் அளவில் தமிழகம் எங்கும் பரந்து வாழும் 'தாயகம் திரும்பிய' மலையகத் தமிழர்களின் பிரச்சினைகள் வேறா னவை எனக் காட்டுவதற்கு ஆதாரமாகவோ என்னவோ இங்கே கழு கு மலையில் இருந்து வந்திருக்கும் தாயகம் திரும்பியோர் மாத்திரம் ஒரே சீருடையில் வந்துள்ளார்கள்.

அவர்கள் கல்விசார் முன்னேற்றத்துக்காக ஒரே மன்றமாக செயற் படும் குழுவினர். இதுபோல் பல குழுக்கள் 'தாயகம் திரும்பியோர்' நலன் நோக்கத்தை முன்வைத்து செயற்படுவதை நானறிவேன். இவர் கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு குரலில் ஐக்கியத்துடன் தமது பிரச்சினைகளை முன்னெடுக்கவேண்டும். ஈழ அகதிகள் குறித்து கிடைத் துவரும் ஊடக 'வியாபகமும்' இலங்கையில் தமிழர்கள் பற்றிய ஒரு பக்க பார்வையை தமிழகத்தில் தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்தியா, தமிழகத்தில் அமையப்பெற்ற சுமார் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட அகதி முகாம்களில் வாழுகின்ற சுமார் ஒரு லட்சத்து முப்பத்தைந்தாயிரம் அகதி மக்களில் சுமார் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் 'மலையகத் தமிழர்கள்' என்பது கூட தமிழகப் பொதுமகன் அல்லது பொதுமகள் அறியாத செய்திதான். திருச்சியில், சிவகாசியில், செங்கல்பட்டில் என அமைக்கப்பட்டுள்ள விசேட அகதி முகாமில் அவல வாழ்வு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அமெரிக்க, அவுஸ்திரேலிய, ஐரோப்பிய கண்டங்களுக்குச் சென்றோர் அந்தந்த நாடுகளில் அகதிகளாக அன்றி பிரஜைகளாக அல்லது நிரந்தர வதிவிட அனுமதிபெற்றவர்களாக வாழ்கின்றனர்.

ஆனால், சுமார் முப்பது வருடகாலமாக இவர்கள் இந்திய பிரஜை அந்தஸ்து பெறாமலும் இலங்கை திரும்ப முடியாமலும் அல்லது திரும்பினாலும் அங்கு உரிய மறுவாழ்வுத் திட்டங்கள் இல்லாத நிலையில் இந்தியாவில் அகதியாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

ஈழத்தமிழர்களுக்காக குரல் கொடுக்கும் ஏன் உயிரையும் கூட கொடுக்கத் தூண்டும் தமிழக உணர்வுக் குழுமங்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டிய மக்கள் இவர்களே. இந்த அகதி மக்களில் இந்திய வம்சாவளியினரான மலையகத் தமிழர்கள் நிலைமை இன்னும் மோசமானது.

1970களில் சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்பட்ட காலத்தில் இந்தியா வேண்டாம் என வன்னி நோக்கி சென்ற அல்லது அழைத்துச் செல்லப்பட்ட அல்லது குடியமர்த்தப்பட்ட மலையகத் தமிழ் மக்கள் மலையகத்தில் வாழ்ந்தபோது இலங்கை குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டு இருந்தனர். அந்த நிலையிலேயே வன்னியில் குடியேறிவிட, பின்னாளில் அங்கு வாழ்ந்து கொண்டு மலையகத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் போல குடியுரிமைக்கு விண்ணப்பிக்க முடியாத நிலை.

இதற்கு இரண்டு காரணங்கள், அரசியல் ரீதியாகவும் புவியியல் ரீதியாகவும் பாரம்பரிய மலையக மக்களிடம் இருந்து இவர்கள் துண்டாடப்பட்டிருந்தமை. உள்நாட்டு யுத்த சூழலுக்குள் வாழ்ந்தமையால் இலங்கை அரசு நிர்வாகத்திடம் குடியுரிமைக்கான விண்ணப்பத்தை சமர்ப்பிக்க முடியாத நிலைமை. இந்த இரண்டு நிலைமையோடு சொந்த நிலமின்றி, அன்றாட கூலிகளாக, விவசாய தொழிலாளர்களாக வன்னியில் வாழ்ந்த இவர்கள் மீது யுத்த அழுத்தம் தொடர்ந்து அதிகரிக்க, அவர்களது அடுத்த தலைமுறையினரை விடுதலை இயக்கங்களிடம் தொலைக்கத் தொடங்கினர்.

எல்லாவற்றையும் இழந்து நிற்கும் தாம் தமது எதிர்கால சந்ததியினரையாவது காப்பாற்றிக் கொள்ள எண்ணியபோது எடுத்த தீர்மானம் தான் ஈழ அகதிகளின் பேரில் இந்தியாவுக்கு படகில் செல்வது. அப்படி சென்றவர்கள் போக எஞ்சியோர்தான் தமது இளையவர்களை பலி கொடுத்து இன்றும் வடக்கு வாழ் மலையக மக்களாக வன்னி நிலப் பரப்பில் கணிசமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

இந்தியாவுக்கு அகதியாக சென்றோர் தொகையில் 125,000 பேரில் சுமார் 25,000 பேர் மலையகத் தமிழர் என புள்ளிவிபரங்கள் (2009) கூறின. ஏனெனில், அகதி மக்களில் இந்தியாவில் அகதி ஆனாலும் இலங்கையில் பிரஜை அந்தஸ்து உடையவர்களாக 'இலங்கைத் (ஈழ) தமிழ் மக்கள்' திகழ்ந்தனர். ஆனால், இலங்கையில் குடியுரிமைப் பறிக்கப் பட்ட நிலையில் வன்னிக்கு குடிபெயர்ந்து இப்போது இந்தியாவில் அகதியாயும் நின்றனர், நாடற்றவராகவும் நின்றனர்.

இந்திய வம்சாவளியான போதும் இந்திய மண்ணில் நாடற்றவராகி நின்றனர். இது உலகின் எந்தவொரு மக்கள் கூட்டத்துக்கும் நடந்திருக்கும் என எதிர்பார்க்கவே முடியாது. எங்கெங்கும் அந்நியமாக்கப் பட்டவர்கள். இதனை உணர்ந்த இந்த கூட்டத்திற்குள் இருந்து வந்த போராளி அந்தோனி அதற்கான போராட்டத்தை ஆரம்பித்தபோது அவருக்கு வயது எண்பது. அவருக்கு துணை நின்றவர் பால கிருஷ்ணன். இருவரும் சிவகாசி அகதி முகாமைச் சேர்ந்தவர்கள்.

தாங்கள் பிறந்த போது ஒரு நாட்டில் பிரஜை (இலங்கை). அது பறிக்கப்பட்டு அங்கிருந்து நாடோடியாகி இப்போது அகதியாகி வந்து சேர்ந்துள்ள நாடோ தமது பூர்வீகம் வாழ்ந்த நாடு (இந்தியா). இரண்டு நாட்டிலும் தனக்கு உரிமை இருந்த போதும் அது மறுக்கப்பட்டுள்ளது. தனது பூர்வீக தேசமான இந்திய நாட்டில் குடியுரிமை கோர தனக்கு இன்னுமொரு தயக்கம் இருக்கிறது. காரணம் அவர்கள் இந்திய குடி உரிமை தந்து தங்களை தாயகம் திரும்புமாறு அழைத்த போது அதனை மறுத்து, இலங்கை குடியுரிமை இல்லாத போதும் இலங்கை யிலேயே தங்குவதற்கு முடிவெடுத்தவர்களே இவர்கள்.

இப்போது அவ்வாறு தாயகம் திரும்பியோர் மறுவாழ்வுக்காகப் போராடிக் கொண்டு இருக்கையில், "எனக்கும் நாட்டு உரிமை கொடு" என இந்த 25,000 பேர் எழுந்து நின்று காலத்தை வீணடிக்க விரும்பவில்லை.

"எங்களுக்கு இலங்கை குடியுரிமை கேட்டு பெற எங்களுக்கு உரிமை உண்டு. நான் ஒரு நாட்டின் பிரஜையாகவே பிறந்தேன். ஒரு நாட்டின் பிரஜையாகவே இறக்க வேண்டும்" என உணர்வோடு போராட்டத்தை ஆரம்பித்தவர் அந்தோனி.

அவர் இலங்கை நோக்கி வந்தார். அகதியாய் இந்தியா போனவர், அவசர அனுமதி அட்டை (emergency pass) பெற்று இலங்கை வந்தார்.

அந்தோனி வந்தார்... புனிதராக அல்லாது தூதராக... (not as saint but as envoy) அகதிகளின் தூதராக.. அது 2008 ஆம் ஆண்டு.

அந்தோனி அகதியல்ல, பிரஜை!

[illegible]

புத்தகம்

1. இவ்வாறு செய்து
2. பின்னர் பாலாறு
3. பின்னர் பாலாறு
4. பின்னர் பாலாறு
5. பின்னர் பாலாறு
6. பின்னர் பாலாறு
7. பின்னர் பாலாறு
8. பின்னர் பாலாறு
9. பின்னர் பாலாறு
10. பின்னர் பாலாறு

'அரங்கம்' 10/08/2018 இதழ்

தமிழ் நாட்டு அகதி மக்களில் ஒருவர்தான் எஸ். ஆர். அந்தனி. இலங்கையில், கொட்டகலை, பத்தன மவுண்ட்வேரன்ஸ் தோட்டத்தில் கணக்குப்பிள்ளை வேலை செய்த அந்தனி, ஓய்வுக்குப்பின் கொழும்பில் தனியார் நிறுவனத்தில் வேலைசெய்து கொண்டிருக்கையில் 1983இல் இன வன்முறையில் அகப்பட்டு, குடும்பத்தோடு வன்னிக்கு குடிபெயர்ந்தவர். வன்னியில் இடம்பெற்ற கோர யுத்தத்தில் தனது உடமைகளை இழந்து, 1990களில் பிற்பகுதியில் படகு மூலம் தமிழ் நாட்டுக்கு தப்பியோடியவர். (இவரது ஒரு மகன் இப்போதும் இலங்கை மலையகத்தில் வாழ்ந்து வருகிறார்). தமிழ்நாட்டில், சிவகாசி நகரில் இருந்து சற்று தொலைவில் உள்ள வெம்பக்கோட்டை அகதி முகாமில் வாழ்ந்து வந்த 'நாடற்ற' இந்திய வம்சாவளி மலையகத் தமிழன் எஸ். ஆர். அந்தனி.

இதுபொல 28489 பேர் (அன்றைய அறிக்கையின்படி) இந்தியாவில் நாடற்றவராக வாழ்ந்து வந்தனர். எஸ். ஆர். அந்தனி, எண்பது வயது கடந்த போதும் தன் லட்சியத்தை விடவில்லை 'இலங்கை அகதிகள் ஐக்கிய முன்னணி' எனும் அமைப்பை தனது தலைமையில் உருவாக்கி, தன்னோடு அகதியாக வாழ்ந்த பாலகிருஷ்ணன் எனும் தன் நண்பரை செயலாளராகக் கொண்டு செயற்பட ஆரம்பித்தார். இவ்வாறு அகதி அமைப்புகளை உருவாக்கி தொண்டு நிறுவனங்களிடம் பணம் பெற்று அவலத்தை விற்ப்புப் பிழைக்கும் பல அமைப்புகள் அங்கு உண்டு. ஆனால், அந்தனி அய்யாவின் லட்சியம் ஒன்றே ஒன்றுதான். தான் மரணிப்பதற்கிடையில் ஒரு நாட்டின் பிரசையாக வாழ்ந்து விட வேண்டும் என்பதுதான் அந்த லட்சியம்.

போராடினார். தனிமனிதனாக தன் குழுவோடு தமிழ்நாட்டின் பல தலைவர்களை சந்தித்தார். அவர்கள் கரைக்கு அப்பால் நடக்கும் யுத்தத்திற்கு தூபம் போட்டுக் கொண்டு இருந்தார்களே தவிர, தன் முன்னே வந்து நிற்கும் 'நாடற்ற இந்திய தமிழனை' கண்டுகொள்ள தயாராக இருக்கவில்லை.

அந்தனி ஐயா மனம் தளரவில்லை.

“நான் நாடற்றவன். ஆனால் எனக்கு இரண்டு நாட்டு அடையாளம் உண்டு. இந்தியாவில் எனது நாடற்றவர் நிலைபோக்க யாருமில்லை. நான் இலங்கை போய், இலங்கை பிரஜையாகவேனும் அந்தஸ்து பெற்று வாழ்ந்து மடிகிறேன்” என இலங்கை வந்தார். 2008ஆம் ஆண்டு இலங்கை வந்த அந்தனி ஐயா பத்திரிகை காரியாலயங்களுக்கும் சென்று தன்னுடைய நிலைமையை விளக்கினார். பத்திரிகைகளில் அவரது நேர்காணல்கள் வந்தன.

அந்தனி ஐயா பல்வேறு அரசியல் தலைவர்களையும் சந்தித்தார். அந்த வகையில் (கட்டுரையாளர்) என்னையும் சந்தித்தார். அந்த நாட்களில் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் 11 மலையகத் தமிழ் பிரதிநிதிகள் இருந்தனர். எனது ஆலோசனையின் பேரில் மக்கள் விடுதலை முன்னணியில் அங்கம் வகித்த தேசிய பட்டியல் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இராமலிங்கம் சந்திரசேகரனிடம் சென்றார். ஏனைய மலையக அரசியல்வாதிகளிடம் சென்று அந்தனி ஐயா அரசியல் பகடைக்காயாக ஆகிவிடக்கூடாது என்பதற்காகதான் இந்த ஏற்பாடு.

அந்தனி குடும்பத்தாருடன் நூலாசிரியர்

திட்டமிடப்பட்டது போலவே காரியம் கை கூடியது. மக்கள் விடுதலை முன்னணி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இராமலிங்கம் சந்திரசேகரன் தலைமையில் பாராளுமன்ற குழு நியமனமானது. ஏற்கனவே 2003 ஆம் ஆண்டின் 35ஆம் இலக்கச் சட்டம் சிறிமா சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் மூலம் இந்தியாவுக்கு விண்ணப்பித்தும், இந்தியா செல்லாமல் தங்கியிருந்த 84000 பேருக்கு பிரஜாவுரிமை வழங்கியிருந்தது.

இராமலிங்கம் சந்திரசேகரன் தலைமையில் தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு மேற்படி சட்டத்தை திருத்தி அந்தனி ஐயா

உள்ளிட்ட அகதி மக்கள் 28,489 பேருக்கும் (இப்போது 31,000) இலங்கை பிரஜாவுரிமை வழங்க ஏற்பாடானது. 'தமிழ் நாட்டில் இலங்கையர்களுக்கான அகதி முகாம்களில் உள்ள இந்திய வம்சாவளியினரான ஆட்களுக்கு இலங்கைப் பிரஜாவுரிமை வழங்கும் பொருட்டு '2003ஆம் அண்டின் 35ம் இலக்க சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கும் ஏனைய வசதிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்குமான பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு' தனது பணிகளை முன்னெடுத்தது. இராமலிங்கம் சந்திரசேகரன் தலைமையிலான தெரிவுக்குழு பல்வேறு தரப்பினரிடம் சாட்சியங்களைப் பதிவு செய்தது.

அந்தப் பட்டியல் இங்கே:

01. பி.எம். ஹம்சா	- சென்னையிலுள்ள இலங்கைக்கான உதவி உயர்ஸ்தானிகர்
02. டபிள்யு. வீ. நிசங்க	- இந்திய வம்சாவளி ஆட்களைப் பதிவு செய்வதற்கான பிரதி ஆணையாளர் - குடிவரவு குடியகல்வு திணைக்களம்
03. ஏ.சி.எம். ராசிக்	- செயலாளர், மீள் குடியமர்த்துகை அனர்த்த நிவாரண சேவைகள் அமைச்சு
04. ஐ.எ. ஹமீட்	- தவிசாளர்- ஆட்களையும் ஆதனங்களையும் கைத்தொழில்களையும் பதிவு செய்யும் அதிகார சபை
05. திருமதி. திரிஸ் பெரேரா	சட்டவரைஞர்
06. ஏ.ஜி.தர்மதாச	- ஆணையாளர் நாயகம், ஆட்பதிவுத் திணைக்களம்
07. பதிவாளர் திணைக்களம்	
08. திருமதி.எலிசபெத் ரென்	- சிரேஷ்ட பாதுகாப்பு அலுவலர்- அகதிகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகள் உயர்தானிகராலயம்
09. செல்வி. சூரியகுமாரி	- தலைவர்- அகதிகளுக்கான புனர்வாழ்வளிப்பு நிறுவனம்
10. திரு.எஸ்.ஆர். அந்தனி	- தலைவர், இலங்கை அகதிகள் ஐக்கிய முன்னணி

இந்தப்பட்டியலில் வரும் முதல் 9 சாட்சியாளர்களும் அதிகாரிகள். பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண உதவுவோர். இறுதியாக பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இலங்கை அகதிகள் ஐக்கிய முன்னணியின் தலைவர் திரு. எஸ். ஆர். அந்தனி, அகதி - நாடற்ற இந்திய தமிழன். அவர், தன் முயற்சியினால் இலங்கைப் பாராளுமன்ற குழு அறையிலே தனது மக்களின் அவலத்தை எடுத்துச் சொல்லிய வரலாற்றுத் தலைவன்.

ரினமப் போராட்டத்தில்
 ஸ்திபெற்று மனஸ்யகம்

[illegible][illegible][illegible]

நாட்டுரிமைப் போராட்டத்தில்
வெற்றிபெற்ற மலையகம்

'ஆரங்கம்' 17/08/2018 இதழ்

அந்தோனி அய்யாவின் வருகையின் தொடர்ச்சியாக பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு உறுப்பினர்கள் தமிழகம் சென்று ஆய்வுகளைச் செய்தனர். இறுதியில், 2008.09.23 அன்றும் 2009.01.08ஆம் திகதியும் திருத்தங்களுடனான இரண்டு சட்ட மூலங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. தமிழ் நாட்டில் அகதி முகாம்களில் வாழும் எந்தவொரு நபரும் அவர் இலங்கையில் 1964ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 30ஆம் திகதியில் இருந்து நிரந்தரமாக வசித்த இந்திய வம்சாவளியினராக இருப்பதை நிரூபிப்பதற்கான ஆதாரங்களைச் சமர்ப்பிக்கக்கூடியவராக இருப்பின், இச்சட்ட மூலங்களை சபாநாயகர் சான்று படுத்திய 2009.02.18ஆம் திகதியில் இருந்து அவர் இலங்கைப் பிரஜை என்ற அந்தஸ்தை தானாகவே பெற்றுக் கொள்வார்.

‘குடியிருப்பாளராக இருந்ததற்கான ஆதாரம்’ மிகவும் சாதாரணமான ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமெனும் கருத்தினை குழு கொண்டுள்ளது. மேலும் அதற்காக சத்தியக் கடதாசியினை கூட ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என குடிவரவு, குடியகல்வு திணைக்கள அதிகாரிகள் இணங்கியுள்ளனர். இச்சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டதை தொடர்ந்து இந்திய வம்சாவளியினருக்கு பிரஜாவுரிமை பிரச்சினை இனிமேலும் எழாது’ என குழு தனது இடைக்கால அறிக்கையிலே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டது.

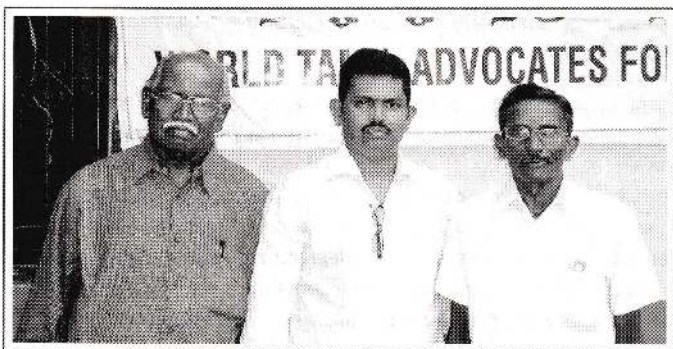
2009ஆம் ஆண்டு இலக்கம் 5, இந்திய வம்சாவளியினருக்கான பிரஜாவுரிமை வழங்கும் திருத்தச் சட்டம் Grant of Citizenship to Person of Indian origin (amendment) act No.5 of 2009 இலங்கைப் பாராளுமன்றில் நிறைவேறியது. இப்போது இந்திய அகதி முகாம்களில்

வாழும் இந்திய வம்சாவளி மலையகத் தமிழன் நாடற்றவர் இல்லை. அதற்கு அத்திவாரம் இட்டவர் எஸ்.ஆர்.அந்தனி.

தனது இலட்சியத்தை நிறைவு செய்துகொண்ட அந்தனி இந்தியா திரும்ப வேண்டும். இலங்கையில் தன் மூத்த மகனோடு தங்கியிருந்த அந்தனி அய்யா எனக்கு நன்றி சொல்ல மீண்டும் வந்தார்.

“இலங்கை வரும் ஆர்வத்தில் அவசர அனுமதிப் பத்திரத்தில் (Emergency Pass) வந்துவிட்டேன். இப்போது திரும்பிப்போக வழியில்லை. கடவுச்சீட்டு எடுக்க வேண்டும். அதற்கு பிறப்புச் சான்றிதழ் இல்லை. நீங்கள்தான் உதவ வேண்டும்” என வேண்டி நின்றார். நாடற்றவர்களாக இருந்த தன் உறவுகள் இருபத்தெட்டாயிரம் பேருக்கு பிரஜாவுரிமை பெற்றுக் கொடுக்க முன்வந்த அந்த பெருமகன் அந்தனி அய்யா, இலங்கை பிறப்புச் சான்றிதழை யுத்தத்தில் தொலைத்துவிட்ட நிலையில் இந்தியா திரும்பிச் செல்ல இலங்கை பிறப்புச் சான்றிதழ் எடுக்க உதவினேன். அவர் இலங்கை கடவுச் சீட்டுடன் இந்தியா சென்று சேர்ந்தார்.

ஆனால், இந்த வரலாற்று சரித்திரத்தில் அந்தனியும் பால கிருஸ்ணனும் 2015ஆம் ஆண்டு ஆறு மாத கால இடைவெளியில் இறந்து போனார்கள். அவர்கள் பற்றிய வரலாற்று பதிவாக இந்த கட்டுரைத் தொடர் மாத்திரமே உள்ளது. (Grant of Citizenship to Person of Indian origin (amendment) act No.5 of 2009) எனும் சட்டம் எஸ். ஆர். அந்தனி எனும் மலையகம் பெற்ற மைந்தனின் அறுவடை என்பதை நாம் அறிந்து கொள்வோம்.

அந்தனி மற்றும் பாலகிருஸ்ணன் உடன் நூலாசிரியர்

அதே நேரம் ஒருநிமிடம் அந்தனி அய்யாவுக்காய் அஞ்சலி செய்வோம் (11-07-2015) எஸ்.ஆர். அந்தனி சிவகாசி, வேம்பக்கோட்டை அகதி முகாமில் நாடற்றவனாக அடைக்கலம் தேடிச் சென்று இலங்கைப் பிரஜையாக வாழ்ந்து தனது தொன்னூறாவது வயதில் காலமாகியுள்ளார். மலையகம் மறந்துவிடக் கூடாத இலட்சிய மனிதர் எஸ். ஆர். அந்தோனி.

இலங்கையில் நாட்டுரிமைக்கான போராட்டங்கள் இரண்டு நடந்தன. அது இரண்டு தமிழ் தரப்புகளால் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இரண்டும் வெவ்வேறு அரசியல் தளங்களில் வெவ்வேறு வடிவங்களில் முன்னெடுக்கப்பட்ட அரசியல் போராட்டங்கள் ஆனாலும் இரண்டும் நிறைவு பெற்ற ஆண்டு 2009 என்பதுதான் இந்த போராட்டத்தின் மிகமுக்கிய அம்சமாகிறது.

1817களில் இலங்கைக்குள் வந்து 1917இல் நூறாண்டுகள் கழித்து தமது அமைப்பாக்கத்தைப் பெற்று 1931ஆம் ஆண்டு இலங்கை பிரஜைகளாகி, 1948ஆம் ஆண்டு அதனை இழந்து அன்றிலிருந்து “எங்களை இலங்கையராக ஏற்றுக்கொள், இலங்கையே எங்கள் நாடு” எனும் நாட்டுரிமை கோரிக்கையை முன்வைத்த இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவளியினரான மலையகத் தமிழர்கள் தமது நாட்டுரிமை கோரிக்கையில் வெற்றிபெற்றார்கள். அது 2009ஆம் ஆண்டு பிரசாவுரிமை திருத்தச் சட்டத்தோடு நிறைவேறியது.

அதேநேரம் இலங்கையைப் பூர்விகமாகக் கொண்ட இலங்கைத் தமிழர்கள் இலங்கை சுதந்திரத்துக்கு பின்னர் சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் தங்களைத் தாங்களே ஆண்டுகொள்ள தீர்மானித்து, இலங்கையில் இருந்து பிரிந்துசென்று தனிநாடு ஒன்றை அமைத்துக் கொள்ளும் தமிழர்களின் தனிநாட்டு கோரிக்கையையும் கைவிட்டதாக, 2009ஆம் ஆண்டு ஒரு பெரும் யுத்தத்துடன் நிறைவுபெற்றது. இதுவே இலங்கையில் இடம்பெற்ற நாட்டுரிமைக்கான போராட்டத்தில் இலங்கை நாட்டுக்குள் வாக்காளனாக மாத்திரம் இன்றி பிரஜைக்குரிய அந்தஸ்தையும் பெற்று வாழ்வதற்கான அவர்களது போராட்டம் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கும்.

அடிமட்ட அரசியல் அதிகார பகிர்வான பிரதேச சபைகள் (உள்ளூராட்சி) ஊடாக முழுமையாக சேவைகளைப் பெற முடியாத நிலையில் அவர்களை கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்கும் சட்டம் திருத்தப்பட்டுள்ளது. அவர்களுக்கென ஒரு அங்குல நிலம் இல்லாத நிலையில் குறைந்த பட்சம் அவனுக்கான சொந்த வீட்டை அமைத்துக்கொள்ள ஏழு பேர்ச்சஸ் காணியைப் பெற்றுக் கொள்ள அங்கீகாரம் கிடைத்திருக்கிறது. தான் வாழும் பெருந்தோட்ட நிர்வாகத்துக்கு கீழாக கட்டுப்பாட்டில் வைக்கப்பட்டவன் படிப்படியாக தனது சொந்த கிராமத்தில் வாழும் புதிய சூழல் தோன்றிவருகிறது.

மலையகத்தில் ஆங்காங்கே புதியகிராமங்கள் உருவாகி வருகின்றன. அதற்கு அவர்தம் மூதாதையர் பெயர்களை சூட்டிக்கொள்ளும் வல்லமை அவர்களுக்கு கிடைத்துவருகிறது. எல்லோருக்கும் கிடைத்த இலவசக் கல்வி வாய்ப்பை நாற்பது வருடங்கள் கழித்தே பெற்றுக் கொண்ட நிலையில் இன்று தேசிய மட்டத்தில் ஏனையோருடன் போட்டியிடும் மட்டத்திற்கு கல்வி வாய்ப்பைப் பெறுகின்றனர். தனியார் கம்பனிகள் வசம் பொறுப்பளிக்கப்பட்ட பெருந்தோட்டங்களில் வாழும்

ஒரு மில்லியன் மக்களின் சுகாதார துறையை அரசு பொறுப்பேற்க வேண்டும் எனும் கோரிக்கையை அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. இதன்படி 450 பெருந்தோட்ட வைத்திய நிலையங்களை இலங்கை அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் ஏற்று நடத்த வேண்டும் எனும் இறுதி அறிக்கையை 'இலங்கைப் பாராளுமன்றின் சுகாதார மேற்பார்வை குழுத் தலைவராக கட்டுரையாளர் அறிக்கை சமர்ப்பித்துள்ளார்.

நிர்வாக அதிகார பிரிவுக்குள் இந்த மக்களை உள்வாங்கும் வகையில் சட்டத்திருத்தங்கள் கொண்டு வரும் ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதுபோல இன்னும் இன்னும் தங்களை இலங்கையில் ஸ்திரப்படுத்திக்கொள்ளும் போராட்டத்தை தமது அரசியல் பலத்தின் ஊடாக அடைந்துகொள்ளும் வல்லமையை இலங்கை மலையகத் தமிழர்கள் அடைந்து வருகிறார்கள். இந்த செல்நெறியைச் தொடரச் செய்வதே இப்போதைய மலையகத்தின் சவாலாக உள்ளது.

மனிதப் பண்டங்களால்
மலையகத் தமிழர்கள்

'அரங்கம்' 24/08/2018 இதழ்

மக்கள் கவிமணி சி.வி.வேலுப்பிள்ளை Human Cargo எனும் படைப்பை எழுதியதாக கடிதப்பரிமாற்றங்கள் மூலம் அறியக் கிடைக்கின்றது. எனினும் அத்தகையதொரு படைப்பினை வாசிக்கக் கிடைக்கவில்லை. ஆனாலும் அவரது அந்த தலைப்பே போதுமானது. அது ஒரு வரிக் கவிதை. இரண்டு சொற்களிலான கட்டுரை என அதனை வர்ணிக் கலாம். மனிதர்களை மனிதர்களாக அன்றி பண்டங்களை ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்வது போன்று இரண்டு நாடுகளுக்கு இடையே பரிமாற்றம் செய்திருக்கிறார்கள்.

ஒன்று 1800களில் ஆரம்பித்து 1930 வரையான காலப்பகுதி வரை வெவ்வேறு கால கட்டங்களில் தென்னிந்தியாவில் இருந்து இலங்கை நோக்கி ஏற்றிவரப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல 1964க்குப் பின் 1990கள் வரை இந்தியாவுக்கு ஏற்றி விடப்பட்டுள்ளார்கள். இந்த இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் குறித்த மக்களின் விருப்பமோ, தெரிவோ முக்கியம் பெறவில்லை. எல்லாமே சூழலினால் தீர்மானிக்கப்பட்ட, பலவந்தப் படுத்தப்பட்ட ஏற்பாடுகளாகவே நடந்தேறி முடிந்திருக்கின்றன.

இதில் இந்தியாவில் இருந்து வருகை தொடர்பான பல்வேறு பதிவுகள் பாடல், நாவல், கவி, கட்டுரை வடிவங்களில் பேசப்பட்டிருப்பது போல், இந்தியாவுக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டதும் கூட அத்தகைய இலக்கிய வடிவங்களுக்குள் அடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனினும், இந்தியாவில் இருந்து அழைத்துவரப்பட்ட போது இருந்த ஆவணங்களை விட இந்தியாவுக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டபோது சில ஆவணங்கள் அரசு உயர் மட்டங்களில் தீர்மானிக்கப்பட்டவையாக உள்ளன.

இந்தியாவில் இருந்து பெருந்தோட்டக் கைத்தொழிலில் கூலித் தொழிலுக்காக அழைத்துவரப்பட்ட தமிழ் மக்கள் உத்தியோகபூர்வமாக இலங்கை இந்திய அரசுகளின் பிரதமர்கள் கைச்சாத்திடப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் ஊடாக இந்தியாவுக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர்.

அந்த ஒப்பந்தம் சிறிமா- சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் என அழைக்கப்படுகின்றது. 1964.10.30ஆம் திகதி கைச்சாத்திடப்பட்ட இந்த ஒப்பந்தத்தில் அப்போதைய இந்திய பிரதமரும் இலங்கை பிரதமரும் கையொப்பம் இட்டுள்ளனர். அந்த காலப்பகுதியில் 975,000 (ஒன்பது லட்சத்து எழுபத்தையாயிரம் பேர்) இந்திய வம்சாவளி ஆட்கள் இலங்கையில் வசிப்பவர்களாக அடையாளம் காணப்பட்டனர்.

TABLE 4-3 DISTRIBUTION OF POPULATION IN CEYLON ACCORDING TO RACE AND NATIONALITY, CENSUS YEAR, 1953

Race and Nationality :

Citizens of Ceylon

Low-Country Sinhalese	3,464,126
Kandyan Sinhalese	2,157,206
Ceylon Tamils	908,705
Ceylon Moors	468,146
Malays	28,736
Burghers	43,916
Others	20,678
Total	7,091,513

Non-Citizens of Ceylon

<u>Indians</u>	983,304
Pakistanis	5,749
Europeans	6,909
Others	11,162
Total	1,007,124

அப்போதைய நிலையில் அது இலங்கையின் இரண்டாவது அதிகளவு சனத்தொகை அளவாகும். மேற்படி ஒப்பந்தத்தின் கீழ் 525,000 பேருக்கு இந்தியாவும் 300,000 பேருக்கு இலங்கையும் 7:4 எனும் விகிதத்தில் பங்கிட்டுக் கொண்டனர். எஞ்சிய 150,000 பேரைப்பற்றி 'பின்னர் பரிசீலிக்கப்படும்' எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இந்த உடன்படிக்கையின் பிரகாரம் 506,000 பேர் இந்திய பிரஜா வரிமைக்கு விண்ணப்பித்திருப்பதாக அறிக்கையிடப்பட்டுள்ளது. மேற்படி ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் இலங்கை பிரஜாவரிமை வழங்கும்

பொருட்டு 1967ஆம் ஆண்டு 14 ஆம் இலக்க இந்து - லங்கா ஒப்பந்தம் (நடைமுறைப்படுத்தல்) சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக 1964 ஒக்டோபர் 30ஆம் திகதி செய்துகொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கை குறித்து 1964 நவம்பர் 10ஆம் திகதி காலம் சென்ற பிரதமர் (திருமதி) சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க மேலவையில் விடுத்த அறிக்கை, பல்வேறு உள்ளார்ந்த அர்த்தங்களை ஆங்காங்கே விதைத்துச் செல்வதனை அவதானிக்கலாம்.

இலங்கையிலுள்ள இந்திய வம்சாவளியினரின் அந்தஸ்து மற்றும் எதிர்காலம் என்பன தொடர்பில் இந்தியப் பிரதமருக்கும் இலங்கை பிரதமருக்கும் இடையே கைச்சாத்தான உடன்படிக்கையானது பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வுடன்படிக்கை 1964ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் இரண்டாம் திகதி அமைச்சரவையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இவ்விடயம் பற்றி இரு பிரதமர்களுக்கிடையே 1964 ஒக்டோபர் 24ஆம் திகதி முதல் 30ஆம் திகதி வரை புதுடில்லியில் நடைபெற்ற கலந்துரையாடல்கள் மிகவும் சிநேகபூர்வமாகவும் நல்லெண்ணம் கொண்டதாகவும் அமைந்திருந்தன.

சிறிமாவின் அறிக்கை

1930களில் கண்டிப் பிரதேசங்களில் பெருந்தோட்டங்களைத் திறந்து வைத்ததோடு ஆரம்பமான இப்பிரச்சினையின் வரலாறு பற்றிய சிறு விளக்கமொன்றை இங்கு வழங்குவது பொருத்தமுடையதாகும். 1815 மற்றும் 1848ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட தேசிய எழுச்சிகளை அடுத்து, தான் குடியிருக்கும் காணி தன்னுடையதுதான் எனக் குடியிருப்பாளர்களால் உறுதியாக நிரூபிக்கப்பட்ட காணிகள் தவிர்ந்த கண்டிய மாகாணங்களில் இருந்த காடு மற்றும் சேனைக் காணிகள் அனைத்தும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு வெற்றுக்காணிகள் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் முடிக்குறிதாக்கப்பட்டன. கோப்பி மற்றும் தேயிலைத் தோட்டங்களை ஆரம்பிக்கும் நோக்குடன் இக்காணிகள் பெயரளவிலான சிறுவிலைளில் பிரித்தானிய முதலாளிகளுக்கு விற்கப்பட்டன.

இப்பெருந்தோட்டங்களில் தொழில்புரிய தென்னிந்தியாவிலிருந்து குடிபெயர்ந்த தொழிலாளர்களை பிரித்தானியர் பயன்படுத்தினர். பெருந்தோட்டங்களில் தொழில்புரிவதற்கான இந்தியத் தொழிலாளர்களை ஆட்திரட்டல் செய்ய விசேட முகவர் அமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு அவற்றிற்கு சட்டத்தால் விசேட வசதிகளும் உத்தரவாதமும் செய்யப்பட்டன. குடிவரவுத் தொழிலாளர்களின் நலன்களைக் கவனிக்க 1923ஆம் ஆண்டில் 'இந்தியக் குடி வரவுக் கட்டுப்பாட்டாளர்' என்றழைக்கப்பட்ட விசேட அதிகாரி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார்.

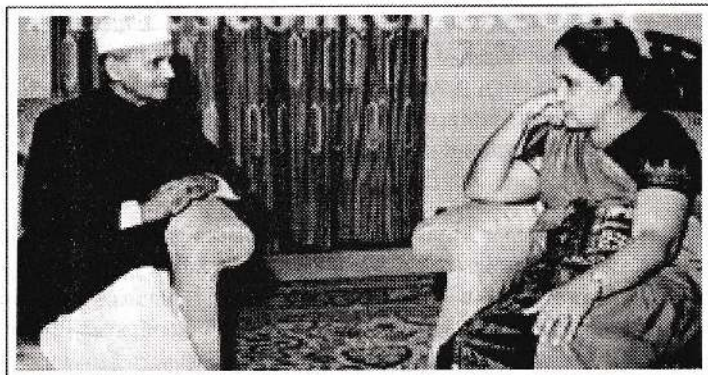
அதைத் தொடர்ந்து 1931ஆம் ஆண்டில் இத்திணைக்களமானது இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கு பிரயோகிக்கத்தக்கதான விசேட சட்டங்களை நிரவகிப்பதற்கு பொறுப்பாகவிருந்த, இப்பொழுதும் பொறுப்பாகவுள்ள

பொதுவான தொரு தொழிற்திணைக்களமாக மாற்றப்பட்டது. புகையிரத போக்குவரத்து, பொதுவேலை (PWD), கொழும்புத் துறைமுகம் போன்ற அரச திணைக்களங்களில் பணியாற்றுவதற்கும் அத்துடன் நகர்ப்புறங்களில் கடை உதவியாளர்களாகவும், துப்பரவேற்பாட்டுத் தொழிலாளராகவும் மற்றும் வீட்டு வேலைக்காரர்களாகவும் பணியாற்றவென இந்நாட்டிற்குள் வந்த இந்திய தொழிலாளர்களின் மற்றுமொரு பிரிவும் இருந்தது.

பிரதான குடிவரவான பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அனுபவித்தது போன்று இவர்கள் இலங்கைச் சட்டத்தின் கீழ் விசேட சலுகைகளை அனுபவிக்கவில்லை.

இது வரையான சிறிமாவின் அறிக்கையில் இருந்து சில முடிவுகளை நாம் பெற முடியும்.

1. கண்டி சிங்கள மக்கள் பாவிக்காத காடுகளே பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கைக்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. பிரித்தானிய கம்பனிகள் அவற்றிற்கும் விலை செலுத்தியே கொள்வனவு செய்துள்ளன.
2. இந்திய வம்சாவளியினர் பெருந்தோட்டங்களில் நாட்கூலிக்கு தொழிலாளர்களாக வருவதற்கு முன்பதாகவே பரவலாக புகையிரத, பொதுப்பணி போன்ற துறைகளில், துப்பரவு ஏற்பாட்டுத் தொழில்களில் இருக்கின்றனர்.

பிரதேச சபைச் சட்டத்தில் பெருந்தோட்ட மக்கள் சேர்க்கப்படாததன் பின்னணி

'அரங்கம்' 31/08/2018 இதழ்

சிறிமாவின் அறிக்கை
(தொடர்ச்சி)

வெற்றுக் காணிகள் கட்டளைச் சட்டத்தின்கீழ் தமது மூதாதையர் வழிக்காணிகள் பறிக்கப்பட்டதன் காரணமாக, கண்டி குடியானவர்கள் (விவசாய பிரஜைகள்) வாழ்வதற்கு மிகக் குறைந்தளவு காணிகளையே கொண்டிருந்ததோடு, அவர்கள் தம் மூதாதை வழிக் காணிகளில் தொடர்ந்து

பயிர்செய்யும் உரிமையும் அவர்க ளிடம் இருந்து பறிக்கப்பட்டது.

அதன் விளைவாக எல்லாப் பக்கங்களிலும் பெருந்தோட்டங்களால் சூழப்பட்ட பள்ளத்தாக்குகளில் அவர்கள் வாழ நிற்புந்திக்கப்பட்டனர். பள்ளத் தாக்குகளில் வாழும் கண்டியர்கள் தமது புராதன பழக்கவழக்கங்களை கடைபிடித்துவரும் அதேவேளை, தென்னிந்திய சமூகப் பாரம்பரியங்களை பின்பற்றிவரும் தென்னிந்திய தொழிலாளர்களைக் கொண்ட ஓர் அந்நிய மக்கள் இனத்தை இன்று நாம் கண்டிய மாவட்டங்களில் காண்கிறோம். மதம், மொழி, சமூக பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் தொழில்கள் என்பவற்றில் வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருக்கும் இவ்விரு இனத்தவர்களிடையே எந்தக் கலப்பும் இருந்ததில்லை.

நீண்ட காலங்களாக பல்வேறு திணைக்களங்களாலும் தொகுக்கப் பெற்றுவந்த புள்ளிவிபரங்கள் இந்தியத் தொழிலாளரின் நிலையற்றத் தன் மையையும் இலங்கையில் தொழில் புரிவதற்கான வாய்ப்பு வசதிகளைப் பொறுத்து நேரடி விகிதாசாரத்தில் தளம்பலடையும் அவர்களது எண்ணிக் கையையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்தியர்களுக்கும் இந்நாட்டு மக்க ளுக்கும் இடையே எவ்வித பொதுத்தன்மையுமில்லை என்ற காரணத்தை முன்னிறுத்தி கிராமிய குழுக்களுக்கான (கம்சபா) வாக்குரிமையை இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கு விஸ்தரிப்பதற்கு எதிராக 1933ஆம் ஆண்டில் கண்டியிலிருந்த இந்திய அரசாங்கத்தின் முகவரிடம் வாதிட்டார்.

நலம் நாடும் சமூகம் எதுவுமிராததால் அரசியல் உரிமைகள் மற்றும் பிரஜைவரிமைகளை பொறுத்தவரையில் இந்தியச் சதேச மக்களுடன் சம அந்தஸ்தில் வைக்கக்கூடிய சலுகைகளை வழங்குவதில் இலங்கையானது எப்போதும் எச்சரிக்கையில் இருந்து வந்துள்ளது. இலங்கையிலுள்ள

இந்தியர் பிரச்சினையானது, ஆரம்பந்தொட்டே இலங்கைப் பிரச்சினையாக உள்ளீர்க்கப்படும் அளவிற்கு இந்நாட்டில் வசிக்கும் எத்தனை இந்தியர்கள் நிரந்தர குடியேற்றவாசிகளாக கருதப்பட முடியும் என்பதையும், நாட்டின் நலன்களைப் பாதிக்காத வகையில் சுதேசிகளுக்கு இருப்பது போன்று முழு அளவிலான அரசியல் மற்றும் குடி உரிமைகளுக்கான உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட முடியுமா என்பதையும் பற்றியதாகவே இருந்தது.

இலங்கையர் மத்தியில் அதிகரித்து வந்த வேலையில்லாப் பிரச்சினை, கண்டியக் குடியானவர்களின் பரிதாபகரமான நிலை, இந்தியர்களிடையே காணப்பட்ட உறுதியான இனரீதியான பிணைப்புகள் மற்றும் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலத்திற்கும் மேலாக சுதேச மக்களுடன் கலந்து வாழ்வதற்கான எந்த அறிகுறியும் இந்த மக்களிடத்தில் காணப்படாமை, தமது தாய் நாட்டிற்கு இவர்கள் தொடர்ச்சியாக காட்டிவரும் விசுவாசம் மற்றும் அதன் நிமித்தம் ஏற்கனவேயுள்ள சிறுபான்மை இனங்களின் எண்ணிக்கைக்கு மேலும் ஒன்றைக்கூட்ட வேண்டிய நிலை, அதன் நிமித்தம் அவர்களின் இன எண்ணிக்கையானது மிகையான அரசியல் அதிகாரங்களுக்கு அவர்களை உரித்துடையதாக்கும் ஏது நிலை, யார் யார் எல்லாம் உள்ளீர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற கேள்வி ஆகிய விடயங்களே 1939இல் இருந்து இன்று வரை இரு நாடுகளின் பிரதிநிதிகளுக்கு இடையே இடம்பெற்று வந்த பேச்சு வார்த்தைகளில் இலங்கை அரசாங்கத்தின் மீது செல்வாக்கு செலுத்தின.

இந்நாட்டில் வாழும் இந்தியர் தொடர்பிலான குறிப்பிட்ட சில கேள்விகளுக்கு தீர்வொன்றினைக் காண இலங்கையின் அரசியல் தலைவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் ஆனது 1939இல் பண்டிதர் நேருவை ஒரு விசேஷ தூதுவராக அனுப்பியதோடு, இப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு ஒன்றிற்கான கலந்துரையாடல்கள் ஆரம்பமாயின எனக் குறிப்பிடலாம். அவ்வருகையானது அதிகார பூர்வமற்றதொரு தன்மையைக் கொண்டிருந்தது.

முதலாவது முறைசார்ந்த மாநாடுகள் இரு நாடுகளின் பிரதிநிதிகளுக்கு இடையே 1940 நவம்பரில் புதுடில்லியில் நடைபெற்றது.

இதனைத் தொடருமுகமாக இரு அரசாங்களினதும் தூதுக் குழுவினர் 1941இல் முதன் முறையாக சந்தித்துக்கொண்டனர். அந்தக் கலந்துரையாடல்களில் எந்த இணக்கப்பாடுகளும் எட்டப்பட முடியாது போயிற்று. அப்போது இடம் பெற்ற இரண்டாம் உலகப் போரின் தலையீட்டால் இப்பிரச்சினையானது தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது.

இதுவரையான சிறிமாவின் அறிக்கையில் இருந்து நாம் பெற்றுக் கொள்ள கூடிய சில முடிவுகள் மலையகத் தமிழ் மக்களை அந்நியர்களாக கருதுகின்றமை.

தென்னிந்திய தொழிலாளர்களைக் கொண்ட ஓர் அந்நிய மக்கள் இனத்தை இன்று நாம் கண்டிய மாவட்டங்களில் காண்கிறோம் என்பதன் மூலம்

- உள்ளூராட்சி மன்றத்தில் (அப்போதைய கம்சபா இப்போதைய பிரதேச சபை) மலையக மக்களுக்கு அதிகாரத்தை வழங்குவதில் தயக்கம் காட்டிவந்துள்ளமை.
- எனவே பிரதேச சபைச் சட்டம் பெருந்தோட்டத்துறைசார் மக்களை சேர்த்துக்கொள்ளாமை இன்று நேற்று உருவான சிந்தனை அல்ல. “அரசியல் உரிமைகள் மற்றும் பிரஜாவுரிமைகளை பொறுத்தவரையில் இந்தியச் சுதேச மக்களுடன் சம அந்தஸ்தில் வைக்கக் கூடிய சலுகைகளை வழங்குவதில் இலங்கையானது எப்போதும் எச்சரிக்கையில் இருந்து வந்துள்ளது” என்ற சொற்றொடர் அதனை விளக்குகிறது.
- இலங்கையில் இன்னுமொரு இனமாக மலையகத் தமிழர்களை ஏற்றுக்கொள்வதில் காட்டப்பட்டுவரும் தயக்கம் இன்று உருவானதல்ல. “சிறுபான்மை இனங்களின் எண்ணிக்கைக்கு மேலும் ஒன்றைக் கூட்ட வேண்டிய நிலை. அதன் நிமித்தம் அவர்களின் இன எண்ணிக்கையானது மிகையான அரசியல் அதிகாரங்களுக்கு அவர்களை உரித்துடையதாக்கும் ஏதுநிலை” என்ற சொற்றொடரில் இருந்து புலனாகிறது.
- இலங்கையில் வாழும் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் சார்ந்த இந்தியாவின் தலையீட்டின் வகிபாகம். அன்று (பிரதமராவதற்கு முன்னர்) நேரு மாத்திரமல்ல இன்று பிரதமர் மோடி வரை அந்த வகிபாகத்தின் அவசியம் குறித்த கவனம்!

நாடற்றவர் ஆன கதை: சிறிமா சொல்லும் விளக்கம்

'அரங்கம்' 08/09/2018 இதழ்

சிறிமாவின் அறிக்கை
(தொடர்ச்சி)

1947ஆம் ஆண்டில் சோல்பரி அரசியலமைப்பின் கீழ் இடம்பெற்ற தேர்தல் முடிவுகள் இனப்பிரச்சினைக்கு நேரகாலத்தோடு தீர்வொன்றைக் காணவேண்டிய அவசியத்தை அனைவருக்கும் நினைவுட்டியது. இந்தியர்கள் எப்போதும் ஒருமித்த ஒரு குழுமமாக வாக்களித்து வருவ

தால் அவர்களது இனரீதியான பிணைப்பு எவ்வளவு நெருக்கமானது என்பதை தேர்தல் முடிவுகள் காட்டின. இந்தியர்கள் பெரும்பான்மையாகக் காணப்பட்ட தொகுதிகளில் அவர்கள் தங்களது சமூக அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒருவரையே தெரிவு செய்தனர். இதன் மூலம் தொகுதிகளில் கண்டியர்களின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டது. அவர்கள் பெரும்பான்மையாகக் காணப்படாத தொகுதிகளில் ஏறத்தாழ தமது சமூக அமைப்பின் அறிவுறுத்தலின் பிரகாரம் ஒரு குறிப்பிட்ட சிங்கள வேட்பாளருக்கே வாக்களித்தனர்.

13அல்லது 14 தொகுதிகளில் இந்தியர்கள் இவ்விதமாக செயற்பட்டு பிரதிநிதி ஒருவரைத் தெரிவு செய்தனர். இந்தியர்களின் ஒருமித்த குழும வாக்களிப்பு இவ் ஒவ்வொருவரும் வெற்றிபெற காரணமாயிற்று. இவ்வாறாக இலங்கையின் ஐந்தில் ஒரு பங்கு தொகுதிகளில் ஓர் அந்நிய மக்களினம் தேர்தல் முடிவில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்திக் கண்டிய மாகாணங்களில் பாரதாரமான அரசியல் பிரச்சினையொன்றை ஏற்படுத்தியது. இத்தகைய பின்புலத்தில்தான் இலங்கைப் பிரதமர் அமரர் டி.எஸ்.சேனநாயக்க இந்திய பிரதமர் பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பித்தார்.

இலங்கையில் உள்ள எல்லா இந்திய வம்சாவளி ஆட்களும் இந்திய நாட்டவர் அல்லது பிரஜைகள் என்னும் அடிப்படையில் தான் இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள் இடம்பெற்றன. இலங்கையில் வசிக்கின்ற எல்லா பெருந்தொகையான இந்தியர்களை தனது பொருளாதாரத்தினுள் இலங்கையினால் உள்ளீர்த்துக் கொள்வதற்கு இயலுமான எல்லோரையும் உள்ளீர்ப்பது தனது விருப்பமாகும் என கலந்துரையாடல்களின் போது குறிப்பிட்டிருந்தார். இரண்டு அரசாங்கங்களுக்கும் இடையிலான கடிதத் தொடர்புகளின்போது விசேஷ சட்டவாக்கத்தின் கீழ் இலங்கையில் வதிகின்ற

இந்தியர்களை பதிவு செய்வதற்கான தகைமைகளும் நடவடிக்கை முறைகளும் விரிவாக ஆராயப்பட்டன.

இரண்டு பிரதமர்களுக்குமிடையில் அதிகூடிய கலந்தாய்வுகள் இடம் பெற்றன. ஆனால், குறிப்பாக இலங்கைப் பிரஜாவுரிமைக்கு தேவையான வதிவிடத் தகைமைகள் பற்றிய பூரணமான உடன்பாட்டை வழங்குவதற்கு இந்த கலந்தாய்வு தவறிவிட்டது. இரண்டு அரசாங்கங்களுக்கும் இடையிலான கடிதத் தொடர்புகள் இந்திய பிரதமரினால் இலங்கை பிரதமருக்கு அனுப்பப்பட்ட (1948 செப்டம்பர் 8, ஒக்டோபர் 12ஆம் திகதியிடப்பட்ட) இரண்டு கடிதங்கள் மற்றும் இலங்கை பிரதமரால் இந்திய பிரதமருக்கு அனுப்பப்பட்ட (1948 செப்டம்பர் 21 திகதியிடப்பட்ட) கடிதம் ஆகியவற்றுடன் முடிவடைந்தன.

1948ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 8ஆம் திகதி கடிதத்தில் உடன்பாட்டின் மையக் குறிப்பிட்டு, இந்திய பிரதமர் “இலங்கையில் வதியும் இந்தியர்களுக்கு பிரஜாவுரிமை அளித்து தங்கள் நாட்டில் உள்ளீர்ப்பதற்கான சட்டவாக்கத்தை மேற்கொள்வதற்கு உடனடி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்” எனக் கோரியிருந்தார். அரசியல் மற்றும் பொருளாதார அடிப்படையில் வெளிநாட்டு மக்களுக்கு பிரஜாவுரிமை வழங்குவதற்கு எதிராக குறிப்பாக கண்டிப் பிரதேசங்களில் எதிர்ப்புகள் தெரிவிக்கப்பட்ட போதிலும் 1949 ஆகஸ்ட் மாதம் இந்திய - பாகிஸ்தான் குடியிருப்பாளர் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு நடைமுறைக்கு வந்தது.

இந்திய - பாகிஸ்தான் குடியிருப்பாளர் (பிரஜாவுரிமை) சட்டம் இந்திய பிரச்சினையை முடிவாக தீர்ந்துவிட்டது என கருதப்பட்டது. எனினும், 1953ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் பிரஜாவுரிமைக்கு அனுமதிக்கப்பட்டிராத இந்தியர்களின் அந்தஸ்து பற்றிய பிரச்சினையை அப்போதைய இலங்கை பிரதமரான ட்லி சேனநாயக்கவுடன் மேற்கொண்ட கலந்துரையாடலின் போது இலங்கையில் இந்திய உயர்ஸ்தானிகர் சி.சி தேசாய் முதன்முறையாக வினவினார்.

இலங்கையில் இருக்கின்ற எல்லா இந்தியர்களும் இந்திய பிரஜைகள் எனும் அடிப்படையில் இந்தியா - பாகிஸ்தான் குடியிருப்பாளர் (பிரஜாவுரிமை)

சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை அவர்களின் அந்தஸ்தைப் பற்றிய எவ்வித சந்தேகமும் இருக்கவில்லை. எனினும் 1953ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் மகா தேசாதிபதி சேர். ஓ.இ. குணத்திலக்க, பிரதமர் டல்லி சேனநாயக்கா ஆகியோர் சமூகமளித்து இருந்த மாநாடு ஒன்றில், இலங்கையில் அப்போதிருந்த சுமார் 766,000 இந்திய தோட்ட மக்கள் அனைவரையும் இந்திய பிரஜைகளாக அன்றி இலங்கை பிரஜைகளாகவே இந்திய அரசாங்கம் கருதுகின்ற தென்ற கொட்பாடொன்றை திரு.தேசாய் முதன் முறையாக முன்வைத்தார்.

பின்னர், இவர்களை 'நாடற்ற ஆட்கள்' என இந்த ஆட்களை திரு தேசாய் குறிப்பிட்டார். இது இந்தியாவின் வசதிக்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சொற்றொடர் ஆகும். அதற்கு அடுத்த ஆண்டில், இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இந்தியாவுக்கு பிரயாணம் செய்ய முடியாதவாறு இந்திய அரசாங்கம் தடை விதித்தது.

அறிக்கையின் இந்தப் பகுதியிலிருந்து இந்தியா இவர்களை ஏற்றுக் கொள்ள எவ்விதத்திலும் விருப்பம் கொள்ளவில்லை என்பது தெளிவாகப் புலப்படுகிறது.

'அரங்கம்' 14/09/2018 இதழ்

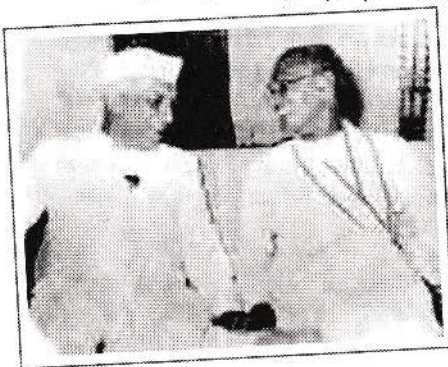
சிறிமாவின் அறிக்கை
(தொடர்ச்சி)

1953 ஆம் ஆண்டு ஜீன் மாதம் லண்டனில் முடிசூட்டு விழாவில் இருவரும் பங்குபற்றியபோது டட்லி சேனநாயக்க இந்திய பிரதமருடன் கலந்துரையாடல்களை நடத்தினார். இரண்டு பிரதமர்களுக்கும் இடையிலான கலந்துரையாடலின் அடிப்படையாக பின்வரும் விடயங்கள் அமைந்திருந்தன.

- அ) தற்போது இலங்கையில் வசிக்கின்ற நான்கு லட்சம் (400,000) இந்தியர்கள் இலங்கைப் பிரஜைகளாகப் பதிவு செய்யப்படவேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இந்த எண்ணிக்கை உத்தரவாத மளிக்கப்பட்ட ஒரு எண்ணிக்கை அல்ல. ஆனால், உத்தேசமானதாகும். உண்மையான எண்ணிக்கை பிரஜா வுரிமைச் சட்டத்தின் பக்கச்சார்பற்ற அமுலாக்கத்தைப் பொறுத்ததாகும்.
- ஆ) சட்டத்தின் கீழ் பதியப்பட்ட பிரஜைகளின் எண்ணிக்கையும் ஆறு லட்சத்து ஐம்பதினாயிரம் (650,000) ஆதல் வேண்டும். இது அதிகுறைந்த எண்ணிக்கை அல்ல அதிகூடிய எண்ணிக்கையாகும்.
- இ) நிரந்தர வதிவிட அனுமதியளிக்கப்பட்ட ஆட்களின் எதிர்கால அந்தஸ்து எதிர்கால பத்துவருட கால இறுதியில் தீர்மானிக்கப்படும் இந்தக் காலப்பகுதியில், அவர்களில் எவரேனும் இந்தியாவுக்கு மீண்டும் சென்று அந்நாட்டின் பிரஜாவுரிமையைப் பெறுவதற்கு விரும்பினால், அவர்களின் பிரேரணைக்கு இந்திய அரசாங்கம் மறுப்பு தெரிவிக்கலாகாது. அல்லது அதற்கு அதிகமான இந்தியர்கள் இந்திய அரசாங்கத்தினால் இந்தியப் பிரஜைகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதுடன் கட்டாயமாக அந்நாட்டுக்கு அனுப்பப்படுதல் வேண்டும். இந்தச் செயற்பாடு திட்டவட்டமானதொரு காலப்பகுதியில் கட்டம் கட்டமாக மேற்கொள்ளப்படும்.
- உ) இந்நடவடிக்கைகள் யாவும் இந்திய-இலங்கைப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைய வேண்டியவையாகும். ஏனையவை தொடர்பாக, ஒரே நேரத்தில் ஓர்

உடன்பாட்டுக்கு வராமல் எந்தவொரு விடயத்தையும் தீர்க்க முடியாது. இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள் தீர்க்கமானவையாய் அமையவில்லை. ஏனெனில், இலங்கைப் பிரஜாவுரிமையும் நிரந்தர வதிவிட அனுமதியும் வழங்கப்பட வேண்டியவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 700,000 ஆக அதிகரிக்கப்படுதல் வேண்டும் எனவும் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இந்தியர்களை இந்தியாவுக்கு கட்டாயமாக திருப்பி அனுப்பதலாகாது எனவும் இந்தியப் பிரதமர் விரும்பினார்.

இந்திய அரசாங்கத்தின் அழைப்பின் பிரகாரம், டட்லி சேனநாயக்கவை அடுத்து அந்தப் பதவிக்கு வந்த சேர். ஜோன் கொத்தலாவல பேச்சுவார்த்தைகளை மீண்டும் ஆரம்பிப்பதற்காக 1954ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் புதுடில்லிக்கு விஜயம் செய்தார். இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளின் பெறுபேறு 1954 ஜனவரி 18ஆம் திகதி பிரேரணையாகும். இந்தப் பேச்சுவார்த்தை

களின் போது இந்திய, பாகிஸ்தான் குடியிருப்பாளர் (பிரஜாவுரிமை) சட்டத்தின் கீழ் இலங்கைப் பிரஜைகளாகத் தம்மை பதிவுசெய்து கொள்ளலாம்.

இலங்கை அதன் பங்கிற்கு, அத்தகைய பதிவினை ஊக்குவிப்பதற்குத் தூண்டும் திட்டம் ஒன்றினை வகுப்பதற்கு உடன்பட்டது. வரைபு முன் மொழிவுகளின் 'பேனா மை' காயும் முன்பே, உடன்படிக்கை உரிய முறையில் அமுல்படுத்தவில்லையென இரு

அரசாங்கங்களினதும் குற்றச்சாட்டுகளும் எதிர்க் குற்றச் சாட்டுகளும் முன்வைக்கப்பட்டன.

இந்திய முறைப்பாட்டில் தீவிரமாக முன்வைக்கப்பட்டது என்னவெனில், இந்திய பாகிஸ்தான் குடியிருப்பாளர் (பிரஜாவுரிமை) சட்டத்தின் கீழ் இந்தியர்களைப் பதிவுசெய்தல் துரிதப்படுத்தப்படவில்லை என்பதும், அற்ப காரணங்களினால் விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டமை என்பதுமாகும். இந்திய உயர்ஸ்தானிகராலயமானது, அதன் அரசியலமைப்பின் 8ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் இந்தியர்களைப் பதியவில்லையென இலங்கை அதன் பங்கிற்கு முறைப்பாடு செய்தது.

எழுந்த பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்கும் முகமாக அதேவருடம் ஒக்டோபர் மாதம் இன்னுமொரு தூதுக்குழுவினரை பிரதம மந்திரி டெல்லிக்கு அழைத்துச்சென்றார். அக்குழுவில் எஸ். டபிள்யு. ஆர். டி. பண்டார நாயக கவும் திரு. டட்லி சேனநாயக்கவும் இடம்பெற்றிருந்தனர். இப்பேச்சுவார்த்தையின் பெறுபேறுகள் 1954 ஒக்டோபர் 10ஆம் திகதி அறிக்கையில் இடம்பெற்றுள்ளன. இலங்கையிலுள்ள இந்திய வம்சாவளி ஆட்கள் இலங்கை

பிரஜைகளாவார்கள் என்பதே இலங்கையின் நிலைப்பாடாக இருந்து வருகின்றது என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இந்த ஆட்களில் எவருமே நாடற்றவர்கள் எனும் நிலைப்பாட்டினை இலங்கைகைத் தூதுக்குழு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இரண்டாவதாக, இந்திய பாகிஸ்தானிய வதிவாளர் (பிரஜாவுரிமை) சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்தல் பூர்த்தியாக்கப்பட்டதும் தொழில்வாய்ப்பு போன்ற விடயங்களில் இலங்கைப் பிரஜைகளின் நலன்களை பாதுகாக்கத் தேவையானவையான நடவடிக்கைகள் குறித்த இலங்கை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கும் என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது. சேர். ஜோன் கொத்தலாவலைக்குப் பின்னர் பிரதமராகிய காலஞ்சென்ற எஸ்.டபிள்யு.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க 1957ஆம் ஆண்டு பொதுநலவாய பாராளுமன்றங்களுக்கு இடையிலான மாநாட்டில் உரையாற்ற டெல்லி சென்ற போது இந்திய பிரதமருடன் உத்தியோகபூர்வமற்ற பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தினார்.

அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவ்விடயம் தொடர்பான இரு தரப்பினரும் கருத்துகள் பற்றி அறிந்து கொள்வதே பேச்சுவார்த்தையின் பிரதான நோக்கமாக இருந்தது. எவ்வாறாயினும் இலங்கைப் பிரஜைகளைப் பதிவுசெய்யும் செயன்முறை அதுவரையில் பூர்த்தியாகாமையினால், 1954இல் எட்டப்பட்ட நிலைப்பாட்டில் எந்த முன்னேற்றமும் எட்டப்படவில்லை. இந்திய பாகிஸ்தான் குடியிருப்பாளர்கள் (பிரஜாவுரிமைச்) சட்டத்தின் கீழான பதிவு செய்தல்கள் 1962இல் பூர்த்தி செய்யப்பட்டன.

தேருவின் மரணத்தினால் திசைமாறிய இந்திய வம்சாவளியினரின் நிலை

'அரங்கம்' 21/09/2018 இதழ்

சிறிமா பண்டாரநாயக்காவின் மேலவைக்கான அறிக்கையின் நான்காம் பாகமாக அமைந்த முன்னைய அத்தியாயம் 'யாருக்கும் புரியாத கணக்கு' என்றே தலைப்பிடப்பட்டு இருந்தது. காரணம், பெரும்பாலானவர்க்கு அது புரியாத ஒன்றாகவே இருக்கும். ஆனாலும், புரியாவிட்டாலும் கூட இதுதான் மனிதப் பண்டங்களாக மலையகத் தமிழர்களைப் பங்கிட்டுக்கொண்ட 'யாருக்கும் புரியாத கணக்கு' என்பதை புரிந்துகொள்ளவே இந்த அறிக்கை இங்கே பதிவு செய்யப்படுகின்றது. எனினும், இந்த பாகத்தில் பின்வரும் விடயங்கள் அவதானிக்கத்தக்கது.

“இந்தியாவுக்கு மீண்டும் சென்று அந்நாட்டின் பிரஜாவுரிமையைப் பெறுவதற்கு விரும்பினால், அவர்களின் பிரேரணைக்கு இந்திய அரசாங்கம் மறுப்பு தெரிவிக்கலாகாது...” என்ற வரிகள் மூலம் இலங்கை எப்போதும் இவர்களை அனுப்பும் எண்ணத்தையே கொண்டிருந்தது என்பது தெளிவு. “எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இந்தியர்களை இந்தியாவுக்கு கட்டாயமாக திருப்பி அனுப்புவதலாகாது எனவும் இந்தியப் பிரதமர் விரும்பினார்...” என்ற வரிகள் மூலம் இந்தியா இவர்களை ஏற்கத் தயாராக இருக்கவில்லை என்பதும் தெளிவு.

இந்த ஆட்களில் எவருமே நாடற்றவர்கள் எனும் நிலைப்பாட்டினை இலங்கைகைத் தூதுக்குழு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த 'நாடற்றவர்' என்ற சொல்லை இந்தியா விரும்பியதும், இலங்கை விரும்பாததும் ஒரேகாரணத்துக்காக என்பதுவும் தெளிவு. இருவருமே எங்காவது ஒரு பக்கத்தில் இந்த மனிதப்பண்டங்களை சுமத்திவிடுவதிலேயே குறியாக இருந்துள்ளனர் என்பதுவே அது. இருந்தபோதிலும், சிறிமாவின் அறிக்கையின் தொடர்ச்சியை வாசித்து அறிவதன் மூலம் இரண்டு அரசுகள் எவ்வாறு 'குத்துமதிப்பாக' மக்களைப் பண்டங்கள் போன்று பரிமாற்றம் செய்ய ஒப்பந்தங்களை செய்து கொண்டுள்ளார்கள் என்பது புலப்படும்.

சிறிமாவின் அறிக்கை (தொடர்ச்சி)

பிரஜாவுரிமைக்காக 775,000 ஆட்களை உள்ளடக்கிய கிட்டத்தட்ட 237,034 விண்ணப்பங்கள் கிடைக்கப்பெற்றன. இவற்றில் 134,188 ஆட்களை உள்ளடக்கிய 314,09 விண்ணப்பங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டதுடன்.

இந்த நபர்கள் இலங்கைப் பிரசைகளாகவும் பதிவுசெய்யப்பட்டனர். 675,000 ஆட்களை உள்ளடக்கிய 205,625 விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன. 1954ஆம் ஆண்டு உடன்படிக்கையில் இருந்து இந்திய உயர்ஸ்தானிகராலயம் 53,085 நபர்களை இந்திய பிரஜைகளாக பதிவு செய்துள்ளது.

1954ஆம் ஆண்டு, உடன்படிக்கை தோல்வி அடைந்ததன் காரணம், அது தனி நபர்களின் தற்றுணிபிற்கு அதிகமான விடயங்களை விட்டு விட்டதேயாகும். இலங்கைப் பிரஜாவுரிமையை பெற்றுக்கொள்ளத் தவறிய இந்திய வம்சாவளி நபர் ஒருவர், இந்திய பிரஜாவுரிமைக்கு விண்ணப்பிப்பதா இல்லையா என்பதைத் தெரிவு செய்யும் பொறுப்பை அவருக்கே விட்டுவிட்டதும் இந்திய பிரஜாவுரிமை வழங்கல் தொடர்பாக அதிகாரிகளின் தற்றுணிபிற்கு அனுமதியளித்ததுமானதோர் ஒப்பந்தம் வெற்றியடைய வெகு சிறிய வாய்ப்பே இருந்தது.

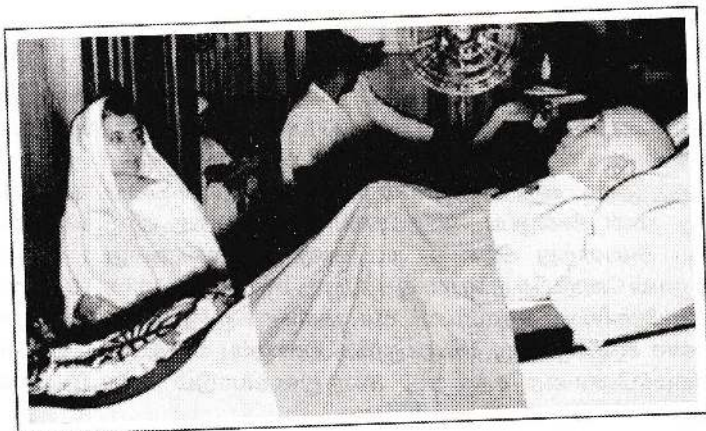
“இந்திய பாகிஸ்தான் வதிவாளர்கள் (பிரஜாவுரிமை) சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யும் நடைமுறை பூர்த்தியானதும் நான் பண்டித் நேருவுடன் பேச்சுவார்த்தைகளை மீண்டும் ஆரம்பித்தேன். இலங்கைப் பிரஜாவுரிமையினைப் பெற்றுக் கொள்ளாத இலங்கையிலுள்ள இந்திய வம்சாவளியினர் இந்திய பிரஜைகளாவர் என்பதே இலங்கையின் நிலைப்பாடு என்பதை தெளிவாக எடுத்துக் கூறினேன். இந்திய அரசாங்கம் இந்த நிலைப்பாட்டினை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இதனால் பேச்சுவார்த்தைகள் முடங்கின...”

“இக்கட்டத்திலே, இந்திய பிரதமருடன் நேரடி பேச்சுவார்த்தையினை நடத்துவது உசிதமானது என நான் நினைத்தேன். அவர் அதனை ஏற்றுக்கொண்டார். பிரதமர் நேரு இந்த வருடம் மே மாதம் காலமானதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அதனால், இந்த விடயத்தை நான் அவரை தொடர்ந்து பிரதமராகிய லால் பகதூர் சாஸ்திரியுடன் மீண்டும் பேசவேண்டி ஏற்பட்டது. இந்திய பிரதமரின் முன்னெடுப்பின் பேரில் இப்பிரச்சினை பற்றி உத்தியோகபூர்வ மட்டத்தில் கலந்துரையாடல் நடத்துவதற்காக செப்டம்பரில் உத்தியோகபூர்வ தூதுக்குழு ஒன்று கொழும்புக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டது...”

இந்த நபர்களின் பிரஜாவுரிமை அந்தஸ்து தொடர்பாக இலங்கை வெளிப்படுத்திய கருத்துக்களை இந்திய தூதுக்குழு ஏற்றுக்கொள்ளாதபோதிலும் ஒரு விட்டுக்கொடுப்புமிகு தீர்வினை இந்தியா முன் வைத்தது. அதாவது, இந்திய வம்சாவளியினரில் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையினர், இந்தியாவுக்கு திருப்பி அனுப்பப்படல் வேண்டும். ஏனையோருக்கு இலங்கை பிரஜாவுரிமை வழங்கப்படல் வேண்டும் என்பதே அதாவாகும்.

பின்குறிப்பு: சிறிமாவின் அறிக்கையின் இந்தப் பகுதியில் மிக முக்கிய விடயம் ஒன்று வெளிப்படுவது அவதானிக்கத்தக்கது. 1949 இந்திய பாகிஸ்தான் வதிவாளர் (பிரஜாவுரிமை) சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதிலிருந்து இலங்கையின் நோக்கத்தைப் புரிந்து கொண்ட பண்டித ஜவகர்லால் நேரு, இந்திய வம்சாவளியினரை இலங்கையில் இருந்து மீள்ப் பெறாமல் இருப்பதற்கான எல்லா சாத்தியமான அரசியல் நகர்வுகளையும் செய்துள்ளார். அவரது இறப்புவரை அந்த நகர்வு சாத்தியமாகியுள்ளது.

அவரது இறப்பு நிகழ்ந்து (1964-05-24) குறுகிய காலத்தில் இடைக்கால பிரமராகவிருந்த லால்பகதூர் சாஸ்திரியுடன் ஒப்பந்தத்தை செய்து பல இலட்சம் பேரை இந்தியாவுக்கு திருப்பி அனுப்பிய சாதாரியம் சிறிமா பண்டரநாயக்கவுடையது! இலங்கைப் பிரஜாவுரிமையை பெற்றுக்கொள்ளத் தவறிய இந்திய வம்சாவளி நபர் ஒருவர், இந்திய பிரஜாவுரிமைக்கு விண்ணப்பிப்பதா இல்லையா என்பதைத் தெரிவு செய்யும் பொறுப்பை அவருக்கே விட்டுவிட்டது. இப்படி 1954 ஒப்பந்த தோல்விக்கு காரணம் என சிறிமா எண்ணியதன் காரணமாகவே 1964 ஒப்பந்தம் இன்னும் கடுமையானதாக, கட்டாயமாக நாடு கடத்துவதாக அமைந்தது

சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் மூலம் நடந்தது 'நாடு கடத்தலே'

'அரங்கம்' 28/09/2018 இதழ்

சிறிமாவின் அறிக்கை (தொடர்ச்சி)

எதிர்க்கட்சித் தலைவருடன் கலந்தாலோசனை, இந்தியப் பிரச்சினை யானது கட்சி அரசியலுக்கு அப்பால் நின்று கையாண்டு தீர்க்கப்பட வேண்டிய தீவிரமான தேசிய முக்கித்துவம் வாய்ந்ததொன்றாகும் என்று நான் எப்போதும் கூறுகின்றேன். இலங்கை சுதந்திரமடைந்ததில் இருந்து காலத்திற்கு காலம் இப்பிரச்சினையோடு மிக நெருக்கமாகத் தொடர்பு பட்டிருந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ட்லி சேனநாயக்கவுடன் பல தடவை நான் இதுவிடயம் குறித்து கலந்துரையாடியுள்ளேன். இந்த விடயம் தொடர்பாக நான் அவருடன் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகளின்போது அவர் காட்டிய ஒத்துழைப்பிற்காக நான் எனது நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்...

நான் நாட்டை விட்டு புறப்பட்டு செல்வதற்கு முன்னர் இந்தப் பேச்சுவார்த்தையில் இலங்கை நாடு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றியும் இந்த நாட்டின் பிரஜையாக நாம் ஏற்றுக்கொள்ள கூடிய, இந்திய வம்சாவளி யினரின் எண்ணிக்கையைத் தீர்மானிப்பதில் நாம் ஓர் உடன்பாட்டை எட்டியிருந்தோம். இந்தக் குழுவில் ட்லி சேனநாயக்கவை கலந்துகொள் ளுமாறு நான் அழைப்பு விடுத்தேன். அதை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். ஏனைய அனைத்து அரசியல் கட்சிகளது தலைவர்களதும் ஒத்துழைப் பினை நான் கோரியிருந்தேன். ஒக்டோபரில் நான் நாட்டைவிட்டு புறப்படும் முன் இப்பிரச்சினை தொடர்பாக அவர்களின் கருத்துகளை பெறுமுகமாக என்னைச் சந்திக்குமாறு அவர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தேன். அவர்களில் அனேகமானோரை சந்தித்து கலந்துரையாடும் வாய்ப்பு எனக்கு கிட்டியது...

இலங்கையிலுள்ள இந்திய வம்சாவளியினர் அனைவரும் இந்தியா வுக்கே திருப்பி அனுப்பப்படவேண்டும் என்பது முதல் அவர்கள் அனை வருக்கும் இலங்கை பிரஜாவுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது வரையில் அவர்களது கருத்துகள் பலதரப்பட்டதாக அமைந்திருந்தன. பொருளாதார ரீதியாக இலங்கையில் வைத்து பராமரிக்கக் கூடியவர்களை வைத்துக் கொண்டு ஏனைய அனைவரையும் இந்தியாவுக்கு திருப்பி அனுப்பிவிட வேண்டும் என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டது...

“எனது அமைச்சானது ‘உடரட்ட ஜாதிக்க பெரமுனவுடன்’ (முலை நாட்டு தேசிய முன்னணி) இது தொடர்பாக கலந்தாலோசித்து அவர்களது கருத்துகள் புதுடெல்லியில் நான் மேற்கொண்ட நிலைப்பாட்டிற்கு அமைவானதாய் இருந்தது என்பதை நான் அறிவேன். புதுடெல்லியில் இந்திய பிரதமரோடு ஒக்டோபர் 24ஆம் திகதி ஆரம்பித்த எனது பேச்சுவார்த்தை ஆறு முழுநாட்கள் நீடித்தது. இந்திய பிரதம மந்திரி லால் பகதூர் சாஸ்திரிக்கும், அவருடன் பேச்சுக்களின் போது இணைந்து கொண்ட ஏனைய அமைச்சர்களுக்கும், எந்த நேரத்திலும் அல்லது பிந்திய இரவிலும் சில வேளைகளில் காலையில் குறுகிய நேரங்களிலும் எமது தூதுக்குழுவை சந்திக்க விருப்பம் தெரிவித்து குறுகிய ஆறு நாட்களுக்குள் இப்பேச்சுவார்த்தையை பூர்த்தி செய்ய உதவிய இந்திய அதிகாரிகளுக்கும் நான் எனது நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இரு அரசாங்கங்களும் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தை கௌரவ செனட்டர்கள் படித்திருப்பார்கள். அதன் முக்கிய அம்சங்கள் குறித்து சுருக்கமாக நான் கருத்துரைக்கிறேன். இலங்கையில் உள்ள எல்லா இந்திய வம்சாவளியினதும் எதிர்காலமும் நிலையும் இந்த ஒப்பந்தம் மூலம் இறுதியாக தீர்மானிக்கப்படவுள்ளது.

இம்மக்களுள் 150,000 ஆட்கள் குறித்து தீர்மானமொன்று எட்டப்படவில்லை. அவர்களுடைய நிலையும் விரைவில் தீர்மானிக்கப்படும். இவ்வொப்பந்தம் இலங்கையில் உள்ள கிட்டத்தட்ட 975,000 இந்திய வம்சாவளியினர் தொடர்பானதாகும். சட்டத்திற்கு எதிராக இங்கு குடியிருப்போரும் அனுமதிக்க காலத்தின்பின் தங்கியிருப்போரும், இந்திய கடவுச்சீட்டை வைத்திருப்போரும், இந்த எண்ணிக்கையில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. அவர்கள் விரும்பினாலும், விரும்பாவிடினும் திருப்பி அனுப்பப்படவேண்டியவர்களாவர்” எனும் சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் மூலம் நடந்தது “நாடு கடத்தலே என்பது தெளிவாகிறது!

தோட்டத்துறையில் சிங்கள மக்களை உள்நுழைக்க சிறிமா செய்த திட்டம்

'அரங்கம்' 05/10/2018 இதழ்

சிறிமாவின் அறிக்கை (தொடர்ச்சி)

இலங்கை பிரஜாவுரிமை வழங்கப்பட உள்ளவர்களின் பெயர்களையும், இந்தியாவுக்கு (தாயகம்) அனுப்பப்படவுள்ளவர்களின் பெயர்களையும் உள்ளடக்கிய இரண்டு பதிவேடுகள் பேணப்பட வேண்டும். இந்த வருடம் செப்தெம்பரில் இலங்கைக்கு வந்திருந்த இந்திய அதிகாரிகள் தூதுக்குழு, இந்திய வம்சாவளியினருள் இலங்கைப் பிரஜாவுரிமை வழங்கப்பட வேண்டிய மற்றும் திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டிய ஆட்களை தெரிவு செய்தலுக்கான அடிப்படையை பரிசீலித்தது.

எனது அமைச்சில் பூரண தகவல்கள் உள்ளமையினால் அந்தஸ்து தீர்மானிக்கப்பட்ட 825,000 ஆட்களினதும் பதிவுகளை தயார் செய்வதில் எவ்வித சிரமமோ தாமதமோ ஏற்படுமென நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. திருப்பி அனுப்பப்பட உள்ளவர்கள் தொழில் புரிபவர்களாக இருந்தால் திருப்பி அனுப்பப்படும் வரையில் அல்லது 55 வயதுவரும் வரையில், இதில் எது முதலில் நடைபெறுகிறதோ அதுவரைக்கும் பணியைத் தொடர அனுமதிக்கப்படுவார்கள். புறப்படும்போது, ஒரு குடும்பம் நாணயப் பரிமாற்று கட்டுப்பாட்டு விதிகளுக்கு அமைய தமது சொத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்கப்படுவார்கள்.

ஒரு குடும்பம் எடுத்துச்செல்ல அனுமதிக்கப்படக்கூடிய சொத்துக்களின் அதிகூடிய அளவு ரூபா 4,000 ரூபா விட குறைக்கப்படமாட்டாது. ஒரு கூட்டுப் பொறிமுறையை ஏற்படுத்தவும், இந்த ஒப்பந்தத்தை அமுல்படுத்த உரிய செயன்முறைகளை உருவாக்கவும் இரு அரசாங்கங்களினதும் அதிகாரிகள் மிகக் கிட்டிய ஒரு தினத்தில் சந்திப்பார்கள். 1949-1964 வரையான 15 வருடகாலப் பகுதியில் இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த 184,771 பேர் சுயவிருப்பில் நிரந்தரமாக 1954இல் இருந்து செயற்பாட்டில் உள்ள திட்டத்தின் கீழ் இலங்கையை விட்டுச் சென்றார்கள்.

இவ்வொப்பந்தத்திற்கமைய, 1965இன் ஆரம்பத்தில் இருந்து செயற்படும் திருப்பி அனுப்பும் திட்டத்தின் கீழ் 600,000க்கு மேற்பட்ட ஆட்கள் அடுத்த 15 வருடங்களில் தாயகம் திருப்பி அனுப்பப்படுவர். வருடாந்தம் 400,00 இந்திய வம்சாவளியினரின் வெளியேறுகையானது தோட்டங்களிலும் ஏனைய பகுதிகளிலும் எமது மக்களுக்கு புதிய வேலை வாய்ப்புகளை

உருவாக்கும். பின்வரும் விடயங்களில் இந்த இந்த ஒப்பந்தம் 1954ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தை விட முன்னேற்றகரமானதாக உள்ளது.

(அ) திருப்பி அனுப்பப்படுவோருக்கு இந்திய பிரஜாவுரிமை வழங்க உறுதியளித்ததன் மூலமும் கட்டாயமாக திருப்பி அனுப்பும் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டதன் மூலமும் இலங்கையில் உள்ள இந்திய வம்சாவளி மக்கள் தொடர்பான தனதுகடப் பாட்டை இந்திய அரசு அங்கீகரித்துள்ளது.

(ஆ) ஊக்குவிப்புகள் ஏதும் செலுத்தத் தேவையுமில்லை. ஒருவர் 55 வயதை அடையும் வரை திருப்பி அனுப்பதலை நிறுத்தி வைக்கவும் தேவையில்லை.

(இ) இப்பிரச்சினை தீர்வில் 'நாடற்றோர்' என்ற எண்ணக்கரு பெரும் பிரச்சினையை ஏற்படுத்தாது. இலங்கையரது நலனுக்காக மேற் கொள்ள எதிர்பார்க்கப்படும் நடவடிக்கைகள் இலங்கையர்கள் அல்லாதவர்கள் காணிக் கொள்வனவு செய்வதைக் கட்டுப் படுத்தும் முகமாக ஏற்கனவே பாராளுமன்றத்தில் சட்ட மொன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் இலங்கையரல்லாத வர்கள் வேலைவாய்ப்பினைப் பெற்றுக்கொள்வதை மட்டுப்படுத்த வதற்கான ஒரு சட்டமூலம் விரைவில் அறிமுகப்படுத்தப் படவுள்ளது. 18 வயதுக்கு மேற்பட்ட சகலருக்கும் அடையாள அட்டை விநியோகிப்பதன் மூலம் சட்ட விரோத குடிவருவோர் தொல்லைகளை இல்லாதொழிக்க அரசாங்கத்திற்கு உதவும் மூன்றாவது சட்டமூலம் ஒன்றும் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக் கப்படவுள்ளது. சட்டவிரோத குடிவருபவர்களுக்கு எதிரான நடை முறைகள் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நோக்கத்தின் நிமித்தம் இராணுவம், கடற்படை ஆகியவற்றின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் காணப்படுகின்ற கையோரப் பிரதேசங்கள் திருகோணமலை, புத்தளம் ஆகியவற்றை தனது கிழக்கு. மேற்கு எல்லைகளாக கொண்டிருக்கும்.

இதுவரையான அறிக்கையின் படி இந்திய வம்சாவளியினரை திருப்பி அனுப்புவதன் ஊடாக உள்ளாட்டு சிங்கள மக்களுக்கு பெருந்தோட்டங் களிலும் பிற தொழில்வாய்ப்புகளிலும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்த திக்கொடுக்க சிறிமா எண்ணியுள்ளமை தெரியவருகின்றது. தோட்டங்களிலும் ஏனைய பகுதிகளிலும் எமது மக்களுக்கு புதிய வேலைவாய்ப்புகளை உரு வாக்கும். மலையக மக்கள் காணி கொள்வனவு செய்வதற்கு எதிரா கவும் வேலை வாய்ப்பு பெறுவதைத் தடுக்கும் வகையில் சட்டத்தினை கையாள அவர் நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளமை தெரியவருகிறது.

"காணிக் கொள்வனவு செய்வதைக் கட்டுப்படுத்தும் முகமாக ஏற்கனவே பாராளுமன்றத்தில் சட்டமொன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதே போல் இலங்கையர் அல்லாதவர்கள் வேலைவாய்ப்பினைப் பெற்றுக் கொள்வதை

மட்டுப்படுத்துவதற்கான ஒரு சட்டமூலம் விரைவில் அறிமுகப் படுத்தப்பட வுள்ளது. தேசிய அடையாள அட்டை அறிமுகப்படுத்துவதன் ஊடாக இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களை வேறுபடுத்தல். 18 வயதுக்கு மேற்பட்ட சகல ருக்கும் அடையாள அட்டை விநியோகிப்பதன் மூலம் சட்டவிரோத குடிவரு வோர் தொல்லைகளை இல்லாதொழிக்க அரசாங்கத்திற்கு உதவும் மூன் றாவது சட்டமூலம் ஒன்றும் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படவுள்ளது.”

என்ற சரத்துக்கள் மூலம், தேசிய அடையாள அட்டை, இந்திய வம்சா வளி மக்களை பாசுபடுத்த இலங்கை கொண்டு வரப்பட்டது புலனா கிறது. இலங்கையில் எல்லோருக்கும் தேசிய அடையாள அட்டையின் இலக்கத்தின் இறுதியில் 'V' எழுத்து குறிக்கப்பட இந்திய வம்சாவ ளியினரான மலையகத் தமிழர் பலருக்கும் இலக்கத்தின் இறுதியில் 'X' என்ற எழுத்தே வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. அது இலங்கையில் அவர்கள் முழுப்பிரஜைகள் இல்லை என்பதை காட்டுவதற்கான அடையாள மாகும். மிக அண்மைக்காலமாகவே இதற்காக பாராளுமன்றில் குரல் எழுப்பி எல்லோருக்கும் பொதுவான அடையாள அட்டையை இலக் கங்களுக்கு பின்னால் எழுத்துக்கள் ஏதுமின்றி எல்லோரையும் போல மலையகத் தமிழ் மக்களும் பெற்று வருகின்றனர்.

கடினமான பிரச்சினைக்கு இலகுவான தீர்வு

'அரங்கம்' 12/10/2018 இதழ்

சிறிமாவின் அறிக்கை (தொடர்ச்சி)

கலாசார ஒன்றிணைதலும் தனியான தேர்தல் பதிவேடும் இலங்கையில் உள்ள இந்திய வம்சாவளியினர் மிக அரிதாகவே சுதேச மக்களுடன் ஒன்றிணைந்து வாழும் ஒரு சமுதாயமொன்ற எனது கூற்றினை ஆரம்ப பகுதியிலேயே நான் குறிப்பிட்டிருந்தேன். மேலும் இலங்கை பிரஜாவுரிமை வழங்கப்பட்டவர்கள் காலப்போக்கில் தாம் வாழ்கின்ற பிரதேச மக்களுடன் கலாசார ரீதியாக ஒன்றிணைவர் என்பதே எனது விருப்பமும் எதிர்பார்ப்பும் ஆகும். இந்திய - பாகிஸ்தான் வதிவிடச் (பிரஜாவுரிமைச்) சட்டத்தின் கீழும் தற்போதைய உடன்படிக்கையின் கீழும் இலங்கைப் பிரஜாவுரிமையைப் பெற்றுக்கொண்ட சகல இந்திய வம்சாவளியினரும் தனியான தேர்தல் பதிவேடொன்றில் பதியப்பட வேண்டுமென எதிர்கட்சி தலைவருடன் எனது கலந்துரையாடலின் போது இனங்காணப்பட்டது.

அவர்கள் அவ்வாறு தனியான பதிவேட்டில் இடம்பெறுகின்ற பொழுது அவர்கள் தமது பிரதிநிதிகளை தெரிவுசெய்வதற்கான வாய்ப்பு உள்ளது. இந்த ஏற்பாடானது சுதேச மக்களுடைய அரசியல் நலன்களை பாது காக்கிறது. இலங்கைப் பிரஜைகளாக தம்மை பதிவு செய்து கொண்ட இந்திய வம்சாவளியினரை தனியான தேர்தல் பதிவேடொன்றில் பதிவுசெய்து கொள்வது தொடர்பான விடயம் இறைமைமிக்க எமது பாராளுமன்றத் தினால் முழுமையாக தீர்மானிக்கப்படக் கூடிய ஒரு விடயமென்பதால் இது பற்றி புது டெல்லியில் கலந்துரையாடப்படவில்லை.

ஒத்துழைப்பு ஓர் உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்படுவதனால் மாத்திரம் பிரச்சினை தீர்ந்துவிட்டதாக அர்த்தமாகாது. இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் முயற்சியில் இந்திய அரசாங்கம் தனது முழுமையான ஒத்துழைப்பு வழங்கியது. இவ்வுடன்படிக்கையை வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இரு நாடுகளுக்குமிடையில் நெருக்கமான ஒத்துழைப்பும் உடன்பாடும் அவசியம். மேலும் இது கட்சி அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட ஓர் தேசியப் பிரச்சினை என்பதால் சகல அரசியல் கட்சிகளினதும் மக்களினதும் ஒத்துழைப்பும் உதவியும் சம அளவில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

1964ஆம் ஆண்டு சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் மேற்கொள்ளும் பொருட்டு அப்போதைய பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க

மேலவைக்கு வழங்கிய அறிக்கையில் கலாசார ஒன்றிணைதல் பற்றிய எதிர்வுகூரல் இன்றைய மலையகத்தில் நடைமுறையாகி வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. முன்னைய அத்தியாயத்தில் மலையகத் தமிழர்களை எந்த வித்திலும் சுதேச (சிங்கள) மக்களுடன் கலாசார ரீதியாக சமத்துவமாக வைக்க முடியாது என்பதை வலியுறுத்தியிருந்தார்.

அதேநேரம், இறுதிப் பகுதியில் 'இலங்கை பிரஜாவரிமை வழங்கப் பட்டவர்கள் காலப்போக்கில் தாம் வாழ்கின்ற பிரதேச மக்களுடன் கலாசார ரீதியாக ஒன்றிணைவர் என்பதே எனது விருப்பமும் எதிர்பார்ப்பும் ஆகும்' என கூறியிருப்பதானது சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் மூலம் மலையக மக்களின் கலாசார பின்புலங்களை அழிக்கும் திட்டத்தை சிறிமா கொண்டிருந்துள்ளார் என்பதை தெளிவாக்கிகின்றது.

1964ஆம் ஆண்டு அவர் வகுத்த திட்டங்களின் அடிப்படையில் இன்றைய நிலையில் காலி, களுத்துறை, மாத்தறை, குருநாகல், இரத்தினபுரி மாவட்டங்களில் சிங்கள மக்களின் கலாசார பண்பாடுகளுடன் கலந்துவிட்டிருப்பதனை அவதானிக்க முடியும். களுத்துறை போன்ற மாவட்டங்களில் பரவலாக அவர்கள் சிங்கள மொழியில் உரையாடுவதுடன் சிங்கள கலாசார ஆடைகளையே அணிகின்றனர். எனினும் இனத்துவ அடிப்படையில் அவர்கள் சிங்களம் பேசும் தமிழர்களாகவே பார்க்கப்படுகின்றனர், பராமரிக்கப்படுகின்றனர் என்பது கண்கூடு. அவர்கள் வாழும் பிரதேசங்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலைமையில் காணப்படுகின்றன. குருநாகல் மாவட்டத்தில் இந்த நிலைமையை அவதானிக்கலாம். மொனராகலை, பதுளை மாவட்டங்களில் கூட அதிகளவான மலையகத் தமிழர்கள் சிங்களத்தில் உரையாடிக்கொள்ளும் ஒரு கலாசாரம் காணப்படுகிறது.

ஒரு இனம் தனது கலை, கலாசாரத்தை பின்பற்றுவதற்கான உரிமை அரசியலமைப்பு ரீதியாக உள்ளபோதும் கூட, அரசியல் ரீதியாக முன் வைக்கப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் இரண்டு நாடுகளுக்கு இடையே செய்துகொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தம் ஆனது ஒரு சமூகத்தின்

கலாசாரத்தை பெரும்பான்மை கலாசாரத்துடன் கலக்கச் செய்யும் உள் நோக்கத்தை தெட்டத் தெளிவாகவே கொண்டிருப்பதானது திட்டமிட்ட உரிமை மீறல் ஆகும். இதனை சிறிமா பண்டாரநாயக்க வெளிப்படையாக எழுத்து மூலமாக அறிவித்து முன்னெடுத்துள்ளார் என்பதை இந்த அறிக்கை காட்டிநிற்கின்றது.

குடியுரிமை பறிப்பை நியாயப்படுத்துதல், நாடுகடத்தல், உள்நாட்டு நிர்வாகத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளாமால் விடுதல், தொழில் வாய்ப்பை இழக்கச் செய்தல், தொழில் துறையை கைப்பற்றுதல், தேசிய அடையாள அட்டை மூலம் பேதப்படுத்துதல், காணி உரிமை போன்றன மட்டுமின்றி கலாசார திசைமாற்றம் என அத்தனை வழிகளிலும் மலையகத் தமிழர்களை திசை திருப்பிவிட்ட சிறிமா - சாஸ்திரி உடன்படிக்கையை மேற்கொண்ட சிறிமா அம்மையாரை சிங்கள சமூகமும் ஊடகங்களும் கடினமான பிரச்சினைக்கு இலகுவான தீர்வை கண்ட சாதனைப் பெண்மணியாக பார்க்கின்றன.

கொழும்பு பண்டாரநாயக்க ஞாபகாரத்த மாநாட்டு மண்டபத்தில் ஒரு பகுதியாக நிறுவப்பட்டுள்ள சிறிமா பண்டாரநாயக்க அருங்காட்சியகத்தில் அவரது வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் நிழற்படங்களுடன் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதில், அவர் மேற்கொண்ட சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் தொடர்பாக பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“நீண்ட காலமாக தீர்வு காணப்பட முடியாது இருந்து வந்த இந்திய வம்சாவளி தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர் பிரச்சினையை இரண்டு நாடுகளுக்கும் பாதிப்பில்லாது தீர்த்து வைத்தபோது”, எனக் குறிப்பிட்டிருப்பதுடன் ‘கடினமான பிரச்சினைக்கு இலகுவான தீர்வு’ என தலைப்பிடப்பட்டிருப்பது ஆச்சரியமளிக்கின்றது.

கடினமான பிரச்சினைக்கு இலகுவான தீர்வு

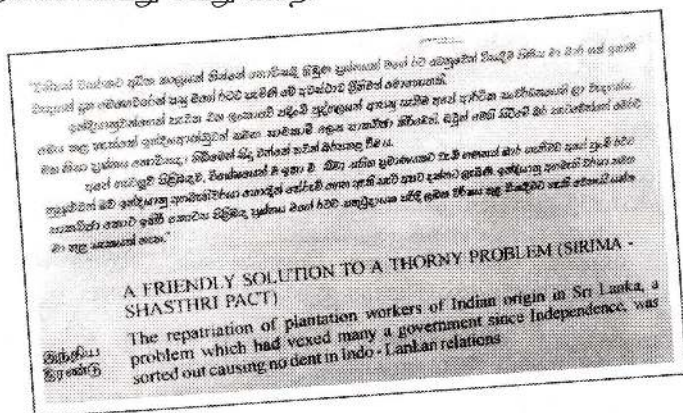
(சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம்)

நீண்ட காலமாக தீர்வு காணப்பட முடியாது இருந்து வந்த இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர் பிரச்சினையை இரண்டு நாடுகளுக்கும் பாதிப்பில்லாது தீர்த்து வைத்த போது

மலையகத் தமிழ் மக்களின் இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் குடியுரிமை பறிப்பை விட பாரதாரமானது சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் ஆகும். அன்று பறிக்கப்பட்ட குடியுரிமையை இன்று மீளவும் பெற்றுக் கொள்ள கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் அதே அரசியல் சூழலில் உருவாகியது. எனினும், சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் மூலம் பிய்த்து எறியப்பட்ட லட்சக்கணக்கான உறவுகள் இன்றும் ‘சிலோன் கொலனிகள்’ எனும் பெயரிலான இடங்களில் இந்தியாவில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களை இலங்கைக்கு மீளப்பெறுவது இப்போது இலகுவானதல்ல.

அதனால் இழந்த மலையகத் தமிழர் சனத்தொகையின் அடர்த்தியும், இலங்கை அரசியலில் அவர்களின் வகிபாகமும் புரட்டிப் போடப்பட்டது இலகுவான விடயமல்ல. அவை கடினமானவையே. எனவே தான், கடினமான பிரச்சினைகளை இலகுவாக தீர்த்தவராக சிங்கள சமூகத்தின் மத்தியில் சிறிமாவோ பார்க்கப்படுகின்றார். எனினும், சிறிமாவுக்கு எதிரான மனநிலை மலையக மக்கள் இடத்தில் இன்றும் மேலோங்கியிருப்பதன் பின்னணி இதுதான் என்பதை உணரக்கூடியதாகவுள்ளது. அதனை மூலதனமாக்கிக் கொண்ட ஐக்கிய தேசிய கட்சி மலையக தமிழ் மக்களை தமது அரசியல் இலாபத்துக்கான முதலீடாக மாற்றிக்கொண்டது வேறு கதை.

இந்த நிலையில் நாட்டுரிமை போராட்டத்தில் வெற்றிபெற்ற மலையக தமிழ் மக்கள், இலங்கையின் உள்நாட்டு நிர்வாகத்தில் எவ்வாறெல்லாம் விலக்கிவைக்கப்பட்டார்கள் அதில் இருந்து எவ்வாறு விடுபட்டு தங்களை உள்நாட்டு நிர்வாகத்தில் இணைத்துக்கொள்ள எடுத்துவரும் முயற்சிகள் என்ன? என்பதே இனிவரும் அரசியல் பயணமாகும்.

2018 செப் 19 ஆம் திகதி இலங்கை நாடாளுமன்றில் நிறைவேற்றப்பட்ட இரண்டு சட்டங்கள் மலையகத் தமிழர் வரலாற்றில் ஒரு சாதனையாக பார்க்கப்படுகின்றது, விவாதிக்கப்படுகின்றது

மலையகத் தமிழர் இலங்கையரானது எப்போது?

அந்தியாயம் 13

சிந்தனை என்பதும் செயற்பாடு என்பதும் வேறுவேறு ஆனால், இரண்டுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது. ஒன்று இல்லாதபோது செயற்பாடு இயலாது. இன்னொன்று இல்லை என்பதுதான் அந்த தொடர்பு. சிந்தித்து செயல்படுவது என்பதுதான் செயற்பாடு.

திருத்தச் சட்டமான 1987 ஆம் ஆண்டு பிரதேச சபைகள் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டிய சதி வங்காளக் கிருந்தவை மலையகப் பேரவையிடம் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. அதன் மூலம் மலையகத் தமிழர் இலங்கையரானது எப்போது?

(கி.பி. 1987-ம் ஆண்டு) மலையகத் தமிழர் இலங்கையரானது எப்போது? பதிலாக மலையகத் தமிழர் இலங்கையரானது எப்போது? மலையகத் தமிழர் இலங்கையரானது எப்போது? மலையகத் தமிழர் இலங்கையரானது எப்போது?

மலையகத் தமிழர் இலங்கையரானது எப்போது?

'மாவலி' 01/12/2018 இதழ்

2018 செப்டெம்பர் 19ஆம் திகதி இலங்கை நாடாளுமன்றில் நிறைவேற்றப்பட்ட இரண்டு சட்டங்கள் மலையகத் தமிழர் வரலாற்றில் ஒரு சாதனையாக பார்க்கப்படுகின்றது, விவாதிக்கப்படுகின்றது

சிந்தனை என்பதும் செயற்பாடு என்பதும் வேறுவேறு. ஆனால், இரண்டுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது. ஒன்று இல்லாதபோது இன்னொன்று இல்லை என்பது தான் அந்த தொடர்பு. “சிந்தித்து செயலாற்ற வேண்டும்” என அமுத்திச் சொல்வதன் காரணம் சிந்திக்காத செயற்பாடுகளின் விளைவு எதிரமறையானதாகி விடக்கூடும் என்பதனாலாகும். மலையகத் தமிழர் சமூகம் சிந்தித்து செயலாற்றிய ஒரு தருணமாக மேற்படி நாளையும், சட்டங்களையும் எடுத்துக் கூறலாம். அதுவும் அரசியல் ரீதியான சிந்தனைகள் என்பதும் அவை சட்டமாக நாட்டிற்குள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது என்பதும் கூட சாதனையாக பார்க்கப்படுவது ஏன்?

நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்களில் ஒன்று “2018ஆம் ஆண்டு பெருந்தோட்ட பிராந்தியத்துக்கான புதிய கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அதிகார சபை சட்டம்” (New Villages Development Authority for Plantation Region Act) இரண்டாவது 1987ஆம் ஆண்டு 15ஆம் இலக்க பிரதேச சபைகள் (திருத்தச்) சட்டம் (1987 No.15 Pradeshiya Sabhas (Amendment) Act என குறிப்பிடப்படும் திருத்தச் சட்டம்.

திருத்தச் சட்டமான 1987ஆம் ஆண்டு பிரதேச சபைகள் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டிய விடயங்களாக இருந்தவை மலையகப் பெருந்தோட்ட பிராந்தியத்துக்கான புதிய கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அதிகார சபை சட்டம்

தோட்டப் பகுதிகளில் மக்கள் வாழுகின்ற பிரதேசங்களுக்கு (Settlement Area) பிரதேச சபைகள் தமது நிதியினைப் பயன்படுத்தி சேவையாற்ற முடியாது என்றும், அதேநேரம் அந்த பிரதேசங்களில் உட்கட்டுமான பணிகளை ஆற்றுகின்ற பொறுப்பு அந்தந்த தோட்ட உரிமையாளர்களுக்கே உரியது என்றும் பிரதேச சபைகளின் சேவைகளை தோட்ட நிர்வாகம் பெற்றுக்கொள்ள நேரும் பட்சத்தில் அதற்காக தோட்ட நிர்வாகங்களுடன் ஒப்பந்தம் ஒன்றை மேற்கொண்டு அந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் அவர்களது உடன்பாட்டுடன்தான் மேற்கொள்ள வேண்டும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இதனைத் திருத்தி “ஒப்பந்தத்தைச் செய்யலாம்” என்பதற்கு பதிலாக, “தோட்டத்தின் நிர்வாக அதிகாரிகளுடனான கலந்தாலோசனையுடன்” என (Enterprises in Question) என்பதற்கு பதிலாக (in Consultation with the) திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அதேபோல உட்கட்டமைப்பு வேலைகளை தோட்டப்பகுதிகளில் செய்வதற்கு பிரதேச சபைகள் தமது நிதியினைப் பயன்படுத்த முடியாது என்பதை மாற்றி “நிதியினைப் பயன்படுத்தலாம்” என திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

“இப்போதும் ஏன் தோட்ட நிர்வாகங்களுடன் ‘கலந்தாலோசிக்க’ வேண்டும்?” எனும் விமர்சனம் முன்வைக்கப்படலாம். இன்றைய நிலையில் அரசாங்கம் தனியார் கம்பனிகளுக்கு குத்தகைக்கு கொடுத்து, தனியார் நிறுவனங்களே பெருந்தோட்ட நிர்வாகங்களை நடாத்தி வருகின்றன என்கின்ற நிலையில், அந்த குத்தகை ஒப்பந்த அடிப்படையில் செய்துகொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் தோட்ட நிர்வாகங்களுடன் “கலந்தாலோசித்து” என குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதனால் குறிப்பிடப்படுவது “அவர்களையும் இணைத்துக்கொண்டு” என பொருள்படுவதாகும். அவர்கள் அனுமதி கொடுத்தால்தான் செய்யப்பட முடியும் என்ற முன்னைய நிலை மாற்றப்பட்டிருக்கின்றது. பெருந்தோட்ட நிர்வாகம் தனியார் வசம் இருந்து மாற்றப்படும்போது அல்லது தற்போதைய முறைமையில் மாற்றம் வந்து அரசாங்கம் பொறுப்பேற்கின்ற நிலைமை வரும் போது அல்லது ஏதேனும் வேறு நிர்வாக முறைமை வரும்போது இந்த சரத்து வலுவிழந்துபோகும் அல்லது அன்றைய சூழலுக்கு தேவையான திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படல் வேண்டும்.

அதேபோல பிரதேச சபை நிதியினைப் பயன்படுத்தலாம் என்பது நேரடியாக மலையகப் பெருந்தோட்ட மக்களை உள்ளாட்டு நிர்வாகத்தில் இருந்து கைகழுவி விட்டிருந்த அரசாங்கத்திடம் அதனை உள்வாங்கச் செய்த முதலாவது சந்தர்ப்பமாகும். இந்த திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டிய தேவையின் பின்னணி பாரிய அரசியல் பின் புலத்தைக் கொண்டது. எனினும் சுருக்கமாக அந்த வரலாற்றைப் பார்த்தால் மலையக மக்களுக்கு வாக்குரிமை பெற்றுக்கொடுக்கப்பட்டது என மார்தட்டிப்பேசும் அளவுக்கு ‘பறிக்கப்பட்ட வாக்குரிமை தான் மீள்பெறப்பட்டது’ என பேசுவது இல்லை. 1948க்குப் பின்னர் தான் மலையக மக்களுக்கு இலங்கையில் வாக்குரிமை கிடைக்கப்பெற்றது எனும் புரிதல் தவறானது. 1948இல் பறிக்கப்பட்ட வாக்குரிமை தான்

அதற்கு பின்னர் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பகுதி பகுதியாக பல சட்டங்கள் இயற்றி மீளவும் வழங்கப்பட்டது. அது 2009இல் நிறைவுற்றது.

ஆனால், பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் 1931ஆம் ஆண்டு இலங்கை நாட்டில் சர்வஜன வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டபோதே அதனைப் பெற்றுக்கொண்டு மலையகத் தமிழர் அரசியல் அடையாளத்தை பெற்றிருந்தார்கள் என்பது மிக முக்கியமானது. அதனால்தான் 1947 ஆம் ஆண்டி லேயே மலையகத் தமிழ் மக்கள் சார்பில் 7 பேர் பாராளுமன்றத்திற்கு மக்களின் வாக்குகளினால் தெரிவுசெய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்ததும் இலங்கை சுதேச அரசாங்கத்துக்கு பிரச்சினையாக இருந்ததும் இந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை தான். அதுவும் 'இந்திய' அடையாளத்துடன் இலங்கை - இந்திய காங்கிரஸ் எனும் கட்சி சார்பாக அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்ததனால் பெரும் அரசியல் அழுத்தத்தை இலங்கை தனதாக்கிக் கொண்ட பயத்தின் காரணமாக ஏற்பட்டது. எனவேதான் இலங்கை சுதந்திரம் கிடைத்ததும் கொண்டுவந்த இலங்கை குடி உரிமைச் சட்டத்தில் யார் யாரெல்லாம் இலங்கை பிரஜைகள் என தீர்மானிப்பதான போர்வையில் 'இந்தியர்கள்' இலங்கை பிரஜைகள் இல்லை என்பதாக மலையகத் தமிழர்களை முடிவு செய்தார்கள்.

1948ஆம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரமடைவதற்கு முன்பதாக பிரித்தானியரின் அதிகாரத்தின் கீழ் இருந்தபோதும் அவர்கள் (பிரித்தானியர்) இலங்கையின் உள்ளூராட்சி விடயங்களில் தலையிட்டிருக்கவில்லை. அதனை உள்ளாட்டு இலங்கையர்களே மேற்கொண்டு வந்தனர். அப்போதைய 'கம்சபா' (கிராமசபை) முறைமையில் அவை இயங்கின. 1931ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் வாழ்ந்த இந்தியர்களான மலையகத் தமிழர்களுக்குமாக சர்வஜன வாக்குரிமையின் கீழ் 'இலங்கை' பிரஜாவுரிமை கிடைக்கப்பெற்ற போது அது சுதேச இலங்கையின் பிரஜாவுரிமை இல்லை. அது 'பிரித்தானியர் ஆண்ட இலங்கையின்' பிரஜாவுரிமையாகும். அதனால் தான் இலங்கை சுதந்திரமடைந்ததும் முதல் வேலையாக இந்தியர்களான மலையகத் தமிழர்களின் குடியுரிமையை பறித்தது. தங்களது சுதேச இலங்கையில் இந்தியர்களுக்கு இடமில்லை என்பதே அவர்களது நிலைப்பாடாக இருந்தது.

1931ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு 1830களில் இருந்தே பிரித்தானியர் வசம் இருந்த 'நூறாண்டு' காலமும் தோட்ட கம்பனிகளிடமே இந்த மக்களின் 'சமூக நிர்வாகம்' வைக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்களுக்குள் 1920ஆம் ஆண்டு ஊடுருவிய மலையக தேசபிதா கோநடேசயர் அவர்களை தொழிற்சங்க ரீதியாக அணிதிரட்டி, அரசியல் மயப்படுத்தி இருக்காத பட்சத்தில் 1931 ஆண்டு சர்வஜன வாக்குரிமையின் கீழ் மலையகத் தமிழர் வாக்குரிமை பெற வாய்ப்பு கிடைத்திருக்காது.

பிரித்தானியர் தமது இலங்கையில் மலையகத் தமிழருக்கு வாக்குரிமை வழங்கியபோதும் அப்போதிருந்தே இலங்கையின் உள்ளூராட்சி

நிர்வாகத்தில் சுதேச இலங்கையர் இவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கவில்லை என்பதற்கு 1964ஆம் ஆண்டு சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் செய்வதற்காக, சிறிமா பண்டாரநாயக்க மேலவைக்கு சமர்ப்பித்த அறிக்கையே சிறந்த வாக்குமூலமாக அமைகிறது. (சில முக்கிய பகுதிகள் பின்வருமாறு)

‘வெற்றுக்காணிகள் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் தமது மூதாதையர் வழிக் காணிகள் பறிக்கப்பட்டதன் காரணமாக கண்டிக் குடியானவர்கள் வாழ்வதற்கு மிகக் குறைந்தளவு காணிகளையே கொண்டிருந்ததோடு அவர்கள் தம் மூதாதை வழிக் காணிகளில் தொடர்ந்து பயிர்செய்யும் உரிமை பறிக்கப்பட்டது. அதன் விளைவாக எல்லாப் பக்கங்களிலும் பெருந்தோட்டங்களால் சூழப்பட்ட பள்ளத்தாக்குகளில் அவர்கள் வாழ நிற்பந்திக்கப்பட்டனர். பள்ளத்தாக்குகளில் வாழும் கண்டியர்கள் தமது புராதன பழக்க வழக்கங்களைக் கடைபிடித்துவரும் அதேவேளை தென்னிந்திய பாரம்பரியங்களைப் பின்பற்றிவரும் தென்னிந்தியத் தொழிலாளர்களைக் கொண்டு ஓர் அந்நிய மக்கள் இனத்தை இன்று நாம் கண்டிய மாவட்டங்களில் காண்கிறோம். மதம், மொழி, சமூகப் பழக்க வழக்கங்கள் மற்றும் தொழில்கள் என்பவற்றில் வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருக்கும் இவ்விரு இனத்தவர்களிடையே எந்தக் கலப்பும் இருந்ததில்லை”

இந்தியர்களுக்கும் இந்நாட்டு மக்களுக்கும் இடையே எவ்விதப் பொதுத்தன்மையும் இல்லை என்ற காரணத்தை முன்னிறுத்தி கிராமிய சபைகளுக்கான (கம்சபா) வாக்குரிமையை இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கும் விஸ்தரிப்பதற்கு எதிராக 1933ஆம் ஆண்டில் கண்டியில் இருந்த இந்திய அரசாங்கத்தின் முகவர் வாதிட்டார்.

“அரசியல் உரிமைகள் மற்றும் பிரசாவுரிமைகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியர்கள் சுதேச மக்களுடன் சம அந்தஸ்தில் வைக்கக் கூடிய அளவில் சலுகைகளை வழங்குவதில் இலங்கையானது எப்போதும் எச்சரிக்கையாகவே இருந்து வந்துள்ளது”

இலங்கையின் பிரதமராக சிறிமா பண்டாரநாயக்க அம்மையார் இருந்த காலத்தில் அவர் வழங்கியிருக்க கூடிய இந்த மேலவைக்கான அறிக்கையில் 1933ஆம் ஆண்டு ‘கம்சபா’ (கிராமிய சபை) வாக்குரிமை தொடர்பில் இந்திய முகவர் (இப்போதைய தூதுவர்) காரியாலயம் தொடர்புபட்டிருக்கின்றது. எனினும், 1933ஆம் ஆண்டில் இந்த விடயம் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் “அரசியல் உரிமைகள் மற்றும் பிரசாவுரிமைகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்திய சுதேச மக்களுடன் சம அந்தஸ்தில் வைக்கக் கூடிய அளவில் சலுகைகளை வழங்குவதில் இலங்கையானது எப்போதும் எச்சரிக்கையாகவே இருந்து வந்துள்ளது” என்ற வரிகள் ஊடாக மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கு சம அந்தஸ்து வழங்குவதில் இலங்கை சுதேச அரசு எச்சரிக்கையாக இருந்து வந்திருக்கின்றது என்பது தெளிவாகின்றது.

இதன் தொடர்ச்சியாகத்தான் 1987ஆம் ஆண்டு கம்சபா (கிராமிய சபை) முறையில் இருந்து மாறி, பிரதேச சபைகள் சட்டம் கொண்டு

வரப்பட்டபோது மக்களால் தெரிவு செய்யப்படும் அரசாங்கத்தின் கீழ்மட்ட மக்கள் சபையான பிரதேச சபைகளில் மலையகத் தமிழ் மக்கள் உள்வாங்கப்படாதவாறு பார்த்துக்கொண்டுள்ளார்கள். அவர்களின் சமூக நிர்வாகத்தை தோட்டக் கம்பனிகள் வசமே விட்டுவைப்பதில் கவனமாக செயற்பட்டுள்ளார்கள். பிரதேச சபை நிதியை பயன்படுத்த முடியாது என திட்டவட்டமாக சட்டம் இயற்றியுள்ளார்கள்.

எனினும் 1991ஆம் ஆண்டு முதல் பிரதேச சபைகளுக்கு மலையகப் பெருந்தோட்ட மக்கள் தமது வாக்கினை அளித்து பிரதிநிதிகளை அனுப்புகின்ற போதும் அவர்களால் சட்டரீதியாக தமது வாக்களர்களான மக்களுக்கு சேவையாற்ற முடியாத நிலைமை காணப்பட்டது.

மலையகப் பெருந்தோட்ட மக்களை பலமாக பிரதிநிதித்துவம் செய்யக்கூடிய நுவரெலியா மாவட்டத்தில் இந்தச் சட்டத்தின் தாக்கம் உணரப்படாதபோதும் வேறு மாவட்டங்களில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியமையே மலையகத் தமிழர் வாழும் தோட்டப்பகுதிகள் உட்கட்டமைப்பு, பாதை, மின்சாரம் என அடிப்படை வசதிகள் இன்றி வாழ்வதற்கு காரணமாகியது. அதேநேரம் கண்டி மாவட்டத்தின் உட்பலாத்த பிரதேச சபை அரசியல் காரணங்களினால் மலையகத் தமிழர் வசமானபோது இந்த சட்டத்தின் சரத்துக்களை பயன்படுத்தி அந்த சபையின் ஊடாக தோட்டப்பகுதிக்கு பிரதேச சபை சேவையாற்றிய மையை காரணம் காட்டி நீதிமன்ற உத்தரவின் பேரில் கலைக்கப்பட்டது.

எனவே மலையகப் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் இல்லை, அங்கு பாதை சரியில்லை, பாலங்கள் உடைந்துள்ளன அரசியல்வாதிகள் கவனிப்பதில்லை என தினம் தினம் செய்தி ஒளிபரப்பிக்கொண்டிருப்பதும், கட்டுரைகள் எழுதுவதும் தீர்வைத் தரப் போவதில்லை. மாறாக, அந்தச் சட்டத்தை திருத்தி அத்தகைய உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை மேற்கொள்வதற்கு பிரதேச சபைகளுக்கு அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. அதனையும் 'அரசியல்வாதிகளே' செய்யவேண்டியிருந்தது.

இந்த சட்ட விவகாரம் பல வருடகாலமாக அரசியல், சிவில் சமூக மட்டத்தில் பேசப்பட்டது என்பதனை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால், அது பேசப்படவேண்டிய இடமான பாராளுமன்றில் உரிய முறையில் அது முன்வைக்கப்பட்டால் மாத்திரமே சட்டத்தை திருத்துவது சாத்தியமாகும். சட்டங்களை இயற்றுவதும் திருத்துவதும் பாராளுமன்றமே ஆகும். அந்த பாராளுமன்றில் 2015ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் முதலாம் திகதி சபை ஒத்திவைப்பு வேளை பிரேரணை ஒன்றின் ஊடாக நுவரெலியா மாவட்ட தமிழ் முற்போக்கு கூட்டணி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திலகராஜ் (கட்டுரையாளர்) முன்வைத்த பிரேரணைக்கு பதில் அளித்த துறைக்கு பொறுப்பான அமைச்சர் பைசர் முஸ்தபா அளித்த உறுதிமொழியின் படி தமிழ் முற்போக்கு கூட்டணியின் அமைச்சர்களான மனோகணேசன், திகாம்பரம், ராஜாங்க அமைச்சர் ராதாகிருஷ்ணன் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வேலுகுமார், அரவிந்த குமார் ஆகியோரின் ஒத்துழைத்த

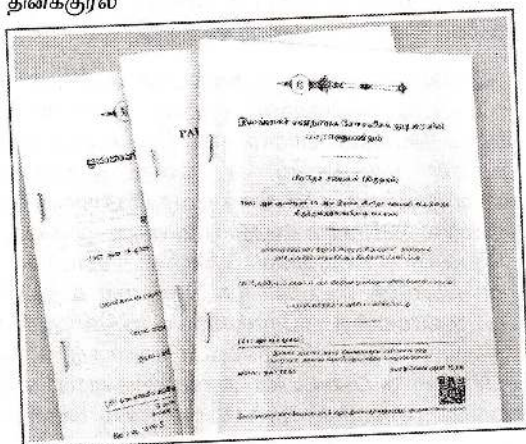
செயற்பாடு இதனை சாத்தியமாக்கியுள்ளது.

எனவே இன்று திருத்தப்பட்ட பிரதேச சபைகள் சட்டம் என்பது 1987ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட 15ஆம் இலக்க சட்டம் மாத்திர மல்ல. 1933ஆம் ஆண்டில் இருந்து இந்த நாட்டில் இருந்துவந்த மலையகத் தமிழர்கள் (அன்று இந்திய தொழிலாளர் மக்கள்) இந்த நாட்டில் சம அந்தஸ்து அற்றவர்கள் என்ற பெருந்தேசிய மனநிலையில் கொண்டு வரப்பட்ட திருத்தம் என்பதை யாவரும் மனதில் கொள்ளு தல் வேண்டும். அதனை பாராளுமன்றத்தில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் அனைத்து கட்சிகளினதும் ஆதரவுடன் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது என்பது 'சாதனை' அன்றி வேறில்லை. அதுபற்றி பேசுவது எழுதுவது கொண்டாடுவது விளம்பரம் அல்ல பரப்புரை என்பதும் புரிந்து கொள்ளப்படல் வேண்டும். அசியல் கட்சிபேதங்களுக்கு அப்பால் மலையக மக்கள் மீது அக்கறையுள்ள அனைவரும் இந்த பரப்புரையை முன்னெடுப்பதனால் பெருமைபட முடியும்.

எனவே 'பிரித்தானியரின் இலங்கையில்' வாக்குரிமை கிடைத்த போதும் 'சுதேச இலங்கையில்' அது பறித்தெடுக்கப்பட்ட நிலையில் மீண்டும் சிறுகச்சிறுக அதனைப் பெற்றுக்கொண்ட மலையக மக்கள் தமது வாக்குகளை வழங்கி தெரிவு செய்த பிரதேச சபையில் இருந்து தமக்கு சேவையைப் பெற்றுக்கொள்ள இருந்த தடை நீங்கி 'முழு இலங்கை பிரஜைக்குரிய' அந்தஸ்தினைப் பெற்ற நாளாகவும் இது அமைகிறது.

1933 என்று பார்க்கின்றபோது ஏறக்குறைய வாக்குரிமை இலங்கை யில் கிடைக்கப்பெற்ற 85 ஆண்டுகளுக்கு பின்னர் இப்போது தான் மலையகத் தமிழர்கள் 'இலங்கையர்கள்' ஆகியிருக்கிறார்கள் என்பதே உண்மை.

நன்றி: ஞாயிறு தினக்குரல்

2018 செப்டெம்பர் 19 ஆம் திகதி நாடாளுமன்றில் நிறைவேற்றப்பட்ட '2018 ஆம் ஆண்டு 32 ஆம் இலக்க பெருந்தோட்ட பிராந்தியத் துக்கான புதிய கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அதிகார சபை சட்டம்' மலையக அரசியல் வரலாற்றில் மிக

வாய்ப்பளிக்கும் புதிய சட்டமாகவும் புதிய நிறுவனம் ஒன்றை ஆரம்பிப்பதற்கான சட்டமாகவும் அமைகிறது. இத்தகைய புதிய நிறுவனம் ஒன்றுக்கான தேவையின் பின்வணிக் குறித்து அறிந்து கொள்ளவும் சற்றே வரலாற்றை மீட்டும்பார்க்கும் தேவை எழுகின்றது.

சர்வலன வாக்நுநிமைமயின் கீழ் இலக்கைக்கான பிரஜாவழினை கிடைக்கச் செய்யும் அளவுக்கு உயர்த்தியிருந்தது.

எனினும் சுதந்திரத்திற்குப் பின்வான 'மதேச இலக்கைகளின்' 1948 ஆம் ஆண்டில் மலையகத் தமிழர்களின் முடிபுரிமை பற்றிக்கப்படுகின் அலர்மன் பிரித்தானியரின் பெருந்தோட்டக்களின்

பெருந்தோட்ட பிராந்தியத்துக்கான புதிய கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அதிகார சபை

'மாவலி' 01/12/2018 இதழ்

2018 செப்டெம்பர் 19ஆம் திகதி நாடாளுமன்றில் நிறைவேற்றப் பட்ட '2018ஆம் ஆண்டு 32ஆம் இலக்க பெருந்தோட்ட பிராந்தியத் துக்கான புதிய கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அதிகாரசபைச் சட்டம்' மலையக அரசியல் வரலாற்றில் மிகமுக்கிய அடைவு என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இந்த அதிகாரசபை தொடர்பான சட்ட வரைவிலக்கணம் பின்வருமாறு அமைகிறது.

'இலக்கையின் பெருந்தோட்டப் பிராந்தியத்தில் புதிய கிராமங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் தோட்டப் பிராந்தியத்துக்கான புதிய கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அதிகாரசபை என்று அழைக்கப்படவேண்டியதும் அறியப்படுவதுமான அதிகாரசபை ஒன்றை தாபிப்பதற்காகவும் அத்துடன் அதனோடு தொடர்புபட்ட அல்லது அதன் இடைநேர் விளைவான கருமங்களுக்காகவும் ஏற்பாடு செய்வதற்கானதொரு சட்டம்'

'பெருந்தோட்டப் பிராந்தியத்தில் புதிய கிராமங்களை அபிவிருத்தி அதிகார சபைச் சட்டம்' ஒரு 'புதிய சட்டம்' என்கின்றதன் அடிப்படையில் 'காலத்தால்' அளவிடப்பட முடியாத, காலத்தால் அவசியமான சட்டமாக அமைவதோடு, இதுநாள்வரை முறையாக பொது நிர்வாக முறைமைக்குள் உள்வாங்கப்பட்டிராத மலையகப் பெருந்தோட்ட மக்களை பொதுநிர்வாக முறைமைக்குள் இணைத்துக்கொள்ள வாய்ப்பளிக்கும் புதிய சட்டமாகவும் புதிய நிறுவனம் ஒன்றை ஆரம்பிப்பதற்கான சட்டமாகவும் அமைகிறது. இத்தகைய புதிய நிறுவனம் ஒன்றுக்கான தேவையின் பின்னணிக் குறித்து அறிந்துகொள்ளவும் சற்றே வரலாற்றை மீட்டும்பார்க்கும் தேவை எழுகின்றது.

1820களில் இருந்து இந்த நாட்டிற்குள் அழைத்துவரப்பட்ட இந்திய வம்சாவளியினரான மலையகத் தமிழ் மக்கள் 1920களில் கோ.நடே சய்யர் அந்த மக்களுக்குள் ஊடறுத்து சென்று தொழிற்சங்க, அரசியல் கட்டமைப்பை உருவாக்கும் வரை, அந்த மக்கள் யாருக்கும் வெளியே தெரியாதவகையில் சரியாக 'நூறாண்டு' காலமாக பிரித்தானியரால் அடிமைகள் போன்று வைக்கப்பட்டிருந்தனர். நடேசய்யரின் பிரவேசம் பத்து ஆண்டுகளில் அந்த மக்களுக்கு 'பிரித்தானியரின் இலங்கையில்' சர்வஜன வாக்குரிமையின் கீழ் இலங்கைக்கான பிரஜாவரிமை கிடைக்கச் செய்யும் அளவுக்கு உயர்த்தியிருந்தது.

எனினும் சுதந்திரத்துக்குப் பின்னான 'சுதேச இலங்கையில்' 1948ஆம் ஆண்டு மலையகத் தமிழர்களின் குடியுரிமை பறிக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் பிரித்தானியரின் பெருந்தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களாக தொடர்ந்தும் வாழ்ந்து வந்தனர். இந்த நிலைமை 1972ஆம் ஆண்டு இலங்கை குடியரசாகும் வரை தொடர்ந்தது. இந்த 150 ஆண்டு கால வரலாற்றில் மலையகப் பெருந்தோட்ட மக்களின் 'சமூக' நிர்வாகத் தையும் பிரித்தானிய பெருந்தோட்டக் கம்பனிகளே மேற்கொண்டு வந்தமை மிக முக்கியமாக அவதானிக்கப்பட வேண்டியது. ஏற்கனவே 'உள்ளூர்' நிர்வாகத்தில் பங்கேற்க அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருந்த இந்த மக்களின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையான அனைத்து சமூக நிர்வாக விடயங்களையும் தோட்ட நிர்வாகமே மேற்கொண்டுவந்துள்ளது. உதாரணமாக இலங்கையில் பிறக்கின்ற ஒருவருக்கு இலங்கை அரசு வழங்கும் 'பிறப்பு சான்றிதழ்' (Birth Certificate) வழங்கப்படுவதில்லை. இதற்கு மாறாக தோட்ட முகாமையாளர் உறுதிப்படுத்திய தோட்ட நிர்வாகம் வழங்கும் 'பிறப்பு அட்டை' (Birth Card) ஒன்றே வழங்கப்பட்டு வந்தது. பிறப்பு பதிவே இவ்வாறு அமைந்து வந்த நிலையில் ஏனைய பதிவுகள், ஆவணங்கள் குறித்து எண்ணிப் பார்த்துக்கொள்ள முடியும்.

1972ஆம் ஆண்டு இலங்கை குடியரசானதன் பின்னர் காணி உச்ச வரம்பு சட்டத்தின் ஊடாக பிரித்தானிய கம்பனிகளிடம் இருந்து பெருந்தோட்ட கம்பனிகளை அரசுக்கு பொறுப்பேற்கும் 'தேசிய மயமாக்கல்' திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது 'மக்கள் பெருந்தோட்ட அபிவிருத்தி சபை', 'இலங்கை அரசு பெருந்தோட்ட யாக்கம்' போன்ற அரசு கூட்டுத் தாபனங்களுக்கு கீழாக பெருந்தோட்டங்களின் நிர்வாகம் கொண்டு வரப்பட்டது. இதன்போது ஏற்கனவே பிரித்தானியர் கம்பனிகள் மேற்கொண்டுவந்த சமூக நிர்வாக விடயங்களையும் கூட்டுத்தாபனங்களே கவனித்துக்கொண்டன. எனினும் அரசு கூட்டுத்தாபனங்கள் என்ற வகையில் சிறுக்கச்சிறு அரசு நிர்வாக முறைமை ஆங்காங்கே உள்வாங்கப் பட்டது. ஆனால், முறைமைப்படுத்தப்பட்டதாக இல்லை. 1977 ஆட்சி மாற்றத்தோடு பறிக்கப்பட்ட வாக்குரிமையும் சிறுக்கச்சிறு கிடைக்க ஆரம்பித்ததனால் மலையக மக்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் வாக்களிப்பின் ஊடாக தமது பிரதிநிதிகளை தெரிவுசெய்யத் தொடங்கியதோடு அமைச்சப் பதவிகளும் கிடைக்கப்பெற தமது அமைச்ச அதிகாரங்களைக் கொண்டு அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளையும் ஆரம்பித்திருந்தது. அந்த

நாட்களில் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அமைச்சுக்களும் சுற்றுலா, கிராமிய கைத்தொழில், புடவைக் கைத்தொழில், கால்நடை அபிவிருத்தி போன்ற தாகவே அமைந்துவந்தது. அத்தகைய அமைச்சுக்களில் ஒரு பகுதியாக இந்த மக்களுக்கான பணிகள் நடைபெற்றன.

1992ஆம் ஆண்டு பெருந்தோட்ட நிர்வாக முறைமை மீண்டும் மாற்ற மடைந்தது. 1972முதல் 1992 வரையான 20ஆண்டு காலப்பகுதியில் அரசு கூட்டுத்தாபனங்களின் ஊடாக மேற்கொள்ளப்பட்டுவந்த தோட்ட நிர்வாகமும் தனியார் மயப்படுத்தலுக்கு உள்ளாகின. இதன்போது உருவாக்கப்பட்டதே 'பிராந்திய கம்பனிகள்' (RPC-Regional Plantation Company) ஆகும். இவ்வாறு 23 கம்பனிகள் வசம் பெருந்தோட்ட நிர்வாகம் வழங்கப்பட்டபோது அரசின் வகிபாகம் 'தங்கப் பங்குடமையாளர்' (Golden Share Holder) என்பதன் அடிப்படையில் நிலவுடமையை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு குத்தகை அடிப்படையில் பிராந்திய கம்பனிகளுக்கு நிர்வாகம் வழங்கப்பட்டது. இங்கு நிர்வாகம் என்று வரும்போது பெருந்தோட்ட 'தொழில்' நிர்வாகம் மாத்திரமின்றி 'சமூக' நிர்வாகமும் அவர்களுக்கே ஒப்படைக்கப்பட்டது. தொழில் நிர்வாகத்தை அரசாங்கம் கண்காணிக்க பெருந்தோட்ட முகாமைத்துவ மேற்பார்வை பிரிவு (Plantation Management Monitoring Division - PMMD) என்றும் சமூக நிர்வாகத்தை மேற்கொள்ள பெருந்தோட்ட மனிதவள அபிவிருத்தி நிதியமும் (PHDT - Planatation Human Development Trust) உருவாக்கப்பட்டு பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் அமைச்சின் கீழ் இணைக்கப்பட்டது.

1992ஆம் ஆண்டு கூட பெருந்தோட்ட நிர்வாகத்தை தனியாருக்கு ஒப்படைக்க இணக்கம் தெரிவித்த அரசியல் தொழிற்சங்கத் தலைமைகள் சமூக நிர்வாக பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்கவேண்டும் எனும் கோரிக்கையை முன்வைக்கவில்லை. ஒரு அமைச்சரவைப் பத்திரம் ஒன்றின் ஊடாக பெருந்தோட்ட மக்களின் சமூக நிர்வாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள 'பெருந்தோட்ட மனிதவள அபிவிருத்தி நிதியம்' (PHDT - Planatation Human Development Trust) உருவாக்கப்பட்டது. இது (அப்போதைய) 1987ஆம் ஆண்டு 17ஆம் இலக்க கம்பனிகள் சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட 'நிதியம்' ஆகும். இதன் பணிப்பாளர்களாக பெருந்தோட்டக் கம்பனிகளின் பிரதிநிதிகளே அமைந்ததோடு அதற்கு தேவையான நிதியினையும் அந்த பெருந்தோட்டக் கம்பனிகளே வழங்க வேண்டும் என தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதன் உண்மை அர்த்தம் என்னவெனில் இந்த மக்களின் சமூக நிர்வாக பொறுப்பையும் கம்பனிகளே ஏற்கவேண்டும் என்பதே ஆகும். தோட்டத் தொழிலாளர்களின் உழைப்பின் ஒரு பகுதியை இந்த நிதியத்துக்கு ஒவ்வொரு பெருந்தோட்ட கம்பனியும் செலுத்த வேண்டும் என்பதாகும். அந்த நிதியத்தின் ஊடாக தோட்ட மக்களின் சேமநலன் விடயங்களை அவர்களே கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடானது. நிதியத்தின் பணிகளை அவதானித்துக்கொள்ள திறைசேரியின் பிரதிநிதியை பணிப்பாளர் சபையில் ஒரு உறுப்பினராக்கியதோடு

அரசாங்கம் தனது பொறுப்பை நிறுத்திக்கொண்டது. கூடவே கூட்டு ஒப்பந்த முறையும் நடைமுறைக்குவர அத்தகைய கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடும் தொழிற்சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் இருவரும் கூட தொழிலாளர்கள் சார்பாக பணிப்பாளர் சபையில் அங்கம் வகிக்கின்றனர். எனவே 1992ஆம் ஆண்டில் இருந்து இந்த நிதியத்தின் கீழாகவே பெருந்தோட்ட மக்களின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் கையாளப்படல் வேண்டும் எனும் நிலை உருவானது.

1996ஆம் ஆண்டு சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க ஜனாதிபதியான காலத்தில் முதன் முறையாக தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி அமைச்சு உருவாக்கப்பட்டபோதே முதன் முறையாக இந்த மக்களை நோக்கி தனியான அரசின் கவனம் திரும்பியது. இந்த அமைச்சு உருவாக்கத்தோடு அதன் கீழ் இயங்கக்கூடிய நிறுவனம் ஏதும் இருக்கவில்லை. சில காலம் வீடமைப்பு அபிவிருத்தி அதிகார சபையின் ஒரு அலகு இந்த அமைச்சின் கீழ் இயங்கியபோதும் அவை நீண்டகாலம் செயற்படவில்லை. அதனால் பெருந்தோட்ட கைத்தொழில் அமைச்சின் கீழ் நிறுவப்பட்ட 'பெருந்தோட்ட மனிதவள அபிவிருத்தி நிதியம்' (PHDT) தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்சுடன் இணைக்கப்பட்டது. எனினும் அதன் தலைவரை நியமிக்கும் பொறுப்பு பெருந்தோட்ட கைத்தொழில் அமைச்சுக்கே உரியது. (உட்கட்டமைப்பு அமைச்சு ஒருவரை பரிந்துரை செய்யலாம்). இதன்படி மலையக மக்களுக்கு என அமைச்சு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டபோதும் அமைச்சின் ஊடாக அந்த மக்கள் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய, பெற்றுக்கொள்ள கூடிய அபிவிருத்திப் பணிகளுக்கும் நிதியத்திடமே அதாவது பெருந்தோட்ட கம்பனிகளிடமே தங்கியிருக்கும் நிலைமையையே உருவாக்கியது. அமைச்சுக்கு கீழாக இணைக்கப்பட்டதும் (PHDT) நிதியம் தனது நிதிப்பங்களிப்பை குறைத்துக் கொண்டு அரசின் நிதியை அமுல்படுத்தும் ஒரு நிறுவனமாக மாத்திரம் தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொண்டது.

இந்தப் பின்னணியிலேயே 2015ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட மலைநாட்டு புதிய கிராமங்கள் உட்கட்டமைப்பு சமுதாய அபிவிருத்தி அமைச்சு புதிய கிராமங்களை உருவாக்கும், அமைச்சுக்கு சுயாதீனமாக இயங்கக்கூடிய 'அதிகார சபை' ஒன்றின் அவசியம் ஏற்பட்டது. தமிழ் முற்போக்கு கூட்டணியின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட இந்த அதிகாரசபை முன்மொழிவை துறைக்கு பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்ட கூட்டணியின் பிரதித் தலைவர் அமைச்சர் பழனி திகாம்பரம் கல்வியாளர்கள், சிவில் சமூக அங்கத்தவர்களின் ஆலோசனைகளையும் பெற்று அதிகார சபை சட்டத்தை தயாரிப்பதிலும் அதனை அமைச்சரவைக்கு சமர்ப்பித்து அனுமதி பெறுவதிலும் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றுவதிலும் மிகுந்த அக்கறையோடு செயற்பட்டுள்ளார். அமைச்சரின் ஆலோசகர் எம். வாமதேவனின் பங்களிப்பு இந்த அதிகார சபை உருவாக்கத்தில் மிகுந்த முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றது. கூட்டணியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் தமது பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கினர்.

மலையக அபிவிருத்தி அதிகார சபை என்பது சரியானதா?

மலையகப் பெருந்தோட்ட மக்களுக்கு என அமைப்பதற்கென நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் சட்டத்தின் பிரகாரம் அத்தகைய அதிகார சபையின் பெயர் 'பெருந்தோட்டப் பிராந்தியத்துக்கான புதிய கிராமங்களை அபிவிருத்தி அதிகார சபை' என்பதாக அமையும். ஆனாலும் பொதுவில் இது மலையக அபிவிருத்தி அதிகாரசபை என்று பரவலாக சொல்லப்படுகின்றது. உண்மையில் இந்த நாட்டில் சனத்தொகை கணக்கெடுப்பின் போது 'இந்தியத் தமிழர்' என குறிப்பிடப்படும் 'மலையகத் தமிழ் மக்கள்' தாம் வாழும் பிரதேசங்களை 'மலையகம்' என தம்மைத் தாமே பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர். தாம் வாழும் பிரதேசத்தை 'மலையகம்' என்றும் தம்மை 'மலையகத் தமிழர்கள்' என்றும் தொடர்ச்சியாக அவர்கள் பண்பாட்டு அடிப்படையில் நிறுவியிருக்கின்றபோதும் சட்டரீதியாக இன்னும் அத்தகைய அடையாளத்தைப் பெறவில்லை. மலையகத் தமிழர் என்பதற்கு பதிலாக 'இந்தியத் தமிழர்' என்ற சொல்லாடலை 'இனம்' என்கின்ற அடிப்படையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அதேநேரம் மலையகம் என்ற சொல் மலையக மக்களுக்கு தாம் வாழ்கின்ற தாழ்நிலப் பிரதேசத்தையும் குறிப்பதாக அமைகின்றபோது சிங்கள மக்கள் 'உடரட்ட' அல்லது 'கந்துரட்ட' என்ற சொல்லின் ஊடாக கண்டிசார்ந்த பிரதேசத்தை மலைநாடு என்ற அடையாளத்துடன் மரபுரிமை (Heritage) சார்ந்து அழைத்து வருவதுடன் அபிவிருத்திக்கு பொறுப்பான ஒரு அமைச்சையும் கொண்டுள்ளார்கள்.

எனவே இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மலையக அதிகாரசபை என நேரடியாக குறிப்பிட்டு இத்தகைய குழப்பங்களுக்குள் உள்ளாகாமல், இலங்கையின் தேசிய நிர்வாக பொறிமுறையில் இருந்து விலக்களிக் கப்பட்டுள்ள பெருந்தோட்ட பிராந்தியத்தை தேசிய நிர்வாகப் பொறிமுறைக்குள் கொண்டுவரும் வகையில் மலையகம் என்ற விரிந்த சொல்லாடலை சட்ட வியாக்கியானத்துக்கு உள்ளாக்குவதால் ஏற்படும் சிக்கல்களை விடுத்து அவசியமான பெருந்தோட்ட பிராந்தியத்தின் அபிவிருத்தி என்கின்றதன் அடிப்படையில் 'பெருந்தோட்டப் பிராந்தியத்துக்கான புதிய கிராம அபிவிருத்தி அதிகார சபை' என பெயரிடப்பட்டுள்ளது. எனினும், மலையகத் தமிழ் மக்கள் தமது உணர்வு மொழியில் அதனை மலையக அபிவிருத்தி அதிகாரசபை என அழைத்துக் கொள்வதில் தவறில்லை. பெருமையே.

இந்த நிலையில் 'பெருந்தோட்டப் பிராந்தியம்' என்பது என்ன என்பது தொடர்பில் சட்ட வியாக்கியானம் (Interpretation) முறையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி,

'பெருந்தோட்ட பிராந்தியம்' என்பது, தேயிலை, இறப்பர், தெங்கு மற்றும் பாம்பு ஓயில் எந்தத் தோட்டங்களில் பயிரிடப்படுகின்றனவோ அந்தத் தோட்டங்களில் வதிவுள்ள தொழிலாளிகள் வாழ்கின்ற, மத்திய, ஊவா, சப்ரகமுவ, தெற்கு, மேற்கு, வடமத்தி, மற்றும் வடமேற்கு மாகாணங்களில் உள்ள மாவட்டங்களில் பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளின் கீழ் அடங்குகின்றவையுமான இடப்பரப்புகள் என்று பொருளாகும்"

என சட்டத்தில் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த வரைவிலக்கணத்தின்படி மத்திய மாகாணத்தில் உள்ள நுவரெலியா, கண்டி, மாத்தளை; ஊவா மாகாணத்தில் உள்ள பதுளை, மொனராகலை; சப்ரகமுவ மாகாணத்தில் உள்ள இரத்தினபுரி, கேகாலை; தென்மாகாணத்தின் காலி, மாத்தறை, அம்பாந்தொட்டை; மேல்மாகாணத்தில் உள்ள கொழும்பு, களுத்துறை, கம்பஹா; வட மத்திய மாகாணத்தின் பொலநறுவை; வடமேல் மாகாணத்தின் புத்தளம், குருநாகல் ஆகிய 16 மாவட்டங்களில் அமைந்துள்ள பிரதேச செயலகங்களின் கீழ்வரும் பெருந்தோட்ட பிராந்தியம் எனும் (மேற்சொன்ன) சட்ட வரையறைக்கு உட்பட்ட பிரதேசங்களில் பரந்து வாழும் மக்களுக்கு இந்த அதிகார சபையின் கீழ் சேவையினைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

இதன் மூலம் மலையகம் என்பது நுவரெலியா மாவட்டம் மட்டும் தானா என்கின்ற அரசியல்மட்ட விமர்சனத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டுள்ளது. மலையகம் என மலையகத் தமிழர் உணரும் பிரதேசங்களில் அரசு பொதுநிர்வாக பொறிமுறையைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த அதிகாரசபைச் சட்டம் இடமளிக்கின்றது.

பெருந்தோட்ட கம்பனிகளினதும் அவர்களினால் கூட்டிணைக்கப்பட்ட பெருந்தோட்ட மனிதவள அபிவிருத்தி நிறுவனத்தினதும் பிடியில் வைக்கப்பட்டிருந்த பெருந்தோட்ட சமுதாயத்தினரை (Plantation Community) அந்தப் பிடியில் இருந்து விடுவிக்கும் முக்கிய பணி இந்த அதிகார சபை சட்டத்தின் மூலம் ஏற்படுத்தப்படுகின்றது.

இங்கு பொருந்தோட்ட கம்பனிகள் எனக் குறிப்பிடப்படுவது யாது என்றும் சட்டத்தினால் வியாக்கியானம் செய்யப்படுகின்றது. அதன்படி பெருந்தோட்ட கம்பனிகள் என்பது, கொடுக்கப்பட்ட ஒரு காலப் பகுதிக்காக அடையாளம் காணப்பட்ட தேயிலை, இறப்பர் தென்னந்தோட்டங்களை முகாமை செய்வதற்காக, 1987ஆம் ஆண்டு 23ஆம் இலக்க பொதுக் கூட்டுத்தாபனங்களையும் அல்லது அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமான தொழிற் பொறுப்பு முயற்சிகளையும் பகிரங்க கம்பனிகளாக மாற்றுதல் சட்டத்தின் 2ஆம் பிரிவின் நியதிகளின்படியும், 2007ஆம் ஆண்டின் 7ஆம் இலக்கச் சட்டத்தினால் நீக்கப்பட்டு மாற்றீடு செய்யப்பட்ட 1982ஆம் 17ஆம் இலக்க கம்பனிகள் சட்டத்தின் 15(1)ஆம் பிரிவின் கீழ் வழங்கப்பட்ட கூட்டிணைத்தல் சான்றிதழ் மூலம் உருவாக்கப்பட்டவையும், மக்கள் பெருந்தோட்ட அபிவிருத்தி சபை அல்லது அரசு பெருந்தோட்ட யாக்கத்துடன் நீண்டகால குத்தகை உடன் படிக்கைகள் செய்துகொள்ளப்பட்டுள்ளவையுமான பெருந்தோட்ட கம்பனிகள் என்று பொருள்படும் என சொல்லப்படுகின்றது.

இதன்படி பிராந்திய பெருந்தோட்ட கம்பனிகள் (RPC - Regional Plantation Companies) என்ற பெயரிலும் மக்கள் பெருந்தோட்ட அபிவிருத்தி சபை (ஜனவசம்) அரசு பெருந்தோட்ட யாக்கம் (எஸ்பிசி) என்ற பெயரிலும் இயங்கிவரும் பெருந்தோட்ட பிராந்தியங்களில் இந்த அதிகார சபை தனது அபிவிருத்தி பணிகளை மேற்கொள்ள முடியும்.

தோட்டங்கள் என்பது 10க்கும் மேற்பட்ட வதிவுள்ள தொழிலாளிகளுடன் (Registered Workers) 20 க்கு மேற்பட்ட ஏக்கர்களில் தேயிலை, ரப்பர், தென்னை மற்றும் பாம்பு ஓயில் பயிரிடப்படுகின்ற இடப்பரப்புகள் என்று பொருள்படும் என வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகின்றது. எனவே தோட்டம் என்கின்ற பெயரோடு இயங்கும் மேற்படி வரைவிலக்கணத்துக்குள் உள்வாங்கப்படும் மக்கள், அதிகாரசபை சட்டத்தின் கீழ் தமது சேவையினைப் பெற்றுக்கொள்ள உரிமையுடையவர்களாவர்.

பெருந்தோட்ட சமுதாயத்தினர் என்பதும், தோட்டங்களில் வாழ்கின்ற தொழிலாளர்களையும் தொழிலாளர் அல்லாதோரையும் கொண்டுள்ள சட்டபடியான வதிவோர் என்று பொருள்படும். தோட்டங்களில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு அடிக்கடி ஊடகங்களில் எழுப்புகின்ற கேள்விக்கு இந்த சட்ட வரைவிலக்கணம் மிகமுக்கிய விளக்கம் ஒன்றைத் தருகின்றது. தோட்டங்களில் வாழ்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும்தான் இத்தகைய அதிகார சபையிலோ அமைச்சிலோ பணியாற்ற முடியுமா என்கின்ற கேள்வி இனி எழுப்பவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனாலும் தோட்டக் கம்பனிகள் தற்போது தோட்டத்தில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கி அபிவிருத்திப் பணிகளை முன்னெடுப்பதும் கடன் அடிப்படையில் ஏதேனும் திட்டங்கள் அமையும்போது அந்தக் கடன்களை அறவிடும் நோக்கத்துக்காக தொழிலாளர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவதும் தற்போது இருக்கும் நடைமுறையாகும். ஆனாலும் தோட்டத்தில் தொழிலாளர் அல்லாதோர் அந்த தோட்டத்தில் அபிவிருத்திப் பணிகளைப் பெற்றுக்கொள்ள உரிமையினை என்கின்ற நிலைமை இந்தச் சட்டத்தின் ஊடாக மாற்றப்பட்டு அவர்களுக்கும் அபிவிருத்தி உரிமைகள் அதிகாரசபைச் சட்டத்தின் ஊடாக பெற்றுக்கொடுக்கப்படுகின்றது என்பது மிகமுக்கிய மாற்றமாகும்.

அபிவிருத்திக் கருத்திட்டம் எனும்போது, குறித்த தோட்டப் பிரதேசத்தில் அரசினால் அல்லது தனியாரினால் முன்னெடுக்கப்படக்கூடிய வருமானம், வேலைவாய்ப்பு தரக்கூடிய சூழல், சமூக, பொருளாதார நடவடிக்கைகளும் அபிவிருத்திக் கருத்திட்டம் என பொருள்படும். எனவே அபிவிருத்தி என்பது வீடமைப்பு, உட்கட்டுமான வசதிகள் மாத்திரம் அல்ல, குறித்த சமூகத்தை சமூக பொருளாதார ரீதியாக மேம்படுத்தக்கூடிய எந்தவொரு அபிவிருத்தி திட்டத்தினையும் மேற்கொள்ள அதிகாரசபைக்கு சட்டம் இடமளிக்கின்றது.

சட்டத்தின் பெயரிலேயே குறிப்பிடப்படும் 'புதிய கிராமங்கள்' என்பது, தோட்டங்களில் ஏற்கனவே உள்ள லயன் அறை வீடமைப்பை, தனிவீடுகளுடன் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளுடன் மாற்றிச் செய்வதன் மூலம் தாபிக்கப்படுகின்ற கிராமங்கள் என்று பொருளாகும் என சட்ட வரைவிலக்கணம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே மலைநாட்டு புதிய கிராமங்கள் அமைச்சு உருவாக்கப்பட்டதன் நோக்கம் இந்த சட்டத்தின் ஊடாக உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. லயன் (Line) வீடுகளுக்குப் பதிலாக தனிவீடுகள் என்கின்ற என்கின்ற அரசியல் எண்ணக்கரு சட்ட அந்தஸ்தைப் பெறுகின்றது. அரசியல் காலங்கள் மாறுபட்டாலும், ஆளுகின்ற

கட்சிகள் மாறுபட்டாலும் இந்தச் சட்டத்தினை சரியாக கையாண்டு சேவையாற்ற முன்வரும் எவரினாலும் இந்த நாட்டில் அவமானகரமான முறையில் வாழவைக்கப்பட்டிருக்கும் 'லயன்' வாழ்க்கை முறைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடியும்.

அதிகாரப் பகிர்வும் அதிகாரமளிப்பும்

(மலையக அதிகார சபையை முன்னிறுத்திய ஒரு பார்வை)

அதிகாரப் பகிர்வு (Power Sharing) என்பது இலங்கை அரசியல் சூழலில் பரவாலாக பேசப்படுகின்ற ஒரு சொல். ஓரிடத்தில் குவிந்திருக்கக் கூடிய அதிகாரங்களை அவ்வாறில்லாமல் பகிர்ந்தளிக்கின்ற முறைமையையே அதிகாரப் பகிர்வு என்கிறோம். ஜனநாயக ஆட்சி முறையில் மிகமுக்கிய அம்சமாக அதிகாரப்பகிர்வு பார்க்கப்படுகின்றது.

இலங்கையை பொறுத்தவரையில் அதன் ஆட்சி முறையானது மத்தியில் அதிக அதிகாரங்களைக் கொண்டிருப்பதான ஒரு குற்றச் சாட்டு தொடர்ச்சியாக இருந்து வந்துள்ளது. 1700களுக்கு முன்னர் மன்னராட்சி காலத்தில் ஆங்காங்கே பல ராஜதானிகளைக் கொண்டு வெவ்வேறு ஆட்சிகளைக் கொண்டிருந்த இலங்கை, அந்நியரின் ஆக்கிரமிப்பின் பின்னர் 1948இல் சுதந்திரமடைந்து மீளவும் சுதேச நிர்வாகத்துக்கு வந்தபோது ஒரு நாடாக ஒற்றை ஆட்சி முறைமைக்குள் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தது. நாடு முழுவதும் 24 நிர்வாக மாவட்டங்களாக ஒன்பது நிர்வாக மாகாணங்களாக கொண்டு அரசு பொது நிர்வாகமும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் தெரிவும் கூட இடம்பெற்று வருகின்றது. இந்த முறைமைகள் குறித்து சுதந்திரத்துக்கு பின்னர் சிக்கல்கள் எழுந்த நிலையில் அப்போதே எஸ்.டபிள்யு.ஆர்.டி பண்டாரநாயக்கவினால் சம்ஷ்டி முறை பரிந்துரை செய்யப்பட்டதாகவும் அதனை தமிழர் தரப்பு வேண்டாம் என மறுத்ததாக சொல்லப்படுவதுண்டு. எது எவ்வாறாயினும் இப்போது தமிழர் தரப்பு சம்ஷ்டி கோரிக்கையை முன்வைக்க அதனை சிங்கள தரப்பு மறுத்து வருகிறது. சம்ஷ்டி என்று வரும்போது பிராந்தியங்களின் ஒன்றிணைவாக ஆட்சி முறை அமையும். அந்தந்த பிராந்தியங்கள் தமது தீர்மானங்களை தாமே எடுத்து தமது நிர்வாகத்தை தாமே பார்த்துக்கொள்கின்ற ஒரு ஆட்சி முறையாக அமையும் அதேவேளை நாட்டிற்கு உரிய பொதுத் தீர்மானங்களில் ஒவ்வொரு பிராந்தியமும் எவ்வாறு இணைந்து செயற்படுவது என்பதைக் கூட்டாகத் தீர்மானிக்கும் பொது இடமும் மத்தியில் இருக்கும். இவ்வாறு மத்தியக் கூற்றையலுக்குமான அதிகாரத்தை பகிர்ந்து கொள்வது தொடர்பில் இப்போது பேசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற புதிய அரசியலமைப்பு முக்கிய கவனத்தை பெறுகின்றது.

இந்த அதிகாரப் பகிர்வை வலியுறுத்தி வடக்கு கிழக்கு தமிழர் தலைமைத்துவம் ஆரம்பத்தில் அகிம்சை வழியிலும் பின்னர் ஆயுதப் போராட்டமாகவும் தமது தனிநாட்டுக்கான கோரிக்கையை முன்வைத்தனர். இப்போது அந்த இரண்டுவகை போராட்டங்களும் கைவிடப்பட்ட நிலையில் அதிகாரங்களை பகிர்ந்து கொள்வதற்கான வழிமுறைகளை புதிய அரசியலமைப்பின் ஊடாக கொண்டுவர முயற்சிக்கின்றனர்.

ஏற்கனவே இத்தகையதொரு பிரச்சினைக்கு தீர்வாகவே 1987ஆம் ஆண்டு மாகாண சபை முறை அறிமுகமானது. நிர்வாக அதிகார பிரிவுகளாக இருந்த மாகாணங்களை அரசியல் அதிகார எல்லைகளைக் கொண்டதாக மாற்றினர். அதன் பிறகே மாகாண அரசாங்கமும் மாகாண சபை உறுப்பினர்களும், அமைச்சர்களும் என இன்னுமோர் அரசியல் அதிகார பகிர்வும், நிர்வாக அதிகார பகிர்வும் நாட்டிற்குள் வந்தது. அப்போது வடக்கு கிழக்கு மக்களின் கோரிக்கையினூடாக அது எழுந்ததன் காரணமாக வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் இணைக்கப்பட்டு ஒரே மாகாணமாக வழங்கப்பட்டது. மற்றைய பகுதிகளில் நிர்வாக அதிகார பகிர்வைக் கொண்டிருந்த அதே மாகாண எல்லைகளுக்கு அரசியல் அதிகாரமும் வழங்கப்பட்டது. இதிலும் திருப்தி அடையாத வடக்கு, கிழக்கு தமிழர் தரப்பே 1990களுக்கு பின்னரும் உள்நாட்டு யுத்தத்தில் ஈடுபட்டு அது சாத்தியமாகாத நிலையில் புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கத்துடன் மாகாண சபைகளையும் தாண்டிய அரசியல் அதிகார பகிர்வு ஒன்று குறித்து பேசிவருகின்றனர்.

மலையக நிலையில் மேற்படி பேசப்பட்ட நிர்வாக அதிகார பகிர்விலோ அல்லது அரசியல் அதிகார பகிர்விலோ நேரடியான பலன்கள் ஏதும் கிட்டியிருக்கவில்லை. அரசியல் அதிகார பகிர்வு என கருதப்படக்கூடிய உள்ளூராட்சி சபைகளில் கூட அவர்கள் பங்கேற்க முடியாதவாறு கவனமாக இலங்கை நாட்டில் உரிமையற்றவர்களாக பேணப்பட்டுள்ளனர். கடந்த செப்டெம்பர் மாதம் 19ஆம் திகதி பிரதேச சபைகள் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்ட போதுதான் மலையகத் தமிழ் மக்கள் உள்ளூராட்சி அதிகாரத்தில் பங்கேற்கும் சட்ட அந்தஸ்தினைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளனர். அதேபோல பிரதேச சபைகளை அதிகரித்துக் கொண்டதன் ஊடாக தமது அரசியல் அதிகார பகிர்வு விடயத்தை முன்கொண்டு செல்கின்றனர். எதிர்வரும் காலங்களில் தமக்கான பிரதேச சபைகளை மேலும் அதிகரித்துக்கொள்வதன் ஊடாக தாம் அரசியல் அதிகாரப்பகிர்வை அனுபவிப்பவர்களாக மாறுவர். மேலும் புதிய அரசியல் அமைப்பின் ஊடாக நாட்டில் பொதுவாக ஒரு அதிகாரப்பகிர்வு யோசனை முன்வைக்கப்படும் போது அதில் தமக்கானது என்ன என்பது பற்றிய யோசனையையும் அவர்கள் முன்வைக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். ஏற்கனவே மலையகத் தரப்புகள் பல யோசனைகளை அரசியலமைப்பு குழுவுக்கு உத்தியோக பூர்வமாக முன்வைத்துள்ள போதிலும் அது தொடர்பில் நடைபெறும் பேச்சுவார்த்தைகளில் பங்கேற்று ஏனையோருக்கு அதிகாரப்பகிர்வு வழங்கப்படுகையில் “தமக்கானது என்ன?” என கேட்டுப்பெற வேண்டியது தார்மிகக் கடமையாகிறது.

இதற்கிடையில் நிர்வாக ரீதியான அதிகார பகிர்வு முற்றிலும் நிராகரிக்கப்பட்டிருந்த மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கு அந்த நிர்வாகத்தில் பங்கேற்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் நோக்கில் உருவாக்கப்பட்டதே ‘பெருந்தோட்ட பிராந்தியத்துக்கான புதிய கிராம அபிவிருத்தி அதிகார சபையாகும்’ அதனை உருவாக்கும் 2018ஆம் ஆண்டு 32ஆம் இலக்க சட்டத்தின் குறிக்கோளாக இரண்டு விடயங்கள் பிரதானமாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

1. பெருந்தோட்டப் பிராந்தியத்தில் சமூக பொருளாதார கலாசார மற்றும் உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி மூலம் குறித்த இடத்தில் (தோட்டத்தில்) உள்ள பெருந்தோட்ட சமுதாயத்தினரை சமூக நீரோட்டத்தில் சேர்ப்பதனை உறுதிப்படுத்துதல்.
2. குறித்த இடத்தில் உள்ள (தோட்டத்தில்) உள்ள பெருந்தோட்ட சமுதாயத்தினர் தேசிய அபிவிருத்திச் செய்முறைக்குப் பங்களிப்பதனை இயல்புசெய்யும் பொருட்டு சமூக ரீதியிலும் பொருளாதார ரீதியிலும் அவர்களுக்கு தத்துவளித்தல் (அதிகாரமளித்தல்)

இந்த இரண்டு குறிக்கோள்களிலும் இரண்டு முக்கிய விடயங்கள் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. முதலாவது சமூக நீரோட்டத்தில் கலக்கச் செய்தல் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அதாவது இவர்களை இத்தனை வருட காலமாக சமூக நீரோட்டத்தில் இணைந்திருக்கவில்லை என்பதுவே இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. தோட்டத் தொழிலை நிர்வகிக்கும் நிறுவனங்களே அவர்களது சிவில் சமூக நிர்வாகத்தையும் மேற்கொண்டு வந்துள்ளனர். இரண்டாவது மலையகப் பெருந்தோட்ட மக்கள் தேசிய ரீதியில் பங்களிப்பு செய்யக்கூடிய வகையில் அவர்களுக்கு அதிகார மளித்தல் ஆகும். அது சட்டத்தின் மொழியில் 'தத்துவமளித்தல்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டாலும் ஆங்கிலத்தில் அது EMPOWER எனும் சொல் மூலம் அவர்களுக்கு அதிகாரமளிப்பதாகவே பொருள்படும். Empower the plantation community in the designated area Socially and Economically in order to enable them to contribute to the national development process என்பதாக ஆங்கிலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

எனவே, நாட்டில் அரசியல் 'அதிகாரப்பகிர்வு' குறித்த பேச்சு வார்த்தைகள் இடம்பெறும் நாட்களில், அதனை நோக்கி தன்னை ஆற்றுப்படுத்திக் கொள்வதற்கான மலையகத் தமிழர் சமூகம் பொது நிர்வாக ரீதியாக அதிகாரப்பகிர்வை தனதாக்கிக் கொண்ட சட்டமாக பெருந்தோட்டப் பிராந்தியத்துக்கான புதியகிராம அபிவிருத்தி அதிகார சபை சட்டத்தினைக் கொள்ள முடியும்.

அதிகார சபையின் அதிகாரங்கள்

குறித்த அதிகார சபைக்கு உள்ள அதிகாரங்கள் பின்வருமாறு சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1. அதிகார சபையின் கடமைகளையும் பணிகளையும் பயனுள்ள வகையில் பிரயோகிப்பதற்கும் புரிவதற்கும் நிறைவேற்றுவதற்கும் அரசாங்க திணைக்களம், உள்ளூர் அதிகாரசபை, பொதுக் கூட்டுத் தூபனம், அல்லது வேறு ஏதேனும் தனியார் அல்லது பொது நிறுவனங்களுடன் ஒப்பந்தங்கள் உடன் படிக்கைகளை செய்து கொள்ளலாம்.
2. இலங்கையினுள் அல்லது இலங்கைக்கு வெளியே உள்ள ஆட்கள் அல்லது குழுக்களிடம் இருந்து நிதியாக அல்லது வேறு வகையான மானிய கொடைகளை, அல்லது நன்கொடைகளை ஏற்றுக்

கொள்ளலாம் என்பதுடன் இச்சட்டத்தின் கீழான பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்காக அவற்றைப் பயன்படுத்தலாம். இவை அதிகார சபை சட்டத்திற்கு முரணாகாதவகையில் இருந்தல் வேண்டும் என்பதுடன் வெளிநாட்டு உதவிகள், நன்கொடைகள் தொடர்பில் திறைசேரிக்கு கீழ் இயங்கும் 'வெளிநாட்டு மூலவளங்கள் திணைக்களத்தின்' (ERD - External Resource Department) எழுத்து மூலமான அனுமதியை பெறுதல் வேண்டும்

3. அதிகார சபையினால் தீர்க்கப்படக்கூடிய ஏதேனும் அரசு வங்கியில் நிலையான, சேமிப்பு, நடைமுறைக் கணக்குகளை திறந்து பேணலாம்.
4. அதிகாரசபையானது பொருத்தமானதென கருதக்கூடிய முறையில் அதிகார சபையின் நோக்கங்களுக்கு உடனடியாக தேவைப்படாத எவையேனும் நிதியினை அரசு வங்கிகளிலும் அரசு நிதி நிறுவனங்களிலும் முதலீடு செய்யலாம்.
5. அதிகார சபையின் நோக்கங்களுக்காக ஏதேனும் அசையும் அசையா சொத்துக்களை வாங்கவோ விற்கவோ, வாடகைக்கு விடவோ, அடமானம் வைக்கவோ முடியும்.

அதிகார சபையின் பணிகளாக பின்வருவனவற்றை மேற்கொள்ள முடியும்.

1. அமைச்சரின் ஆலோசனையின் பேரில் பெருந்தோட்டப் பிராந்தியத்தில் புதிய கிராமங்களின் அபிவிருத்திக்காக அரசாங்கத்தின் திட்டங்களையும், நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் அமுல்படுத்தலாம்.
2. அதிகார சபையின் குறிக்கோள்களை அடைவதற்காக பெருந்தோட்ட பிராந்தியத்தில் வேறு தேசிய மாகாண மற்றும் மாவட்ட மட்ட அமுலாக்கல் முகவர்களுடன் ஒருங்கிணைந்து செயற்படுதல்
3. புதிய கிராமங்கள் அபிவிருத்திக்காக அரசாங்கத்தின் அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை பெருந்தோட்ட பிராந்தியத்தில் அமுல்படுத்துவதற்காக சிவில் சமூக அமைப்புகளின் பங்குபற்றுகையை உறுதிப்படுத்துதல்
4. பெருந்தோட்டப் பிராந்தியத்தில் உள்ள தோட்டங்களில் வாழும் சட்ட ரீதியான வதிவாளர்களுக்கு வீடுகளுக்கும் சொத்துக்களுக்கும் உரித்துடமையை வழங்குவதற்கு வசதியளித்தல்.
5. பெருந்தோட்டப் பிராந்தியத்தில் உள்ள தோட்டப்பகுதி இளைஞர், யுவதிகளின் கல்வி அபிவிருத்திக்காக மூன்றாம் நிலை (Tertiary Education) மற்றும் உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் அனுமதி பெறுவதற்கு உதவி வழங்குதல்
6. பெருந்தோட்ட பிராந்தியத்தில் அத்தியாவசிய சேவைகளை வழங்குவதனை வசதிபடுத்துவதற்கு மாகாண சபை அமைச்சகளுடன்,

வேறு துறைசார் அமைச்சுகளின் பிராந்தியமட்ட அலுவலகங்களுடன் பணிபுரிதல்

7. பெருந்தோட்டப் பிராந்தியத்தில் வாழும் தோட்டப் பகுதி சமுதாயத்தினருக்கு மாற்று வாழ்வாதார வாய்ப்புகளை மேம்படுத்துவதற்கு அவசியமான வழிகாட்டுதலையும் உள்ளீடுகளையும் வழங்குதல்
8. பெண்கள், சிறுவர்கள், முதியோர், மற்றும் மாற்றுத்திறனாளிகள், உட்பட தோட்டத்தின் வெவ்வேறு சமூகக் குழுக்களுக்கு தமது வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு அதிகாரமளித்தல்
9. தோட்டப்பகுதிகளில் வாழும் சட்டரீதியான குடியிருப்பாளர்களுக்கும் அவர்களின் வழி வந்தோர்களுக்கும் அங்கு கிடைக்கக் கூடிய எல்லா வாய்ப்பு வசதிகளும் வழங்கப்படுவதனை உறுதிப்படுத்துதல்.
10. காணி, நீர்வளங்கள் மற்றும் பௌதீக வளங்களுக்கு தீங்கு ஏற்படுவதனை குறைப்பதையும் சூழல் பாதுக்காப்பினை உறுதிப்படுத்துவதையும் இலக்காகக் கொண்ட வழிமுறைகளை பலப்படுத்துதல்
11. தேசிய கட்டட ஆய்வு நிறுவகத்தினதும், இடர் முகாமைத்துவ நிலையத்தினதும் ஆலோசனையுடன் இயற்கை அனர்த்தம் ஏற்படக் கூடிய இடங்களை அடையாளம் காணுதல், அவற்றை மாற்றுத் தேவைக்கு பயன்படுத்து வதன் ஊடாக அத்தகைய பிரதேசங்களில் சட்ட ரீதியான குடியேற்றம் செய்வதை பாதுகாத்தல்.
12. பெருந்தோட்டப் பிராந்தியத்தில் போதுமான அளவு சமூக சேவைகள் இடம்பெறுவதையும் போதிய உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் கிடைக்கப்பெறுவதையும் ஊக்குவித்தல்

அதிகார சபையின் முகாமை மற்றும் நிர்வாகக் கட்டமைப்பு

பெருந்தோட்ட பிராந்தியத்துக்கான புதிய கிராம அபிவிருத்தி சபையானது முகாமைத்துவ சபையினால் நிர்வகிக்கப்படும். பதவிவழி உறுப்பினர்கள் என்றவகையில் பின்வரும் ஏழு உறுப்பினர்கள் அடங்குவர்.

1. மலைநாட்டு புதிய கிராமங்கள் உட்கட்டமைப்பு சமுதாய அபிவிருத்தி அமைச்சின் அல்லது அந்த விடயதானம் குறித்தொதுக்கப்படும் அமைச்சின் செயலாளர் அல்லது செயலாளரினால் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்படும் (அமைச்சைச் சேர்ந்தவர்) அலுவலர்.
2. நிதியமைச்சின் செயலாளரினால் நியமிக்கப்படும் (அமைச்சைச் சேர்ந்தவர்) அலுவலர். இவர் திறை சேரியை பிரதிநிதித்துவம் செய்பவராக இருப்பார்.

3. பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில்துறை அமைச்சின் செயலாளரினால் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்படும் (அமைச்சைச் சேர்ந்தவர்) அலுவலர்
4. அரசு பொது தொழில் முயற்சிகள் அமைச்சின் செயலாளர் அல்லது செயலாளரினால் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்படும் (அமைச்சைச் சேர்ந்தவர்) அலுவலர். இவர் மக்கள் பெருந்தோட்ட அபிவிருத்தி சபை, இலங்கை அரசு பெருந்தோட்ட யாக்கம், எல்கடுவ பிளாண்டேசன் போன்ற நிறுவனங்களின் கீழ் வரும் பெருந்தோட்டங்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்வார்
5. மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி அமைச்சின் செயலாளரினால் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்படும் (அமைச்சைச் சேர்ந்தவர்) அலுவலர்
6. வீடமைப்பு மற்றும் நிர்மாணத்துறை அமைச்சின் செயலாளரினால் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்படும் (அமைச்சைச் சேர்ந்தவர்) அலுவலர்
7. காணி அமைச்சின் செயலாளரினால் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்படும் (அமைச்சைச் சேர்ந்தவர்) அலுவலர்

மேற்படி வழிவந்த உறுப்பினர்களுக்கு மேலதிகமாக உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி, சமுதாய அபிவிருத்தி, நிதி மற்றும் மாகாண நிர்வாகம் போன்ற துறைகளில் நிபுணத்துவம் கொண்ட ஆறு உறுப்பினர்களை மலைநாட்டு புதிய கிராமங்கள் உட்கட்டமைப்பு சமுதாய அபிவிருத்தி அமைச்சரினால் நியமிக்கப்படுவார். இந்த அறுவரில் ஒருவர் பெருந்தோட்டக் கம்பனிகளை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் வகையில் இலங்கை பெருந்தோட்டத்துறை உரிமையாளர் சம்மேளனத்தில் இருந்து நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

சபையின் தவிசாளரும் துணைத் தவிசாளரும்

மேற்படி உறுப்பினர்களில் இருந்து ஒருவரை முகாமைத்துவ சபையின் தவிசாளராகவும் (Chairman), ஒருவரை துணைத் தவிசாளராகவும் மலைநாட்டு புதிய கிராமங்கள் உட்கட்டமைப்பு சமுதாய அபிவிருத்தி அமைச்சர் நியமித்தல் வேண்டும்.

தவிசாளரும் துணைத் தவிசாளரும் மூன்றாண்டு காலப்பகுதிக்கு பதவி வகித்தல் வேண்டும் என்பதுடன் அதன்பின்னர் சட்ட நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் மீள நியமிக்கப் படுவதற்கு தகைமையுடையவராகவிருத்தலும் வேண்டும்.

தவிசாளரும் துணைத் தவிசாளரும் அமைச்சரின் அதிகாரமின்றி பதவிக்குரிய கடமைகளுக்கு அப்பால் சம்பளம் பெறும் ஏதேனும் தொழிலில் ஈடுபட்டுதலாகாது.

தவிசாளர் அல்லது துணைத் தவிசாளர் எந்த நேரத்திலும் அமைச்சருக்கு முகவிரியிட்டு அனுப்பும் கடிதம் ஒன்றின் மூலம் தமது பதவியில் இருந்து விலகலாம். அவ்வாறு விலகுவதை எந்த திகதியில் இருந்து அமைச்சரினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றதோ அத்தேதியில் இருந்து அமுலாகும்.

சகவீனம், வேறு உடற் தகுதியீனம், நாட்டில் இல்லாத சந்தர்ப்பம் அல்லது வேறு ஏதேனும் காரணத்துக்காக தவிசாளரின் பதவிக் குரிய கடமைகளை புரிவதற்கு தற்காலிகமாக துணைத் தவிசாளரை தவிசாளராக செயற்படுவதற்கு அமைச்சர் நியமிக்கலாம்.

தவிசாளர், துணைத் தவிசாளர் ஆகிய இருவரும் சகவீனம் காரணமாக வேறு உடற் தகுதியீனம் காரணமாக அல்லது நாட்டில் இல்லாமை காரணமாக அல்லது வேறு ஏதேனும் காரணத்துக்காக தமது பதவிகளை புரிவதற்கு தற்காலிகமாக இயலாதவிடத்து அமைச்சர் நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களில் ஒருவரை தற்காலிகமாக தவிசாளர் அல்லது துணைத் தவிசாளர் பதவிக்கு நியமனம் வழங்கலாம்.

தவிசாளரின் அல்லது துணைத் தவிசாளரின் பதவியானது அப்பதவியை வகிப்பவர் இறந்தால் அல்லது பதவியில் இருந்து அகற்றப்படுவதனால் அல்லது பதவியில் இருந்து விலகுவதனால் இல்லாமல் ஆகுவதுடன் புதிய ஒருவர் நியமிக்கப்படும் வரை சபையின் ஒருவரை தற்காலிகமாக தவிசாளர் அல்லது துணைத் தவிசாளர் பதவிக்கு நியமிக்கலாம்.

சபை உறுப்பினர்களின் நிதிசார் அக்கறை

சபையின் உறுப்பினராக ஒருவரை நியமிக்கும் போது தனது பணியினை நிறைவேற்றுவதற்கு பாதகமான முறையில் அதிகார சபையின் அலுவல்களில் அல்லது வேறு அக்கறையினை அவர் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதில் அமைச்சர் திருப்திக்கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

சபையின் உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் நியமிக்கப்பட்டதில் இருந்து அத்தகைய ஏதேனும் அக்கறையைக் கொண்டிருக்கவில்லை என காலத்துக்கு காலம் தம்மை திருப்திப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

அதிகார சபையினால் செய்துகொள்ளப்பட்ட அல்லது செய்து கொள்ளப்பட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள ஏதேனும் ஒப்பந்தத்தை நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ அக்கறைகொண்டுள்ள சபையின் உறுப்பினர் ஒருவர், தமது அக்கறையின் தன்மையை சபைக் கூட்டத்தில் வெளிப்படுத்ததல் வேண்டும். அத்துடன் அது அதிகார சபையின் கூட்டக் நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகளில் பதியப்படுதல் வேண்டும். அத்தகைய உறுப்பினர் ஒப்பந்தம் தொடர்பாக ஏதேனும் கலந்தாய்வில் முடிவில் பங்கு பற்றாதல் ஆகாது.

சபை உறுப்பினர் ஒருவர் நியமிக்கப்படுவதற்கு அல்லது தொடர்ந்திருப்பதை தகைமையற்றவராக்கும் சந்தர்ப்பங்கள்

1. அவர், பாராளுமன்றத்தின், ஏதேனும் மாகாண சபையின் அல்லது உள்ளூர் அதிகார சபையின் உறுப்பினர் ஒருவராக இருத்தல் அல்லது தெரிவு செய்யப்படுதல்.
2. அவர், இலங்கை பிரஜையாக இல்லாதிருந்தால் அல்லது இழந்திருந்தால்
3. அவர், அதிகார சபையினால் அல்லது அதன் சார்பில் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஏதேனும் ஒப்பந்தத்தின் கீழ் ஏதேனும் உரிமையை அல்லது நன்மையை நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ வைத்திருத்தல்.
4. அத்தகைய ஆள், சபையின் உறுப்பினர் ஒருவராக அல்லது தனது பணிகளை நிறைவேற்றுதலை பாதிக்க கூடியவகையில் ஏதேனும் நிதிசார் அல்லது வேறு அக்கறையை கொண்டிருந்தால்.
5. அவர் வருகைதராதிருப்பதற்கான சபையின் முன்னங்கீகாரத்தை பெறாமல் தொடர்ச்சியாக சபையின் மூன்று கூட்டங்களுக்கு வருகை தராதிருந்தால்
6. அவர் இலங்கையில் அல்லது வேறு ஏதேனும் நாட்டில் வலுவாக உள்ள சட்டத்தின் பிரகாரம் சித்த சுயாதீனம் அற்றவராக காணப்படல்.
7. இலங்கையில் அல்லது வேறு ஏதேனும் நாட்டில் வலுவாக உள்ள சட்டத்தின் பிரகாரம் கடன் பொறுப்புகள் அற்றவர் அல்லது வங்கி முறித்தவர் என வெளியீடுதப்பட்டிருந்து, அந்த பொறுப்பு களில் இருந்து விடுபடாவராக இருந்தால்
8. இலங்கையில் அல்லது வேறு ஏதேனும் நாடு ஒன்றில் உள்ள நீதிமன்றத்தினால் விதிக்கப்பட்ட மறியற் தண்டனை தீர்ப்பை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தால் அல்லது அனுபவித்திருந்தால்.

முகாமை சபை உறுப்பினர்கள் தொடர்பான ஏற்பாடுகள்

1. சபையின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் இறப்பின் மூலம், பதவி விலகுவதன் மூலம் அல்லது பதவியிலிருந்து அகற்றப்படுவதன் மூலம் முன்னரே பதவியை வறிதாக்கினால் ஒழிய மூன்றாண்டு காலப் பகுதிக்கு பதவி வகித்தல் வேண்டும். ஒழுக்காற்று காரணங்களுக்காக பதவியில் இருந்து அகற்றப்பட்டால் ஒழிய, மீள் நியமிக்கப்படுவதற்கு தகைமையுடையவராக இருத்தல் வேண்டும்.
2. அமைச்சர் ஏதேனும் குறித்த காரணங்களுக்காக நியமிக்கப்பட்ட எவரேனும் உறுப்பினரைப் பதவியிலிருந்து அகற்றலாம்.

3. நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர் எவரேனும் அதற்கென அமைச்சருக்கு முகவரியிட்டு அனுப்பப்பட்ட கடிதத்தின் மூலம் பதவியிலிருந்து எந் நேரத்திலும் விலகலாம் என்பதுடன் அத்தகைய விலகுகையானது அமைச்சரினால் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதன் மேல் பயனுறுத்தல் வேண்டும்.
4. (அ) நியமிக்கப்பட்ட எவரேனும் உறுப்பினர் இறக்கும் பதவி விலகும் அல்லது பதவியிலிருந்து அகற்றப்படும் பட்சத்தில் அமைச்சர், அக்குறிப்பிட்ட நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினரின் நியமனம் தொடர்பாக இச்சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளைக் கருத்திற் கொண்டு அவரின் இடத்தில் செயலாற்றுவதற்கு வேறோர் ஆணை நியமிக்கலாம்.
- (ஆ) அமைச்சர் பந்தி (அ) வின் நோக்கங்களுக்காக, வெற்றிடம் ஏற்பட்டதிலிருந்து ஒரு மாதத்தினுள் உறுப்பினரொருவரை நியமித்தல் வேண்டும்.
- (இ) பந்தி (அ)வின் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர் அவர் எவ்வுறுப்பினருக்காக நியமிக்கப்படுகின்றாரோ அவ்வுறுப்பினரின் பதவிக்காலத்தில் முடிவுறாது எஞ்சியுள்ள காலப் பகுதிக்கு பதவி வகித்தல் வேண்டும்.
5. மேற்சொன்ன ஏற்பாடுகளுக்கு அமைய நியமிக்கப்படுவோர் உறுப்பினர், அவர் மீள நியமிக்கப்படும்வரை அல்லது அவரின் டத்தில் அமைச்சரினால் புதிய உறுப்பினர் ஒருவர் நியமிக்கப்படும் வரை (1) உட்பிரிவில் குறிப்பிட்டு செய்யப்பட்ட மூன்றாண்டு காலப்பகுதி கழிந்தபின்னர் தொடர்ந்து பதவி வகிக்கலாம்.

சபையின் கூட்டங்கள்

1. தவிசாளர் சமூகமாயிருப்பின் சபையின் ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் தலைமைதாங்குதல் வேண்டும். தவிசாளர் வருகை தராதவிடத்து துணைத்தவிசாளர் அத்தகைய கூட்டத்திற்கு தலைமைதாங்குதல் வேண்டும். தவிசாளர் துணைத் தவிசாளர் ஆகிய இருவரும் ஏதேனும் கூட்டத்திற்கு வருகை தராதவிடத்து சமூகமளித்துள்ள உறுப்பினர்கள் அக்கூட்டத்துக்கான தவிசாளர் ஒருவரை தம் முள்ளிருந்து தேர்ந்தெடுத்தல் வேண்டும்.
2. சபையினால் முடிவுக்கான எல்லாக் கருமங்களும் சபையின் கூட்டம் ஒன்றில் கையாளப்படுதல் வேண்டுமென்பதுடன் சமூகமளித்து வாக்களிக்கின்ற உறுப்பினர்களுள் பெரும்பான்மையோரினால் தீர்மானிக்கப் படுதலும் வேண்டும்.
3. ஒரு கூட்டத்தில் கவனத்திற்கொள்ளப்பட்ட ஏதேனும் விடயத்தின் மீது சமமாகவிரும்பும் பட்சத்தில் அக்கூட்டத்தின் தவிசாளர் அவரது மூலவாக்குகளுடன் சேர்த்து மேலதிகமாக அறுதியிடும் வாக்கொன்றையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

4. சபையின் எல்லா முடிவுகளும் காரணங்களினால் ஆதரப்படுத்தப்படுதலும் எழுத்தில் இருத்தலும் வேண்டுமென்பதுடன் அதிகார சபையின் இலச்சினை அதில் பொறிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
5. சபையின் எவரேனும் உறுப்பினர் எழுத்திலான அறிவித்தல் மூலம், கூட்ட மொன்றை அழைக்கும்படி தவிசாளரை கோரலாம் என்பதுடன் தவிசாளர் நியாயப்படுத்தத்தக்க காரணங்களுக்காகவன்றி வேறுவகையாக அவ்வாறு செய்வதற்கு மறுத்தலுமாகாது.
6. பதினாறாம் பிரிவின் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட அதிகார சபையின் பணிப்பாளர் தலைமை அதிபதி, சபையின் எல்லாக் கூட்டங்களுக்கும் அழைத்தல் வேண்டும்.
7. சபையின் செயல், முடிவு அல்லது நடவடிக்கை எதுவும் சபையில் வெற்றிடம் இருப்பதன் காரணம் மட்டும் அல்லது அதன் எவரேனும் உறுப்பினரின் நியமனத்தில் ஏதேனும் குறைபாடு இருப்பதன் காரணமாக மட்டும் செல்லுபடியற்றதாக்கப்பட்டதாக கருதப்படலாகாது.
8. சபையின் ஏதேனும் கூட்டத்துக்கான கூட்ட நடப்பெண் ஐந்து உறுப்பினராதல் வேண்டும்.
9. இப்பிரிவின் மேற்படி ஏற்பாடுகளுக்கு அமைய சபையின் கூட்டங்களும் அத்தகைய கூட்டத்தில் அலுவல்களைக்கொண்டு நடாத்துதலும் தொடர்பான நடவடிக்கை முறையைச் சபையானது ஒழுங்கு படுத்தலாம்.

அதிகார சபையின் இலச்சினை

1. அதிகார சபையின் இலச்சினை சபையினால் தீர்மானிக்கப்பட்டவாறாக இருத்தல் வேண்டும்
2. அதிகார சபையின் இலச்சினை
  - (அ) சபையினால் தீர்மானிக்கப்படக்கூடியவாறான அத்தகைய முறையில் மாற்றப்படலாம்.
  - (ஆ) சபை தீர்மானிக்கப் படக்கூடியவாறான அத்தகைய ஆளின் அல்லது ஆட்களின் கட்டுக்கோப்பில் இருத்தல் வேண்டும்.
  - (இ) சபையின் அதிகார மளிப்பின்றியும் சபையின் இரு உறுப்பினர்களின் முன்னிலையின்றியும் ஏதேனும் சாதனத்தில் அல்லது ஆவணத்தில் பொறிக்கப்படுதலாகாது. அவர்கள் இருவரும் தாம் சமூகமாயிருந்தனர் என்பதற்கு அத்தாட்சியாக அச்சாசனத்தில் அல்லது ஆவணத்தில் தமது பெயர்களை எழுதிக் கையொப்பமிடுதல் வேண்டும்.
3. அதிகார சபையின் இலச்சினை எந்த ஆவணங்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளதோ அந்த ஆவணங்கள் பற்றிய இடப்பொன்றைச் சபையானது பேணுதல் வேண்டும்.

அவரது அதிகாரங்கள், கடமைகள் அல்லது பணிகள் எவற்றையும் அதிகார சபையின் எவரேனும் அலுவலருக்கு கையளிக்கலாம்.

அமைச்சர் பின்வரும் சந்தர்ப்பங்களில் பணிப்பாளர் நாயகத்தை பதவியிலிருந்து நீக்கலாம்.

1. கடமையாற்றுவதற்கு நிரந்தரமாக இயலாதவரானால்
2. அமைச்சரின் அபிப்பிராயத்தில் அதிகார சபையின் நலன்களுக்கு பங்கம் விளைவிக்கக் கூடிய மோசடி அல்லது சட்ட விரோதமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தால்.
3. அதிகார சபையினால் வழங்கப்பட்ட ஏதேனும் பணிப்புகளுக்கு இணங்கி நடக்காமை
4. பணிப்பாளர் நாயகத்தின் பதவிக்காலம் நியமன திகதியிலிருந்து மூன்றாண்டுகாலமாதல் வேண்டும் என்பதுடன் அப்பதவியை வகிப்பவர் இறப்பின் மீது பதவியில் இருந்து அகற்றப்படுவதன் மீது அல்லது அமைச்சருக்கு அதற்கென முகவரியிடப்பட்ட முகவரியிடப்பட்ட கடிதத்தின் மூலம் அவர் பதவி விலகுவதன் மூலம் பதவி முடிவுறலாம். பணிப்பாளர் நாயகம் பதவியில் ஏதேனும் வெற்றிடம் ஏற்படுமிடத்து நியமனம் செய்யப்படும்வரை அதிகார சபையின் உறுப்பினர் ஒருவரை அமைச்சர் அப்பதவிக்கு நியமிக்கலாம்.

ஆளணி தொகுதி

அதிகார சபையானது தமது பணிகளை வினைத்திறனாக நிறைவேற்றுவதற்கு அவசியமான அலுவலர்களையும் ஊழியர்களையும் நியமிக்கலாம். அத்தகைய நியமனங்கள் அலுவலர்களினதும் ஊழியர்களினதும் தொழில் நியதி நிபந்தனைகளை அதிகார சபை தீர்மானிக்கலாம். அரசாங்கத்தினால் தொடர்புபட்ட வழிகாட்டு நெறிகளுக்கு அமைவாக ஊழியர்களுக்கு குறிப்பிட்ட வீதங்களில் ஊதியங்களை வழங்க நியமனங்களை உருவாக்கலாம். அத்தகைய ஊழியர்கள் மீது ஒழுக்காற்று கட்டுப்பாடுகளை பிரயோகிக்கலாம். அத்தகைய ஊழியர்களை பதவியில் இருந்து நீக்கலாம். பணியாளர்களின் சேமநல மற்றும் சமூக பாதுகாப்புத் திட்டங்களை தாபிக்கலாம். தனியார் துறையிலோ அல்லது பொதுத்துறையிலோ முன்னர் வகித்த பதவியில் இருந்து பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட ஆள் ஒருவரை அதிகார சபையின் ஊழியர் ஒருவராக அதிகார சபை நியமிக்க முடியாது. பொதுச் சேவையில் (அரசு சேவை) பணியாற்றும் ஒருவர் அதிகார சபையின் வேண்டு கோளின் பேரில் பொதுநிர்வாக அமைச்சின் சம்மதத்துடன் குறித்த காலத்திற்கு அதிகார சபையின் பணியாளராக தற்காலிகமாக அல்லது நிரந்தரமாக நியமிக்கப்படலாம். இதன்போது பொது நிர்வாக அமைச்சின் பொது சுற்று நிருபங்கள் விதிமுறைகள் பின்னற்றப்படுதல் வேண்டும்.

சபை கூட்டங்களுக்கு நிபுணர்களை வரவழைத்தல்

- அ) சபையானது, சபையின் பணிகளைப் பயனுள்ளவகையில் நிறைவேற்றுவதற்காக இயைபான விடயப்பொருள் தொடர்பில் நிபுணர்களின் கருத்துக்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கத்துக்காக சபையின் கூட்டமொன்றுக்கு அத்தகைய விடயப் பொருள் தொடர்பில் அவர்களை வரவழைக்கலாம்.
- ஆ) நிபுணர்களின் கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்வதற்கான அல்லது நிராகரிப்பதற்கான தனி துணிபை சபையானது கொண்டிருத்தல் வேண்டும்
- இ) நிபுணர்கள் வாக்களிப்பதற்கான உரிமைகள் என்பவற்றையும் கொண்டிருத்தலாகாது

சபையின் கூட்டங்களுக்கு வருகை தருவதற்கான ஊதியம்

சபையின் உறுப்பினர்களுக்கும் நிபுணர்களுக்கும் நிதி என்னும் விடயம் குறித்தளிக்கப்பட்ட அமைச்சரின் இணக்கப்பாட்டுடன் அமைச்சரினால் தீர்மானிக்கப்படக்கூடியவாறாக, சபையின் கூட்டங்களுக்கு வருகைதருவதற்கான அத்தகைய ஊதியம் செலுத்தப்படலாம்.

பணிப்பாளர் சபை

அதிகார சபையின் பணியாளர் தொகுதிக்கு என பணிப்பாளர் நாயகம் ஒருவரை அமைச்சர் சபையின் விதப்புரைகளின் பேரில் நியமித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு நியமிக்கப்படும் பணிப்பாளர் நாயகமே அதிகார சபையின் நிறைவேற்று அலுவலராக இருப்பார்.

பணிப்பாளர் நாயகத்தின் பொறுப்புகள்

1. ஆளணி தொகுதியின் நிர்வாகமும் கட்டுப்பாடு மற்றும் அலுவலக நிர்வாகம்
2. அதிகார சபையின் முடிவுகளை நிறைவேற்றுவதற்கு பொறுப்பாக இருத்தல்
3. அதிகார சபையினால் அவருக்கு ஒதுக்கப்படும் பணிகளை நிறைவேற்றுதல்
4. அதிகார சபையின் செயலாளராகவும் பிரதான கணக்கீட்டு அலுவலராகவும் பணியாற்றுதல்

பணிப்பாளர் நாயகம் அதிகார சபையின் கூட்டங்களில் சமூகமளிப்பதற்கும் உரையாற்றுவதற்கும் உரிமையுண்டு. ஆனால் அத்தகைய கூட்டத்தில் வாக்களிக்க உரிமையில்லை.

பணிப்பாளர் நாயகம் அதிகார சபையின் எழுத்திலான அங்கீகாரத்துடன் அவ்வாறு செய்வது என அவசியமென கருதும் சந்தர்ப்பங்களில்

அதிகார சபையானது தனது சொந்த நிதியத்தைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இதற்காக பாராளுமன்றத்தினால் காலத்துக்கு காலம் வழங்கப்படக்கூடிய பணத் தொகைகளும், அதிகார சபையின் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்ட வகையில் திரட்டக்கூடிய நிதிகளும், எம் மூலத்தில் இருந்தும் கிடைக்கக்கூடிய கடன்கள், நன்கொடைகள், மற்றும் மானியக் கொடைகள், அதிகார சபைக்கு சொந்தமான சொத்துக்களை குத்தகைக்கு விடுதல், வாடகைக்கு விடுதல், விற்பனை மூலம் கிடைக்கக்கூடிய பணத்தொகைகள் அதிகார சபையின் நிதியாக கொள்ள முடியும்.

அதேபோல அதிகார சபையின் பணிகளையும் கடமைகளையும் நிறைவேற்றுவதற்கு தேவையான பணத் தொகையையும் அதிகார சபையின் நிதியில் இருந்தே செலுத்துதல் வேண்டும். அதிகார சபை வங்கிக்கணக்கு ஒன்றை பேணலாம் என்பதுடன் அத்தகைய கணக்கு பொதுக் கூட்டுத்தாபனங்கள் நிதிசார் கொடுக்கல் வாங்கல் தொடர்பாக அரசாங்கத்தின் நிலவுகின்ற நிதிசார் ஒழுங்கு விதிகளுக்கு இணங்க தொழிற்படுதலும் வேண்டும். நிதியாண்டு ஒரு கலண்டராண்டாகுதல் வேண்டும். வருமானம் செலவினம், சொத்துக்கள் பொறுப்புகள் மற்றும் வேறு எல்லா விதமான கொடுக்கல் வாங்கல் தொடர்பில் முறையான கணக்குகள் வைத்திருத்தல் வேண்டும். இலங்கை கணக்கீட்டு நியமங்களுக்கு அமைய கணக்குகளைத் தயாரித்தல் வேண்டும். அதிகார சபையின் கணக்குகள் கணக்காய்வுக்கு ஏற்படையதாக இருத்தல் வேண்டும். அதிகார சபையின் நிதி அமைச்சரின் அங்கீகாரத்துடன் நிதி அமைச்சரின் இணக்கப்பாட்டுடன் அரசாங்கத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிணைகளில் முதலீடு செய்யப்படலாம். அதிகார சபை அமைச்சரினும் நிதி அமைச்சரினும் எழுத்தினாலான சம்மதத்துடன் தேவைக் கேற்ற பணத் தொகையை கடனாகப் பெறலாம்.

அதிகார சபை ஒவ்வொரு நிதியாண்டு முடிவடைந்ததில் இருந்து ஆறு மாதங்களுக்கு உள்ளாக ஆண்டறிக்கை ஒன்றை அமைச்சருக்கு சமர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

அத்தகைய அறிக்கையில் கணக்காய்வாளர் தலைமை அதிபதியின் அறிக்கையுடன் சேர்த்து ஆண்டுக்காக அதிகார சபையின் கணக்காய்வு செய்யப்பட்ட கணக்குகள், செயற்பாட்டு அறிக்கைகள் ஆறு மாதத்திற்கு உள்ளாக பாராளுமன்றத்துக்கு சமர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டும்.

அதிகார சபையின் நடவடிக்கைகள் தொடர்பில் ரகசியம் பேணுவதற்கு உறுதியளித்து ஊழியர்கள் கையொப்பமிட வேண்டும் என்பதுடன் நீதிமன்றத்துக்கு தேவைப்படும் போது அல்லது எழுத்திலான சட்டத்தேவையின் பொருட்டு அதனை வெளிப்படுத்தவும் வேண்டும். அதிகார சபையின் அதிகாரங்களையும் பணிகளையும் பணிப்பாளர் நாயகம் அல்லது ஆளணியினர் அதனை பிரயோகிக்க அனுமதி வழங்கலாம்.

பொதுவான ஏற்பாடுகள்

அதிகார சபையானது இலஞ்ச சட்டத்தின் நோக்கங்களுக்கு அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட நிறுவனமொன்றாக கருதப்படும். அதிகார சபையின் நோக்கங்களுக்காக வர்த்தமானியில் வெளியிடப்படும் கட்டளைகள் மூலம் 1950ஆம் ஆண்டின் காணி கொள்ளுதல் சட்டத்திற்கு இணங்க அதிகார சபைக்கு கைமாற்றலாம். அத்தகைய காணிகளை கொள்வதற்காக நட்டஈடாக ஏதேனும் பணத் தொகையை அதிகார சபை செலுத்த வேண்டும்.

அதிகார சபையினால் அல்லது அதிகார சபைக்கு எதிராக நீதிமன்றத்தின் முன் கொண்டுவரப்பட்ட வழக்கு தொடர்பான செலவுகளை அதிகார சபை செலுத்த வேண்டும் என்பதுடன் அத்தகைய வழக்கில் அதிகார சபைக்கு ஏதேனும் தொகை செலுத்தப்பட்டால் அவை அதிகார சபையின் நிதியத்துக்கு வரவு வைக்கப்படுதல் வேண்டும்.

அதிகார சபை சட்டத்தில் தேவைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட எல்லா கருமங்கள் தொடர்பிலும் ஒழுங்கு விதிகள் ஆக்கப்பட வேண்டும் என சட்டத்தினால் அதிகாரமளிக்கப்படுகின்றதோ அக்கருமங்கள் தொடர்பில் ஒழுங்கு விதிகளை ஆக்கலாம். அமைச்சரினால் ஆக்கப்படும் ஒவ்வொரு ஒழுங்கு விதியும் வர்த்தமானியில் வெளியிடப்படுதல் வேண்டும் என்பதுடன் அத்தகைய வெளியீட்டுத் தேதியன்று அல்லது அதில் குறிக்கப்பட்ட திகதி பிந்திய திகதி அன்று நடைமுறைக்கு வரும்.

அமைச்சரினால் ஆக்கப்பட்ட ஏதேனும் ஒழுங்கு விதி எத்தேதியன்று ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டதாக கருதப்படுகின்றதோ அத்தேதி பற்றிய அறிவிப்பு வர்த்தமானியில் வெளியிடப்படுதல் வேண்டும்.

அதிகார சபையின் கூட்டங்களும் அத்தகைய கூட்டங்களில் பின் பற்ற வேண்டிய நடவடிக்கை முறை பற்றியும் அதிகார சபை விதிகளை ஆக்கலாம்.

அதிகார சபையின் அலுவல்களினது முகாமையுடன் சம்பந்தப்பட்ட வேறேதேனும் கருமம் தொடர்பில் விதிகளை ஆக்கலாம்.

அதிகார சபையினால் ஆக்கப்பட்ட விதி ஒவ்வொன்றும் வர்த்தமானியில் வெளியிடப்படுதல் வேண்டும்.

மேற்படி விதிகள், ஒழுங்கு விதிகளை மீறுகின்றன எவரேனும் ஆள் ஒருவர் தவறென்றை புரிகின்றன்றவராக கருதப்படுமிடத்து தண்டப்பணம் செலுத்த குற்றப்பணம் அல்லது மறியல் தண்டனை அனுபவிக்க (நிபந்தனையுடன்) நேரிடும்.

முடிவுரை

2018ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 19ஆம் திகதி நிறைவேற்றப்பட்ட 2018ஆம் ஆண்டு 32ஆம் இலக்க பெருந்தோட்ட பிராந்தியத் துக்கான புதிய கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அதிகார சபை சட்டம் இலங்கையில் வாழும் மலையகத் தமிழர் வரலாற்றில் மிக முக்கிய அடைவு என்ற வகையில் அந்த சட்டம் சரளமான மொழியில் இந்த கட்டுரையூடாக பொதுமக்களிடம் முன்வைக்கப்பட்டது.

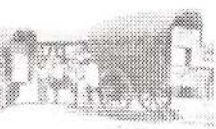
இனிவரும் காலங்களில் மலைநாட்டு புதிய கிராமங்கள் அமைச்சர் ஆசனத்தில் யார் அமர்கின்றபோதும் அரசு அதிகாரங்களைக் கொண்ட பாராளுமன்றத்துக்கும் தேசிய கணக்காய்வாளர் அதிபதி திணைக்களத் திற்கும் பொறுப்புக்கூறக் கூடிய அரசு நிறுவனம் ஒன்றின் ஊடாக அபிவிருத்திப் பணிகளை முன்னெடுக்க இந்த சட்டமூலம் வாய்ப்பளிக்கின்றது. மலையகத் தமிழ் மக்களின் அரசியல் வரலாற்றில் முக்கியத்துவமிக்க இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறையில் கையாளும் நிலையிலேயே அதன் வெற்றி தங்கியிருக்கின்றது.

(13ஆம் 14ஆம் அத்தியாயங்கள் ஞாயிறு தினக்குரல் மற்றும் வீ. கே. வெள்ளையன் சிறப்பிதழ்களில் வெளியான கட்டுரைகள்)

மலைகளைப் பேசவிடுங்கள்

மலையக மக்களும் அரசு பொதுநிர்வாகமும்...

சுன சமூகத்தில் இருந்து வேறுபட்டு நிற்பதற்கு இந்த நடவடிக்கைகளே எனையதாகும். இதனால் மலையகத்தின் பொது நிர்வாக முறைமையில் இருந்து துறை முழுதும் விலக்கிக்கொள்ளப்படும் மக்கள், அவர்களின் மலையக முறையை நிராகரித்து இரண்டாம் கட்டத்திலாவது சமூக பொது நிர்வாகம் விடக்கொண்டு சேர்க்கைகள் வந்த பிறகுதான் அரசு வகுப்பிற் சேரலானது. இந்த நிலைமையைத் தடுக்க அரசு பொது நிர்வாக முறைமையை மீட்டர்வாங்கி அதன் மூலமாக அரசுப் பணியில் சேர்த்துக் கொடுத்தது. ஆனால் மலையக மக்கள் அரசுப் பணியில் சேர்த்துக் கொடுத்தும் அரசுப் பணியில் சேரவில்லை. இதனால் அரசுப் பணியில் சேர்த்துக் கொடுத்தும் அரசுப் பணியில் சேரவில்லை. இதனால் அரசுப் பணியில் சேர்த்துக் கொடுத்தும் அரசுப் பணியில் சேரவில்லை.

பெருந்தோட்ட துறையில் தொழிலாளர்களாக அல்லது தொழிலாளர் அல்லாதவர்களாக முன்பு தோட்ட தொழிலாளர்களாக இருந்தவர்கள் கலெக்டரேட் இரண்டாம் கட்டத்தொழிலாளர்களாக வேலை செய்யும் பிற தொழிலாளர்களாக இரண்டாம் நிலையில் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. விலக்கி வைக்கப்பட்டனர் என்பதை நினைவூட்டும் பத்திரமொன்று.

பெருந்தோட்ட துறையில் தொழிலாளர்களாக அல்லது தொழிலாளர் அல்லாதவர்களாக முன்பு தோட்ட தொழிலாளர்களாக இருந்தவர்கள் கலெக்டரேட் இரண்டாம் கட்டத்தொழிலாளர்களாக வேலை செய்யும் பிற தொழிலாளர்களாக இரண்டாம் நிலையில் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. விலக்கி வைக்கப்பட்டனர் என்பதை நினைவூட்டும் பத்திரமொன்று.

அத்தியாயம் 15

மலையக மக்களும்: அரசு பொது நிர்வாகமும்

'அரங்கம்' 26/10/2018 இதழ்

'மலைகளை பேசவிடுங்கள்' பத்தியில், இதுவரை இரண்டு முக்கிய விடயங்கள் பற்றி ஆராயப்பட்டது. முதலாவது சுதந்திர இலங்கையில் 1948இல் மலையகத் தமிழர்களின் குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டதும் அது பின்னர் கட்டமாக கிடைக்கப்பெற்றதும். இரண்டாவது 1964ஆம் செய்து கொள்ளப்பட்ட சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தமும் அதனால் இலட்சணக் கான மலையகத் தமிழர்கள் இந்தியாவுக்கு திரும்பி அனுப்பப்பட்ட மையும். மேற்படி இரண்டு வரலாற்று சம்பவங்களும் இலங்கையில் அன்றைய நிலையில் சுமார் 130 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த மக்களை இலங்கையில் தேசிய நீரோட்டத்தில் இருந்து விலக்கிவைக்க எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளாகவே அமைகின்றன.

எனவே மலையகத் தமிழ் மக்களின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக குறிகாட்டிகள் நாட்டின் ஏனைய இன சமூகத்தில் இருந்து வேறுபட்டு நிற்பதற்கு இந்த நடவடிக்கைகளே காரணமாகும். இதனால், இலங்கையின் பொது நிர்வாக முறைமையில் இருந்து முற்று முழுதாக விலக்கி வைக்கப்பட்ட மலையக மக்கள், அவர்களின் தொழில்துறையை நிர்வகித்த தோட்ட முகாமைத்துவத்தினாலேயே சமூக பொது நிர்வாக விடயங்களையும் மேற்கொண்டு வந்த, மேற்கொண்டு வருகின்ற நிலைமை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையில், அத்தகைய சமூக பொது நிர்வாக விடயங்கள் என்ன? அவற்றிலிருந்து எப்போது விடுபட்டு இலங்கை அரசு பொது நிர்வாக முறைமைக்குள் உள்வாங்கப்பட்டார்கள் அல்லது உள்வாங்கப்படவுள்ளார்கள் என்பது பற்றியே ஆராய வேண்டியுள்ளது.

மலையக மக்களும் அரசு பொது நிர்வாகமும்

இலங்கை வாழ் மலையகத் தமிழ் மக்கள் பெருந்தோட்டப் பிரதேசத்திலேயே பெரும் எண்ணிக்கையில் வாழ்கின்றனர். இன்றைய திகதியில் அந்த எண்ணிக்கை பத்துலட்சத்தை எட்டுகிறது. எஞ்சிய ஐந்து லட்சத்தினர் பெருந்தோட்ட நிர்வாக எல்லைகளுக்கு வெளியே நகரம், நகரை அண்டிய பகுதிகளிலும் தலைநகரிலும் வாழ்கின்றனர்.

பெருந்தோட்டத்துறையில் தொழிலாளர்களாக அல்லது தொழிலாளர் அல்லாதவர்களாக (முன்பு தோட்டத் தொழிலாளர்களாக இருந்தவர்கள் அதேபோல இப்போது தோட்டத் தொழிலாளராக வேலை செய்யாது பிறதொழில்களை செய்வோர்) இருக்கும் நிலையில் அவர்களுக்கான அடிப்படை உரிமைகள் எவ்வாறெல்லாம் விலக்கி வைக்கப்பட்டது என்பதை பின்வருமாறு பட்டியலிடலாம்.

- உள்ளூராட்சி நிர்வாகமான கம்சபா (கிராமிய சபை) முறையிலும் பின்னர் அது பிரதேசசபை முறையாக மாற்றப்பட்டபோதும் அதில் பங்கேற்க வாய்ப்பு வழங்கப்படாமை.
- மலையகப் பெருந்தோட்ட மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களுக்கு பிரித்தானியர் ஆட்சிகாலத்தில் அவர்களினால் கட்டப் பட்ட 'லைன்' குடியிருப்பு முறையே பேணப்பட்டு வந்துள்ளமை. இதனோடு இணைந்து முறையான கழிவறை வசதிகளும் வழங்கப்படாமை.
- நாட்டில் எல்லா மக்களுக்கும் இலவச கல்வியின் தந்தை எனப் போற்றப்படும் சி.டபிள்யூ.டபிள்யூ கண்ணங்கர அறிமுகம் செய்த அரசு இலவச கல்வி கிடைப்பதில் இருந்து இவர்கள் விலக்கி வைக்கப்பட்டமை.
- நாட்டில் இலவச சுகாதார முறை அரசினால் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகையில் இந்த மலையகப் பெருந்தோட்ட பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களுக்கு அது கிடைக்கப்பெறாமை.
- அரசு நிர்வாகப் பொறிமுறையான கிராம சேவகர் பிரிவுகள், பிரதேச செயலகங்களின் ஊடான சேவைகளை பெற்றுக் கொள்வதில் இவர்களுக்கு இருந்த தடைகள்.
- பெருந்தோட்டங்களை நிர்வகித்து வந்த அந்நியராட்சி கால கம்பனிகளும் பின்னர் கூட்டுத்தாபனங்களுமே அவர்களது பிறப்பு இறப்பு பதிவுகளை மேற்கொண்டு வந்தமை.
- தேசிய அடையாள அட்டை இலக்கத்தின் இறுதியில் 'V' என்ற எழுத்து சேர்க்கப்பட்ட நிலையில் மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கு 'X' என்ற எழுத்து சேர்க்கப்பட்டு வேறுபடுத்தி வைக்கப்பட்டமை.
- பெருந்தோட்டப் பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கு மின்சார வசதிகளைப் பெற்றுக் கொடுக்காதிருந்த நிலைமை.

- பெருந்தோட்டப் பகுதியில் மக்கள் வாழும் பகுதிகளை சென்ற டையும் பாதைகளை அமைக்கவோ புனரமைக்கவோ உரிய நிறுவனம் இல்லாமை.
- சுத்தமான குடிநீரைப் பெறுவதற்கான உரிமையை அந்த மக்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுக்காமை. தொழிலாளியாக தாம் வழங்கும் உழைப்புக்கான கூலியைப் பெறுவதற்காக அரசாங்க சட்டத்திட்டங்களுக்கு மாறான கூட்டு ஒப்பந்த முறைமைகளுக்குள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளமை.
- அடிப்படைத் தொடர்பாடல் முறையான தபால் சேவை கிடைப்பதில் இந்த மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பாகுபாடு. இன அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்தும் சட்ட ஏற்பாடுகள் இல்லாமை.
- காணியுரிமையைப் பெறுவதற்கு உரிய தடைகள்.

இப்படியாக சுதந்திரத்துக்குப் பின்னான இலங்கையில் மலையகத் தமிழ் மக்கள் ஒரு நாட்டின் பிரஜை என்கின்றதன் அடிப்படையில் தமக்கு கிடைக்கவேண்டிய அடிப்படை உரிமைகளில் இருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்ட விடயங்களை பட்டியலிடலாம்.

இந்த விடயங்களை பொது நிலையில் நோக்கினால் கல்வி, சுகாதாரம், வீடு, தொடர்பாடல், போக்குவரத்து, மின்சாரம், குடிநீர், அரச சேவைகளை பெறுதல், இன அடையாளம் என சர்வதேச ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட பல அடிப்படை உரிமைகளைப் பெறுவதில் ஏற்பட்ட தாமதம், ஏற்பட்டு வரும் சிக்கல்கள், இதுவரை அதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள், அடுத்தகட்ட அரசியல் பயணமாக அமைய வேண்டும்.

மலைகளைப் பேசவிடுங்கள்...

இது ஒரு புதுக்குரல் என்பதால் மலையக அரசியலில் இந்த மக்களுக்கான - அவர்களின் சுபீட்சத்துக்கான முதற் குரலாகவும் திகழ்கின்றது. மலையகம் என்கின்ற உணர்வுடனும், மலையக மக்கள் என்கின்ற உறவுடனும் ஏற்படுகின்ற மனக்கிளர்வுகள் அரசியல் மயப்படும்போது மேலெழுகின்ற சமூகத்தின் குரலாகவே அது ஒலிக்கிறது.

- தெளிவத்தை ஜோசப்

இலங்கையில் மலையக மக்கள் தங்கள் உரிமைக்காக நடத்திய போராட்டங்கள் நீண்டன. அந்த மக்களின் போராட்ட வரலாற்றை, சமகால பிரச்சினைகளை அவர்கள் மத்தியிலிருந்து இளஞாயிறு போலெழுந்த மல்லியப்புசந்தி திலகர் இந்த நூலில் பேசுகிறார். பாராளுமன்றத்தில் தான் ஆற்றிய உரையிலேதான் இந்த தலைப்பைத் தேர்கிறார். "மலைகளின் மொளனத்திற்குக் கீழே பல குழுறல்கள் புதைந்து கிடக்கின்றன... மலைகளைப் பேசவிடுங்கள்..." என்று இந்த இளம் சிங்கம் அரச பேரவையிலே ஆர்ப்பரித்திருக்கிறது. அந்த மலைகள் இந்த நூலிலே பேசுகின்றன.

- மு. நித்தியானந்தன்,
லண்டன்

இந்த நூல் இலங்கை மலையகத் தமிழர்கள் தொடர்பாக அறியாமல் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு புதிய உலகத்தைக் காட்டக்கூடியதாக இருக்கும். அறிந்திருப்பார்களானால் அவர்களுக்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தை வழங்கக்கூடும். அதற்காகவே இருசாராரும் வாசிக்க வேண்டிய நூலாகும்.

- முனைவர் ஸ்டாலின் ராஜாங்கம்
பேராசிரியர்,
அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை

INR - 150/-
SLR - 450/-

ISBN 978-955-1805-12-8

